

STORTINGET

Dokument 15:14

(2020–2021)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

**Spørsmål nr. 1951-2100
17.04–03.05. 2021**

Innhold

1951. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. veterinærbistand, besvart av klima- og miljøminister	11
1952. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. bruken av returprovisjoner for turistguider, besvart av næringsminister.....	12
1953. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. breddefotball, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	13
1954. Fra vararepresentant Eirik Faret Sakariassen, vedr. utsette foreldrepermisjonen, besvart av arbeids- og sosialminister.....	14
1955. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. forskningsprosjekt for personar med irritabel tarm, besvart av helse- og omsorgsminister	14
1956. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. overtalige domstolleiarar, besvart av justis- og beredskapsminister.....	15
1957. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. kompensasjonsordningen, besvart av arbeids- og sosialminister.....	16
1958. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. EØS kompensasjonen, besvart av arbeids- og sosialminister.....	17
1959. Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. Nobels Fredssenter, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	18
1960. Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. habiliteten til nye kandidater til vervet som visesentralbanksjef, besvart av finansminister.....	19
1961. Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. kunnskapsgrunnlaget fra NFF, besvart av helse- og omsorgsminister.....	20
1962. Fra stortingsrepresentant Masud Gharakhani, vedr. initiativ til at skole og barnehageansatte blir prioritert i vaksinekøen, besvart av helse- og omsorgsminister	21
1963. Fra vararepresentant Eirik Faret Sakariassen, vedr. rettshjelpstiltak som Jussbuss, JURK, Jussformidlingen, Jusshjelpa i Nord-Norge og Gatejuristen, besvart av justis- og beredskapsminister.....	22
1964. Fra stortingsrepresentant Terje Aasland, vedr. å sikre at offentlige anskaffelser ikke kanselleres eller utsettes under pandemien, besvart av næringsminister	22
1965. Fra stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen, vedr. økonomiske støtteordninger som skal stimulere kulturen og frivilligheten til aktivitet i 2021, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	23
1966. Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. trafiksikkerhet til barn, besvart av samferdselsminister.....	25
1967. Fra vararepresentant Eirik Faret Sakariassen, vedr. finansieringsordning for at kommuner som har problemer med å få nok fastleger til sine kommuner, besvart av helse- og omsorgsminister.....	26
1968. Fra stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad, vedr. publikumsåpent arrangement, besvart av næringsminister....	27
1969. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. at bilbatterier fra norske batterifabriker ilegges toll, besvart av næringsminister.....	28
1970. Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. omskjære guttebarn, besvart av helse- og omsorgsminister.....	29
1971. Fra stortingsrepresentant Eva Kristin Hansen, vedr. endringer i fordelingen av inntekter mellom helseforetakene i regionen, besvart av helse- og omsorgsminister	29
1972. Fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud, vedr. strekningen Horn- Tangen på Randsfjorden, besvart av finansminister.....	30
1973. Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. hjerneslag, besvart av helse- og omsorgsminister.....	32
1974. Fra stortingsrepresentant Heidi Greni, vedr. rovviltforvaltningen, besvart av klima- og miljøminister	33
1975. Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. HPV-hjemmetesting, besvart av helse- og omsorgsminister	34
1976. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. naltrekson-injeksjon, besvart av helse- og omsorgsminister.....	34
1977. Fra stortingsrepresentant Sylvi Listhaug, vedr. at statsråden har feilinformert Stortinget, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	36
1978. Fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud, vedr. kompensasjon for tapet av dagpenger, besvart av arbeids- og sosialminister.....	37
1979. Fra stortingsrepresentant Arild Grande, vedr. medlemskap for sjøfolk bosatt i Norge i norsk folketrygd, besvart av arbeids- og sosialminister	38
1980. Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. å stoppe kompensasjonsordningen for 1. divisjon ishockey, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	39
1981. Fra stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen, vedr. Telenors leveringsplikt, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister	40

1982. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. budrundene for Norges Geografiske oppmåling, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	41
1983. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. studenter med etterspurt kompetanse, besvart av helse- og omsorgsminister	42
1984. Fra stortingsrepresentant Lise Christoffersen, vedr. syke av omsorgsbyrden, besvart av helse- og omsorgsminister.....	43
1985. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. Sotrasambandet, besvart av samferdselsminister	44
1986. Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. diskriminering av menn, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	45
1987. Fra stortingsrepresentant Jan Bøhler, vedr. konkursboet for stiftelsen Født Fri, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	46
1988. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. omdeling av aviser, besvart av samferdselsminister.....	46
1989. Fra vararepresentant Siv Henriette Jacobsen, vedr. handlingsplan for kritiske råvarer som også inkluderer en liste over råvarer av kritisk betydning for landet, besvart av næringsminister.....	47
1990. Fra stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg, vedr. friskoler med idrettsprofil som gir opplæring på ungdomstrinnet, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	48
1991. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. kommunepolitikernes handlingsrom i arealplansaker, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	49
1992. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. lokalisering av boligareal, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	50
1993. Fra stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg, vedr. de nye læreplanene, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	51
1994. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. testområde for autonomi i hardt arktisk miljø på Svalbard, besvart av samferdselsminister	52
1995. Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. overgangsordning for norske fysioterapistudenter i Danmark, besvart av helse- og omsorgsminister.....	53
1996. Fra stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen, vedr. karantener og hjemmeundervisning, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	54
1997. Fra vararepresentant Per Espen Stoknes, vedr. olje- og gassinntallasjoner på den norske sokkelen i 2020, besvart av olje- og energiminister	55
1998. Fra vararepresentant Per Espen Stoknes, vedr. utrede eksportforbud, eksportavgift eller andre virkemidler for å redusere eksport av usortert husholdningsavfall, besvart av klima- og miljøminister.....	56
1999. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. fastlegekrisa, besvart av helse- og omsorgsminister ..	57
2000. Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. bedre kollisjonssikkerheten for bussjåfører, besvart av samferdselsminister.....	58
2001. Fra stortingsrepresentant Hans Andreas Limi, vedr. kildeskatt, besvart av finansminister	59
2002. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. utlendingsforvaltningen, besvart av justis- og beredskapsminister.....	60
2003. Fra stortingsrepresentant Gisle Meininger Saudland, vedr. utbyggingsområdene feks i Sørilige Nordsjø II, besvart av olje- og energiminister	61
2004. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. at royalkledning er mer brannfarlig enn andre typer kledning nordmenn har på husene sine, besvart av kommunal- og moderniseringsminister.....	62
2005. Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. bypakke Ålesund, besvart av samferdselsminister.....	63
2006. Fra stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø, vedr. E-14 Stjørdal-Storlien, besvart av samferdselsminister	63
2007. Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. viktig grensekryssende infrastruktur som jernbane og seilingsled til Halden, besvart av samferdselsminister	63
2008. Fra stortingsrepresentant Jorodd Asphjell, vedr. fotballaktiviteten, besvart av helse- og omsorgsminister.....	65
2009. Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. krisetall for petroleumsutdanningene, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	66
2010. Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. ordningen med stipend og lån til deltakerne i «menn i helse», besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	66
2011. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. familien i kirkeasyl på Finnsnes, besvart av justis- og beredskapsminister.....	67

2012. Fra stortingsrepresentant Tore Hagebakken, vedr. mennesker med utviklingshemninger, besvart av helse- og omsorgsminister.....	68
2013. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. svar på koronatester og -prøver for et barn som bor i et permanent fosterhjem, besvart av helse- og omsorgsminister	69
2014. Fra stortingsrepresentant Sandra Borch, vedr. motorferdsel i utmark, besvart av klima- og miljøminister.....	69
2015. Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. smitteverntiltak , besvart av helse- og omsorgsminister.....	70
2016. Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. regjeringens videreføring av tiltaksnivå 5A i Ullensaker, Lillestrøm, Lørenskog og Rælingen og konsekvenser for næringslivet, besvart av næringsminister	71
2017. Fra stortingsrepresentant Ole André Myhrvold, vedr. hensynet til fiskeri og -sjømatinteressene i forbindelse med evalueringa av gjeldende tiltak for kysttorsk i Oslofjorden, besvart av fiskeri- og sjømatminister	72
2018. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. tilleggsavtalen mellom USA og Norge om forsvarssamarbeid, besvart av forsvarsminister	73
2019. Fra stortingsrepresentant Sylvi Listhaug, vedr. innendørsarrangementer, besvart av helse- og omsorgsminister.....	75
2020. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. avfallsdeponi, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	76
2021. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. språket til Nav, besvart av arbeids- og sosialminister	77
2022. Fra stortingsrepresentant Tuva Moflag, vedr. pasienter i Ahus' opptaksområde etter oppstarten ved Ahus Gardermoen/LHL-sykehuset, besvart av helse- og omsorgsminister	78
2023. Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. støtteordningene til kulturlivet, besvart av kultur- og likestillingsminister.....	79
2024. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. overtallige domstolledede, besvart av justis- og beredskapsminister.....	80
2025. Fra stortingsrepresentant Himanshu Gulati, vedr. vernet for arbeids/oppdragstakere i yrkesgrupper på kultur/ idrettsfeltet, besvart av kultur- og likestillingsminister	80
2026. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. EØS-midler, besvart av utenriksminister.....	81
2027. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. at Greenpeace og WWF vil fremme forslag om at Equinor skal rapportere nøkkelinformasjon for hver enkelt produksjonsenhet, besvart av olje- og energiminister.....	83
2028. Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. regionale og lokale barnepalliative teamene slik at disse opprettes med sikte på likebehandling av alvorlig syke barn med forventet kort levetid, besvart av helse- og omsorgsminister.....	83
2029. Fra stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen, vedr. forskuttering av ny E39 på strekningen Hove – Osli, besvart av samferdselsminister.....	84
2030. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. juks i bomringen, besvart av samferdselsminister	85
2031. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. tilgang til internett, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister	86
2032. Fra vararepresentant Per Espen Stoknes, vedr. Storbritannia og kutt i klimagassutslippene, besvart av olje- og energiminister	87
2033. Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. bommene på Fylkesvei 184, besvart av samferdselsminister.....	88
2034. Fra vararepresentant Siv Henriette Jacobsen, vedr. rentekompensasjon, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	89
2035. Fra stortingsrepresentant Silje Hjemdal, vedr. barnefotballen, besvart av kultur- og likestillingsminister	90
2036. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. Grønn plattform i Nordland og Finnmark, besvart av næringsminister.....	91
2037. Fra stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos, vedr. apotekregelverket, besvart av helse- og omsorgsminister.....	92
2038. Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. nye lisenser til oljeleting på norsk sokkel, besvart av klima- og miljøminister	93
2039. Fra stortingsrepresentant Kjell-Børge Freiberg, vedr. testsenter for marin forsøpling på Fiskebøl, besvart av samferdselsminister.....	93
2040. Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. kongevognen, besvart av samferdselsminister	94
2041. Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. saksbehandlingstiden hos NAV, besvart av arbeids- og sosialminister.....	95

2042. Fra stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim, vedr. åpne opp kulturlivet fremfor øvrig næringsliv, besvart av helse- og omsorgsminister	96
2043. Fra stortingsrepresentant Siv Mossleth, vedr. isfiskeløypa til Virvassdammen kraftanlegg i Rana kommune, besvart av klima- og miljøminister	96
2044. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. rv. 4, besvart av samferdselsminister	98
2045. Fra stortingsrepresentant Arild Grande, vedr. svar på budsjettspørsmål i forbindelse med Stortingets behandling av statsbudsjettet for 2021, besvart av arbeids- og sosialminister	98
2046. Fra stortingsrepresentant Arild Grande, vedr. arbeidsmarkedstiltaket, besvart av arbeids- og sosialminister	100
2047. Fra stortingsrepresentant Svein Roald Hansen, vedr. veksten i statsbudsjettets utgifter og oljepengebruk fra 2013-2021, besvart av finansminister	100
2048. Fra stortingsrepresentant Ingrid Heggø, vedr. endringer i samlet skatte- og avgiftsnivå under Erna Solberg som statsminister, besvart av finansminister	102
2049. Fra stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand, vedr. kravet til «alternativ pedagogisk utdanning», besvart av kunnskaps- og integreringsminister	103
2050. Fra stortingsrepresentant Kari Henriksen, vedr. ordningene for frivillighet og idrett, besvart av kultur- og likestillingsminister	105
2051. Fra stortingsrepresentant Hans Andreas Limi, vedr. Mare Safety AS, besvart av finansminister	106
2052. Fra stortingsrepresentant Roy Steffensen, vedr. oppfølging av barn med sansetap, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	107
2053. Fra stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson, vedr. krisepakke for psykisk helse i revidert nasjonalbudsjett, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	108
2054. Fra stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård, vedr. å redusere husleia til for eksempel Månefestivalen og Gamlebyen Kulturhus i Fredrikstad, besvart av forsvarsminister	110
2055. Fra stortingsrepresentant Hårek Elvenes, vedr. økningen av antall artilleriskyts og ammunisjonskjøretøy, besvart av forsvarsminister	110
2056. Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. bevilgningene til opplæring- og kompetanseutvikling for arbeidsledige og permitterte, besvart av forsknings- og høyere utdanningsminister	111
2057. Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. nødvendig informasjon på digitale plattformer, besvart av distrikts- og digitaliseringsminister	113
2058. Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. smittevernmessige konsekvensene av deltidsarbeid, besvart av helse- og omsorgsminister	114
2059. Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. forslag om forbud mot konverteringsterapi, besvart av kultur- og likestillingsminister	115
2060. Fra stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland, vedr. pasientbehandling i den offentlige tannhelsetjenesten, besvart av helse- og omsorgsminister	115
2061. Fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud, vedr. glassforedling, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	116
2062. Fra stortingsrepresentant Eigil Knutsen, vedr. formueskattekutt, besvart av finansminister	117
2063. Fra stortingsrepresentant Gisle Meininger Saudland, vedr. byggebransjen i Vennesla, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	120
2064. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. utvisningssaker, besvart av justis- og beredskapsminister	121
2065. Fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud, vedr. gruppen Nav omtaler som «utsatte arbeidssøkere», besvart av arbeids- og sosialminister	121
2066. Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. ansatte i administrasjonen ved Helse Sør-Øst, besvart av helse- og omsorgsminister	123
2067. Fra stortingsrepresentant Morten Wold, vedr. erstatning for skader som skyldes pålagt operativ trening, besvart av forsvarsminister	124
2068. Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. HV-soldatene som til slutt fikk feriepengene de hadde krav på, besvart av forsvarsminister	125
2069. Fra vararepresentant Kari Anne Bøkestad Andreassen, vedr. testsenteret for oljevern og marint miljø, besvart av samferdselsminister	125
2070. Fra stortingsrepresentant Sandra Borch, vedr. politiet, besvart av justis- og beredskapsminister	127

2071. Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. den norske posisjonen i spørsmålet om patentlemping i WTO, besvart av utenriksminister	128
2072. Fra stortingsrepresentant Arne Nævra, vedr. hyttebygging i et sårbart område ved Holdeskaret i Hemsedal kommune, besvart av kommunal- og moderniseringsminister	130
2073. Fra vararepresentant Kari Anne Bøkestad Andreassen, vedr. operative politibåter langs kysten i Norge, besvart av justis- og beredskapsminister	131
2074. Fra stortingsrepresentant Sylvi Listhaug, vedr. vaksineproduksjon, besvart av næringsminister	131
2075. Fra stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad, vedr. SMB-rabatt, besvart av finansminister.....	133
2076. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. tillatelse til gps-sporing av hubro, besvart av landbruks- og matminister	134
2077. Fra stortingsrepresentant Helge André Njåstad, vedr. innreisebegrensninger for norske sjøfolk til Storbritannia, besvart av næringsminister.....	134
2078. Fra stortingsrepresentant Mona Fagerås, vedr. § 3-45 i forskrift til opplæringslova, besvart av kunnskaps- og integreringsminister	135
2079. Fra stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen, vedr. rekeflåten, besvart av fiskeri- og sjømatminister	136
2080. Fra stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad, vedr. betalingsutsettelse for skatt og avgifter på grunn av koronakrisen, besvart av finansminister	137
2081. Fra stortingsrepresentant Hårek Elvenes, vedr. eiendom, bygg og anlegg (EBA) i Nord-Norge, besvart av forsvarsminister	138
2082. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. atomubåter, besvart av forsvarsminister.....	139
2083. Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. styrkingen av Sivilforsvarets budsjett, besvart av justis- og beredskapsminister	140
2084. Fra stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes, vedr. tilslutning til EU-avtalen JPA, besvart av helse- og omsorgsminister.....	141
2085. Fra stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol, vedr. fastlegeordningen, besvart av helse- og omsorgsminister	143
2086. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. oversikt over oppfølgingen av varslene til Statens helsetilsyn, besvart av helse- og omsorgsminister	144
2087. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. energispareiltak i sitt eget hjem gjennom Enova, besvart av klima- og miljøminister.....	145
2088. Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. finansiering av ordningen "Fagbrev på jobb", besvart av kunnskaps- og integreringsminister	146
2089. Fra vararepresentant Per Espen Stoknes, vedr. store vei- og baneprosjekter og bredbåndsutbygging, besvart av samferdselsminister	147
2090. Fra stortingsrepresentant Erlend Wiborg, vedr. Svinesundsterskelen, besvart av samferdselsminister	148
2091. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. Losna i Sulen og Averøy i Møre og Romsdal, besvart av fiskeri- og sjømatminister	149
2092. Fra stortingsrepresentant Tuva Moflag, vedr. svangerskapsoppfølgingen, besvart av helse- og omsorgsminister.....	151
2093. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. NAV, besvart av arbeids- og sosialminister	151
2094. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. lang saksbehandlingstid, besvart av justis- og beredskapsminister.....	153
2095. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. IKT-kriminalitet, besvart av justis- og beredskapsminister	153
2096. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. CO2-kompensasjon for industriverksemder, besvart av klima- og miljøminister.....	155
2097. Fra stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik, vedr. frihandelsavtale, besvart av næringsminister.....	155
2098. Fra stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen, vedr. redegjørelse for regelverket og UDIs praksis ved anbudskonkurranse, besvart av justis- og beredskapsminister.....	156
2099. Fra stortingsrepresentant Lars Haltbrekken, vedr. land- og havområder, besvart av klima- og miljøminister	157
2100. Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. bomfinansiering, besvart av samferdselsminister	157

**Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (1951 - 2100) for sesjonen 2020-2021**

Partibetegnelse:

A Arbeiderpartiet

H Høyre

MDG Miljøpartiet De Grønne

Sp Senterpartiet

Uav Uavhengig representant

FrP Fremskrittspartiet

KrF Kristelig Folkeparti

R Rødt

SV Sosialistisk Venstreparti

V Venstre

Amundsen, Per-Willy (FrP)	2083, 2088
Andersen, Karin (SV)	2002, 2011, 2064
Andreassen, Kari Anne Bøkestad (Sp)	2069, 2073
Asphjell, Jorodd (A)	2008
Bjørnebekk-Waagen, Elise (A)	2056, 2057, 2098
Bjørnstad, Sivert (FrP)	1968, 2075, 2080
Borch, Sandra (Sp)	2014, 2070
Böhler, Jan (Sp)	1987
Christoffersen, Lise (A)	1984
Elvenes, Hårek (H)	2055, 2081
Engen-Helgheim, Jon (FrP)	2042
Fagerås, Mona (SV)	1966, 2078
Freiberg, Kjell-Børge (FrP)	2039
Gharahkhani, Masud (A)	1962
Gjelsvik, Sigbjørn (Sp)	2020, 2026, 2096, 2097
Grande, Arild (A)	1979, 2045, 2046
Grande, Trine Skei (V)	1994
Greni, Heidi (Sp)	1974
Grung, Ruth (A)	1985, 1988, 2091, 2093
Gulati, Himanshu (FrP)	2025
Hagebakken, Tore (A)	2012
Haltbrekken, Lars (SV)	1969, 2027, 2076, 2087, 2099
Hansen, Eva Kristin (A)	1971
Hansen, Øystein Langholm (A)	1981, 2029
Hansen, Svein Roald (A)	2047
Heggø, Ingrid (A)	2048
Henriksen, Kari (A)	2050
Hjemdal, Silje (FrP)	1986, 2023, 2028, 2035
Hoksrud, Bård (FrP)	2013, 2030
Huitfeldt, Anniken (A)	2015, 2016
Iversen, Geir Adelsten (Sp)	2079
Jacobsen, Siv Henriette (A)	1989, 2034
Kjerkol, Ingvild (A)	1961, 1975, 2010, 2058, 2085
Kjos, Kari Kjønås (FrP)	2037
Klinge, Jenny (Sp)	1951, 1956, 2004, 2024, 2094, 2095
Knutsen, Eigil (A)	1960, 2062
Leirtrø, Kirsti (A)	2005, 2006
Liadal, Hege Haukeland (A)	1980
Limi, Hans Andreas (FrP)	2001, 2051
Listhaug, Sylvi (FrP)	1977, 2019, 2074
Lundteigen, Per Olaf (Sp)	2100
Lysbakken, Audun (SV)	2068, 2071
Moflag, Tuva (A)	2022, 2092

Mossleth, Siv (Sp)	2036, 2043
Moxnes, Bjørnar (R)	1982, 2018, 2082, 2084
Myhrvold, Ole André (Sp)	2007, 2017
Myrli, Sverre (A)	2000, 2040
Mørland, Tellef Inge (A)	1973, 1995, 2041, 2060
Njåstad, Helge André (FrP)	1955, 1991, 1992, 2031, 2077
Nævra, Arne (SV)	2072
Pollestad, Geir (Sp)	1952, 1953
Sakariassen, Eirik Faret (SV)	1954, 1963, 1967
Saudland, Gisle Meininger (FrP)	2003, 2063
Sem-Jacobsen, Åslaug (Sp)	1959, 1965
Solberg, Torstein Tvedt (A)	1990, 1993
Steffensen, Roy (FrP)	2009, 2038, 2052
Stoknes, Per Espen (MDG)	1997, 1998, 2032, 2089
Strand, Marit Knutsdatter (Sp)	1983, 1999, 2044, 2049
Staalesen, Siri Gåsemyr (A)	1996
Toppe, Kjersti (Sp)	1976, 2086
Trettebergstuen, Anette (A)	2059
Vedum, Trygve Slagsvold (Sp)	2033, 2066
Wiborg, Erlend (FrP)	1957, 1958, 2021, 2090
Wilkinson, Nicholas (SV)	1970, 2053
Wold, Morten (FrP)	2067
Øvstegård, Freddy André (SV)	2054
Aasland, Terje (A)	1964
Aasrud, Rigmor (A)	1972, 1978, 2061, 2065

STORTINGET

Dokument 15:14

(2020–2021)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 1951

Innlevert 17. april 2021 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 26. april 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Problem med å anskaffe veterinærbistand fører i rovvil-region 6 til at det har vore og framleis vil vera umogleg å gjennomføre anna uttak av jerv enn hiuttak fram til problemet er løyst.

Kva meiner statsråden om situasjonen og vil han sørge for tiltak som kan løyse problemet raskt?

GRUNNGJEVING:

Miljødirektoratet v/SNO mottok 2. mars brev av 25. februar frå rovviltnemnda i region 6 med spørsmål om immobilisering av jerv, som må gjerast i samband med (mogleg) enkeltuttak av jerv. Brevet gjeld situasjonen kring at Miljødirektoratet ikkje har lukkast i å få inngå avtale med veterinær, som ifølge dyrehelsepersonellova må vera personleg ansvarleg for den immobiliseringa av jerv som tilsette i SNO står for. Direktoratet prøver, slik det står i svarbrevet deira, å finne ei løysing som gjer at dei held seg innanfor lovverket for anskaffelsar. Samtidig er beitenæringa sjølvsagt veldig opptekne av at denne situasjonen skal løysast raskt og ikkje vera til hinder for uttak av jerv no som forholda i fjellet er godt eigna til uttak. Derfor er det viktig at alle moglege løysingar blir vurderte og at det ikkje går unødvendig mykje tid.

Svar:

Kvart år vurderer Miljødirektoratet fortløpande behovet for og fattar ei rekkje vedtak om ekstraordinære uttak av jerv. I desse vurderingane og vedtaka tek dei mellom

anna omsyn til kor det blir registrert jerv, skadehistorikken og skadepotensialet. Direktoratet har per 20. april i år fatta 16 vedtak om ekstraordinære uttak av jerv, inkludert sju hiuttak for avliving av mordyr og kvalpar, og vil halde fram med fortløpande vurdering av situasjonen med tanke på ytterlegare vedtak om uttak etter kvart som nye registreringar kjem inn utover våren. I den tida vi no er inne i har Miljødirektoratet i dei fleste område størst merksemd retta mot hiuttak. Årsaka er at dei vurderer at hiuttak vil ha best skadeførebyggande effekt fordi ein då med sikkerheit veit at det er tale om jerv med fast tilhald i dei skadeutsette områda.

Når det gjeld veterinærbistand for immobilisering av jerv opplyser Miljødirektoratet i svarbrevet til rovviltnemnda i region 6, som representanten Klinge viser til, at dei har blitt einige med Veterinærinstituttet om ei midlertidig avtale og løysing fram til sommaren 2021, og arbeider for å sjå på moglegheita for eit vidare samarbeid. Miljødirektoratet understrekar vidare at det ikkje er mangel på veterinærbistand som har vore avgrensande for moglegheita for å gjere ekstraordinære uttak av jerv i år. Situasjonen so langt har vore spesiell av to grunnar. For det første har vær- og snøforhold, deriblant stor skredfare i mange områder, gjort arbeidet krevjande. Det er naturlegvis ikkje aktuelt å sende folk inn i område med stor skredfare for å avlive jerv. For det andre blir sjølvsagt også rovviltforvaltninga påverka av koronasituasjonen. Dette gjeld mellom anna ved transport av personell, avstandsreglar og ikkje minst smitterisiko for involvert personell og nærkontaktane deira. Nye virusvariantar, som både smittar lettare og i større grad gjev alvorleg sjukdom

hos yngre folk, er forhold det må takast omsyn til også i Statens naturoppsyn.

Miljødirektoratet og Statens naturoppsyn strekk seg kvart år langt og brukar betydeleg med tid og ressursar på

ekstraordinære uttak. Eg har tillit til at dei, også innanfor dei spesielle skrankane vi har i år, gjer det dei kan for å følge situasjonen på best mogleg måte.

SPØRSMÅL NR. 1952

Innlevert 18. april 2021 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 26. april 2021 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Vil regjeringen forby bruk av, eller på annen måte rydde opp i bruken av, returprovisjoner for turistguider?

BEGRUNNELSE:

Returprovisjoner i reiselivsnæringen går ut på at turistguider inngår provisjonsavtaler med for eksempel butikker og serveringssteder om å sende turistgrupper dit, mot at de får en andel av pengene som turistene legger igjen.

Denne praksisen er blitt problematisert. Det gjelder både om den er lovlig i dag og spørsmålet om det bør vedtas et klarere regelverk for å regulere denne praksisen.

Nå er landet korona-stengt for turister, så det burde være en passende tid å rydde opp i denne "syden-praksisen" som har utviklet seg.

Svar:

Jeg er godt kjent med at praksisen med returprovisjoner oppleves som en utfordring for enkeltbedrifter i reiselivsnæringen. Jeg viser også til tre tidligere svar på spørsmål til skriftlig besvarelse i samme sak som er gitt av tidligere næringsminister Torbjørn Røe Isaksen. Disse er svar av 29. november 2018 på spørsmål fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, svar av 4. oktober 2018 på spørsmål fra stortingsrepresentant Ove Trellevik og svar av 8. februar 2019 på spørsmål fra stortingsrepresentant Tore Storhaug.

Nærings- og fiskeridepartementet hadde i 2019 god dialog med sentrale reiselivsaktører som NHO Reiseliv, Virke Reiseliv, Norsk Reiseliv og Norsk Guideforbund om deres og deres medlemmers erfaring rundt bruk av returprovisjon, og hvilke utfordringer aktørene ser at praksisen kan representere. Samme år ga Regjeringen ut en informasjonsbrosjyre om hvilke regler som gjelder i dag ved inngåelse av avtale om returprovisjon.

Arbeidet med returprovisjon i reiselivet er en problemstilling som ikke har blitt prioritert det siste året som følge av arbeidet med kompensasjons- og støtteordninger for å hjelpe næringslivet gjennom Covid19-pandemien.

Dette er en av flere problemstillinger jeg vil gjenoppta arbeidet med når norsk reiseliv kan gjenåpnes for fullt.

SPØRSMÅL NR. 1953**Innlevert 18. april 2021 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 26. april 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

I arbeidet med å halde nede koronapandemien kan det sjå ut som om ei restriktiv haldning til breddefotball og anna breddeidrett er blitt ein symbolsak for å vise at regjeringa er strenge.

Kva korona-reglar gjeld for fotball på ulike nivå i Noreg, Sverige, Island, Danmark og Finland?

GRUNNGJEVING:

No opnar skjenkinga i landet att. Det er viktig å ikkje halde næringslivet stengt lengre enn naudsynt. Samstundes kan det sjå ut som om breddefotball og anna breddeidrett for vaksne er eit symbol på ein restriktiv politikk. I fjor drog folk på ferie i utlandet - medan unge vaksne ikkje fekk spela fotballkamp i Noreg.

Fotball for vaksne er og viktig for satsinga på fotball for barn og unge. Både er dei førebilete for dei yngre i sine klubbar og for mange si talentutvikling er det å spela fotball på seniornivå ein viktig del av karrierevegen.

Kampsituasjon er i liten grad ein arena for å spreie viruset.

Svar:

Jeg føler sterkt med alle som driver med breddeidrett og som har vært stengt ned sammenhengende i 13 måneder. De har gått lenge uten å få drive med det de liker best, og jeg håper inderlig at vi snart kommer dit at også denne gruppen kan komme i gang for fullt. Samtidig så er smittesituasjonen ustabil og risikoen for smittespredning når folk møtes er fortsatt høy. En gjenåpning må skje gradvis og innenfor smittevernsforsvarlige rammer.

Den gradvise gjenåpningsplanen som trådte i kraft 16. april er i fire trinn og bygger på en helhetlig vurdering der alle fritidsaktiviteter behandles i sammenheng. I trinn 1 kan og unge under 20 år kan trene og delta på fritidsaktiviteter med unntak fra avstandskravet. Dersom barn og unge trener eller øver organisert i en annen kommune, vil de kunne delta på arrangement for laget, foreningen o.l. så lenge smittesituasjonen tillater det. Barn og unge under 20 år som driver med aktiviteter som ikke innebærer nærkontakt, kan også delta i arrangementer utendørs som samler deltakere fra samme krets eller region der region brukes som geografisk inndeling. Voksne kan drive organisert trening og øvrig aktivitet innendørs i grupper på inntil 10 personer, og med minst 1 meter avstand. Utendørs

kan voksne drive organisert trening og aktivitet i grupper på inntil 20 personer og med minst 1 meter avstand.

For regjeringen har det vært viktig at det tydelig framgår at barn og ungdom skal prioriteres først vil ligge til grunn for vurderingene på hvert av trinnene i gjenåpningen. I den videre gjenåpningen vil regjeringen arbeide videre med å konkretisere hvilke tiltak som skal gjennomføres på hvert enkelt trinn og ta stilling til behovet for å endre innholdet på de enkelte trinnene.

Når det gjelder status i de øvrige nordiske landene er fellesnevneren at alle – heldigvis – nå er i en gjenåpningsfase og tar sikte på å gradvis åpne opp for mer breddeaktivitet. Kulturdepartementet har vært i kontakt med ansvarlige departementene i de andre nordiske landene og fått følgende tilbakemeldinger om status; Finland vedtok en gjenåpningsplan 22. april. I denne legges det opp til å åpne for breddeaktivitet utendørs for barn og unge i løpet av april og for voksne i mai. Det tas sikte på å åpne opp for breddeaktivitet innendørs i juni.

Danmark åpnet fra 21. april for trening for barn og unge under 18 år. Her gis det unntak for personer over 18 om disse har en naturlig/nødvendig rolle i laget. Det er forbud mot innendørs breddeidrett for voksne over 18 år med et tilpasset unntak for personer over 70 år i små grupper.

Island åpnet 15. april – etter en periode med stopp i idrettsaktiviteten - opp for at alle kunne trene og konkurrere uansett nivå. Begrensningen er at det ikke kan være flere enn 50 personer tilstede uavhengig av om det er trening eller konkurranse.

I Sverige får utøvere som er født 2004 eller senere trene og konkurrere som vanlig. De som er eldre får trene men ikke konkurrere hvis de ikke har idretten som yrke.

Jeg har stor forståelse for frustrasjonen som mange føler nå i disse dager. Jeg er selvsagt også bekymret for de langsiktige konsekvensene av strenge og langvarige tiltak. Men jeg tror jo at de som driver idrett gjør det fordi de elsker det og fordi de ønsker å være en del av fellesskapet som idretten gir. Og så får vi håpe at det gir motivasjon til å finne tilbake til aktivitetene den dagen det åpnes for det.

SPØRSMÅL NR. 1954**Innlevert 18. april 2021 av stortingsrepresentant Eirik Faret Sakariassen****Besvart 26. april 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Dersom man har et friskt, nyfødt barn som man er i foreldrepermisjon med, og et eldre barn man har blir så sykt at man må ha pleiepenger, så får man ikke det før man har brukt opp permisjonen for det friske, nyfødte barnet.

Hva er grunnen til at en forelder ikke kan utsette foreldrepermisjonen for å ta vare på et sykt barn, mens man mottar pleiepenger, og er dette noe statsråden vil vurdere å endre?

Svar:

Formålet med pleiepenger er å gi inntektssikring til arbeidstakere som er forhindret fra å arbeide fordi de har omsorg for et barn som har sykdom, skade eller lyte og som derfor trenger kontinuerlig tilsyn eller pleie. En arbeidstaker som er i foreldrepermisjon og mottar foreldre-

penger, har allerede inntektssikring, og har derfor ikke inntektstap som følge av at et annet barn trenger tilsyn og pleie i forbindelse med sykdom i samme periode.

Det er ikke noe til hinder for at den andre forelder-en, eller en annen omsorgsperson, har tilsyn og pleie med det eldre barnet og mottar pleiepenger i forbindelse med dette. Dersom det eldre barnet på grunn av sykdommen krever så mye tilsyn og pleie at det er vanskelig for en person alene å gi tilstrekkelig omsorg for begge barna, vil dette kunne være en god løsning.

Spørsmålet om utsatt foreldrepermisjon er foreslått løst i et lovforslag som allerede ligger til behandling i Stortinget. Regjeringen la 26. mars fram Prop. 127 L (2020–2021) Endringer i folketrygdloven (fri utsettelse av foreldrepenger). Der foreslår regjeringen at foreldrene kan utsette uttaket av foreldrepenger fram til barnet er tre år, uansett grunn.

SPØRSMÅL NR. 1955**Innlevert 18. april 2021 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad****Besvart 23. april 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil statsråden ta initiativ til å halde fram med prosjektet slik at vi kan få meir kunnskap og hjelpe fleire?

GRUNNGJEVING:

I avisa Sunnhordland 12. april står det om eit forskningsprosjekt for personar med irritabel tarm. Prosjektet har så langt gode resultat og det framstår derfor merkelig at Helse Vest avsluttar eit prosjekt med gode resultat. Så langt i forskninga er 90 % blei betre etter behandlinga og 50 % heilt friske.

Dette er ei veldig alvorleg lidning for eit stor del av befolkninga. Irritabel tarm (IBS) er ein svært smertefull lidning som 15 av 100 personar lid av i Norge. Dette er ikkje ein sjukdom ein døyr av, men for mange fører det med så mykje smerter at dei ikkje klarer å stå i jobb. Noko som sjølvsagt blir svært kostbart for samfunnet.

Svar:

Jeg deler stortingsrepresentantens syn om at irritabel tarm er en alvorlig og smertefull lidelse som rammer en stor del av befolkningen. Pasienter med irritabel tarm kan ha svært redusert livskvalitet, og behandlingstilbudene som er tilgjengelige gjør ikke pasientene varig friske. Mange opplever heller ikke at de lindrer nok. Samfunnsutgiftene er høye, siden sykdommen kan føre til sykefravær og uførhet. Behandling av pasienter med fekal transplantasjon, eller overføring av tarmflora fra en frisk donor til tarmen hos en syk mottaker, er en lovende metode. Forskning viser svært gode resultater og flere studier er i gang. I 2019 ble en nasjonal, fase III-studie ledet av Universitetssykehuset i Nord-Norge tildelt finansiering gjennom program for klinisk behandlingsforskning i spesialisthelsetjenesten. Dette programmet skal bidra til flere større nasjonale kliniske studier av høy kvalitet og at pasienter

over hele landet får tilbud om deltakelse i utprøvende behandling gjennom kliniske studier. Det er også etablert en avføringsbank ved sykehuset i Harstad, som sørger for at pasienter innlagt på sykehuset og i forskning får en trygg og kvalitetssikret behandling.

Regjeringen er ambisiøse når det kommer til kliniske studier. I januar la vi frem den første nasjonale handlingsplanen for kliniske studier. Her lanserer vi vår visjon, som er at klinisk forskning skal bli en integrert del av all pasientbehandling og klinisk praksis. Vi har som mål at antall kliniske studier i sykehusene skal doubles innen 2025 og at langt flere pasienter i sykehusene enn i dag skal få mulighet til å delta i kliniske studier. Vi har en offensiv politikk for kliniske studier. Jeg vil gjøre mitt for at vi får en sterk praksis for kunnskap i den norske helse- og omsorgstjenesten. Jeg kan sette nasjonale mål, legge til rette for aktiviteten og bidra til at det ikke er hindre i regelverk, organisering eller finansieringsordningene.

Stortingsrepresentanten spør om jeg vil ta initiativ slik at prosjektet ved Stord sjukehus kan fortsette. Til det er mitt svar at jeg verken initierer eller direktefinansierer forskningsprosjekter. Det er de regionale helseforetakenes ansvar. Hvert år tildeles et tilskudd til forskning til de regionale helseforetakene over statsbudsjettet. Tilskuddet er en del av den helhetlige finansieringsmodellen for forskning i helseforetakene og støtter deres lovpålagte ansvar for forskning. Alle helseforetak skal ha forskning integrert i pasientbehandling og i sin virksomhet. Tilskuddet er delvis resultatbasert og baserer seg på indikatorer for forskningsaktivitet i sykehusene. De regionale helseforetakene har selv valgt å lyse ut midlene for å sikre kvalitet og nytte i forskningsprosjektene som mottar finansiering. Den regionale konkurransen om forskningsmidlene er hard, og den økonomiske rammen setter en begrensning for hvor mange forskningsprosjekter som kan finansieres. Ofte kan det være slik at flere søknader enn de som mottar finansiering vurderes som støtteverdige.

SPØRSMÅL NR. 1956

Innlevert 18. april 2021 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 21. april 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Kva meiner justisministeren er situasjonen i dag for overtalige domstolleiarar med tanke på grunnlovsvernet dei- ra, forflytningsvernet, arbeidsplikta og domstolane si uavhengigheit, og dersom justisministeren vurderer dette annleis i dag enn slik det var i 2003, kva er grunnlaget for dette?

GRUNNGJEVING:

Då Stortingets fleirtal før jul vedtok ei massiv sentralisering av landets førsteinstansdomstolar, var det mange spørsmål som ikkje var avklart. No har DA bestemt seg for å sette til side dommaranes grunnlovsværn i samband med gjennomføringa av strukturreforma. I 2003 inngjekk Dommerforeningen og DA ein avtale i samband med forrige domstolreform. Der vart det slått fast at overtalige domstolleiarar hadde eit grunnlovsværn og derfor ikkje hadde arbeidsplikt i ny domstol, men hadde rett til å behalde tittel og lønn.

Dette var ein konsekvens av grunnlovsværnet. Ved gjennomføringa av denne reforma tek regjeringa og DA det motsette utgangspunkt, nemleg at overtalige dom-

stolleiarar har plikt til å halde fram 100% som dommarar i ei ny domstol. Dette er bestemt utan at det har skjedd endringar i rettskjeldebiletet. Tvert om har ein i den seinare tid praktisert prinsippa frå 2003 som då vart statspraksis. Høgsterettsdommar Karl Arne Utgård har laga eit notat som slår fast at grunnlovsværnet til domstolleiarane gjeld for rolla som domstolleiar og at ein ikkje kan skille leiarrolla frå dommarrolla, slik regjeringa og FrP synes å ha lagt til grunn då dei uttalte at overtalige domstolleiarar skulle arbeide 100 % som dommarar i ny domstol etter reforma. Han tilbakeviser notat innhenta frå DA og Dommerforeningen på dette punktet og viser kvifor dei- ra standpunkt manglar forankring i rettskjeldene. Vidare ser ein ved gjennomføringa av reforma også heilt vekk frå forflytningsvernet dommarane har – som også er ein grunnpilar for å sikre domstolane si uavhengigheit. Det er uvisst kvifor Dommerforeningen ikkje synest å reagere på dette. Det er kritikkverdig at regjeringa og FrP vedtok ei reform utan å utgreie konsekvensane av reforma, som om reforma ville bli ekstra kostbar på grunn av grunnlovsværnet og domstolane si uavhengigheit.

No set dei eitt av dei viktigaste rettstryggleiksprinsippa for borgarane til side, nemleg domstolane si uavhen-

gigheit, for å bøte på manglande utgreiingar og utan nødvendig lovgrunnlag.

Svar:

Domstolledere som ikke utnevnes til ledere i de sammen-slåtte domstolene vil ha krav på å beholde lønn og tittel,

og rett og plikt til å videreføre sitt arbeid i dømmende stillinger. I forbindelse med gjennomføringene av endringene i domstolstrukturen er ikke staten på et generelt plan bundet av avtaler inngått i forbindelse med tidligere strukturendringer, men må forholde seg til gjeldende lovgivning på området og individuelle arbeidsavtaler.

SPØRSMÅL NR. 1957

Innlevert 18. april 2021 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg

Besvart 26. april 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Vil kontrollregimet for EØS-borgere som mottar penger fra den nye kompensasjonsordningen være på samme nivå som kontrollregimet for norske mottakere av dag-penger og sykepenger?

BEGRUNNELSE:

SP, AP, SV og regjeringspartiene gikk sammen om å innføre en kompensasjonsordning for personer bosatt i EØS land som nå ikke får kommet til å arbeide i Norge. Personer bosatt i Norge som mottar dagpenger eller sykepenger har et strengt kontrollregime for å unngå at de arbeider mer enn de har lov til ved siden av ytelsene. Hvis noen gjør det blir det straffet hardt ved krav om tilbakebetaling og anmeldelse og fengselsstraff der summene er over visse nivåer. Hvilke kontrollregime regjeringen legger opp til er i høyeste grad av interesse sånn at vi unngår at personer med full jobb i f.eks. Romania samtidig mottar betydelige summer fra norske skattebetalere.

Svar:

I begrunnelse for spørsmålet er Wiborg opptatt av å unngå at man kan motta ytelse fra Norge samtidig med at man jobber i sitt hjemland.

Arbeids- og velferdsdirektoratet har orientert meg om at etaten kan informere om at system-løsningen for denne kompensasjonsordningen har noen innebygde kontroller og at det gjøres sjekker mot registerdata som også gjelder i vanlige sykepengesaker.

Slik løsningen er implementert per nå, sjekkes det om arbeidstakeren:

- er norsk statsborger (personen kan ikke nektes innreise, og søknaden kan da ikke sendes inn)

- er statsborger i et EØS-land
- har bostedsadresse i Norge (personen ikke kan nektes innreise, og søknaden kan ikke sendes inn)
- har norsk fødselsnummer eller D-nummer (søknaden kan ikke sendes inn hvis nummeret ikke er gyldig eller personen ikke finnes)
- er registrert med et aktivt arbeidsforhold i Arbeidstaker- og arbeidsgiverregisteret (søknaden kan ikke sendes inn hvis dette ikke er tilfelle)
- er meldt inn med et arbeidsforhold etter 29. januar 2021 (søknaden kan ikke sendes inn)
- får andre utbetalinger fra Arbeids- og velferdsetaten (påvirker beløpet arbeidsgiveren får refundert)

I midlertidig forskrift om unntak fra folketrygdloven og arbeidsmiljøloven i forbindelse med covid-19-pandemien § 3A-1 stilles det som vilkår for å få rett til kompensasjon at man har tapt inntekt for å få rett til ytelsen. Arbeids- og velferdsetaten vil informere på sine sider om at man ikke har rett til kompensasjon hvis man har annen inntekt. Det vil videre være informasjon om dette i løsningen for elektronisk søknad. Etaten har derimot ikke muligheter til å kontrollere direkte hvilke inntekter arbeidstaker eventuelt har i sitt eget hjemland i den perioden det søkes kompensasjon for. Arbeidsgiver og arbeidstaker vil imidlertid bli informert om at det kan gjennomføres kontroller i ettertid.

SPØRSMÅL NR. 1958**Innlevert 18. april 2021 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg****Besvart 27. april 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Hvor mange uker/måneder må en rumener bosatt i Romania motta den særnorske EØS kompensasjonen regjeringen sammen med SP, AP og SV nylig innførte for at nivået tilsvarer en gjennomsnittlig årsinntekt i Romania?

BEGRUNNELSE:

SP, AP, SV og regjeringspartiene innførte nylig en særnorsk kompensasjonsordning for EØS borgere bosatt i andre EØS land enn Norge. Inntektsnivået og kostnadsnivået i f.eks. Romania er vesentlig lavere enn i Norge. Tidligere har regjeringen ønsket å kostnadsjustere ytelser for nordmenn som bosetter seg i andre land ut fra kostnadsnivået i det respektive landet de bosetter seg i. Dette har regjeringen valgt å ikke å gjøre i denne nye ordningen som koster norske skattebetalere over en kvart milliard kroner hver eneste måned.

Jeg ber derfor regjeringen om å beregne hvor lenge en mottaker av den nye kompensasjonsordningen må motta den for at det skal tilsvare en gjennomsnittlig årsinntekt i Romania. Ber om at man legger til grunn at inntekten opprinnelig var på 6G som er grensen i ordningen som er vedtatt.

Svar:

Regjeringen innførte en ny kompensasjonsordning for utenlandske arbeidstakere som ikke kommer seg på jobb i Norge på grunn av strenge innreiserestriksjoner. Situasjonen er svært vanskelig for mange utlendinger som jobber i Norge og bor i andre land. Etter at grensen stengte 29. januar, har de ikke hatt mulighet til å komme på jobb og mange har ikke fått lønn. Den nye kompensasjonsordningen vil gjelde for pendlere bosatt i EØS-området som er rammet av de stengte grensene.

De berørte arbeidstakerne får en kompensasjon på 70 prosent av sykepengegrunnlaget opp til 6 G. Det gir om lag samme kompensasjon som arbeidstakerne ville fått dersom de var permitterte. Arbeidsgiver får ansvar for å ferskuttere kompensasjonen og får deretter refundert beløpet gjennom Nav.

Representanten Wiborg ber om en sammenlikning av EØS-kompensasjonsordningen med utgangspunkt i en inntekt på 6 G i Norge og gjennomsnittlig årsinntekt i Romania. Årlig gjennomsnittlig inntekt for en enslig person uten barn i Romania, er ifølge Eurostat 8 495 EUR i 2020.

Omregnet til norske kroner, basert på gjennomsnittlig årlig vekslingskurs i 2020, utgjør dette om lag 91 000 NOK.

En person som jobber i Norge med årlig inntekt på 6 G og som oppfyller inngangsvilkårene til rett på EØS-kompensasjonsordningen, vil ha rett på en inntekt som tilsvarer en årsinntekt på 425 674 kroner. Under disse forutsetningene vil det ta rett i underkant av tre måneder, eller om lag 11 uker, for at inntekten fra EØS-kompensasjonsordningen skal tilsvare om lag 91 000 kroner. Dersom en hadde sammenlignet med den faktisk tapte lønnsinntekten i dette eksemplet, blir det tilsvarende antall uker under 8.

I Norge er gjennomsnittlig inntekt for en enslig person uten barn 42 443 EUR, eller om lag 455 000 NOK. Per 1. mai 2020 tilsvarte 6 G om lag 608 000 NOK, altså klart mer enn gjennomsnittlig inntekt i Norge. En person som tjener over gjennomsnittlig årsinntekt i Norge, ville trolig også tjent over gjennomsnittlig årsinntekt i Romania, dvs. at eksemplet ovenfor neppe er representativt.

Personer som ufrivillig rammes av strenge innreiserestriksjoner og taper lønnsinntekt i Norge, bør kompenseres. Kompensasjonen skal delvis dekke for den tapte lønnsinntekten, uavhengig av hvilket land arbeidstakeren bor i. Verdien av kompensasjonsordningen vil alltid være lavere enn den tapte lønnsinntekten, og er som nevnt på nivå med det arbeidsledige eller permitterte ville mottatt.

Ordningen er altså basert på en vurdering av hvilke konsekvenser det er rimelig å pålegge arbeidstakere i det norske arbeidsmarkedet som er utestengt fra sitt arbeid som følge av myndighetspåførte smitteverntiltak. Ordningen er midlertidig og vil bare videreføres så lenge innreiserestriksjonene for denne gruppen er nødvendig å opprettholde.

SPØRSMÅL NR. 1959**Innlevert 18. april 2021 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen****Besvart 26. april 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Nobels Fredssenter forvalter det som Norge er kanskje mest kjent for i utlandet og har naturlig nok flest utenlandske besøkende. Sammenliknet med budsjett hadde de et tap i egeninntekter på 19,6 millioner i fjor, og fikk kun 1,9 millioner kroner i offentlig kompensasjon. De oppfylte alle kravene i tilskuddet på 35 MNOK som ble delt ut i mars, men fikk ingenting.

Hvordan vil statsråden sikre at Nobels Fredssenter framover får de midlene de trenger til forsvarlig drift?

BEGRUNNELSE:

Nobels Fredssenter, som er museet for Nobels fredspris, har naturlig nok en stor andel utenlandske besøkende. Museet har dermed blitt hardt rammet av koronarestriksjonene. Sammenliknet med budsjett hadde Nobels Fredssenter et tap i egeninntekter på 19,6 millioner i fjor, men mottok kun 1,9 millioner i offentlig kompensasjon. I mars ble det delt ut et tilskudd på 35 MNOK til de museene som har mindre enn 60 % offentlig støtte, slik tilfellet er med Nobels Fredssenter. Museet utfylte alle kriteriene for dette tilskuddet, men fikk ikke ta del i støtten, noe som på undertegnede virker underlig. Nå frykter også museet at de skal komme ekstra dårlig ut når kompensasjonsordningene for våren fastsettes, fordi de andre museene med høy andel egeninntekt allerede er blitt tilgodesett.

De har også fått avslag på våre søknader til stimuleringsordningen, blant annet ble søknad om tilskudd til utvikling av utstilling i forbindelse med Fredsprisutstillingen 2020 som er planlagt åpnet mai/juni og som skal stå frem til november i år, avkortet med 80% fordi ordningen kun gjelder frem til juni. Kostnaden ved å utvikle en utstilling er lik, om den skal stå frem til juni eller helt til november. Om de vil få de resterende 80% etter sommeren er høyst uvisst, både fordi ordningen ikke er lansert og fordi de jo ikke kan søke enda. Dermed har de kun 126.000 kroner og ikke 650 000 å lage utstilling for.

De ansatte på Nobels Fredssenter bruker nå svært mye tid på å søke penger både på offentlige og private ordninger, fordi de er i en så presset økonomisk situasjon. De har de første tre månedene sendt inn to søknader til Kulturrådet om Stimuleringsstøtte, men har altså kun mottatt 126 000 av omsøkte 768 000. Ellers er alle andre tilgjengelige ordninger de kan søke på, øremerkete midler som eventuelt vil gi prosjektstøtte, men ingen av dem gir støtte til driften.

Svar:

Nobels Fredssenter mottar årlig et betydelig driftstilskudd fra Kulturdepartementet. Tilskuddet er plassert på egen post under budsjettkapittel 325 Allmenne kulturformål, post 82. I 2021 utgjør tilskuddet kr 33 645 000. I budsjettproposisjonen heter det at "Bevilgningen omfatter tilskudd til drift av Nobels Fredssenter. Hoveddelen av driftsutgiftene, utstillinger og fornyelser av disse, særskilte arrangementer og andre aktiviteter forutsettes dekket ved andre inntekter."

For fjoråret fikk Fredssenteret støtte fra Kulturrådets kompensasjonsordning med om lag 1,9 mill. kroner. Jeg legger til grunn at senteret også i år vil søke på Kulturrådets ordninger.

For tiden er senteret, som alle andre formidlingsarenaer i hovedstaden, helt stengt for publikum, og det pågår ombyggingarbeider i deler av lokalene.

I mars dette år tildelte Kulturdepartementet til sammen 35 mill. kroner som særskilt ekstratilskudd til noen museer i det nasjonale museumsnettverket og andre museer på statsbudsjettets kapittel 328 Museer m.m. Dette ble fordelt på 9 museer. Disse museene har gjennomgående store samlinger som representerer uerstattelige historiske verdier, og som krever løpende forvaltning og sikring. Nobels Fredssenter får støtte fra statsbudsjettets kapittel 325 Allmenne kulturformål, post 82, og har ikke slike oppgaver.

Jeg har tillit til at Nobels Fredssenter i likhet med andre aktører i kulturlivet vil gjøre nødvendige tilpasninger av virksomheten i påvente av full gjenåpning av samfunnet.

SPØRSMÅL NR. 1960**Innlevert 19. april 2021 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen****Besvart 23. april 2021 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Hvilke grep tar statsråden og administrativ ledelse i Finansdepartementet for å sikre habiliteten til nye kandidater til vervet som visesentralbanksjef?

BEGRUNNELSE:

I 2020 ble ansettelsen av Nicolai Tangen som ny sjef for SPU problematisert på grunn av interessekonflikter. Nå i 2021 er det rekrutteringen til visesentralbanksjef som har vekket oppmerksomhet, fordi en tidligere kandidats sønn jobber i Finansdepartementet. Sentralbanklovens paragraf 2-3, fjerde ledd er tydelig på hvilke personer som ikke kan være medlemmer av hovedstyret. Paragrafen lyder slik:

(4) Følgende personer kan ikke være medlemmer av hovedstyret:

- a) medlemmer av komiteen for pengepolitikk og finansiell stabilitet, unntatt sentralbanksjefen og visesentralbanksjefene
- b) medarbeidere i Norges Bank, unntatt ansatterepresentantene
- c) regjeringsmedlemmer
- d) politiske medarbeidere i departementene
- e) medarbeidere i departementene
- f) medarbeidere ved Statsministerens kontor og i Finansdepartementet
- g) stortingsrepresentanter
- h) politiske medarbeidere på Stortinget
- i) komitésekretærer på Stortinget
- j) nærstående av personer nevnt i a, b, c, d, f, g, h og i.

Som nærstående regnes slektninger i rett opp- og nedstigende linje, ektefeller, registrerte partnere og personer som vedkommende borsammen med i ekteskapslignende forhold. Barn, stebarn og foreldre av personer nevnt i forrige punktum regnes også som nærstående.

Svar:

Ansettelse av visesentralbanksjef besluttes av Kongen i statsråd, jf. sentralbankloven § 2-9 første punktum. Finansdepartementet er saksforberedende organ. Utgangspunktet for alle departementets rekrutteringsprosesser er at det først utarbeides en kunngjøringstekst, som offentliggjøres, med kravene til stillingen. Deretter søker vi å finne den best kvalifiserte personen til stillingen, jf. kvalifikasjonsprinsippet i statsansatteloven § 3. Departementet ønsker et bredt tilfang av kvalifiserte søkere, og for lederstillinger benytter vi som regel et rekrutteringsbyrå

for å bidra til blant annet et aktivt søk etter kandidater. Eventuelle hindringer knyttet til habilitet, sett opp mot relevant regelverk, ved ellers kvalifiserte kandidater blir vurdert underveis.

Visesentralbanksjefene er medlemmer av Norges Banks hovedstyre og komiteen for pengepolitikk og finansiell stabilitet, og må derfor også oppfylle krav som er knyttet til disse vervene. I sentralbanklovens bestemmelse § 2-3 fjerde ledd er det listet opp personer med verv og tilknytningsforhold til regjeringen, departementene, Stortinget og Norges Bank, samt nærstående av disse, som ikke kan sitte i hovedstyret. Tilsvarende avgrensninger gjelder for komiteen for pengepolitikk og finansiell stabilitet, jf. sentralbankloven § 2-6 tredje ledd. Sentralbankloven § 2-3 fjerde ledd og § 2-6 tredje ledd bygger i stor grad på reguleringen fra sentralbankloven 1985, hvor avgrensningen ble en del utvidet i 2003 (Ot.prp. 81 (2002-2003)). Av forarbeidene fremgår det at formålet med denne bestemmelsen er å understøtte sentralbankens uavhengighet og at en bør unngå dobbeltroller hvor en vil få samme saker til behandling både som hovedstyremedlem og i regjering og departement. Som ledd i dette, ble en del nærstående inkludert i avgrensningen av personkretsen. Disse bestemmelsene bør gjennomgås tidlig i kontakten med kandidater til stillingene og vervene de gjelder. Ved forrige utlysning av den ubesatte visesentralbanksjefstillingen burde dette vært gjort tidligere.

For stillingene gjelder i tillegg alminnelige habilitetsregler etter forvaltningsloven. Forvaltningslovens habilitetsregler gjelder habilitet knyttet til konkrete saker og saksforhold. I et ansettelsesforhold må man i det løpende arbeid ta konkret stilling til de habilitetsspørsmål som da måtte oppstå. I forbindelse med en ansettelse må en derfor vurdere om personer som ikke er utelukket etter sentralbankloven, likevel vil kunne være inhabil i en slik utstrekning at vedkommende ikke kan inneha stillingen. Avklaring av eventuelle hindringer knyttet til habilitet, etiske retningslinjer eller annet regelverk innebærer vurderinger som er skjønnsmessige og kan kreve innhenting av nærmere opplysninger, i noen tilfeller eksterne vurderinger eller godkjenninger og dialog med søker. Det vil normalt være forhold som avklares mot slutten av en kandidatvurdering. Departementet legger stor vekt på at slike forhold skal være nøye vurdert før en person ansettes, men verken ønsker eller tar sikte på at alle slike forhold skal være avklart ved søknadsfristens utløp.

SPØRSMÅL NR. 1961**Innlevert 19. april 2021 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol****Besvart 23. april 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil statsråden vurdere kunnskapsgrunnlaget fra NFF og legge det til grunn for lettelser for unge og unge voksne på godt organiserte arenaer, med godt smittevern, god smittesporing og sunne aktiviteter innenfor de forbehold rapporten omtaler, og ser statsråden også faren ved at slike tilbud holdes stengt med den konsekvens at unge heller driver uorganisert aktivitet med dårlig smittevern som igjen kan føre til økt smittetrykk?

BEGRUNNELSE:

Idretten i Norge har gjort en god jobb med å tilpasse seg smitteverntiltakene regjeringen har satt. De har i stor grad lagt til rette for forsvarlig smittevern og for smittesporing. Vi vet også at idretten er et helt avgjørende sosialt fellesskap for unge og særlig unge voksne. I tillegg er den en viktig kilde for mestring. Uten idretten blir hverdagen mindre meningsfull og mindre sunn for mange. NFF har laget en rapport som med visse forbehold om blant annet smittetrykk, der de henviser til forskning fra flere land som konkluderer med at smitterisikoen ved utendørsfotball er relativt liten. Jeg håper statsråden vil lytte til de stemmene fra idretten og jobbe for at unge og unge voksne som nå sliter som følge av pandemien får sitt sosiale fellesskap tilbake.

Svar:

Idrett er viktig for den enkelte, for folkehelsen og for samfunnet. Langvarige smitteverntiltak påvirker muligheten til regelmessig idrettsaktivitet, sosialt samvær og en meningsfull fritid.

Jeg deler bekymringen over de konsekvenser restriktive tiltak har for mange idrettsutøvere – og særlig blant de unge og unge voksne i breddeidretten som gjennom den pågående pandemien ikke er gitt mulighet til å drive normal organisert idrettsaktivitet.

Kunnskapsgrunnlaget fra NFF som representanten viser til, "Rapport om konsekvenser for åpning av ordinær trening i breddefotballen for voksne", fikk jeg i likhet med kulturministeren oversendt fra Norges Fotballforbund 1. mars i år, og rapporten er kjent for våre fagetater. Det er viktig, slik det anbefales, å bygge videre på erfaringer fra toppfotballen og toppidretten i tilrettelegging og implementering av smitteverntiltak i breddeidretten for barn og unge og for voksne – med nødvendige tilpasninger. Toppidrettsutøvere lever i en "boble" både under trening

og konkurranser, og et slikt regime vil være krevende i kombinasjon med et vanlig familie-, yrkes- eller studentliv, som trolig vil gjelde for fleste innen breddeidretten for voksne.

Smittesituasjonen i Norge er fortsatt krevende, det er geografiske forskjeller i smittepress og mer smittsomme muterte virusvarianter dominerer. Lokale utbrudd blir raskt brakt under kontroll med økt testing og smittesporing og med nødvendige kontaktreducerende tiltak. Situasjonen tilsier at vi alle fortsatt må leve med restriktive smitteverntiltak og med de begrensninger disse vil ha på mobilitet, sosial kontakt og livsutfoldelse en tid fremover, selv om vi nå åpner for en gradvis gjenåpning av samfunnet. For norsk idrett vil det også fortsatt være nødvendig å styrke motivasjonen i hele organisasjonen innenfor rammen av de til enhver tid gjeldende nasjonale og lokale smitteverntiltak.

Regjeringen la nylig frem sin plan for gradvis gjenåpning av samfunnet. Planen består av fire trinn. Trinn 1 i planen ble iverksatt fra fredag 16. april og innebar å gå tilbake til de nasjonale tiltakene slik de var før påske, med noen mindre justeringer. En helhetlig vurdering basert på tre sjekkpunkter vil avgjøre når vi kan gå videre fra ett trinn til et annet; smittesituasjon og sykdomsbyrde, kapasitet i helsetjenesten og status for vaksinasjonsprogrammet. Det er dermed data, og ikke dato, som er styrende. Trinn 2 kan tidligst skje i siste halvdel av mai. Videre gjenåpning av barne- og ungdomsidretten og breddeidretten for voksne vil sammen med øvrig fritidsaktivitet da bli vurdert i tråd med strukturen i regjeringens plan for gradvis gjenåpning.

SPØRSMÅL NR. 1962**Innlevert 19. april 2021 av stortingsrepresentant Masud Gharahkhani****Besvart 23. april 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil regjeringen ta initiativ til at skole og barnehageansatte blir prioritert i vaksinekøen?

BEGRUNNELSE:

Gjennom pandemien har vi sett at ansatte innen helse og oppvekst har stått i frontlinjen. De har jobbet under høy fare for smitte og med økt arbeidsbelastning. Lokalt i min hjemkommune Drammen ber de ansattes organisasjoner om at oppvekstansatte prioriteres i vaksinekøen. Den samme oppfordringen får jeg fra min ordfører i Drammen Monica Myrvold Berg. Tilbakemeldingene er klare, spørsmålet er hvordan regjeringen forholder seg til dem.

Svar:

Regjeringens hovedprioritet i vaksinearbeidet er tidlig vaksinerings av hele befolkningen mot covid-19. Per 19.4. 2021 er 1 068 342 registrert med dose 1 og 300 998 registrert med dose 2. Områder med betydelig økt smitte over tid, slik som enkelte bydeler i Oslo har nå kommet et godt stykke på vei i vaksinasjon av risikogrupperne.

I innledende fase av vaksinasjonen har det vært begrenset tilgang på vaksine, og det har derfor vært behov for å prioritere mellom grupper. Regjeringen har basert seg på anbefalinger fra FHI om å prioritere de med størst risiko for alvorlig sykdom og død først. Helsepersonell har også vært prioritert da vi er avhengige av en helsetjeneste som fungerer.

Lærere og barnehageansatte med høy alder eller underliggende sykdommer vil med dagens prioriteringsrekkefølge få vaksine før friske yngre.

Som kjent er det betydelige forskjeller i smittesituasjonen i Norge, der særlig Oslo og Viken står for en stor andel av de smittede. Vi innførte fra slutten av mars en begrenset geografisk skjevfordeling til enkelte kommuner med vedvarende høy smitte. Endring av fordelingsnøkkel fra personer over 65 år til over 18 år vil også komme bykommuner med en yngre befolkning, slik som Oslo, til gode.

Statistikk fra FHI publisert 18. mars viser at ansatte i serverings- og kollektivbransjen har høyest andel av covid-19-smittede i Norge. Den viser også at barnehage- og skolefritidsassistenter, barnehagelærere og grunnskolelærere har høyere smitteforekomst enn andre i yrkesaktiv alder, dette gjelder spesielt for ansatte i Oslo. Lærere i videregående skole og universitet/høyskole ligger

derimot under snittet, både i Norge totalt og i Oslo. Sykehusinnleggelse, som er et godt mål på alvorlig covid-19, er det få av blant personer i yrkesaktiv alder, og tidligere analyser finner ikke forhøyet risiko for innleggelse for barnehage og skoleansatte.

Jeg er kjent med at skoler og barnehager har vært stengt pga. kapasitetsproblemer. I følge FHI er dette først og fremst ansatte som er i smittekarantene. Etter dagens forskrift må også vaksinerte personer i smittekarantene, selv om det finnes noen unntak for eksempel for helsepersonell under spesielle forhold.

Regjeringens vaksinestrategi er dynamisk, og FHI gjør jevnlig vurderinger av vaksinasjonsstrategien. FHI er gjort kjent med at ansattes organisasjoner ønsker prioritering av lærere og ansatte i barnehager, og vurderer blant annet dette spørsmålet.

SPØRSMÅL NR. 1963**Innlevert 19. april 2021 av stortingsrepresentant Eirik Faret Sakariassen****Besvart 23. april 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Var det regjeringens intensjon at rettshjelpstiltak som Jussbuss, JURK, Jussformidlingen, Jusshjelpepa i Nord-Norge og Gatejuristen i realiteten skulle få et kutt, og dersom det ikke var intensjonen, vil regjeringen ta grep for å ytterligere styrke ordningen?

BEGRUNNELSE:

Vedtatt statsbudsjett fjernet øremerking for flere rettshjelpstiltak som Jussbuss, JURK, Jussformidlingen, Jusshjelpepa i Nord-Norge og Gatejuristen og det ble etablert åpen søknad. Dermed kan flere tiltak søke om støtte. Når poteten avsatt til rettshjelpstiltak ikke øker, blir realiteten for flere av tiltakene en realnedgang, fremfor en styrking. Det er opplyst til meg at flere av tiltakene er satt tilbake på et tildelingsnivå tilsvarende det de fikk i 2017. Det medfører kutt i tiltakene, og dette rammer selvsagt klientgruppene disse tiltakene er der for.

Svar:

Øremerkingen av tilskudd til spesielle rettshjelpstiltak ble opphevet fra og med budsjettåret 2020. Formålet med å gå over til en søknadsbasert tildeling er å oppnå en kostnad-

seffektiv og treffsikker ordning som skal komme utsatte grupper og mennesker i en spesielt vanskelig situasjon til gode. Det gir bedre mulighet for en grundig faglig vurdering av hvert enkelt tiltak, og er vurdert som mer rettferdig enn øremerking. Tilskuddsordningen forvaltes av Statens sivilrettsforvaltning.

Ordningen er betydelig styrket de siste årene. I 2016 og 2018 økte bevilgningen med hhv. 34 og 13 prosent. Fra 2020 til 2021 økte bevilgningen med 1,8 mill. kroner, og den samlede bevilgningen er i år på 59,8 mill. kroner. Det tilsvarer en økning på 3 prosent fra i fjor.

Gjennom søknadsbasert tildeling kan tiltak som ikke tidligere har vært innlemmet i ordningen søke om og få tilskudd. Det kan resultere i at det blir flere tilskuddsmottakere, og at andre mottakere får tildelt noe mindre enn det de har fått tidligere. Dette er tilfellet i år. Samtidig har nye tiltak fått tildeling. Dette er tiltak som kommer de samme brukergruppene til gode. Det samlede tilbudet av rettshjelpstiltak er derfor ikke svekket.

Statens sivilrettsforvaltnings vedtak kan påklages til departementet, noe jeg er kjent med at flere har gjort. Klagebehandlingen er ikke avsluttet, og det er derfor ikke naturlig å kommentere saken nærmere på dette tidspunktet.

SPØRSMÅL NR. 1964**Innlevert 19. april 2021 av stortingsrepresentant Terje Aasland****Besvart 27. april 2021 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Hva har næringsministeren gjort for å sikre at offentlige anskaffelser ikke kanselleres eller utsettes under pandemien?

BEGRUNNELSE:

Koronapandemien har skapt en økonomisk krise som har medført at mange bedrifter har måttet permittere eller si opp ansatte. Særlig for de unge har konsekvensene av

pandemien rammet hardt, og inngangen til arbeidslivet blitt lengre. For å holde aktiviteten oppe og folk i jobb, er det avgjørende at det offentlige bruker sin etterspørsel aktivt til å opprettholde planlagte og forsere fremtidige prosjekter. En medlemsundersøkelse gjennomført av Abelia har imidlertid avdekket at mange bedrifter opplever at offentlig sektor kansellerer eller utsetter oppdrag. Av NHO-bedrifter som har offentlige kunder har 43 % respondert at oppdraget er kansellert eller utsatt de siste tre månedene. For Abelias bedrifter er tallet 44 %. Av rådgiv-

erbedrifter som har offentlige kunder har 47 % opplevd at oppdraget er kansellert eller utsatt de siste tre månedene.

Svar:

Pandemien og smitteverntiltak har store økonomiske konsekvenser, og ulike næringer rammes ulikt. Regjeringen arbeider bredt for å avhjelpe konsekvensene av pandemien for norsk næringsliv. Det er innført en rekke tiltak som skal lette situasjonen i næringslivet, og det er bevilget betydelige beløp til kommunene. Økt aktivitet i kommunene er ment å bidra til å stimulere lokalt næringsliv.

Antall utlysninger i Doffin, den nasjonale kunngjøringsdatabasen for offentlige anskaffelser, viser at antallet utlysninger i 2020 og første del av 2021 ikke skiller seg nevneverdig ut sammenlignet med tidligere år. Dette er tall for anskaffelser samlet, og ikke spesifikt for konsulent/rådgiverbransjen.

Samtidig er det klart at koronapandemien har ført til at offentlig sektor har måttet tilpasse sin drift i noen grad. Behovet for ulike typer bestillinger og aktiviteter har endret seg eller uteblitt, noe som har ført til at etterspørselen etter varer og tjenester fra næringslivet kan ha blitt mindre på enkelte områder. Mange typer oppdrag og bestillinger, eksempelvis byggeprosjekter, vil likevel i stor grad kunne gjennomføres som før, mens lavere mobilitet i samfunnet også påvirker det offentliges bruk av tjenester som reise og overnatting.

Kort tid etter pandemiens utbrudd i mars 2020 vurderte Nærings- og fiskeridepartementet (NFD) om regelverket om offentlige anskaffelser gir tilstrekkelig fleksibilitet til at offentlige oppdragsgivere kan gjennomføre innkjøpene de har behov for. Også EU vurderte behovet for midlertidige endringer. Verken fra departementets eller Europakommisjonens side ble det funnet behov for regelverksendringer.

Det ble på nasjonalt plan imidlertid identifisert et behov for å tydeliggjøre noe av veiledningen til anskaffelses-

regelverket. Departementet oppdaterte derfor veiledningen til anskaffelsesregelverket i lys av pandemien. Det samme gjorde også Direktoratet for forvaltning og økonomistyring, regjeringens underliggende fagorgan innen offentlige anskaffelser. På www.anskaffelser.no og NFDs nettsider på www.regjeringen.no ligger det derfor veiledning som offentlige oppdragsgivere kan ta i bruk når de gjennomfører anskaffelser under pandemien.

Et av koronatiltakene fra regjeringen er at virksomhetene har kunnet be om betalingsutsettelse for offentlige avgifter. Dette for å hjelpe aktører i næringslivet med likviditetsproblemer som følge av koronasituasjonen. Dette er en mulighet en del har benyttet seg av. Anskaffelsesregelverket inneholder imidlertid bestemmelser om avvisning av leverandører som følge av manglende innbetaling av skatter og avgifter. Det kan bety at leverandører som har fått innvilget betalingsutsettelse, kan risikere å bli avvist fra konkurranser om kontrakter med det offentlige.

For å unngå dette utarbeidet NFD i september 2020 en egen veileder til avvisningsreglene i anskaffelsesregelverket om manglende betaling av skatter og avgifter. Det fremkommer av veiledningen at oppdragsgiverne må foreta en konkret vurdering av om en eventuell avvisning er forholdsmessig, slik at en slik betalingsutsettelse i seg selv medfører at selskapet er avskåret fra oppdrag for det offentlige. Dette følger av dagens regelverk, og presiseres altså i veiledningen fra september 2020.

Anskaffelsesregelverket legger til rette for at innkjøp kan gjennomføres raskt og anskaffelsesprosesser kan tilpasses den ekstraordinære situasjonen som pandemien er. Om konkrete anskaffelser skal gjennomføres som planlagt eller kanselleres/utsettes er det opp til hver enkelt oppdragsgiver å avgjøre. Med de grepene som er gjort i vurderingen av regelverket og oppdatering av veiledning, har regjeringen lagt til rette for at offentlige oppdragsgivere skal kunne gjennomføre anskaffelser på en god måte.

SPØRSMÅL NR. 1965

Innlevert 19. april 2021 av stortingsrepresentant Åslaug Sem-Jacobsen

Besvart 27. april 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Regjeringen har opprettet økonomiske støtteordninger som skal stimulere kulturen og frivilligheten til aktivitet i

2021, og kulturministeren har oppfordret sterkt til å gjennomføre arrangementer og ha aktivitet til tross for smittevernsbegrensninger som gjør det krevende å ikke gå i minus.

Hvorfor skal kulturbransjen, frivilligheten, samt de kulturaktørene som kun kan benytte seg av ordningen til frivilligheten, tørre å ta risikoen på å planlegge og avholde arrangementer, når de ikke vet om og når de kan få økonomisk støtte?

BEGRUNNELSE:

Aktører innenfor kultur, frivillighet og idrett står i vanskelige avveininger om dagen med tanke på om de skal avholde arrangementer både denne halvdel av 2021 og også andre halvdel av 2021.

De ønsker å følge kulturministerens oppfordring om å holde aktiviteten oppe, og mange har trodd på statsrådets forsikringer om at det skal lønne seg å ikke avlyse.

Men - de siste ukene har det blitt tydelig for de fleste at søknadsbaserte støtteordninger fort kan gi store tap siden mange som søker og kan tikke av for alle kriterier i ordningen, får avslag. Slik kulturaktører har fått i stimuleringsordningen.

Det er for øvrig også en del kulturaktører som sliter økonomisk og med mange avveininger bl.a. fordi de ikke får ta del i stimuleringsordningen i hele tatt, siden de er registrert i frivillighetsregisteret. Den støtteordningen de da heller kan søke på, vil nemlig ikke gi svar på om de får støtte før tidligst langt utpå sommeren. Det gjør det svært krevende for dem å skulle tørre å planlegge og booke f.eks. en festival i juni eller juli.

Den samme utfordringen har ungdomsorganisasjonene våre og alle andre frivillige lag og foreninger som løper en stor økonomisk risiko om de velger å avholde arrangementer og aktivitet i første halvår av 2021, når de heller ikke får svar på sine søknader om økonomisk støtte, før til sommeren.

Idrettslag og -klubber over hele landet er også svært usikre på hva de skal tørre å gjøre med tanke på arrangementer framover og den økonomiske risikoen de løper om de arrangerer noe uten å være sikre på å få hjelp fra staten dersom statens smittevernreglement gjør det umulig å avholde arrangementer som går i pluss.

Svar:

For aktørene som står i Frivillighetsregisteret kan de søke støtte gjennom stimuleringsordning for frivillighetssektoren.

Denne ordningen var på høring til organisasjonene i januar og regelverket ble endelig godkjent og lansert før påske. Organisasjonene vet derfor at de kan søke om støtte til merkostnader som følger av smittevernstilpasninger og faktiske kostnader til arrangementer og aktiviteter som er gjennomført helt eller delvis. Dersom arrangementet eller aktiviteten avlyses kan allerede påløpte og uunngåelige kostnader dekkes. Det vil si at de kan tørre å planlegge, selv om smittesituasjonen er uforutsigbar. Ordningen gir

støtte, både til gjennomførte og til avlyste aktiviteter og arrangement.

Jeg er imidlertid klar over at søknadsskjemaet blir lansert sent. Mitt departement og Lotteri- og stiftelsestilsynet arbeider hardt for at det skal kunne lanseres så raskt som mulig. Det er potensielt veldig mange søkere til ordningen for frivillighetssektoren, og det er derfor viktig med et godt søknadsskjema for å sikre rask og effektiv saksbehandling

Det er også viktig å understreke at hele 255 millioner kroner i denne ordningen fordeles til organisasjoner som mottok midler gjennom momskompensasjonsordningen for 2020. Dette fordeles til organisasjoner som bekrefter at de har hatt inntektsbortfall eller merkostnader i forbindelse med myndighetspålagte restriksjoner. Fristen her var satt til 20. april, og i overkant av 20 000 organisasjoner har meldt inn behov. Dette er derfor en rask og effektiv måte å fordele midler til mange organisasjoner.

Til sist vil jeg legge til at da denne ordningen ble utarbeidet forventet vi en gradvis forbedring av smittesituasjonen denne våren. Det har ikke slått til. Dette rammer organisasjonene hardt, og de har og har hatt få muligheter til å gjennomføre aktiviteter og arrangementer og til å skaffe inntekter. Jeg ser derfor at det er behov for å justere ordningen slik at den er bedre tilpasset den faktiske smittesituasjonen i 2021. Her er jeg i tett dialog med organisasjonene og håper på å ha en løsning på plass raskt.

SPØRSMÅL NR. 1966**Innlevert 19. april 2021 av stortingsrepresentant Mona Fagerås****Besvart 26. april 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Er samferdselsministeren orientert om denne saken, mener ministeren at det er greit at en av budsjettmessige årsaker kutter i trafikksikkerhet til barn, og hva vil ministeren gjøre for at Statens vegvesen sørger for at denne undergangen for å komme seg trygt til og fra skolen i bygda kommer inn igjen i prosjektet?

BEGRUNNELSE:

16/4 d.å. hadde NRK en sak om utbygging av E6 i Ballangen, Nordland. Det viser seg at Statens vegvesen av budsjettmessige hensyn kuttet en undergang. Med det som resultat at barna må gå over E6 for å komme på skolen. Trafikksikkerhet har vært en stor bekymring for foreldre i Ballangen over mange år med E6 rett gjennom sentrum. Bygdefolket er derfor glad for at en omlegging av E6 endelig er i ferd med å bli realisert. Den siste tiden har det imidlertid dukket opp en rekke bekymringer over at trafikksikkerheten synes å bli brukt som salderingspost i prosjektet, noen av disse gjengitt i fremover.

Det har kommet frem at undergangen for fotgjengere, som var planlagt under E6 ved Shell, nå er fjernet fra planene. Fortvilte foreldre lurer på hva det er som skjer, da dette kommer til å gjøre skoleveien til svært mange barn veldig mye farligere. En av foreldrene hadde snakket med entreprenøren og spurt om det var andre steder der slike sikkerhetstiltak ble fjernet fra E6 utbygginger, og fikk til svar at det skjedde ingen andre steder.

Argumenter for å fjerne undergangen er blant annet at barna nok ikke kommer til å bruke den fordi den blir en liten omvei, men nå plasseres gangfelt på samme sted som undergangen skulle vært. Det blir heller ingen lysregulering her. Vi må i tillegg huske på at skoleskysreglementet er i mellomtiden endret slik at barna fra og med andre klasse benytter denne skoleveien.

Denne endringen er gjort uten at reguleringsplanen har vært oppe igjen, og flere føler at de har gått glipp av en prosess med muligheten til innspill.

Svar:

Saken gjelder Statens vegvesens utbygging av E6 gjennom Ballangen i Nordland. Jeg vil vise til at Statens vegvesen har gjennomført flere kostnadsreducerende tiltak i prosjektet E6 Ballangen, der blant annet sløyfing av en kulvert var ett av tiltakene. Dette har vært nødvendig for å unngå

at prosjektkostnadene overstiger den økonomiske rammen som Statens vegvesen styrer prosjektet innenfor.

I vurderingen av om den nevnte kulverten burde inngå som kostnadsreducerende tiltak, ble det lagt vekt på flere forhold som for eksempel om omveg via kulvert ville føre til at kryssing av E6 i praksis likevel ville skje over rundkjøringen på trafikkert veg. Det er også gjennomført en egen trafikksikkerhetsvurdering av løsningene. Med bakgrunn i dette har Statens vegvesen lagt inn avbøtende tiltak i form av opphøyde gangfelt, forsterket belysning og redusert fart til 50 km/t for å sikre tryggest mulig kryssing av E6. Det er ellers ikke planlagt med gangfelt der kulverten opprinnelig var plassert. Ut fra trafikksikkerhetsvurderingen og de avbøtende tiltakene anser Statens vegvesen at hensynet til trafikksikkerhet er tilstrekkelig ivaretatt. Løsningen har også vært drøftet med Narvik kommune og vurdert til å være innenfor gjeldende reguleringsplan.

Jeg slutter meg til de faglige vurderingene som Statens vegvesen har gjort i denne saken.

SPØRSMÅL NR. 1967**Innlevert 19. april 2021 av stortingsrepresentant Eirik Faret Sakariassen****Besvart 22. april 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil regjeringen vurdere en finansieringsordning for at kommuner som har problemer med å få nok fastleger til sine kommuner kan få bedre drahjelp og sikre tilstrekkelige midler til at fastlegeordningen kan opprettholdes i fremtiden?

BEGRUNNELSE:

Fastlegeordningen skal være fullfinansiert, men tall fra KS viser at kommunen finansierer om lag en halv milliard kroner årlig. Det er store rekrutteringsutfordringer mange steder, og mange fastleger melder om lange arbeidsuker. Fastlegeordningen er viktig for alle innbyggere i landet, og det er viktig at ordningen er god nok til at det sikres tilstrekkelig antall leger i hele landet.

Svar:

Regjeringen la i mai 2020 fram handlingsplanen for allmennlegetjenesten. Handlingsplanen har 3 målområder; en attraktiv og trygg karrierevei, god kvalitet til alle og at fremtiden er teambasert. Det inngår 17 tiltak i handlingsplanen som gjelder for perioden 2020-2024.

Handlingsplanen ble lagt fram med en forpliktende opptrappingsplan. Regjeringen har forpliktet seg til å fremme forslag om å styrke allmennlegetjenesten med 1,6 mrd. kroner fram til og med 2024 sammenlignet med Saldert budsjett for 2020.

Allerede i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett for 2020 ble finansieringsordningen endret. Basisfinansieringen ble endret og styrket. Det ble innført et grunntilskudd til alle nye fastleger med virkning fra 1. mai 2020. Grunntilskuddet gjør det tryggere å etablere seg som fastlege med 0-(kort) liste. Som ny fastlege er man sikret en inntekt svarende til 500 liste-innbyggere i to år. For å legge til rette for redusert arbeidsbelastning for etablerte fastleger, samt gjøre det tryggere å bli fastlege, ble det innført et knekkpunkt i per capita. Fastlegene får fra 1. mai 2020 bedre betalt for de 1000 første pasientene på listen. Til sammen ble det bevilget 267 mill. kroner til styrket og endret basisfinansiering i 2020. Endringene fikk helårseffekt i 2021 tilsvarende til sammen 400 mill. kroner.

Bevilgningene til ALIS-kontorer i kommunene og til ALIS-avtaler er også styrket i første fase av planperioden. Formålet med både ALIS-kontor og ALIS-avtaler er å bidra til å lette rekrutteringen av fastleger til kommunene gjennom å tilrettelegge for spesialiseringen i allmennme-

disin. Det arbeides også med å gjennomgå utjamningstilskuddet med hensyn til rekruttering av fastleger og stabilisering av tjenesten i små kommuner. Videre er et arbeid satt i gang sammen med partene for å gjennomgå takstsystemet, i tråd med tiltak i planen.

På lengre sikt er det et mål å legge til rette for en mer teambasert fastlegetjeneste. Finansieringsmodeller som understøtter dette prøves ut i piloten med primærhelse-team og en evaluering vil foreligge mot slutten av 2021. Blant annet erfaringene fra piloten vil ligge til grunn for det videre arbeidet med en mer teambasert fastlegetjeneste.

Helsedirektoratet følger utviklingen i kommunene nøye og rapporterer jevnlig på status. I tillegg følger fra 2021 en ekstern evaluator utviklingen gjennom hele planperioden. Regjeringen vil blant annet basert på dette komme tilbake i de årlige budsjettprosjisjonene med forslag til hvordan de til sammen 1, 6 mrd. kroner skal anvendes fram til og med 2024.

SPØRSMÅL NR. 1968**Innlevert 19. april 2021 av stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad****Besvart 27. april 2021 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Kan næringsministeren avklare hva som er avgrensningen mellom en støtteberettiget hovedansvarlig for et stort publikumsåpent arrangement, og en ikke-støtteberettiget hovedansvarlig?

BEGRUNNELSE:

Jeg er kjent med at Expo Team AS, en viktig samarbeidspartner og tilrettelegger for en rekke tivoliarrangement, har fått avslag fra Innovasjon Norge på en søknad om kompensasjon for tapte inntekter på grunn av kanselleringer under «støtteordning for store publikumsåpne arrangementer». Innovasjon Norge begrunner avslaget med at den aktuelle støtteordningen retter seg mot arrangører og medarrangører, og at Expo Teams AS ikke innehar noen av disse rollene. Støtteordningen åpner også opp for at den som har hovedansvaret for gjennomføring av arrangementet kan søke om kompensasjon: «Dersom en annen virksomhet hadde hovedansvaret for gjennomføring av arrangementet og dermed i all hovedsak hadde de faktiske kostnadene og tapene knyttet til arrangementet, kan denne virksomheten også søke støtte.»

Selv om Expo Team AS ikke er arrangør eller medarrangør av arrangementene, utøver selskapet i praksis en arrangørs og medarrangørs oppgaver, og anses som hovedansvarlig for arrangementene. Dette er fordi selskapet utfører flere kjerneoppgaver som tivoliene selv ikke kan gjøre grunnet omreisende virksomhet. Det fremheves av flere av tivoliene at arrangementene det ble søkt om kompensasjon for ikke kunne ha vært gjennomført uten rollen til Expo Team AS.

Det fremstår som at dette er en gråsoner i støtteordningen, der en aktør som i praksis har hovedansvaret for store publikumsarrangement likevel ikke er berettiget til støtte.

Svar:

Støtteordningen for store publikumsåpne arrangementer forvaltes av Innovasjon Norge, og rammene for ordningen er fastlagt i oppdragsbrev med retningslinjer. Der fremgår det at hovedregelen er at kun arrangementets juridiske eier kan søke om støtte. Det er imidlertid, som representanten påpeker, åpnet for at en medarrangør kan søke. Dersom en annen virksomhet (enn juridisk eier) hadde hovedansvaret for gjennomføring av arrangementet og dermed i all hovedsak hadde de faktiske kostnadene og

tapene knyttet til arrangementet, kan denne virksomheten også søke støtte i ordningen. Rollen som medarrangør må bekreftes av juridisk eier av arrangementet i søknad om tilskudd. For øvrig gjelder samme vurderingskriterier mht. søknader fra medarrangør og juridisk eier. Det er Innovasjon Norge som er forvalter av ordningen, og som gjør vurderinger av søknadene og fatter vedtak. Jeg har tillit til at Innovasjon Norge utfører denne jobben på en god måte. For mer utfyllende informasjon om ordningen viser jeg til Innovasjon Norges nettsider.

Formålet med støtteordningen for store publikumsåpne arrangementer er å stimulere til opprettholdelse av store publikumsåpne arrangementer av nasjonal eller regional verdi som står i fare for å forsvinne på grunn av økonomiske tap knyttet til pålegg og råd gitt av myndighetene som følge av Covid-19-utbruddet. Arrangører og medarrangører av store publikumsåpne arrangementer kan søke om støtte under ordningen, og i dette ligger det en avgrensning mot underleverandører.

Det er opprettet flere ordninger som er relevante for aktører som Expo Team AS. Tilskuddsordningen for bedriftsutvikling i event- og reiselivsnæringen er et eksempel. Ordningen skal gi tilgang til likviditet for selskaper i event- og reiselivsnæringene med et omsetningsfall grunnet pandemisituasjonen, slik at de kan gjennomføre fremtidige omstillingsprosjekter for å tilpasse seg smitteverntiltak og endringer i event- og reiselivsmarkedet. I 2020 ble det gjennomført to utlysninger på til sammen 550 mill. kroner. Stortinget har på bakgrunn av forslag fra regjeringen bevilget ytterligere 1 mrd. kroner til ordningen, som forvaltes av Innovasjon Norge. I tillegg er det etablert en rekke ordninger under Kulturdepartementet som er relevante for underleverandører i kultursektoren.

Underleverandører kan på lik linje med andre bedrifter søke om midler fra de generelle ordningene som er opprettet for å hjelpe næringslivet gjennom koronapandemien. Kompensasjonsordningen for næringslivet er en av disse. Ordningen gir kompensasjon for faste, uunngåelige kostnader til foretak som har hatt omsetningsfall på 30 prosent eller mer, sammenliknet med en referanseperiode. Videre har regjeringen gjennom koronapandemien gjort en rekke midlertidige endringer i skatter, avgifter, og i permitterings- og dagpengeregelverket for å unngå unødvendige oppsigelser og gi både arbeidstakere og arbeidsgivere mer forutsigbarhet i en vanskelig tid.

Den kommunale kompensasjonsordningen til lokale virksomheter er også relevant for virksomheter innenfor arrangementsnæringen. Hensikten med ordningen er å

sette kommunene bedre i stand til å avhjelpe situasjonen for lokale virksomheter som er rammet av lokale eller nasjonale smitteverntiltak. Kommunene kjenner det lokale næringslivet bedre enn sentrale myndigheter, og kan sette inn innsats raskt der de lokale behovene er størst. Under ordningen har kommunene betydelig frihet til å tilpasse støtten til næringslivet, avhengig av den lokale situasjonen. Det er totalt bevilget 1,75 mrd. kroner til ordningen i 2021, og i forbindelse med nasjonale innstramminger i

smitteverntiltakene 23. mars 2021 varslet regjeringen at vi vil øke bevilgningen med 500 mill. kroner i revidert nasjonalbudsjett for 2021.

Smittesituasjonen er fremdeles uoversiktlig. Vi vil ha økonomiske tiltak så lenge pandemien gjør det nødvendig, men det er viktig at tiltakene tilpasses smittesituasjonen. Jeg vil oppfordre Expo Team AS og andre aktører til å fortsette å benytte seg av ordningene som er etablert.

SPØRSMÅL NR. 1969

Innlevert 20. april 2021 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken

Besvart 27. april 2021 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Nylig ble det klart at bilbatterier fra norske batterifabrikker ilegges toll som følge av avtalen mellom EU og Storbritannia.

Hvorfor har ikke dette blitt oppdaget tidligere av den norske regjeringen og hva vil regjeringen nå gjøre for å sikre at bilbatterier i Norge får fortsatt tollfri adgang til hele det europeiske markedet?

Svar:

Norge har hatt jevnlig konsultasjoner med Kommisjonen om berøringsflater mellom EUs og våre forhandlinger med Storbritannia. Vi fikk naturlig nok ikke innsyn i eller mulighet til å påvirke konkrete forhandlingsposisjoner mellom EU og Storbritannia. Våre tolltekniske eksperter fikk derfor først full oversikt over problemstillingen i etterkant av at avtalen ble publisert. Den senere tiden har vi fått mer informasjon om mulige konsekvenser for norske batteriprodusenter gjennom direkte kontakt med næringslivsaktørene. For å unngå misforståelser vil jeg understreke at norske batteriprodusenter fortsatt vil kunne eksportere batterier tollfritt til EU og Storbritannia. Problemet er at fra 1. januar 2027 vil toll ilegges på elbiler med batterier fra Norge og andre tredjeland som handles mellom EU og Storbritannia.

Dette dekkes ikke av EØS-avtalen. Handelspolitikken er utenfor EØS, og EØS-avtalen legger derfor heller ikke føringer for opprinnelsesregler i EUs avtaler med tredjeland. Regjeringen mener imidlertid det bør være i Norges, EUs og Storbritannia interesse at Europa står sammen

om å bygge batterikapasitet. Vi har startet en dialog med EU og Storbritannia med mål om å finne en løsning.

Regjeringens mål er at vi skal være en ledende industri- og teknologinasjon. Industrien er sentral i en grønn omstilling, og batterier har en viktig rolle ved å bidra til elektrifisering på en rekke områder. Norge har med en avansert industri, store fornybare kraftressurser og sterke kompetansemiljøer et godt utgangspunkt for å ta en posisjon i verdikjeden for battericeller. Prosessindustrien vår produserer allerede metaller og materialer som vil være viktige i batteriproduksjon, og Norge er betydelig leverandør til Europa av slike materialer. Norsk industri er tett integrert i europeisk industri, og vi ønsker å være en viktig partner i Europas grønne omstilling. Vi vil fortsette å arbeide for at norsk industri også skal skape verdier for Norge og Europa innenfor batteriverdikjeden.

SPØRSMÅL NR. 1970**Innlevert 20. april 2021 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson****Besvart 27. april 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Fra 2015 kan det offentlige helse-Norge omskjære guttebarn.

Hvor mange guttebarn har blitt omskåret i Norge etter 2015?

BEGRUNNELSE:

Jeg vil gjerne ha statistisk per år, og hvis det er større tall, jeg vil gjerne ha statistikken per helseregion. Vanligvis er omskjæring av guttebarn seremonielt, men det kan skje for medisinske grupper. Hvis det er mulig vil jeg gjerne ha disse talene hver for seg.

Svar:

Jeg vil her vise til mitt svar 28. september 2020 på spørsmål 2712 fra stortingsrepresentant Jenny Klinge om antall rit-

uelle omskjæringer som er foretatt årlig 2015-2020. Av hensyn til situasjonen i de regionale helseforetakene i forbindelse med pandemien, har jeg ikke bedt de regionale helseforetakene om nye tall. I mitt svar av 28. september 2020 framgår det følgende:

Tilbakemeldingen fra de regionale helseforetakene i september 2020 viser at det i perioden 2015 og fram til september 2020 ble utført 613 rituelle omskjæringer av gutter. Samlet har de regionale helseforetakene rapportert følgende årlige antall rituelle omskjæringer fra 2015 og fram til 2020: 2015: 113 omskjæringer, 2016: 129 omskjæringer, 2017: 134 omskjæringer, 2018: 107 omskjæringer, 2019: 92 omskjæringer og hittil i 2020: 38 omskjæringer. Helse Sør-Øst RHF har i sin tilbakemelding lagt til grunn et gjennomsnitt på 71 rituelle omskjæringer i helseregionen per år fram til august 2020.

SPØRSMÅL NR. 1971**Innlevert 20. april 2021 av stortingsrepresentant Eva Kristin Hansen****Besvart 23. april 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Helse Midt-Norge RHF vedtok i februar 2021 endringer i fordelingen av inntekter mellom helseforetakene i regionen. St. Olavs hospital får en reduksjon på 200 millioner kroner.

Mener helseministeren at dette er en ansvarlig avkortning av St. Olavs hospitals inntekter, eller vil helseministeren sørge for at dette blir kompensert?

BEGRUNNELSE:

Helse Midt-Norge RHF vedtok i februar 2021 endringer i fordelingen av inntekter mellom helseforetakene i regionen. Dette medfører en reduksjon i St. Olavs hospitals inntekter med 200 millioner kroner.

Som følge av NOU 2019 – 24 (Magnussenutvalget) ble det foreslått å trekke Helse Sør-Øst RHF i årlige inntekter

med drøyt 200 millioner kroner. I statsbudsjettet for 2021 ble dette trekket ikke gjennomført, men i stedet kompensert.

Helse Sør-Øst RHF utgjør 54 % av spesialisthelsetjenesten og ble altså ikke trukket i inntekter. St Olavs Hospital HF utgjør 6 % av spesialisthelsetjenesten og blir etter planen trukket 200 millioner kroner.

Svar:

I 2021 og 2022 innføres ny inntektsmodell fra staten til de regionale helseforetakene gjennom inntektsvekst. Ny inntektsmodell erstatter modellen som har dannet grunnlag for inntektsfordelingen fra staten til helseregionene siden 2009. Denne modellen har vært basert på behovs- og kostnadsindekser som beskriver det samlede ressursbehovet for hvert regionalt helseforetak relativt til lands-

gjennomsnittet. Ressursbehovsindeksene endres hvert år med oppdaterte befolkningskriterier, helse- og sosiale kriterier og kostnadsandeler for de ulike tjenesteområdene. Analysene og prinsippene i den nasjonale modellen har også vært grunnlaget for de regionale inntektsmodellene. Det er imidlertid gjort til dels omfattende lokale tilpasninger basert på egne analyser og egne prosesser for å ivareta egen organisering og lokale forhold. Det er naturlig at de regionale helseforetakene vurderer sine inntektsmodeller i lys av oppdatert kunnskap i arbeidet med ny inntektsmodell fra staten til de regionale helseforetakene. Helse Midt-Norge RHF er den helseregionen som har kommet lengst i dette arbeidet.

Hovedprinsippene i den nye nasjonale modellen, som Helse Midt-Norge også legger til grunn i ny regional inntektsmodell, er at inntektsfordelingen fortsatt skal ta hensyn til forskjeller i behov og i kostnadsnivå. Vurderingene i Helse Midt-Norge har gått på i hvor stor grad de nasjonale prinsippene for inntektsfordeling fra staten til de fire helseregionene passer for fordeling av inntekter mellom helseforetakene i Helse Midt-Norge. Vurderingen har vært at behovsindeksene kan anvendes slik de er utformet i den nasjonale modellen. Helse Midt-Norge RHF mener imidlertid at det er behov for å gjøre tilpasninger i kostnadsindeksene.

Bakgrunnen for dette er at Helse Midt-Norge RHF mener at den nye nasjonale modellen ikke i tilstrekkelig grad fanger opp merkostnader knyttet til St. Olavs hospitals funksjon som regionsykehus når den samme modellen brukes internt i Helse Midt-Norge. Den nasjonale modellen fanger i stor grad opp kostnadsforskjeller mellom helseregionene, men ikke i like stor grad opp kostnadsforskjeller mellom helseforetakene i Helse Midt-Norge.

Den nasjonale modellen beregner at kostnadsnivået til St. Olavs hospital HF skal være om lag det samme som i de andre helseforetakene i regionen. Som følge av dette skjer det en relativt stor omfordeling av midler fra St. Olavs hospital HF til særlig Helse Møre og Romsdal HF sammenlignet med dagens inntektsfordeling. Helse Midt-Norge har derfor vurdert det riktig å øke betydningen av det faktiske kostnadsnivået i fastsetting av kostnadsindeksen.

Helse Midt-Norge opplyser at de har beregnet at den nye inntektsmodellen, etter tilpasninger i kostnadsindeksen og med oppdaterte data og oppgjør for gjestepasientoppgjør internt i regionen, vil gi en slik omfordeling for 2022 hvis modellen brukes fullt ut i 2022: Helse Møre og Romsdal HF får en økning i inntektene på 141 mill. kroner årlig, Helse Nord-Trøndelag HF en reduksjon på 1 mill. kroner og St. Olavs hospital HF en reduksjon på 140 mill. kroner.

Det er de regionale helseforetakene som beslutter hvordan midlene fra staten skal fordeles til helseforetakene for å kunne ivareta sitt sørge for-ansvar på en best mulig måte. Det følger av dette at styret i Helse Midt-Norge RHF må vurdere hvordan den regionale inntektsmodellen skal innrettes, og om det ev. vil være behov for kompenserende tiltak til helseforetak som skal ned i inntekt som følge av innføring av ny regional inntektsmodell. Det fremgår av styrevedtaket fra februar at det legges opp til en gradvis innfasing over tre år fra og med inntektsfordelingen i 2022, og at administrerende direktør skal komme tilbake til styret i løpet av året med et forslag til en prosess for å se på finansieringen gjennom modellen og øvrig finansiering, og mulige konsekvenser. I tillegg vedtok styret at ny inntektsmodell skal evalueres i 2026.

SPØRSMÅL NR. 1972

Innlevert 20. april 2021 av stortingsrepresentant Rigmor Aasrud

Besvart 27. april 2021 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Mener statsråden det er rimelig at Elrond, den nye ferja som skal trafikere strekningen Horn- Tangen på Randsfjorden, ikke får merverdiavgiftsfritak fordi den ikke kan fraktes hel fra verftet til en innsjø?

BEGRUNNELSE:

Innlandet fylkeskommune driver ferje over Randsfjorden i Gran kommune. Ferja er gammel og fylkeskommunen har kontrahert en el-ferje, Elrond, fra Nederland. Ferja kommer til Norge i deler og delene må av naturlige grunner fraktes til Randsfjorden med bil hvor den skal settes sammen.

Alle ferjer (båter som driver persontransport) som importerer til Norge har merverdiavgiftsfritak. De aller fleste kjøres eller fraktes/ slepes til Norge. Dette er en helt ordinær prosess som gjøres mange ganger hvert år, og som automatisk gir fritak etter merverdiavgiftsloven. Merverdiavgifts-fritaket gjelder så langt jeg skjønner også for flere andre typer båter.

For å forsikre seg om at det ikke blir forsinkelser når ferja kommer til havna i Drammen, tok verftet kontakt med Skattedirektoratet for å få en bindende forhåndsuttalelse.

Svaret er overraskende. Skatteetaten konkluderer med at Elrond, slik den vil bli innført, ikke oppfyller vilkårene for at innførselen kan unntas merverdiavgift. Begrunnelsen er at fergen er delt i 12-15 deler på innførselstidspunktet, «der de ulike delene, på innførselstidspunkt ikke vil utgjøre en funksjonell helhet...». Etter skattedirektoratets syn er det ikke naturlig å anse delene som «et fartøy», verken samlet eller hver for seg. Hadde Elrond blitt fraktet hel til Drammen, hadde det vært i orden, men det vil komplisere den videre transporten unødige.

Det at Elrond kommer i deler, er fordi den må fraktes fra havna i Drammen og til Randsfjorden, men den er og blir ei ferje. Det fremkommer også av kontrakten.

Elrond er registrert i Norsk skipsregister, håndteres og følges opp av norske sjøfartsmyndigheter som et hvilket som helst annet skip som skal til Norge. De eneste som ikke anser dette som et skip er Skattedirektoratet.

Svar:

Spørsmålet fra stortingsrepresentant Aasrud gjelder merverdiavgiftsplikten for innførsel av varer, og særlig fritaket i merverdiavgiftsloven § 7-3 første ledd for innførsel av fartøy på minst 15 meter, til bruk for persontransport mot vederlag.

Innledningsvis presiserer jeg at det er Skatteetaten og eventuelt Skatteklagenemnda etter klage, som tar stilling til konkrete saker om innførselsmerverdiavgift. Som finansminister går jeg ikke inn i enkeltsaker.

På generelt grunnlag bemerker jeg at merverdiavgiftsfritaket for innførsel av fartøy henger sammen med et tilsvarende fritak for innenlands omsetning av fartøy. Lignende fritak gjelder også for luftfartøy. Fritakene er begrunnet i at disse driftsmidlene benyttes i en utpreget internasjonal bransje. Fritakene legger bl.a. til rette for at driftsmidlene enkelt kan brukes til transport over landegrensene. Fritaket for omsetning er begrunnet i målet om nøytralitet, herunder mellom kjøp i Norge og innførsel fra utlandet.

Fritak for merverdiavgift innebærer unntak fra den generelle avgiftsplikten.

Hensynet til enkelhet tilsier at hovedregler har et vidt anvendelsesområde og at unntaksbestemmelsene er enkle, både å anvende og å kontrollere. Jeg er videre opptatt

av at unntaksbestemmelser blir avgrenset til det som er nødvendig for å realisere formålet.

Et fritak for fartøy som også omfatter enkeltkomponenter, er verken enkelt å anvende eller å kontrollere og vil kunne uthule hovedregelen om merverdiavgiftsplikt.

Fritaket for fartøy til persontransport mot vederlag må også ses i lys av at merverdiavgiften er et flerleddet system. Merverdiavgift som eventuelt påløper ved innførsel vil, i likhet med inngående merverdiavgift på anskaffelser, kunne være fradragsberettiget. Persontransport mot vederlag omfattes av den generelle merverdiavgiftsplikten. Tilsvarende gjelder omsetning av varer, herunder fartøy. I dette ligger at den som driver slik virksomhet i utgangspunktet vil ha rett og plikt til registrering i Merverdiavgiftsregisteret, og til å fradragsføre merverdiavgift på anskaffelser og innførsler som er til bruk i virksomheten. Den påløpte merverdiavgiften ved innførsel blir i så fall ingen endelig kostnad for den merverdiavgiftspliktige. Avhengig av de faktiske omstendighetene kan imidlertid avgiftsbeløpet for en periode utgjøre en likviditetsbelastning, og derigjennom også påføre virksomheten noen kostnader.

Skattemyndighetene gir både generell og individuell veiledning. Veiledning blir gitt blant annet for å sikre at fradragsberettiget merverdiavgift faktisk kan komme til fradrag – og ikke ende opp som en utilsiktet kostnad i avgiftspliktig virksomhet. Jeg har tillit til at partene også i et saksforhold som dette, vil få god veiledning av skattemyndighetene om slike spørsmål.

SPØRSMÅL NR. 1973**Innlevert 20. april 2021 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland****Besvart 29. april 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Også barn kan få hjerneslag, men i dag er ikke disse registrert i et register på samme måte som voksne med slag.

Hvordan mener statsråden at vi kan få bedre oversikt over antall personer under 18 år som får slag, slik at den oversikten kan brukes til å styrke forebygging, behandling og oppfølging for en sårbar gruppe?

BEGRUNNELSE:

Hjerneslag i barnealderen antas å ha en insidens på ca. 2,5 tilfeller per 100 000 barn. Mens personer over 18 år som får slag, og behandles i slagenhet, registreres i Norsk hjerneslagregister (NHR), skjer ikke det med personer under 18 år fordi disse behandles på barneavdelinger. På samme måte som at informasjon fra NHR brukes til å forbedre forebygging, behandling og oppfølging for voksne, er det samme relevant for barn. På oppdrag fra Helse- og omsorgsdepartementet utarbeidet en nasjonal gruppe «Rapport Nasjonal behandlingslinje for rehabilitering av barn og ungdom med moderat til alvorlig ervervet hjerneskade 2017-2018», hvor det ble blant annet ble foreslått opprettelse av et kvalitetsregister for pasientgruppen (e). I årsrapport for Norsk Hjerneslagregister 2018 kunne vi lese: «NHR registrerer i dag pasienter fra og med 18 år. Brukerorganisasjonene ønsker at man også for barn med hjerneslag skal registrere forekomst og behandling i kvalitetsregister. Spørsmålet vil bli drøftet med Helsedirektoratet for å få deres synspunkter på saken knyttet til om det er aktuelt å innlemme barn med hjerneslag i NHR». I årsrapport for 2019 er ikke dette nevnt. Klinikkovertlege Frank Becker ved Sunnaas sykehus og interessegruppa LHL Hjerneslag Barn og Ungdom har foreslått at om man ikke kan registrere barn i NHR, kan man opprette et eget register for barn med moderat/alvorlig hjerneskade, som da vil omfatte flere, men likevel grupper som har mye felles knyttet til forløp etter at sykdom eller skade er inntruffet.

Svar:

Det er riktig som representanten påpeker at også barn og unge kan bli rammet av hjerneslag, selv om sykdommen først og fremst rammer eldre. Norsk hjerneslagregister inkluderer pasienter fra og med 18 år, og det registreres rundt 9 000 pasienter med hjerneslag per år.

Registeret er ett av i alt 51 medisinske kvalitetsregistre med nasjonal status. Medisinske kvalitetsregistre samler

informasjon om utredning, behandling og oppfølging av pasienter innenfor definerte sykdomsgrupper. Medisinske kvalitetsregistre etableres av ulike fagmiljøer i helsetjenesten. Ved etablering av et kvalitetsregister defineres og avgrenses den aktuelle pasientgruppen, og det avklares hvilke kvalitetsutfordringer som man ønsker mer kunnskap om. Det er altså registeret som vurderer hvem og hvilke variabler som skal inkluderes.

I forbindelse med det skriftlige spørsmålet har departementet innhentet opplysninger fra Norsk hjerneslagregister via Helse Midt-Norge RHF. Registeret angir at det er viktig å registrere forekomst og behandling av barn med hjerneslag, men at registeret har betenkeligheter med å benytte det eksisterende Norsk hjerneslagregister til å inkludere barn og unge under 18 år. Variablene i registeret er ikke tilpasset denne aldersgruppen, hvor for eksempel kartlegging av tilbud knyttet til hjelpeinstanser og skole er mer aktuelt, og typiske risikofaktorer mindre aktuelt. Variablene i dagens register vil dermed ikke tilfredsstille de behovene som er nødvendige angående barn med hjerneslag, samtidig som en utvidelse av registeret vil føre til økt registreringsbyrde for de resterende avdelingene.

Norsk hjerneslagregister estimerer at det dreier seg om rundt 25-30 barn i Norge per år. I tillegg til at registeret vil måtte inneholde svært mange andre variabler enn det registeret har per i dag, må det også bygges opp et nytt nettverk av innrapporterende enheter som i all hovedsak vil være barneavdelinger. Organiseringen av fagmiljøet rundt registeret må også endres på flere områder, inkludert det nasjonale fagrådet. Derfor konkluderer registeret med at det ikke er den beste løsningen å inkludere barn og unge under 18 år i Norsk hjerneslagregister.

Norsk hjerneslagregister mener at det vil være bedre å starte med et forskningsregister for å kartlegge status, omfang og utfordringer. Forslaget knyttet til et register for barn med ervervet hjerneskade kan også være en mulig løsning. Et slikt initiativ må komme fra fagmiljøet. Helsedirektoratet har utarbeidet veilederen "Oppretting og drift av nasjonale medisinske kvalitetsregistre" hvor prosessen rundt etablering av nye medisinske kvalitetsregistre er beskrevet. Nasjonalt servicemiljø for medisinske kvalitetsregistre ved Senter for klinisk dokumentasjon og evaluering (SKDE) i Helse Nord tilbyr bistand ved opprettelse og drift av medisinske kvalitetsregistre.

SPØRSMÅL NR. 1974**Innlevert 20. april 2021 av stortingsrepresentant Heidi Greni****Besvart 30. april 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Mener statsråden at saksbehandlingstiden på 590 dager for skadefelling tjener hensikten skadefelling skal ha, og er statsråden enig i at saker som dette vil svekke lokalbefolkningens tillit til departementets rolle i rovviltforvaltningen?

BEGRUNNELSE:

Sommeren og høsten 2019 herjet ei bjørnebinne saueflokkene i Grong og Namsskogan. Det ble sendt inn søknader om skadefelling, men Klima- og miljødepartementet ga avslag. Avslaget ble anket, først nå har kommunen fått endelig svar på den siste anken, 590 dager etter at den ble sendt inn. Binna det er snakk om i denne anken ble derimot skutt under skadefelling sist sommer, noe som departementet tilsynelatende ikke har fått med seg. Innbyggerne i kommunen føler seg oversett.

Svar:

Vedtaket knytt til skadefelling vil og bør som regel bli handsama raskt, då det er eit sentralt element ved slike saker. Eg har difor stor forståing for at det vert stilt spørsmål ved den lange saksbehandlingstida i denne saka. Klagen burde openbert blitt avgjort tidlegare. Det var ulike grunnar til at det ikkje skjedde. For det fyrste var saka ikkje so aktuell på det tidspunktet klagen kom til departementet, då beitesesongen var nær avslutta. Skadepotensialet, og dermed behovet for ei rask avgjerd, var derfor redusert. For det andre søkte at departementet over ein lengre periode å finne ei meir permanent og langsiktig løysing i saka.

Eg viser til at både eg, departementet eg leier, Miljødirektoratet og Statsforvaltaren i Trøndelag har over lang tid vore tett på skadesituasjonen som har vore med bjørn og sau i delar av Namdalen. I slutten av juli 2019 behandla Klima- og miljødepartementet ei klage frå Grong, Høylandet og Namsskogan kommunar på Miljødirektoratet sitt avslag om skadefelling av ei binne med tre ungar. Departementet opprettheldt Miljødirektoratet sitt avslag. I august 2019 søkte Grong kommune på nytt om løyve om skadefelling av den same binna med tre ungar. Miljødirektoratet handsama søknaden og gav eit nytt avslag på søknaden om skadefelling. Grong kommune klaga på avslaget, og 24. september 2019 fekk departementet klagen for vidare behandling. Vedtaket, som er bakgrunnen for representanten sitt spørsmål, blei fatta no i vår.

Vidare var det tidleg i 2020 dialog om situasjonen med bjørn og sau i Namdalen mellom kommunane, Statsforvaltaren i Trøndelag og dei aktuelle gardbrukarane. Klima- og miljødepartementet og Miljødirektoratet hadde òg tett oppfølging av denne saka. Det vart mellom anna helde møte mellom politisk leiing i departementet og politisk leiing i Grong og Namsskogan kommunar. Den aktuelle binna med tre ungar hadde sitt leveområde både innanfor og utanfor bjørneprioritert område. Bestanden ligg under bestandsmålet for bjørn nasjonalt, og i 2019 låg bestanden under bestandsmålet for bjørn i rovviltregion 6 (Trøndelag og Møre og Romsdal). Om vi skal kunne nå det fastsette bestandsmålet for bjørn er det viktig å ta vare på produktive binner.

Gjennom dialog søkte vi utover våren 2020 å finne ei løysing på ein vanskeleg situasjon. Eg viser her til at min statssekretær var på synfaring til Namdalen juni 2020. Det vart slått fast at denne aktuelle binna frå hausten i 2019 hadde overvintra og hatt hi inne i bjørneprioritert område. Samtidig var det kjent at binna òg hadde leveområde i beiteprioritert område vest for E6. Sommaren 2020 behandla Klima- og miljødepartementet ei klage på Fylkesmannen i Trøndelag sitt avslag på søknad frå Grong kommune om å få felle bjørn som gjorde skade på sau i Grong og Høylandet kommunar. Normalt er Miljødirektoratet klageinstans på Fylkesmannen (no Statsforvaltaren) sine vedtak, men departementet valte å hente inn klagen for å handsame den. Klima- og miljødepartementet fatta vedtak om at to bjørnar kunne bli felt ved skadefelling, men at binne med ungar ikkje skulle inngå i skadefellingsløyvet. Kort tid etter at skadefellingsløyve vart gitt vart to bjørnar felt. Deriblant den aktuelle binna. Dei som kjenner saka veit at det har vore ei tett oppfølging av denne saka. Dette viser at ein lokalt kan ha tillit til rovviltforvaltninga.

SPØRSMÅL NR. 1975**Innlevert 20. april 2021 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol****Besvart 29. april 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil statsråden sørge for at HPV-hjemmetesting blir innført i tråd med de anbefalinger Kreftforeningen og Kreftregisteret nå har kommet med, og når kan tilbudet forventes å være innført?

BEGRUNNELSE:

Resultatene og kostnadsberegningene fra Kreftregisterets utredning viser at hjemmetest bør innføres i livmorhalscreeningen. Anbefalingen er at tilbudet i første omgang rettes mot kvinner som ikke har sjekket seg på minst 8-10 år.

Effektiv forebygging av livmorhalskreft fordrer at kvinner deltar i Livmorhalsprogrammet som anbefalt. I dag er deltakelsen på 71%, mens anbefalt deltakelse er minimum 80% ifølge internasjonale retningslinjer. Over halvparten av livmorhalskrefttilfellene diagnostisert i Norge er blant kvinner som ikke har tatt livmorhalsprøver som anbefalt. I tillegg får de som aldri eller sjelden screener seg oftere påvist livmorhalskreft i et høyere stadium enn de som screener seg som anbefalt.

En ny norsk studie, som Kreftregisteret har finansiert, viser at tilbud om hjemmetest til denne gruppen avdekker et betydelig antall forstadier til kreft og kreft som ikke ville

blitt avdekket ved ordinær påminnelse om å ta screeningprøve hos lege. Både internasjonale og norske studier har vist at man på en kostnadseffektiv måte kan oppnå en betydelig forbedret deltakelse i screeningprogrammet blant kvinner dersom de får tilbud om å ta prøven hjemme.

Svar:

Som omtalt i spørsmålet fra representanten Kjerkol, har Kreftregisteret, på oppdrag fra Helsedirektoratet, nylig utgitt en rapport som skisserer hvordan hjemmetest kan innføres i Livmorhalsprogrammet. Rapporten viser til en ny norsk studie av kvinner som ikke hadde deltatt i Livmorhalsprogrammet på 10 år. Studien viste økt oppmøte hos kvinner som fikk hjemmetest tilsendt i posten. I tillegg fant man et relativt betydelig antall uoppdaget kreft og forstadier til kreft. Resultatene fra studien viser en sannsynlig gevinst ved å sende hjemmetester til denne gruppen kvinner.

Det er Helsedirektoratet som leder styringsgruppa for Livmorhalsprogrammet og som har ansvar for å utrede en eventuell innføring av hjemmetester. Jeg vil vurdere ressursbehov ved innføring i forbindelse med de årlige budsjettprosessene.

SPØRSMÅL NR. 1976**Innlevert 20. april 2021 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 29. april 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hva vil statsråden foreta seg for å bidra til at langtidsvirkende naltrekson-injeksjon kan tilbys pasienter som får rusbehandling ved norske sykehus?

BEGRUNNELSE:

Langtidsvirkende naltrekson-injeksjoner har vist seg å være en lovende legemiddelbehandling for opiatavhengige. Behandlingsprinsippet går ut på å kropps, i en

måned etter at sprøyten er satt, ikke blir i stand til å ta opp virkestoffene i heroin eller andre opiater. Dermed blir pasienten rusfri i en måned, og det åpner for andre behandlingsmuligheter i denne perioden.

Aftenposten kunne fredag 16. april melde om at det pågår et forskningsprosjekt ved Ahus for å få svar på om behandlingen er samfunnsøkonomisk lønnsom. Ifølge lederen for forskningsprosjektet tyder foreløpige funn på det. Også klinikere som har gitt innspill til Systemet for

nye metoder taler for at behandlingen er klinisk og samfunnsøkonomisk gunstig.

Spørsmålsstilleren er kjent med at legemiddelet ikke er godkjent for markedsføring i Norge, fordi produsenten ikke har søkt om europeisk markedsføringstillatelse. I artikkelen i Aftenposten uttaler en statssekretær fra Helse- og omsorgsdepartementet at «helsemyndighetene avventer søknad om markedsføringstillatelse i Europa». Legemiddelregelverket åpner for å ta i bruk legemidler uten markedsføringstillatelse. Sykehusinnkjøp HF utarbeidet 4. september 2020 et såkalt prisnotat, som omhandler kostnaden ved å ta i bruk legemiddelet til tross for at det ikke har markedsføringstillatelse eller distributør i Norge. På grunn av regjeringens prinsipp om hemmelige legemiddelpriser er imidlertid all informasjonen om disse kostnadene sladdet i dokumentet. Bestillerforum i Systemet for nye metoder besluttet at «videre behandling og beslutning i Nye metoder avventer søknad om markedsføringstillatelse i Europa» (29. september 2020).

Spørsmålsstilleren mener regjeringen inntar en særdeles passiv holdning dersom den kun vil avvente en eventuell søknad om markedsføringstillatelse som kanskje kommer en gang i fremtiden. Dersom behandlingen er såpass lovende som klinikere og forskere gir uttrykk for, mener spørsmålsstilleren regjeringen bør være åpen for mer aktive grep for å bidra til at behandlingen kan tilbys norske pasienter. Spørsmålsstilleren mener dessuten det er uheldig at det ikke er mulig å ha en åpen diskusjon om kost-/nytte-forholdet ved behandlingen på grunn av regjeringens prinsipp om at legemiddelpriser skal holdes hemmelig for offentligheten.

Svar:

Det er stor enighet om at tilbudet til pasienter innen tverrfaglig spesialisert rusbehandling (TSB) må utvikles. En del av dette er å vurdere bruk av nye legemidler. Helsedirektoratet reviderer for tiden den gjeldende retningslinjen for Legemiddelassistert rehabilitering (LAR), og faglige vurderinger av hvilke legemidler som bør tilbys i LAR er en del av dette arbeidet. Forslaget til nye retningslinjer forventes sent på offentlig høring i løpet av kort tid.

Generelle regler og prosedyrer for å ta i bruk nye legemidler i Norge, gjelder også innenfor tverrfaglig spesialisert rusbehandling. Nye metoder er vårt nasjonale system for innføring og utfasing av metoder i spesialisthelsetjenesten. Det er de regionale helseforetakene som tar beslutninger i Nye metoder.

Helsedirektoratet har allerede foreslått naltrekson depotinjeksjoner (Vivitrol) som legemiddel i LAR, overfor Nye metoder. Konklusjonen i Bestillerforum RHF 21. september 2020 var imidlertid at videre behandling og beslutning i Nye metoder avventer søknad om markedsføringstillatelse i Europa. Så langt er det ikke kommet inn en slik søknad.

Bruk av legemidler uten norsk markedsføringstillatelse regnes i stor grad som utprøvende behandling. Det vil si at det ikke er tilstrekkelig dokumentasjon av effekt og sikkerhet til at behandlingen kan være en del av det ordinære behandlingstilbudet. Regjeringen har ambisiøse mål når det kommer til kliniske studier. Med den nasjonale handlingsplanen for kliniske studier har vi lansert en visjon om at klinisk forskning skal bli en integrert del av all pasientbehandling og klinisk praksis. Vi har satt som mål at langt flere pasienter enn i dag skal delta i kliniske studier og at antall kliniske studier skal være doblet i 2025.

Som representanten Toppe viser til, pågår det en studie i regi av Ahus for å undersøke effekt og toleranse av langtidsvirkende naltrekson som behandling av opioidavhengige personer. Studien gjennomføres i et samarbeid med Haukeland universitetssykehus, Sørlandet sykehus og Sykehuset i Vestfold. Formålet med studien er å finne ut om behandling med langtidsvirkende naltrekson kan gi god hjelp til de som er avhengige av heroin eller andre opioider og som ønsker å forbli opioidfrie etter en fullstendig avgiftning. Helsemyndighetene vil følge denne studien nøye, med tanke på en mulig fremtidig inklusjon av dette legemiddelet i LAR. Sjelden er én studie alene nok til å endre praksis, funnene må verifiseres av andre studier for at det skal ligge nok dokumentasjon til grunn for en endring i klinisk praksis.

SPØRSMÅL NR. 1977**Innlevert 21. april 2021 av stortingsrepresentant Sylvi Listhaug****Besvart 28. april 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Stemmer opplysningene i Klassekampen 21. april om at statsråden har feilinformert Stortinget?

BEGRUNNELSE:

Kulturrådet fikk inn svært mange søknader om krisestøtte fra artister og arrangører i første søknadsrunde for regjeringens stimuleringsordning. Allerede 19. mars orienterte Kulturrådet departementet om at søknadsmengden etter en grovsortering langt oversteg den bevilgede summen. Det var snakk om godt over 200 millioner kroner høyere. Da statsråd Raja ble spurt i Stortinget 14. april om når han fikk kjennskap til dette svarte statsråden «for noen dager siden». Kulturrådet hevder på sin side at Kulturrådet og Kulturdepartementet har hatt hyppig kontakt etter at søknadsfristen gikk ut 15. mars. Det har vært flere møter på ulike nivåer og med ulik detaljgrad. I forkant av vedtakene fikk departementet beskjed om at bare halvparten av rammen ville bli satt av i første søknadsrunde og dermed var det klart at over halvparten av søkerne ville få avslag. Likevel hevder statsråden at han ikke fikk informasjon før 9. april.

Svar:

I Stortingets spørretime onsdag, 14. april, svarte jeg på spørsmål om Kulturrådets lange behandlingstid av søknader til kompensasjons- og stimuleringsordningene for kultursektoren, og om hvordan jeg følger opp dette. Jeg svarte også på spørsmål om innretningen av den nye kompensasjonsordningen. I replikkutvekslingen fikk jeg i tillegg spørsmål knyttet til de mange avslagene som ble gitt etter første runde i stimuleringsordningen.

Når det gjelder avslagene i stimuleringsordningen, sa jeg til Stortinget at vi først ble klar over de endelige tallene fra Kulturrådet fredag 9. april. Jeg vil gjerne utdype svaret mitt her.

Mitt departement har hatt, og har, løpende dialog med Kulturrådet om de ulike støtteordningene. Kulturrådet sender oss jevnlig statusrapporter på blant annet antall mottatte søknader og total søknadssum for de to ordningene.

Verken artikkelen i Klassekampen eller spørsmålstillersens begrunnelse for spørsmålet gir en helt korrekt framstilling av saken. Det er riktig at Kulturdepartementet var kjent med søknadsmengden og den totale søknadssummen til ordningens første runde i god tid før Kulturrå-

det fattet vedtak. Det jeg derimot ikke kjente til før 9. april var de faktiske vedtakene, som beløp seg til om lag 200 mill. kroner, som Kulturrådet fattet i første runde. Det var dette jeg fortalte Stortinget 14. april, og som var avgjørende for at regjeringen deretter økte rammen til ordningen.

Jeg viser i denne sammenheng også til at i stimuleringsordningen før jul fikk litt over 300 søknader avslag på cirka 200 millioner kroner. Søknadsmengde og søknadsbeløp er ikke ensbetydende med hva behovet i ordningen faktisk er. Regjeringen har nå foreslått å doble rammen for ordningen, men det vil fortsatt være sann at Kulturrådet vil måtte prioritere mellom innkomne søknader. Og på samme måte som i høst, vil det fortsatt komme avslag. Jeg tror representanten er enig i at det må gjøres en reell saksbehandling av søknadene som kommer inn til ordningen, slik at pengene fordeles på best mulig måte.

Stimuleringsordningen for kultursektoren er en ramlestyrt ordning hvor ingen har rett på tilskudd. Norsk kulturråd fatter vedtak etter en helhetsvurdering, jf. forskriften for ordningen § 8. I helhetsvurderingen legger Kulturrådet vekt på formålet med tilskuddsordningen med særlig vekt på god geografisk spredning mangfold av kulturuttrykk og at kulturtilbudet oppleves som tilgjengelig og relevant for publikum, og om planene for arrangementet fremstår som urealistiske sett i lys av blant annet smittevernsituasjonen.

SPØRSMÅL NR. 1978**Innlevert 21. april 2021 av stortingsrepresentant Rigmor Aasrud****Besvart 28. april 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Vil statsråden foreslå tiltak for å sikre at personer som har mistet dagpenger for mer enn 3 dager på grunn av gjeninnføringen av regel om 3 ventedager før man mottar dagpenger i perioden 01.01.2021-19.02.2021 får kompensert for tapet?

BEGRUNNELSE:

Stortinget vedtok våren 2020 å midlertidig fjerne kravet om 3 dagers ventetid før man kunne starte mottak av dagpenger. Et flertall på Stortinget, bestående av regjeringspartiene og FrP gikk høsten 2020 inn for å gjeninnføre kravet f.o.m den 01.01.2021. I februar 2021 vedtok Stortinget at 3-dagersregelen igjen skulle avvikles.

Handel og Kontor har opplevd at mange av deres medlemmer, som følge av at regelen ble avviket i nesten 2 måneder, har mistet betydelig mer enn 3 dager med dagpenger. Årsaken er at permitterte, som har blitt hentet inn i en kortere periode, har fått avsluttet sine vedtak om dagpenger fordi de ikke har oppfylt kravet i Folketrygdloven §4-9 om å avvikle 3 ventedager innenfor et tidsrom på 15 dager. NAV har derfor avsluttet dagpengene uten at den enkelte arbeidstaker har fått beskjed om dette. Ettersom utbetaling av dagpenger først skjer fra det tidspunktet dagpengevedtak innvilges gis det ikke tilbakevirkende kraft for denne gruppen, til tross for at de har vært arbeidssledige og stått registrert som reelle arbeidssøkere og fylt ut meldekort hos Nav i perioden.

Arbeiderpartiet fremmet i sammenheng med proposisjon 72 LS (2020-2021) forslag om at gjeninnføring av midlertidige regler for dagpenger skulle få tilbakevirkende kraft. Dette ville forhindre slike problemer men fikk ikke flertall. Utfordringen knyttet til bortfall av mer enn 3 dager med dagpenger, som følge av 3 dager med ventetid ble likevel ikke omtalt i hverken Stortingets behandling av saken eller i proposisjonen fra regjeringen. Det fremstår dermed ikke som å være en tilsiktet konsekvens fra det Stortingsflertallet bestående av FrP og regjeringspartiene, som valgte å gjeninnføre ventetid på 3 dager, at ledige og permitterte skal ende opp med et tap av dagpenger som overstiger 3 dager ved nye ledighetsperioder.

Svar:

Som følge av nedstengingen i mars 2020 ble det iverksatt en rekke særordninger og særregler, også i dagpengeregulverket. Blant annet ble ventetidsbestemmelsen midler-

tidig opphevet. Bakgrunnen for opphevingen var todelt: En riktig håndtering av ventetidsbestemmelsen kan være ressurskrevende for Arbeids- og velferdsetaten (NAV). Oppheving av regelen var dermed et forenklingstiltak for å holde saksbehandlingstiden for dagpengesakene nede da antallet dagpengesøknader ble mangedoblet i fjor vår. I tillegg bidro opphevingen av ventetidsbestemmelsen også til å bedre likviditeten til den enkelte ledige eller permitterte som brått stod uten inntekt, ettersom disse ble fritatt for den egenandelen som ventetiden innebærer.

Begrunnelsen for avviklingen av mange av særordningene ved årsskiftet, var at det i løpet av høsten 2020 var vesentlige bedringer i arbeidsmarkedet. Tiltak som var nødvendige i starten av pandemien, var ikke like treffsikre ut fra behovene på lengre sikt. Blant annet ble ventetidsbestemmelsen gjeninnført fra 1. januar 2021, mens den høyere dagpengesatsen ble videreført. Den tredje smittebølgen i vinter gjorde det nødvendig å gjeninnføre og forlenge flere tiltak. Ventetidsbestemmelsen ble derfor midlertidig opphevet med virkning fra og med 19. februar til og med 30. september 2021.

De som fikk innvilget dagpenger mellom 1. januar og 19. februar i år, fikk dagpengene beregnet etter de reglene som da gjaldt. I noen tilfeller, f.eks. når dagpengesøkeren har litt arbeid, tar det mer enn tre dager å avvikle ventetiden. Det er derfor ikke en feil at noen har hatt en ventetid på mer enn tre dager.

Som hovedregel gjelder regelverksendringer tidligst fra den datoen endringen trer i kraft. Lovregler gis i utgangspunktet ikke tilbakevirkende kraft, jf. Grunnloven § 97. Likevel vil lovgivning som utelukkende innebærer en fordel for dem som berøres, kunne gis med virkning også tilbake i tid, uten å stride mot tilbakevirkningsforbudet. Det er imidlertid ikke slik at enhver endring som innebærer en fordel kan gis virkning for løpende tilfeller. I vurderingen her må rimelighetsvurderinger veies mot blant annet hensynet til administrative og økonomiske konsekvenser. Oppheving av ventetidsbestemmelsen ble ikke gitt med tilbakevirkende kraft. Det har sammenheng med at ventetiden beregnes og avvikles i forbindelse med søknad om dagpenger. En tilbakevirkning ville innebære at alle søknader som var innvilget i perioden 1. januar til og med 18. februar 2021 måtte behandles på nytt. Dette lå ikke inne som en forutsetning for Stortingets vedtak.

SPØRSMÅL NR. 1979**Innlevert 21. april 2021 av stortingsrepresentant Arild Grande****Besvart 29. april 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Vil statsråden ta initiativ til at sjøfolk bosatt i Norge, som jobber i hotell- og restaurantvirksomhet om bord på turistskip registrert i NIS, kan være medlemmer av norsk folketrygd?

BEGRUNNELSE:

Ved folketrygdloven §2-12 er ansatte i hotell- og restaurantvirksomhet om bord på turistskip registrert i NIS, unntatt fra medlemskap i folketrygden og de kan heller ikke fa frivillig medlemskap.

Det legges til grunn at bestemmelsen i §2-12 også gjelder for norske statsborgere. Bestemmelsen innebærer således at en norsk sjømann i en slik stilling på NIS skip er utestengt fra sosiale rettigheter som gjelder for andre sjøfolk og arbeidstakere bosatt i Norge for øvrig. Uten tilgang til sosiale rettigheter er det i praksis umulig for norske sjøfolk å kunne arbeide i hotell- og restaurantvirksomhet på NIS skip.

Bakgrunnen for bestemmelsen beskrives i Ot.prp. nr.19 (1993-1994) som er et forarbeid til den tidligere lov. Det fremgår her at lovendringene dels fremmes for å hindre utflagging av NIS-registrerte skip som følge av EØS-avtalen og dels for å sikre at NIS-registrerte skip oppfyller kravene om å stille sikkerhet for de ansattes trygderettigheter og arbeidsvederlag m.m.

Det foreligger en EU dom fra 2015 som kan forstås slik at den åpner for norsk medlemskap for norsk bosatte arbeidstakere, selv om de er ansatt i hotell/restaurant på NIS skip. Det vises til den såkalte «Kik Dommen» fra 2015, som har referanse Case C-266/13, ECLI:EU:C:2015:188. Av dommens punkt 63 fremgår at for det tilfellet at en EU statsborger etter relevante trygderegler ikke får medlemskap i arbeidslandet (eventuelt flaggstaten), og heller ikke får medlemskap i arbeidsgivers hjemland, så arbeidstaker ha rett på medlemskap i det EU land hvor vedkommende bor. I dommen understrekes videre at EU trygdereglene har som formål å sikre at ingen EU statsborgere blir satt i en posisjon hvor de ikke har dekket av noe EU lands medlemskap.

Det som i dommen er sagt å gjelde for EU statsborgere, antas også å kunne legges til grunn at gjelder tilsvarende for EØS-borgere.

Svar:

Bestemmelsen i folketrygdloven § 2-12 om at personer som er ansatt i hotell- og restaurantvirksomhet om bord på turistskip registrert i NIS, er unntatt fra pliktig medlemskap i folketrygden og skal heller ikke gis frivillig medlemskap, gjelder uten hensyn til den ansattes nasjonalitet og bostedsland. Bestemmelsen ble innført i forbindelse med inngåelse av EØS- avtalen ved en endring i folketrygdloven av 1966. Bakgrunnen for bestemmelsen fremgår av Ot.prp. nr. 19 (1993–1994).

Etter skipsarbeidsloven er imidlertid de berørte rederiene forpliktet til å stille garanti for bestemte ytelser for den aktuelle persongruppen, herunder garanti for sykepleie, lønn ved sykdom, erstatning ved yrkesskade og arbeidsuførhet, i tillegg til alderspensjon. Ettersom disse personene ikke er medlemmer i folketrygden, betaler de heller ikke trygdeavgift.

EØS-avtalens trygdedel innebærer ingen harmonisering av de enkelte EØS-statenes trygdelovgivning, men kun en koordinering mellom trygdesystemene. Det er følgelig opp til statene selv å fastsette de materielle vilkårene i sine trygdesystemer, herunder hvem som skal være medlem i trygdeordningen og hvilke ytelser som skal gis, så lenge de EØS-rettslige forpliktelsene ved koordinering overholdes, herunder prinsippet om forbud mot diskriminering på grunnlag av nasjonalitet.

En person som arbeider om bord på et skip som fører en EØS-stats flagg, skal etter trygdeforordningen som hovedregel være underlagt flaggstatens lovgivning. I tilfeller hvor Norge er flaggstat, innebærer det at folketrygdlovens medlemskapsbestemmelser gjelder for vedkommende, og som oftest vil det resultere i at vedkommende blir medlem i folketrygden fordi han/hun oppfyller vilkårene for medlemskap. Det forekommer imidlertid at EØS-stater har bestemmelser som unntar personer i visse situasjoner fra trygdeordningen, slik som for eksempel, for Norges del, bestemmelsen om unntak fra medlemskap for en viss gruppe ansatte om bord på NIS-skip. Som nevnt ovenfor, må slike bestemmelser være i overensstemmelse med de EØS-rettslige forpliktelsene. Det betyr blant annet at bestemmelsen må gjelde for både norske borgere og borgere av andre EØS-stater og uavhengig av om personen bor i Norge eller et annet EØS-land.

Representanten viser i spørsmålet til EU-domstolens dom i sak C- 266/13 og premiss nr. 63. Dette premisset gir anvisning på at en person, i en slik situasjon som i den aktuelle saken, skal være omfattet av bostedslandets lovgivning. Det innebærer at bestemmelsene om

medlemskap i trygdeordningen i bostedslandet gjelder for vedkommende, men det medfører ikke at personen blir medlem i trygdeordningen der uten at vilkårene for medlemskap er oppfylt.

Den nevnte EU-dommen omhandlet arbeid på skip der flaggstaten ikke er en EØS-stat, hvilket er noe forskjellig fra den situasjonen representanten tar opp i sitt spørsmål. Som en oppfølging av ILO- konvensjon nr. 186

om sjøfolks arbeids- og levekår, er det innført en bestemmelse i folketrygdloven (§ 2-7 a)) om frivillig medlemskap for personer bosatt i Norge og som er i arbeid på skip registrert i en stat utenfor EØS.

Jeg kan ikke se at det har skjedd vesentlige endringer i det som ble lagt til grunn da bestemmelsen ble innført, og vil derfor ikke ta initiativ til å endre bestemmelsen i folketrygdloven § 2-12.

SPØRSMÅL NR. 1980

Innlevert 21. april 2021 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal

Besvart 28. april 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja

Spørsmål:

Hva er årsaken til at regjeringen stopper kompensasjonsordningen for 1. divisjon ishockey fra 1.1.2021 som de var en del av i 2020?

BEGRUNNELSE:

Viser til svarbrev fra Statsråden ang 1. divisjon ishockey i Norge. Statsråden vil ikke vedkjenne seg at han i sin dialog i media eller direkte til idrettsbevegelsen ikke har sagt i 2020 at de vil bli ivaretatt også i 2021 slik de gjennom forskrift har blitt for 2020. Jeg har i min naivitet tenkt at Statsråden hadde glemt 1.divisjon i den nye ordning som kom nå. Men det er altså bevist at 1.divisjon ikke lenger skal være inkludert slik de var i 2020. Det stemmer, 1 divisjon er utelatt i denne runde, ordning videre i 2021.

Hvis Statsråden hadde vært klar i talen om at det kun gjaldt Fjordkraft, da regner jeg med at Norges Ishockeyforbund og andre hadde reagert. Klubber hadde ikke gjennomført serien og de hadde stengt ned ved årsslutt 2020.

Det som er rart er hvorfor de fikk kompensasjon frem til 31.12.20 og ingen ting etter det.

Er det kommet inn nye momenter som tilsier at nå får ikke 1. divisjon kompensasjon lenger?

For Haugesundklubbens del så handler det om beløp rundt kr 600 000,-.

Hvis de ikke får denne sårt trengte kompensasjonen så kan det bety at 2-300 barn mister idretten som de er glad i.

Svar:

Som jeg allerede har meddelt representanten Liadal i mitt svar av 19. april 2021 på skriftlig spørsmål nr. 1873 om det samme temaet, prøver regjeringen hele tiden å treffe tiltak som skal lette på situasjonen for de som rammes av myndighetsrestriksjoner eller -råd i forbindelse med Covid-19-utbruddet. Dette gjelder også innenfor frivillighets- og idrettssektoren.

I 2020 hadde vi tre suksessive kompensasjonsordninger for denne sektoren. Kompensasjonsordningen opphørte den 31. desember 2020 og ble ikke videreført for noen deler av idretten eller frivilligheten, heller ikke for 1. divisjon i ishockey. Kompensasjonsordningen ble fra 1. januar 2021 erstattet med to nye tilskuddsordninger for frivilligheten og idretten, én ordning som gjelder for publikumsarrangement av nasjonal verdi i idrettssektoren, og én ordning for øvrige aktiviteter og arrangement innenfor frivillighets- og idrettssektoren.

Publikumsarrangementsordningen ble opprettet for å bidra til at idrettsarrangement med stor interesse i befolkningen, også utover det publikum som overværer arrangementene direkte på arenaene eller via TV/andre medier, skal kunne gjennomføres i en pandemisituasjon så langt dette er mulig. For å unngå forskjellsbehandling ble øverste nivå i alle idretter tatt inn i ordningen selv om det er tildels stor forskjell på interessen i befolkningen for de ulike idrettene. For ishockey omfatter dette Fjordkraft-ligaen som øverste nivå. I tillegg er Obos-ligaen i fotball inkludert fordi denne har stor publikumsinteresse. Det har aldri vært meningen at ordningen skulle gjelde alle arrangement og konkurranser som den enkelte idrett selv definerer som toppidrett.

Som jeg skrev i mitt forrige svar vil det kunne søkes om tilskudd for de arrangementene som ikke faller inn under denne tilskuddsordningen i den andre ordningen som nylig er innført, dvs. den midlertidige tilskuddsordningen for frivillighetssektoren som følge av Covid-19-utbruddet. Her vil det også kunne søkes om tilskudd for 1. divisjon i ishockey.

Da regjeringen utformet de to midlertidige tilskuddsordningene for frivilligheten og idretten, var det med den tro og forventning om at samfunnet gradvis skulle gjenåpnes og at aktiviteter og arrangement kunne gjennomføres med smitteverntilpasninger. Ordningene ble derfor utformet slik at de skulle stimulere til gjennomføring av aktiviteter og arrangement, bl.a. gjennom

å dekke merkostnader og nødvendige tilpasninger til smittesituasjonen.

Siden situasjonen hittil i 2021 har vært preget av strenge tiltak og nedstenging i deler av landet for å motvirke spredningen av det muterte viruset, har det vært tilnærmet umulig og langt på vei heller ikke ønskelig at det gjennomføres aktiviteter og arrangement. Dette har gjort det vanskelig for frivilligheten og idretten som har måttet avlyse arrangementer og aktivitet.

Vi ser derfor på hvilke justeringer vi kan gjøre for å tilpasse den midlertidige tilskuddsordningen for frivillighetssektoren som følge av Covid-19-utbruddet til den faktiske smittesituasjonen. Vi har nå samtaler med flere organisasjoner som alle bidrar med gode innspill. Vi regner med å ha en løsning klar om kort tid.

SPØRSMÅL NR. 1981

Innlevert 21. april 2021 av stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen

Besvart 26. april 2021 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland

Spørsmål:

Mener statsråden at Telenor oppfyller sin leveringsplikt, slik både de og statsråden hevder med jevne mellomrom?

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har mottatt flere henvendelser de siste månedene om innbyggere i Norge, som har mistet, eller stått i fare for å miste telefonforbindelsen gjennom kobbernettet, uten at det finnes alternativer. Telenor har i lesebrev i mange av landets aviser erkjent at de har en leveringsplikt, og har sagt at "ingen skal miste summetonen før det finnes alternativ" til kobbernettet.

I dag, 21.april 2021, fikk jeg en mail fra Robert Murphree, som bor i Skiptvedt i Askim, han ble koblet av kobbernettet i mars i år. Det er ikke alternativ forbindelse via mobildekning eller mobilt bredbånd på hans adresse. Han har hatt kontakt med både Telenor og deres underleverandør, uten at hverken kobberledningen eller alternativer til den er funnet. Han er altså uten telefonforbindelse med omverdenen.

Svar:

Telenor har i henhold til avtale mellom Telenor og Staten v/ Kommunal- og moderniseringsdepartementet leveringsplikt på offentlig telefontjeneste og digitalt elektron-

isk kommunikasjonsnett på ethvert sted med fast helårlig bosetting eller næringsvirksomhet, jf. ekomforskriften § 5-1 første ledd. Denne avtalen skal sikre at alle innbyggere innenfor normalt leveringsområde kan få tilgang til telefontjeneste.

Nasjonal kommunikasjonsmyndighet er ansvarlig for å føre tilsyn med at Telenor overholder sine forpliktelser etter avtalen om leveringspliktige tjenester. Dette innebærer at Nasjonal kommunikasjonsmyndighet skal påse at Telenor leverer en offentlig telefontjeneste innenfor normalt leveringsområde, dersom det ikke finnes tilsvarende tilbud fra andre aktører i det aktuelle området. Forbrukere og virksomheter kan ta kontakt med Nasjonal kommunikasjonsmyndighet dersom de mot formodning ikke har tilbud om erstatningsløsning for en fasttelefonitjeneste over kobbernettet som Telenor ønsker å avslutte.

I den konkrete saken som representanten Langholm Hansen viser til, har innbyggeren (Robert Murphree), etter det departementet har fått opplyst, vært i kontakt med både Nasjonal kommunikasjonsmyndighet og Telenor om at Telenor har koblet ned kobberlinjen uten at et alternativ er på plass. Vi kjenner også til at Telenor har beklaget overfor kunden og lovet å reetablere kobberlinjen, slik at leveringsplikten oppfylles. Nasjonal kommunikasjonsmyndighet vil følge opp denne saken overfor Telenor og iverksette tiltak dersom leveringsplikten ikke overholdes.

Jeg forventer selvsagt at Telenor oppfyller de forpliktelsene selskapet har tatt på seg gjennom avtalen om leveringspliktige tjenester.

SPØRSMÅL NR. 1982

Innlevert 21. april 2021 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 29. april 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Det bes om en oversikt over hvilke interessenter som formelt har meldt sin interesse for å delta i budrunden om kjøp av St. Olavsgate 32, tidligere Norges geografiske oppmåling/Statens Kunstakademi, og videre hvilke kriterier som vil legges til grunn for vurdering og aksept av bud på eiendommen?

BEGRUNNELSE:

22.4 starter budrundene for Norges Geografiske oppmåling, tidligere Statens Kunstakademi, en eiendom av stor kulturhistorisk betydning med høy vernegrad og verdifull parkanlegg mellom Slottet og Tullinløkka, nederst i Wergelandsveien.

Statsråden har tidligere sagt at han ønsker å få klarlagt hvilken verdi eiendommen vil ha på det åpne markedet, men ikke stadfestet hvorvidt det vil være aktuelt å selge til en lavere sum enn denne såkalte markedsverdien.

Fra før er det kjent at Studentsamskipnaden i Oslo ønsker å kjøpe bygget, i tillegg til at flere kunstaktører har pekt på at eiendommen er ideell for å løse behov for styrket infrastruktur for kunstnere til verksteder, atelierer og andre produksjonsfasiliteter for ny kunst, et felt denne regjeringen har neglisjert i hele sin periode.

Med St. Olavsgate 32 kan regjeringen, dersom den er villig til å vurdere andre modeller enn ren omsetning i et såkalt marked, løse flere kulturpolitiske utfordringer. Uansett burde offentligheten få innsyn i hvilke aktører som nå er aktuelle kjøpere av en for fellesskapet sentral del av kulturarven, og regjeringen burde legge andre målsetninger til grunn enn ren profit.

Svar:

Regjeringen er opptatt av at denne flotte eiendommen skal tas i bruk, gjerne til glede for innbyggerne i Oslo. Men vi er også opptatt av at gamle og fredede bygg av denne typen også kan utvikles av andre enn staten.

Staten eier en betydelig eiendomsmasse. Det er viktig at det skjer en fornuftig utvikling av denne, bl.a. gjennom kjøp og salg. Salgsinntekter kan benyttes til å oppgradere annen statlig bygningsmasse, eller til andre viktige samfunnsområder. Jeg er opptatt av at staten som eiendomsaktør har en aktiv eiendomsforvaltning for å bevare statens verdier.

I henhold til Instruks om avhending av statlig eiendom, skal salg av statlig eiendom som hovedregel skje på den måten som gir det beste økonomiske resultatet for staten. Det vil si at høyeste bud legges til grunn for salg av eiendommen. Informasjon om kjøper og vilkår vil bli offentliggjort når avtale er inngått, og salget gjennomført.

Salget av St. Olavs gate 32 har vært bredt annonsert. Det er gjennomført en mulighetsstudie som belyser eiendommens historie og muligheter. Eiendommen er som kjent fredet. Det har vært gjennomført informasjonsmøte med Byantikvaren, hvor alle interessenter har fått mulighet til å komme med spørsmål om fredningens betydning for videre utvikling og bruk av eiendommen.

I tråd med ordinær praksis, kan jeg ikke legge frem oversikt over interessenter. Det kan påvirke konkurransen mellom aktuelle budgivere, og også påvirke konkurransen i fremtidige budrunder for andre statlige eiendommer. Her følger Statsbygg vanlig meglerpraksis, i tråd med Instruks om avhending av statlig eiendom.

For at staten skal kunne gjennomføre kjøp og salg på en rasjonell måte, har Stortinget gitt Kommunal- og moderniseringsdepartementet fullmakt til å godkjenne salg, makeskifte eller bortfeste av eiendom som forvaltes av Statsbygg eller av statlige virksomheter som ikke har egen salgsfullmakt. Salget av St. Olavs gate 32 gjennomføres i tråd med denne fullmakten.

Også en privat eier må følge fredningsbestemmelser på eiendommen. Jeg mener at også private aktører kan ivareta kulturminnevern, og ikke minst sørge for utadrettet virksomhet på eiendommen.

Det er ikke usannsynlig at ny eier vil foreslå omregulering av eiendommen. Arbeidet med en eventuelt ny reg-

uleringsplan må følge ordinære demokratiske prosesser, med høring og politisk behandling.

SPØRSMÅL NR. 1983

Innlevert 21. april 2021 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand

Besvart 29. april 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Studenter med etterspurt kompetanse om klinisk ernæringsfysiologi, med utdanning og autorisasjon fra England, får ikke godkjent sin fagkompetanse i Norge. Samtlige universitetssykehus skal ha avslått å ta inn kandidatene til praksis, grunnet manglende kapasitet og føringer fra Helsedirektoratet.

Mener statsråden det er gjennomførbart med krav om tolv måneder veiledet praksis for disse studentene og i så fall når, og hvordan vil egnethetstest være gjennomførbart både økonomisk og praktisk?

BEGRUNNELSE:

Viser til omtale av utdanning innen klinisk ernæringsfysiolog fra Leeds Beckett University og Høyskolen i Kristiania på Dagsrevyen 8. desember 2019. Helsedirektoratet vedtok valg mellom egnethetstest eller praksisperiode for kandidatene, der de fleste ønsket å gjennomføre en egnethetstest grunnet den manglende gjennomførbarheten av nevnte praksisperiode. Disse fikk imidlertid beskjed om at en slik egnethetsprøve ikke var utarbeidet, og tidligst ville bli ferdig i mars 2020.

Ennå har ikke alle studentene fått nærmere føringer for egnethetsprøven, verken studenter som har eller ikke har påklaget vedtaket, og flere har forsøkt å innhente spesifikk informasjon vedrørende pensumliste og hvilke fagområder de vil bli testet i. Etter paragraf 15 i forskrift om autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning for helsepersonell med yrkeskvalifikasjoner fra andre EØS-land eller fra Sveits fremgår det at:

«søkeren skal gis mulighet til å ta egnethetsprøven senest seks måneder etter at direktoratet har bestemt at søkeren må ta en slik prøve».

Helsedirektoratet er mangelfulle i sin informasjon, og overskrider sine egne frister. Selv 15 måneder etter vedtak om valg mellom egnethetstest og praksisperiode, er ikke løsningen for egnethetstest avklart.

Den tidligere informasjonen gitt av Helsedirektoratet viser til at egnethetstesten skal dekke fagområdene for de første tre årene på Universitetet i Oslo ved en fem timers eksamen. Det gis ingen føringer for hvordan prøven vektlegges eller hvilken score som må nås for at prøven vil bli godkjent. Studentene setter spørsmålsteget ved at de skal ha én prøve som dekker tre år med studier, når Statens helsepersonellnemnd kun oppgir deler av noen få fag som mangelfulle. Helsedirektoratet har heller ikke ønsket å gi garanti for autorisasjon i Norge ved en eventuell gjennomført og bestått praksisperiode eller egnethetstest.

Klager behandlet av Statens helsepersonellnemnd opprettholdt vedtaket fra Helsedirektoratet, seinest ved vedtak av 17. mars 2021.

Svar:

Hovedformålet med autorisasjonsordningen er å ivareta pasientens sikkerhet, bidra til å sikre god kvalitet på helsetjenestene og til at befolkningen har tillit til helse- og omsorgstjenestene og helsepersonell. Helsedirektoratet vurderer mottatte søknader om autorisasjon etter gjeldende regelverk. Statens helsepersonellnemnd behandler klager bl.a. fra helsepersonell som ikke får innvilget autorisasjon. Representanten opplyser at søkerne som her omtales har fått sine saker behandlet i helsepersonellnemnda.

Representanten viser til at samtlige universitetssykehus skal ha avslått å ta inn kandidatene til praksis grunnet manglende kapasitet og føringer fra Helsedirektoratet. Det er riktig at sykehusene ikke har plikt til å ta imot søkere som har behov for utligningstiltak, i dette tilfellet veiledet praksis etter vedtak i Helsedirektoratet. Det er det enkelte sykehus som vurderer om de kan tilby slik veiledning. Det er generelt stor etterspørsel etter praksisplasser i sykehusene. I tillegg har covid-19-pandemien det siste året medført store utfordringer for mange sykehus, blant annet når det gjelder kapasiteten til å veilede. Helsedirektoratet opplyser at det foreligger føringer i form av retningslinjer for veiledet praksis for klinisk ernæringsfys-

iolog på deres hjemmesider. Retningslinjene er datert 18. februar 2020.

Når det gjelder spørsmålet om egnethetstest bekrefter Helsedirektoratet at det ikke kunne tilby studentene egnethetstest på det tidspunktet pålegg om utligningstiltak ble fattet, altså i desember 2019. Direktoratet opplyser videre at det etter kort tid fikk avklart at Universitetet i Oslo kunne tilby en egnethetstest den 6. mai 2020 for de syv aktuelle studentene, noe som var innenfor 6-måneders fristen representanten viser til. Informasjon om aktuell pensumlitteratur og hvilke emner testen ville basere seg på, ble sendt til kandidatene 5. mars etter forespørsel. Søkerne fikk svarfrist 15. mars 2020 på om de ville ta eg-

nethetstesten eller prøveperiode. Ingen svarte innen fristen, og tilbudet bortfalt for det semesteret. Søkerne får i avslagsbrevene fra Helsedirektoratet orientering om at de kan velge mellom egnethetstest og prøveperiode. Flere søkere meldte etter hvert at de ønsket å se an utfallet av klagebehandlingen hos Statens helsepersonellnemnd før de eventuelt valgte å gjennomføre utligningstiltak. Helsedirektoratet mener at den planlagte testen er tilpasset søkerens mangler. Kostnaden knyttet til opprettelse, organisering og gjennomføring av egnethetstesten er 20.000 kroner per forsøk og dekkes av søkerne. Beløpet betales etter bekreftet oppmelding.

SPØRSMÅL NR. 1984

Innlevert 21. april 2021 av stortingsrepresentant Lise Christoffersen

Besvart 29. april 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Er det i tråd med gjeldende regelverk dersom pårørende som pålegges å ta omsorg for voksne familiemedlemmer og selv blir syke av omsorgsbyrden, ilegges krav fra kommunene som medfører at den pårørende ikke kan møte kravene til egeninnsats for å opprettholde en egen trygd-
etylse?

BEGRUNNELSE:

Jeg har mottatt en henvendelse fra en person som har havnet i en vanskelig situasjon der hun faller mellom to stoler i skjæringspunktet mellom kommunale omsorgstjenester og statlige økonomiske ytelser. På den ene siden har hun som dokumentert syk selv en plikt til å delta i pålagte aktiviteter for å motta arbeidsavklaringspenger. På den annen side har kommunen beregnet et meget lavt tjenestenivå til foreldrene, langt under det de er forpliktet til, fordi kommunen, uten å avklare om pårørende faktisk er i stand til det, forutsetter at pårørende tar hovedansvaret, siden de bor sammen. Klager har ikke ført frem.

Dermed blir kvinnen sittende med både et omsorgsansvar overfor sine foreldre og en aktivitetsplikt knyttet til arbeidsavklaring og har ikke kapasitet til å gjøre begge deler. Hun blir også underlagt karenstidsbestemmelsen i Folketrygdloven, og må gå uten inntektssikring i et år dersom hun ikke blir friskmeldt.

Per i dag finnes ingen lovhjemmel for å pålegge voksne personer omsorg for andre voksne familiemedlem-

mer, eksempelvis eldre, ut over forsørgelsesplikten i Ekteskapsloven. I debatter om omsorgstjenester påpekes det ofte at det i praksis legges større krav på kvinnelige enn mannlige pårørende. Dersom dette stemmer vil det være i strid med diskrimineringsregelverket.

Ettersom dette er en problematikk som ligger i skjæringspunktet mellom ansvarsområdene til Arbeids- og sosialdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet håper vi at Arbeids- og sosialministeren kan avklare svaret med Helse- og omsorgsministeren.

Svar:

Det følger av helse- og omsorgstjenesteloven at det er kommunen som har ansvaret for å sørge for nødvendige helse- og omsorgstjenester til personer som oppholder seg i kommunen. Pårørende til personer over 18 år har i utgangspunktet ingen plikt til å yte omsorg overfor sine nærmeste og kan derfor ikke pålegges et ansvar for å ivareta disse. Når et hjelpebehov blir kjent skal kommunen tildele helse- og omsorgstjenester etter en konkret individuell og helhetlig vurdering av den enkeltes behov.

Utgangspunktet for denne vurderingen er den enkeltens egen helsesituasjon, men sosiale og praktiske forhold vil også kunne tillegges vekt i den grad det er relevant. Når det gjelder forholdet til andre husstandsmedlemmer, vil man i prinsippet kunne forvente at det er en form for fordeling av oppgaver knyttet til hverdag og vedlikehold. Dette innebærer at kommunen for eksempel ved tildeling

av praktisk bistand i hjemmet, vil kunne hensynta om en tjenestemottaker bor alene eller deler husstand med andre. Dersom det oppstår uenighet mellom kommunen og pårørende om tjenestetildelingen, vil man kunne klage og få en ny vurdering av saken hos Statsforvalteren. Jeg forstår det slik at dette er gjort i denne aktuelle saken.

Pårørende kan være sentrale bidragsytere og støttespillere for sine familiemedlemmer eller andre nære ved at de kjenner den enkelte og deres behov. Samtidig kan det å være pårørende også oppleves som svært belastende, og vi må derfor ikke skape urealistiske forventninger om at alle pårørende kan stille opp når de nærmeste har behov for hjelp. Pårørende som har tunge omsorgsoppgaver over tid, kan oppleve situasjonen som svært krevende og selv få behov for avlastning og hjelp. Dette er det viktig at kommunene er oppmerksomme på. Regjeringen har nylig lagt frem en pårørendestrategi- og handlingsplan "Vi – de pårørende" for å støtte, anerkjenne, informere og veilede pårørende i de ulike rollene de har overfor sine nære. Strategien og planen inneholder en rekke målsettinger og tiltak på pårørendefeltet.

Jeg vil også vise til at helse- og omsorgstjenesteloven i sin § 3-6- lovfester kommunenes særlige ansvar for pårørende. Det følger av denne bestemmelsen at kommunen skal tilby nødvendig pårørendestøtte til personer med særlig tyngende omsorgsarbeid. Slik pårørendestøtte kan være opplæring og veiledning, avlastningstiltak og/eller omsorgsstønad. Bestemmelsen er gitt for å sikre at kommunene ser pårørende situasjon og deres behov.

Det følger videre av folketrykkløven § 11-7 at mottakere av arbeidsavklaringspenger skal bidra aktivt i prosessen med å komme i arbeid (aktivitetsplikt). Mottaker og Arbeids- og velferdsetaten (NAV) skal i samarbeid utarbeide en aktivitetsplan hvor det skal fastsettes aktivitetskrav. Aktivitetskravene skal tilpasses mottakers funksjonsnivå. Aktiviteten bør være av et slikt omfang at det tilsvarer en full arbeidsuke såfremt ikke mottakers helsesituasjon er til hinder for dette. En mottaker av arbeidsavklaringspenger skal således ha ordinær fritid på linje med andre personer som er i arbeid.

SPØRSMÅL NR. 1985

Innlevert 21. april 2021 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 28. april 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Når forventer statsråden at OPS kontrakten for Sotrasambandet vil være klar og at prosjektet kan starte?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen bestemte i 2014 å gjøre Sotrasambandet til et OPS prosjekt og begrunnet det med raskere fremdrift og lavere kostnader.

I spørretimen 17. febr. 2016 svarte daværende samferdselsminister at Sotrasambandet skulle stå ferdig i 2021 som planlagt og til en lavere kostnad.

I 2019 svarte daværende statsråd at kontrakten skulle utlyses våren 2019.

3. april 2020 stilte jeg spørsmål om å omgjøre OPS og dele det opp slik at norske entreprenører kan ta på seg oppdraget. Statsråden svarte at prekvalifiseringen ikke ville bli forsinket som følge av korona og at det ikke var aktuelt å omgjøre valg av OPS.

Svar:

Arbeidet i forbindelse med OPS kontrakten pågår for fullt. Tilbudsprosessen er i rute og siste tilbud fra leverandørene blir etter planen levert tidlig i august. Det forventes at OPS-kontrakten kan signeres i november/desember 2021. Anleggsarbeidene forventes å kunne starte opp tidlig i 2022.

SPØRSMÅL NR. 1986**Innlevert 21. april 2021 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal****Besvart 29. april 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Synes statsråden det er god likestillingspolitikk å systematisk diskriminere menn på denne måten?

BEGRUNNELSE:

Byrådet i Bergen ønsker nå å vedta at ingen nye gater, plasser eller kommunale anlegg i Bergen skal kunne få mannlige navn. Byråden fra MDG forteller at dette blir gjort for å få bukt med den lave andelen kvinnelige gateavn. Spørsmålsstiller er selvsagt enig i at gater kan kalles opp etter kvinner, akkurat som menn, men mener et slikt vedtak vil være drastisk. Det fremstår også som en systematisk diskriminering på bakgrunn av kjønn og kan tenkes å være direkte ulovlig.

Kilde: https://www.bt.no/nyheter/direkte/i/BR649v/nyheter-direkte?pinnedEntry=173539&fbclid=IwAR0qEL9SnfzBUmXg5UEIP1WleHATXgnpx_KnoH9NoxYaxmADH5jsn-jjzP4

Svar:

Hva som er direkte forskjellsbehandling på grunn av kjønn, er regulert i likestillings- og diskrimineringsloven § 6. Direkte forskjellsbehandling er i henhold til lovens ordlyd en handling eller unnlattelse som har til formål eller virkning at en person blir behandlet dårligere enn andre i en tilsvarende situasjon. Byrådets ønske om vedtak har ikke konkret og direkte betydning for bestemte personer, og kan derfor ikke anses som systematisk direkte diskriminering i henhold til likestillings- og diskrimineringsloven.

Jeg minner også om at offentlige myndigheter, inkludert kommunene, etter aktivitets- og redegjørelsesplikten i likestillings- og diskrimineringsloven skal jobbe aktivt, målrettet og planmessig for å fremme likestilling og hindre diskriminering på grunn av kjønn. Jeg mener byrådets forslag kan betraktes som en oppfylging av denne plikten. I tillegg vil jeg minne om at jeg i fjor, på 8. mars, kunngjorde at tittelen på statlige stillinger skal være kjønnsnøytrale. Det arbeidet har allerede gitt resultater. Fra 1. januar i år, har fylkesmannen endret tittelen til statsforvalter, sysselmannen på Svalbard blir fra 1. juli sysselmeister, og tittelen helsesykepleier er allerede godt innarbeidet.

Oppkalling av gater og offentlige institusjoner er en måte å hedre betydningsfulle personer på. Hittil er det langt flere oppkallinger etter menn, enn etter kvinner. Det er ikke uten videre rettferdig. Flere mannlige gateavn har

historiske begrunnelser. Samtiden vår er imidlertid langt mer likestilt enn forhistorien. Jeg mener at i Norge bør vi tilstrebe likestilling og mangfold ikke bare i arbeidslivet, men også ellers i samfunnet og i livene våre. Likestilling og mangfold er og bør fortsette å være blant våre viktigste verdier i Norge. Også gatenavn er symboler som sier noe om oss som samfunn, om vårt verdisyn, og vårt syn på likestilling og mangfold. Jeg synes derfor det er positivt at politikere ønsker å få fram et mangfold av navneoppkallinger.

Det er mange kvinner fra Bergensområdet som er sterke forbilder, som fortjener å synliggjøres på denne ærefulle måten. Nå skal selvsagt konkrete navnevalg av gater være noe bergensere skal bestemme selv, og selv om jeg elsker Bergen og det bor en skapbergenser i meg, så har jeg lært at jeg som østlending ikke bør blande meg inn i konkrete navnevalg i Bergen. Men jeg klarer ikke la være å undre over hva bergensere vil synes om forslagene som Erna Solbergallmenningen, Ingelin Killengrens torg, Cecilia Brækhus' gate, Elisabeth Griegs vei og Kim Frieles plass?

Etter min mening er forslaget fra byrådet verdifremmende, og i tråd med våre samtidsverdier hvor likestilling og mangfold har en fremtredende plass. Samtidig er det klokt at byrådet ikke har utelukket mannlige gateoppkallinger i fremtiden.

SPØRSMÅL NR. 1987**Innlevert 22. april 2021 av stortingsrepresentant Jan Böhler****Besvart 29. april 2021 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Det uavhengige konkursboet for stiftelsen Født Fri, oppnevnt av Oslo Byfogdembete, har «ikke avdekket at det foreligger mistanke om brudd» på de lover de har vært anklaget for. Bostyrer, advokat Anne Christine Wettre, skriver at IMDi's vedtak bryter med statens prinsipper om forholdsmessighet. Hun mener at de økonomiske uregelmessigheter som ble avdekket i Født Fri's regnskap, ikke kan forsvare at pengestøtten ble stoppet. Bostyrer har derfor bedt Kunnskapsdepartementet om å ta klagen på dette til følge.

Hvordan vil statsråden følge opp konkursboets konklusjoner og når vil dette skje?

BEGRUNNELSE:

Bostyrer oppnevnt av Oslo byfogdembete har konkludert med at Født Fri har fulgt gjeldende lover og regler for stiftelser. De har levert regnskap for alle aktiviteter, slik loven krever. Videre er det dokumentert at stiftelsen har levert på de aktivitetene som er formålet med bevilgningen.

IDMi har kjøpt private konsulenttenester på godt over en million kroner som har ført til rapporter hvor det fremmes påstander, som i ettertid ikke ser ut til å stå seg i forhold til konkursboets gjennomgang. Saken reiser også spørsmål ved hvordan IMDi gjennomfører den lovbestemte veilederplikten, og forvaltningslovens krav til utredning av slike forhold, før pengestøtte inndras.

Mange engasjerte mennesker i og utenfor Født fri gjorde en stor innsats for å sette negativ sosial kontroll på dagsorden i Norge. De drev over 30 prosjekter og arrange-

menter med involverte fra de berørte miljøene, herunder den prisbelønnede Stovnerrevyen som rektor på Stovner videregående har invitert Født Fri til å produsere gjennom flere år. De fortjener anerkjennelse for dette, og konkursboets konklusjoner gir en mulighet for å komme videre i saken.

Svar:

I Prop. 1 S (2019-2020) og påfølgende budsjettvedtak for 2020 ble stiftelsen Født Fri navngitt som mottaker av øremerket tilskudd på 6 mill. kroner som nasjonalt ressursmiljø på integreringsfeltet. Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDi) forvalter tilskuddsordningen. På bakgrunn av et varsel åpnet IMDi i august 2020 undersøkelser for å avklare om vilkårene for tilskuddet var overholdt. Disse undersøkelsene førte til at IMDi 2. november 2020 fattet vedtak om at gjenstående tilskudd for 2020 ikke skulle utbetales.

Kunnskapsdepartementet er klageinstans for IMDi's vedtak om ikke å utbetale tilskuddet. Vedtaket ble påklaget til departementet 23. november 2020. I etterkant av vedtaket begjærte stiftelsen oppbud, og konkursboet trådte inn som part i saken. IMDi har på spørsmål fra departementet begrunnet sitt vedtak ytterligere, og både bostyrer og stiftelsen har hatt kommentarer til vedtaket og til den utdypende begrunnelsen fra IMDi.

Klagen er nå til behandling i Kunnskapsdepartementet. Anførlene fra bostyrer vil, sammen med øvrige anførsler og dokumenter, bli vurdert i klagebehandlingen.

SPØRSMÅL NR. 1988**Innlevert 22. april 2021 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 29. april 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Avtalen om omdeling av aviser i områder hvor det ikke finnes daglig distribusjon utløper i juni 2022. For mange abonnenter i utkantstrøk er daglig avisomdeling viktig,

og for avisene er inntekter fra papiravis fremdeles nødvendig. Anbudsavtalene åpner for forlengelse i inntil to år.

Vil samferdselsministeren ta initiativ til å sørge for avisdistribusjon hver dag over hele landet, også etter juni gjennom å forlenge anbudsavtalene?

BEGRUNNELSE:

Lørdag som postomdelingsdag ble fjernet i 2016, og da påla Stortinget regjeringen å sørge for at det ble lørdag-somdeling av aviser i hele landet. Det resulterte i en åpen anbudskonkurranse for å dekke ca. 15 % av husstandene. For anbudet på hverdager er bakgrunnen for ordningen at postloven ble endret fra 1. juli 2020, slik at Posten ikke lenger går fem dager per uke, men 2,5 dager.

Anbudet på hverdager ble vunnet av Posten, mens lørdag ble vunnet av Aktiv Norgesdistribusjon AS, som eies av aviskonsernene. Ordningen på lørdager har vart siden høsten 2016 og løper ut juni 2022, med mulighet for forlengelse i to år.

Anbudene er pålagt å dekke ca. 520.000 adresser. For en stor del i tynt befolkede områder av landet, der distribusjon er dyr og krevende å opprettholde. Det dreier seg om rundt 100.000 på hverdager og rundt 50 000 på lørdager. Antall lesere er omtrent 2,5 ganger flere.

For mange avisabonnentene er det sentralt at anbudene forlenges, slik at de får avisen levert daglig også etter juni neste år. Dette er viktig av to grunner. Først fordi mange abonnenter har et sterkt ønske om å mota papiravis og i liten grad lar seg konvertere til digitale brukere. Det vil derfor være et demokratisk problem om disse ikke skal kunne holde seg daglig oppdatert på lik

linje med abonnenter i sentrale strøk. Dernest fordi disse abonnentene er viktige økonomisk for avisene. I gjennomsnitt kommer opp mot 70 % av inntektene til avisene fra papirutgavene. Andelen er høyest for lokalaviser. Lavere papiroplag svekker både brukerinntektene og ikke minst annonseinntektene fra papiravis. En svekket papirøkonomi vil derfor svekke muligheten til å lage god journalistikk og investering i digitalisering.

Svar:

Tall fra Medietilsynets rapport Mediemangfoldsregnskapet 2021 fra januar 2021 viser at nær sju av ti nordmenn har tilgang på abonnementsaviser, digitalt og/eller på papir. Selv om stadig flere velger rene digitale abonnementer, oppgir mer enn halvparten av befolkningen over 45 år at husholdningen abonnerer på en eller flere papiraviser.

Avisbudnettene distribuerer på kommersielt grunnlag de fleste eksemplarene, om lag 85 prosent. Staten kjøper avisdistribusjon i områder uten kommersielle avisbudnett. Avtalene om avisdistribusjon fra 2020 utløper 30. juni 2022, men det er mulig å forlenge avtalene i inntil to år. Regjeringen har foreløpig ikke tatt stilling til hvorvidt staten fortsatt skal kjøpe avisdistribusjon etter 30. juni 2022, og om dette eventuelt skal gjøres gjennom å benytte opsjonen for forlengelse eller gjennom ny utlysning av kontraktene.

Jeg kan forsikre om at jeg jobber aktivt med løsninger som vil sikre en forlengelse utover 30. juni 2022.

SPØRSMÅL NR. 1989

Innlevert 22. april 2021 av stortingsrepresentant Siv Henriette Jacobsen

Besvart 29. april 2021 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Kan næringsministeren svare ut om Norge, på lik linje med EU, vil utarbeide en handlingsplan for kritiske råvarer som også inkluderer en liste over råvarer av kritisk betydning for landet?

BEGRUNNELSE:

EUs Handlingsplanen for kritiske råvarer ble lagt fram 3. september 2020. Den knyttes opp mot både EUs Green Deal og EUs industristrategi, hvor tilgangen til råvarer omtales som et «strategisk sikkerhetsspørsmål». I han-

dlingsplanen peker Kommisjonen på at en lang rekke råvarer er avgjørende for EUs grønne og digitale omstilling, og at EU ikke kan gjøre seg avhengig av tredjeland – og for enkelte sjeldne jordarter av ett tredjeland. Kommisjonen oppfordrer blant annet EU-landene til å ta med investeringer i kritiske råvarer i de nasjonale gjenreisningsplanene etter Covid-19. Mange av materialene som kreves for å bygge vindturbiner, solceller, elektriske biler, brenselceller eller batterier er kritiske råvarer. Å ikke ha tilgang til disse eller være avhengig av enkeltleverandører vil ifølge EU skade Europas evne til å bli en industriell leder innen disse teknologiene. Sammen med handlingsplanen

la Kommisjonen også fram en oppdatert liste over råvarer med kritisk betydning for EU. Listen vil oppdateres hvert 3 år.

Svar:

Regjeringen er opptatt av at Norge og norsk næringsliv skal ha god tilgang til de råmaterialene som trengs, både kritiske og ikke-kritiske, for å realisere størst mulig verdiskaping innenfor bærekraftige rammer. Enkelte land besitter særegne ressursgrunnlag, og for Norge som en liten og åpen økonomi er handel med andre land avgjørende for å sikre god tilgang på varer og råmaterialer, og derigjennom økonomisk vekst og velferd.

Gjennom EØS-avtalen er vi tett knyttet opp til EU som en del av det indre markedet, og norsk industri er tett integrert i europeisk industri. Vi er sterkt involvert i EUs arbeid for å sikre at EUs politikk hensyntar norske interesser og behov.

Direktoratet for mineralforvaltning med Bergmesteren for Svalbard (DMF) deltar som Norges representant i Raw Material Supply Group (RMSG), som er ekspertgruppen som gir råd om råmaterialer til Europakommisjonen og påser at Kommisjonens råvareinitiativ fra 2008 blir implementert. Norge er også representert ved Norges geologiske undersøkelse (NGU) i arbeidsgrupper under RMSG. NGU har, helt siden det europeiske råvareinitiativet ble implementert i 2008, vært koblet på arbeidet med kritiske råvarer i Europa, og har hatt en rolle i alle de fire EU-rapportene om kritiske råvarer.

Både DMF og NGU er deltagende i prosjektet «Nordic Sustainable Minerals», som er underlagt Nordisk Ministerråd. Målet med prosjektet er at Norden skal bli ledende for en bærekraftig mineralproduksjon. Et av prosjektene

som skal ferdigstilles i 2021 er utarbeidelse av en oversikt over mineralforekomster i Norden med mineraler som inngår i EUs liste over kritiske råvarer, råvarer med høy forsyningsrisiko, og som kan gi grunnlag for nordisk produksjon.

Mange miljøteknologier forutsetter bruk av relativt sjeldne mineraler, for eksempel elektriske biler og vindturbiner. Dette er produkter som blir stadig mer etterspurt. Det er sentralt at vi har en kompetent mineralnæring som utvinner mineraler til å dekke deler av det behovet vi selv og verden har, og industrien har en viktig rolle i å synliggjøre kritiske råvarer. Norsk Industri, Norsk Bergindustri og Norsk Arbeidsmandsforbund har nylig bedt meg om et møte vedørende problemstillingen og for å drøfte behovet for en norsk råvarestrategi. Jeg ser frem til å møte industrien og høre på hva de har å si.

I Kommisjonens liste over råvarer med kritisk betydning for EU per 2020 er 29 av de 30 identifiserte kritiske råvarene mineralske råstoffer. Regjeringen har styrket arbeidet på mineralområdet på flere fronter. Blant annet ble bevilgningen til NGU styrket med 10 mill. kroner til økt geologisk kartlegging i statsbudsjettet for 2019, og den økte bevilgningen er videreført i 2020 og 2021. Vi arbeider med å redusere saksbehandlingstiden for mineralsaker, og har styrket DMF systematisk over flere år, senest i budsjettet for 2019 med 6,8 mill. kroner til totalt 56,4 mill. kroner.

Gjennom godt samarbeid med våre naboland og EU om kritiske råvarer, samt gode samlede rammevilkår for bærekraftig mineraldrift, legger regjeringen til rette for god forsyningsikkerhet for norsk industri og bærekraftig vekst i mineralnæringen.

SPØRSMÅL NR. 1990

Innlevert 22. april 2021 av stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg

Besvart 30. april 2021 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Har friskoler med idrettsprofil som gir opplæring på ungdomstrinnet adgang til å stille opptakskrav til elevene, som fysiske krav og opptaksprøver, utover vilkårene for inntak i offentlig skole?

BEGRUNNELSE:

I videregående opplæring har skoler godkjent for å gi videregående opplæring i kombinasjon med toppidrett adgang til å stille krav om dokumentasjon av ferdighet eller avholde inntaksprøve, dersom de har flere søkere enn elevplasser. Flere av skoleeierne som driver videregående opplæring i kombinasjon med toppidrett har nå også op-

prettet ungdomsskoler med idrettsprofil, godkjent som profilskoler. Det finnes en rekke eksempler på idrettsungdomsskole godkjent som profilskoler som hevder å gi et toppidrettstilbud og der skolene har fysiske opptakskrav eller tester som de bruker til å rangere søkere, når det har flere søkere enn skoleplasser. Slik jeg leser gjeldende rundskriv fra UDIR er det ikke er tilgang til å stille denne type særskilte krav på ungdomskolen.

Svar:

Det er i dag godkjent og i drift 19 idrettsungdomsskoler etter friskoleloven. Av disse er 18 godkjent etter § 2-1 andre ledd bokstav i) særskilt profil. I motsetning til skoler som tilbyr videregående opplæring i kombinasjon med toppidrett etter § 2-1 andre ledd bokstav d), åpner loven ikke for at profilskoler på grunnskolenivå med spesiell faglig oppmerksomhet rettet mot idrett skal ha et toppidrettstilbud.

En sentral bestemmelse i friskoleloven er at skolene skal være åpne for alle som fyller vilkårene for inntak i offentlige skoler, jf. § 3-1 første ledd. Jeg vil samtidig vise til at en friskole er godkjent for et bestemt antall elevplasser og ikke har lov å ta inn flere elever enn hva den er godkjent for. Dette innebærer at friskolene ved oversøking må prioritere mellom søkerne. Loven fastsetter derfor i § 3-1 fjerde ledd at skolene skal ha et inntaksreglement som viser prioriteringen av søkere, dersom søkingen er større enn kapasiteten til skolen. Det følger av bestemmelsen at inntaksreglementet skal inneholde regler for prioritering ut fra saklige hensyn.

Innenfor disse rammene følger det av forvaltningsspraksis at friskoler med idrettsprofil som gir opplæring på ungdomstrinnet har adgang til å gjennomføre enkelte opptaksprøver. Det er en forutsetning at skolen har fastsatt dette i sitt inntaksreglement og har oversøking det aktuelle året. Det er også en forutsetning at skolen gjennomfører en inntaksprosess som ivaretar søkerne på en god måte. Kriteriene for inntak må være objektive, saklige og etterprøvbare og de må være kjent for søkerne på søknadstidspunktet. Jeg vil understreke at ungdomsskoler med fokus på idrett og fysisk aktivitet ikke er toppidrettsskoler, og at de dermed ikke har adgang til å gjennomføre idrettsspesifikke tester i forbindelse med opptaket.

Adgangen til å godkjenne profilskoler kom inn i friskoleloven fra høsten 2015. Loven stiller krav om at profilskoler må ha en spesiell faglig oppmerksomhet rettet mot et emne, eller en annen pedagogikk. En stor del av de profilskolene som er etablert er ungdomsskoler med fokus på idrett og fysisk aktivitet. Mitt utgangspunkt er at disse skolene gir gode tilbud og bidrar til mangfold. På samme måte som andre friskoler skal skolene være åpne for alle, og prioriteringen mellom søkere ved oversøking skal skje etter saklige kriterier. Eventuelle opptaksprøver må være generelle, og ikke idrettsspesifikke.

Jeg vil vise til at Utdanningsdirektoratet fører tilsyn med at friskolene overholder de krav som følger av regelverket og forutsetningene for skolenes godkjenninger. Jeg vil løpende vurdere om det er behov for regelendringer eller veiledning knyttet til bruken av opptaksprøver ved friskoler med idrettsprofil på ungdomstrinnet.

SPØRSMÅL NR. 1991

Innlevert 22. april 2021 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 29. april 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Vurderer statsråden at kommunepolitikernes handlingsrom i arealplansaker er utvidet eller snevret inn i perioden 2013-21 som følge av Solberg-regjeringens vedtak knytt til statlige planretningslinjer (SPR) og Nasjonale forventninger til regional og kommunal planlegging?

BEGRUNNELSE:

Siden Solberg-regjeringen tiltrådte har er Statlige planretningslinjer for samordnet bolig-, areal- og transportplan-

legging (2014) og Statlige planretningslinjer for klima- og energiplanlegging og klimatilpassing (2018) vedtatt. Samtidig er Nasjonale forventninger til regional og kommunal planlegging oppdatert, sist i 2019.

Etter Plan- og bygningsloven er kommunene planmyndighet, og regjeringen har overordnet vært opptatt av at det lokale selvstyret i arealsaker skal styrkes. Allikevel opplever mange kommunepolitikere at det lokale handlingsrommet knytt til arealplaner, områdeplaner og reguleringsplaner snevres inn basert på føringer og formelle

innsigelser fra fylkeskommunene, Statsforvalteren eller de andre regionale statsetatene.

Svar:

Kommunenes utfordringer og muligheter varierer fra sted til sted. Regjeringen legger derfor stor vekt på det lokale selvstyret i planleggingen. Samtidig skal nasjonale hensyn ivaretas, og slike hensyn formidles til kommunene blant annet gjennom statlige planretningslinjer og nasjonale forventninger til regional og kommunal planlegging.

Når det gjelder statlige planretningslinjer for samordnet bolig-, areal- og transportplanlegging, ble disse vedtatt i 2014. Disse retningslinjene er en videreutvikling av tidligere rikspolitiske retningslinjer for samordnet areal- og transportplanlegging, og skal bidra til bedre muligheter for å planlegge for fremtiden med kompakte byer, klimavennlige løsninger og raskere planprosesser. Det er viktig å påpeke at det i de statlige planretningslin-

jene er åpnet for et mer differensiert bosettingsmønster der demografien eller geografien tilsier det og der det er behov for å tiltrekke seg nye innbyggere. De statlige planretningslinjene for klima- og energi-planlegging ble vedtatt i 2009, og utvidet til også å omfatte klimatilpasning i 2018. Nasjonale forventninger til regional og kommunal planlegging ble innført i plan- og bygningsloven i 2008, og revideres hvert fjerde år.

I henhold til plan- og bygningsloven er det kommunene som har ansvaret for samfunns- og arealplanleggingen. Loven setter kommunene i førerretet, og gir dem betydelig ansvar for å finne lokale løsninger tilpasset deres behov. Gjennom regjeringens virketid har vi oppdatert og effektivisert de virkemidlene som ligger i plan- og bygningsloven. Dette bidrar til å klar-gjøre de nasjonale hensynene, og dermed til mer effektive planprosesser. Samtidig er det lagt økt vekt på det lokale selvstyret, bl.a. ved behandlingen av innsigelser.

SPØRSMÅL NR. 1992

Innlevert 22. april 2021 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 28. april 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Er Statsforvalteren i Vestland sin konkrete definisjon for lokalisering av boligareal i brev av 25.03.21 til Bjørnafjorden kommune i tråd med regjeringens føringer for kommunal arealplanlegging og det videreutviklede nullvekstmålet av 08.06.20 med rom for soneinndeling av byvekstavtaleområdene?

BEGRUNNELSE:

Bjørnafjorden kommune arbeider med rullering av Kommunedelplan Bjørnafjorden Vest (arealplan for tidl. Os kommune). I brev fra Statsforvalteren i Vestland av 25.03.21 slås det fast at ny boligbygging i denne delen av kommunen enten må komme i gangavstand til regionsenteret Osøyro eller andre område som både har gangavstand til daglige tjenestetilbud og tjenlig kollektivtransporttilbud med 10/15 min frekvens i rush til regionsenter/nabokommune (side 5 i brev). I praksis er det bare Osøyro, og en svært begrenset del av kommunen langs deler av E39 Osøyro – Søfteland som tilfredsstillende lokaliseringskavene. Andre skolekretser/-bygder vil med en slik definisjon være avskåret fra fremtidig boligvekst.

Svar:

Brevet som stortingsrepresentanten viser til, er en foreløpig tilbakemelding fra Statsforvalteren i Vestland til utkast til kommunedelplan for Bjørnafjorden Vest 2021-2033. Planprosessen er i en tidlig fase, og det er ennå ikke sendt et planforslag på høring og offentlig ettersyn. Jeg kan ikke kommentere enkeltsaker som fortsatt er til behandling lokalt. Dette er saker som til syvende og sist kan måtte avgjøres av Kommunal- og moderniseringsdepartementet hvis det ikke oppnås enighet mellom kommunen og statsforvalteren. Jeg vil imidlertid vise til at praktiseringen av de statlige planretningslinjene for samordnet bolig-, areal- og transportplanlegging må tilpasses regionale og lokale forhold. Dette forventer jeg blir lagt til grunn for dialogen mellom kommunen og statsforvalteren også i denne saken.

SPØRSMÅL NR. 1993**Innlevert 22. april 2021 av stortingsrepresentant Torstein Tvedt Solberg****Besvart 29. april 2021 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby****Spørsmål:**

Tilbakemeldingen fra lærerne er at skolene ikke var forberedt da de nye læreplanene trådte i kraft, fordi det manglet tid til at lærerne kunne forberede den faktiske iverksettelsen ute i klasserommene, nødvendig utstyr og læremidler til å gjennomføre fornyelsen og at viktig utviklingsarbeid og aktiv medvirkning har blitt utsatt eller avlyst som følge av koronapandemien.

Hvilke konkrete grep vil statsråden nå ta etter en så alvorlig tilbakemelding fra lærerne?

BEGRUNNELSE:

I en undersøkelse Utdanningsforbundet nylig fikk gjennomført over 6 av 10 tillitsvalgte at det i liten eller svært liten grad har vært satt av nok tid til å iverksette fagfornyelsen. Arbeidet med å ta i bruk nye læreplaner har kommet i tillegg til alle eksisterende oppgaver i arbeidshverdager som allerede var fylt opp før koronapandemien, og nå også med alt det ekstraarbeidet pandemien medfører. 40 prosent av lærerne i undersøkelsen svarer at skolen ikke var forberedt da læreplanene trådte i kraft, de melder om at det mangler nødvendige læremidler, særlig på yrkesfag. De fleste av tilbakemeldingene viser til områder som er nasjonale myndigheter sitt ansvar, og der statsråden derfor sitter med hovedansvaret og ikke kan skyve kommunene foran seg. Etter første år med innføring av fagfornyelsen kan en også forvente at det tas grep og gjøres justeringer basert på de tilbakemeldinger en får fra sektoren.

Svar:

Koronautbruddet har vanskeliggjort arbeidet med skoleutvikling. De ansatte i skolen har hatt en krevende tid og gjort en veldig god jobb gjennom pandemien. De har lagt til rette for god opplæring i en skolehverdag preget av smitteutbrudd, rask omstilling og hjemmeopplæring. Derfor er jeg også glad for at koronakommisjonen konkluderte med at skolene har oppfylt samfunnsoppdraget sitt.

Undersøkelsen fra Utdanningsforbundet representanten Tvedt Solberg refererer til, viser at flertallet av de tillitsvalgte som har svart på undersøkelsen oppgir at skolen deres var forberedt på fagfornyelsen ved skoleårets begynnelse. Det kommer også fram at et stort flertall av de tillitsvalgte oppgir at profesjonsfellesskapet ved skolen har vært involvert i diskusjonen om hvordan skolen vil arbeide med å iverksette fagfornyelsen.

Forskergruppen ved UiO som evaluerer fagfornyelsen publiserte en delrapport fra prosjektet 25. februar. Også denne rapporten viser at mange kommuner og skoler allerede hadde forberedt seg på å ta læreplanene i bruk før Covid-19 traff oss. Den viser at kommunene og skolene har strategier, rutiner og prosesser for å håndtere innføringen av et helt nytt læreplanverk. UiO finner at skoleeierne og skolelederne er opptatt av å bruke god tid på innføringen av de nye læreplanene. Skoleeierne gir uttrykk for at skolene må få utvikle seg i ulikt tempo, og at de får tid til å utvikle en felles delingskultur. Erfaring fra tidligere læreplanreformer viser at det tar tid å gjennomføre endringer i skolen. Derfor følger også evalueringsprogrammet innføringen av fagfornyelsen fram til 2025.

Jeg har stor forståelse for at pandemien har ført til at skolene ikke har hatt tid til å drive skoleutvikling på samme måte som de ville gjort under normale omstendigheter. Men da koronaen kom og snudde opp ned på hverdagen vår, var de aller fleste skolene allerede godt i gang med fagfornyelsen. Jeg vil minne om at fagfornyelsen representerer en ønsket og villet endring. Etter dialog med partene i skolen bestemte vi før sommeren i fjor at innføringen av de nye læreplanene ikke skulle utsettes, men at den måtte skje med klokkskap og med forståelse for at koronautbruddet påvirket forberedelsene. Vi understreket også at det var viktig at alle involverte tok tiden til hjelp og at vi justerer forventningene til innføringen i tråd med situasjonen. Jeg mener det var riktig å innføre læreplanene som planlagt, men at det fortsatt er viktig å anerkjenne at det skoleåret vi har vært gjennom har vært krevende og at det også har påvirket skolenes arbeid med fagfornyelsen.

I undersøkelsen fra Utdanningsforbundet som representanten viser til, pekes det også på læremiddelsituasjonen. Når det innføres nye læreplaner er det selvsagt viktig at også læremidlene revideres eller fornyes. Regjeringen la i arbeidet med fagfornyelsen opp til en åpen prosess, der sektoren og forlagene fikk god innsikt i arbeidet med utvikling av læreplaner. Læreplanene i alle grunnskolenes fag og fellesfagene i vg1 ble fastsatt tidligere enn ved tidligere reformer, slik at også forlagene og sektoren fikk mulighet til å forberede seg før læreplanene trådte i kraft. I kontakten departementet hadde med forlagene underveis ble det også kommunisert at læremidlene ville bli ferdige i tide til skolestart.

Kommunene og fylkeskommunene har ansvaret for å holde elevene med nødvendige trykte og digitale læremidler, og det er opp til den enkelte kommune, fylkeskom-

munekommune og skole å bestemme hvilke læremidler som skal brukes. Penger til å dekke de normale kostnadene til innkjøp og utskifting av læremidler ligger både kommunenes og fylkeskommunenes rammetilskudd. I forbindelse med fagfornyelsen er det bevilget totalt om lag 500 mill. kroner ekstra til innkjøp og utvikling av nye læremidler i 2020 og 2021. I 2018 og 2019 kom det i tillegg henholdsvis 55 mill. kroner og 48 mill. kroner i tilskudd til utvikling av digitale læremidler til fagfornyelsen.

Noen skoler er i dag tilnærmet heldigitale, mens andre skoler i hovedsak fortsatt baserer seg på tradisjonelle lærebøker. De fleste skoler vil ligge et sted imellom disse ytterpunktene, og det har vært ventet at mange ville benytte fagfornyelsen til å øke andelen digitale læremidler.

Den informasjonen vi har fått fra forlagene i løpet av dette året er imidlertid at læremiddelsalget har vært lavere enn det forlagene forventet. Skolene har i hovedsak kjøpt inn digitale læreverker. Vi har lite informasjon om hva som har vært begrunnelsene for de valgene kommunene har gjort, men vi antar at det er flere årsaker til det lave læreboksalget:

- Økt digitalisering gjør at kommunene satser mer på digitale læremidler. Dette henger både sammen med korona og med den generelle digitaliseringen av skolen.

- Kommunene ønsker tid og gode prosesser for å vurdere læreverkene før de går til innkjøp av læreverker, og har ikke ønsket å forhaste seg.

- Til tross for store overføringer fra staten har kommunene opplevd å ha en uforutsigbar økonomisk situasjon under korona. Læremiddelinnkjøp er store investeringer, som det kan ha vært vanskelig å gjøre i denne spesielle situasjonen.

Når det gjelder læremidler til yrkesfag vil det være enkelte av disse fagene som har få elever, og der det derfor ikke er kommersielt grunnlag for å utvikle læremidler. Vi har en egen tilskuddsordning for utvikling av læremidler i slike fag. I forbindelse med fagfornyelsen har vi styrket denne tilskuddsordningen flere år på rad.

Vi følger med på utviklingen, og det er ingen tvil om at det har vært et krevende innføringsår. Vi får tilbakemeldinger om at pandemien blant annet går utover arbeidet i profesjonsfelleskapene siden fellestid og samarbeidstid i stor grad har gått til arbeid med smittevernstiltak. Samtidig er det gledelig at vi også opplever et fortsatt ønske og engasjement for å jobbe mer med fagfornyelsen.

Beslutningen om å innføre de nye læreplanene som planlagt ble tatt i dialog med og i enighet med de fleste partene i fagfornyelsen. Fagfornyelsen er et arbeid som det har vært knyttet mye engasjement til. Dette er læreplaner mange har ventet på og sett fram til å ta i bruk. Jeg kan forsikre representanten om at jeg jevnlig er i dialog med partene i sektoren om utviklingen og om hvordan vi best kan legge til rette for arbeidet videre. Derfor er dette også blant annet tema på de regelmessige møtene vi gjennomfører med partene om fagfornyelsen.

SPØRSMÅL NR. 1994

Innlevert 22. april 2021 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 29. april 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hvordan tenker statsråden å følge opp flertallsmerkningen fra regjeringspartiene og Fremskrittspartiet om å opprette et testområde for autonomi i hardt arktisk miljø på Svalbard?

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med behandlingen av nordområdemeldingen fant regjeringspartiene og Fremskrittspartiet sammen om en merknad som stilte seg positivt til opprettelsen av et testområde for autonome fartøy i hardt arktisk miljø på Svalbard. Behovet for et slikt testområde ble løftet i høringen av Maritimt Forum.

Svar:

Regjeringen er opptatt av å legge til rette for teknologiutvikling innenfor det maritime området, herunder også å bidra til at man kan teste ut den nye teknologien innen autonome systemer under så realistiske forhold som mulig, men også i sikre og kontrollerte former.

Kystverket og Sjøfartsdirektoratet har derfor bistått akademia, forskingsinstitusjoner, kommuner og næringen i etablering av testområder for autonomi. Det er imidlertid ikke etatene som har stått for selve opprettelsen av testområdene. Det har vært ansett som riktig at dette blir gjort av akademia, forskingsinstitusjoner, kommuner og næringen. At de maritime etatene ikke har stått for

opprettelsen av testområder, skyldes at man skal ivareta objektiviteten og unngå habilitetskonflikter når det gjelder testaktiviteter som vil være søknadspliktig og som må saksbehandles av etatene. Etatene skal forvalte myndighetsansvaret for sjøsikkerhet, fremkommelighet og vern av miljø. Som myndigheter og ansvarlig for gjeldende regelverk for sjøsikkerhet har Kystverket og Sjøfartsdirektoratet imidlertid bidratt med råd og veiledning i etableringsprosessen. Dette vil de også gjøre om et arktisk testområde skulle bli aktuelt.

Departementet er kjent med at Kystverket og Sjøfartsdirektoratet har vært i dialog med academia, forskningsmiljø, kommuner og maritim næring om å etablere et arktisk testområde for autonomi i nord. Det har i den sammenheng vært diskutert å gjennomføre enkelttest-

er i farvannet ved Longyearbyen, men uten å etablere et testområde. Testområdet har man ønsket å etablere i et område med relativt utfordrende klimatiske forhold nord for Vestfjorden, der is og andre klimatiske forhold vil ha mindre begrensninger og risiko for uønskede hendelser ved testaktivitetene er lavere enn hva som vil være tilfellet på Svalbard.

Aktørene har foreløpig ikke bedt de maritime myndighetene om bistand til å etablere et arktisk testområde for autonomi. Dersom det skulle komme et ønske fra academia eller andre relevante aktører om å etablere et testområde for autonomi på Svalbard, må en slik etablering gjøres i tråd med relevant regelverk som gjelder for øygruppen. Kystverket og Sjøfartsdirektoratet vil bistå aktørene ved råd og veiledning i etableringsprosessen.

SPØRSMÅL NR. 1995

Innlevert 22. april 2021 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland

Besvart 4. mai 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil statsråden bidra til å få på plass en overgangsordning for norske fysioterapistudenter i Danmark, som underveis i sitt utdanningsløp har fått endret sine krav for å oppnå autorisasjon i Norge, og hvordan vil han sørge for bedre forutsigbarhet for studenter som tar helsefaglig utdanning i utlandet, når det gjelder norsk godkjenning av utdannelsen?

BEGRUNNELSE:

Fysioterapeuter utdannet i Danmark før 2020 fikk automatisk autorisasjon i Norge. Etter at den nordiske overenskomsten falt bort, må disse studentene nå gjennomføre turnustjeneste i Norge, dersom de søker autorisasjon på bakgrunn av utdanning. Dette medfører både ventetid etter gjennomført utdanning i Danmark, før man kan starte på turnusen, lengre tid før man blir autorisert og hardere konkurranse om praksisplassene for studentene ved de norske utdanningsinstitusjonene.

Turnus er viktig for kvaliteten på utdanningen, samtidig er det svært utfordrende for studenter at man starter på et utdanningsløp utenlands, der «spillereglene» endres underveis. Nylig hadde man en liknende problemstilling for legestudenter i Danmark, hvilket ble tatt opp i skriftlig spørsmål dok. nr. 15:949 (2020-2021). Samtidig oppfor-

dres norske studenter i andre sammenhenger til å ta utdanning i utlandet.

Svar:

Det er riktig, som representanten påpeker, at norske fysioterapistudenter i Danmark, i likhet med et stort antall andre helsefaglige studenter i nordiske land, opplevde at forutsetningene for å få godkjenning ble endret da de delene av den nordiske Arjeplog-avtalen som handlet om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner ble avvirket 1. februar 2020.

Etter 1. februar 2020 vurderes nyutdannede kandidater fra de nordiske landene etter EØS-reglene for godkjenning av yrkeskvalifikasjoner. For de fleste gruppene har ikke dette hatt særlige praktiske konsekvenser, men for danskutdannede fysioterapeuter har endringen medført at de må fullføre den norske turnustjenesten før de kan kvalifisere til autorisasjon.

De nordiske landene etablerte ingen overgangsordninger for studenter som ble berørt av endringene, utover at det tok i overkant av et år fra det ble offentliggjort at avtalen var endret til endringene trådte i kraft. Enkelte nyutdannede kandidater opplevde som en følge av dette at forutsetningene for å få autorisasjon i Norge har endret seg fra det tidspunktet de startet sine studier. Jeg har

forståelse for at dette kan oppleves urimelig for den enkelte.

Samtidig så er det slik at godkjenningspraksis kan endres på bakgrunn av for eksempel endringer i regelverk, utdanning eller fordi godkjenningsmyndighetene får informasjon som endrer tidligere vurderinger. Det er godkjenningspraksisen på det tidspunktet kandidater søker om godkjenning som er gjeldende for den aktuelle søknaden. Utenlandsstudenter innen helsefag må derfor ta høyde for at det er en risiko for at godkjenningspraksisen kan endres etter at man har tatt sitt utdanningsvalg.

Informasjon om dette framgår blant annet av nettsidene til Helsedirektoratet og Lånekassen.

Helse- og omsorgsdepartementet vil derfor ikke på nåværende tidspunkt ta initiativ til å etablere en egen overgangsordning for fysioterapikandidater med utdanning fra Danmark. Jeg gjør for øvrig oppmerksom på at likebehandlingsprinsippet som følger av EØS-regelverket på området ville medført at en slik overgangsordning også måtte åpnes for fysioterapikandidater fra andre EØS-stater, og ville også kunne hatt konsekvenser for andre grupper som får endret godkjenningspraksisen.

SPØRSMÅL NR. 1996

Innlevert 22. april 2021 av stortingsrepresentant Siri Gåsemyr Staalesen

Besvart 3. mai 2021 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Hvilke ekstraordinære konkrete tiltak og planer har regjeringen for å tette eventuelle kunnskapshull blant elever som er rammet av mange karantener og hjemmeundervisning og hvorfor ønsker ikke statsråden å kartlegge situasjonen for norske skolelever etter koronaen?

BEGRUNNELSE:

Utdanningsnytt skriver 25. mars 2021 at regjeringen ikke har planer om å undersøke om elevene her i landet har nådd kompetansemålene til tross for smitteverntiltakene.

Guri Melby sier i saken at nasjonalt følger regjeringen utviklingen av læringsresultatene som vanlig, for eksempel gjennom resultatene på nasjonale prøver. Seniorforsker Astrid Roe sier i Utdanningsnytt i juni 2020 at «Noe av det viktigste de har tapt, er faktisk læringsfellesskapet, og det kan ikke tas igjen.» og videre «at derfor er det selvsagt viktig å finne ut hva elevene eventuelt har gått glipp av når det gjelder sentrale kunnskaper og ferdigheter, slik at de kan få en så god start som mulig på det neste skoleåret.» En kartlegging vil vise hvor mye læring som er tapt sammenliknet med et vanlig skoleår og hvilke ferdigheter som må styrkes etter 1,5 år med pandemi. Korona-pandemien har rammet noen deler av landet særlig hardt, noe som også innebærer at i deler av landet har elever hatt mer karantene og hjemmeundervisning enn andre steder. En kartlegging kan vise hvor det er særlig viktig å sette inn ekstra tiltak.

Svar:

Til tross for solid innsats fra mange skoler og lærere, vet vi gjennom rapporter, undersøkelser, spørringer og dialog med sektor at opplæring hjemme ikke har fungert like bra for alle elever under denne pandemien. Mange sliter med motivasjon, strukturering av skoledagen, med dårlig mestringfølelse og ensomhet. Så vet vi også at for noen har opplevelsen av digital hjemmeopplæring vært positiv, f.eks. for de som ikke mestrer skolen som sosial arena. Det er imidlertid liten tvil om at opplæring på skolen i fellesskap med andre elever og lærere er det beste. Å være på skolen er så mye mer enn opplæring i fag. Det er et sted å lære sammen med andre, få motivasjon gjennom samspill og lek, blir utfordret, føle mestring, et sted å bli sett. Det er også et sted hvor man kan settes i kontakt med andre tjenester ved behov.

Når vi nå starter gjenåpningen av samfunnet blir det viktig at vi setter inn tiltak slik at de som har mistet viktig faglig og sosial læring under pandemien kan få nødvendig støtte og opplæring. Vi har alt satt av midler til flere konkrete tiltak. Ytterligere tiltak vil avhenge av de fremtidige behovene i sektor. I tillegg til å videreføre den gode dialogen vi har hatt med organisasjonene i sektorene under hele pandemien, jobber vi kontinuerlig med å ha et godt og oppradert kunnskapsgrunnlag.

For 2020 ble det bevilget 170 millioner kroner til tiltak for at elever skulle kunne ta igjen tapt læring som følge av redusert fysisk tilbud på skolen. For 2021 er det satt av ytterligere 160 millioner kroner til tilskuddsordningen. Jeg mener at skoleeierne selv er nærmest til å vur-

dere hvordan disse ressursene best bør komme elevene til gode. Utfra rapporteringen for bruk av midlene for høsten 2020 ser vi at disse ble brukt til flere lærere, miljøarbeidere/sosiallærere og andre tilsatte på skolen. Økt lærertetthet i klasserommet har for mange vært viktig for å kunne følge opp alle elevene i denne perioden, i tillegg har også flere benyttet tilskuddet til intensiv opplæring og leksehjelp. I revidert nasjonalbudsjett vil vi foreslå å sette av ytterligere 250 millioner kroner for i år som skal gå til konkrete tiltak for å kunne ta igjen tapt læring. Midlene kan for eksempel gå til intensivopplæring, ekstratilbud før eller etter skolen og andre tiltak for å ta igjen tapt læring.

Det er videre bevilget 500 millioner kroner som kommunene kan bruke til å opprette nye eller utvide eksisterende sommerskoletilbud i 2021. Sommerskolen skal gi faglig, sosialt og kulturelt påfyll til elever i grunnskolen. Regjeringen har også satt inn flere tiltak for å bøte på den vanskelige situasjonen for elever i videregående. Fylkeskommunene har blant annet fått 150 mill. kroner i 2021 for å gi et opplæringstilbud til avgangselever i videregående med hull i vitnemålet. Disse pengene kan også brukes til sommerskole eller andre opplæringstilbud for å bidra til at flere fullfører videregående opplæring. Et tilsvarende beløp ble bevilget for 2020.

Utdanningsdirektoratet har laget veilednings- og støttmateriell til bruk i skolen. På nettsidene til Utdanningsdirektoratet legges det fortløpende ut informasjon,

nettsidene inneholder også konkrete råd og tips til bruk i opplæringen.

Når det gjelder innsikt i hvordan tilstanden har vært under pandemien har vi mottatt en del informasjon gjennom blant to grundige forskningsrapporter på skoleområdet, en for grunnskolen og en for videregående skole. Det er blitt gjennomført ekstra spørringer til sektor med pandemirelaterte spørsmål samtidig som slike spørsmål også er lagt inn i de ordinære spørringene. I tillegg følger vi også utviklingen av læringsresultatene som vanlig, for eksempel gjennom resultatene på nasjonale prøver.. Videre behov for undersøkelser vil vi vurdere. Selv om vi forhåpentligvis ser enden på denne pandemien om ikke lenge, tror jeg ikke det å planlegge for en full kartlegging av alle elever i landet for eventuelt å se hvor mye læring som er tapt sammenliknet med et vanlig skoleår, er hensiktsmessig.

Smittesituasjonen har vært ulik i landet under pandemien, og derfor vil konsekvensene for elevene også være ulike. Jeg mener at det er skolene og lærerne som er de beste til å oppdage de elevene som trenger ekstra støtte, enten det handler om faglige utfordringer eller sosial læring og utvikling. Fra nasjonalt nivå er det viktig at vi støtter oppunder situasjonen gjennom så gode rammebetingelser som mulig, som for eksempel ekstra midler og veiledning der det er behov for det.

SPØRSMÅL NR. 1997

Innlevert 22. april 2021 av stortingsrepresentant Per Espen Stoknes

Besvart 30. april 2021 av olje- og energiminister Tina Bru

Spørsmål:

Hvor stort areal (i km²) beslagla olje- og gassinstallasjoner på den norske sokkelen i 2020, og hvor store arealer er satt av totalt til olje- og gassutvinning?

BEGRUNNELSE:

25 prosent av norsk kontinentalsokkel var i 2016 åpnet og tilgjengelig for petroleumsvirksomhet. Jeg ber om en oversikt over hvor stort areal er bygget ut og har installasjoner, inkludert havbunnsutbygging og rørledninger som ikke er overtrålbare, som begrenser annen aktivitet som for eksempel fiske. Dette innbefatter arealet som installasjonene beslaglegger, samt sikkerhetssonene rundt disse installasjonene.

Svar:

Innledningsvis vil jeg si at jeg ikke kan slutte med til premisset representanten legger til grunn om at arealer på norsk kontinentalsokkel er "satt av (...) til olje- og gassutvinning". Helt fra petroleumsvirksomheten startet på 1960-tallet har det vært et viktig mål for myndighetene å sikre god sameksistens til havs, der alle næringer herunder petroleums- og fiskerinæringen, kan utøve sin virksomhet. Jeg mener denne "både/og-politikken" er noe vi skal videreføre, og som også skal være vår tilnærming når nye havnæringer kommer til.

Som følge av sameksistenstilnærmingen gjennomføres det i petroleumsvirksomheten en rekke tiltak både ved leting, utbygging og drift for å redusere potensielle

arealkonflikter. Et konkret resultat er at arealbeslagene knyttet til produksjonsinnretningene på norsk kontinentalsokkel er meget begrenset og ikke utgjør en betydelig arealkonflikt mot fiskeriene.

For overflateinnretninger følger det av petroleumslovgivningen at det skal være en sikkerhetssone, med mindre Arbeids- og sosialdepartementet bestemmer noe annet. En ev. sikkerhetssone omkring undervannsinnetninger kan kun opprettes etter eget vedtak fra Arbeids- og sosialdepartementet. Rundt rørledninger og kabler er det ikke adgang til å opprette sikkerhetssone. Undervannsinnetninger og rørledninger utformes videre slik at de ikke skal være til hinder for fiske. Dette betyr bl.a. at slike innretninger skal være overtrålbare og konstruert slik at fiskeredskap ikke blir påført skade. Arbeids- og sosialdepartementet kan gi unntak fra kravet om overtrålbarehet.

Det var 111 overflateinnretninger for petroleumsvirksomhet på norsk kontinentalsokkel i 2020, enten i drift, under installasjon, delvis fjernet eller nedstengt. De fleste av disse innretningene ligger spredt rundt på kontinentalsokkelen med stor avstand mellom seg, mens enkelte innretninger ligger samlet på ett felt. Etter en forenklet beregning foretatt av Oljedirektoratet utgjorde disse innretningenes samlede sikkerhetssone anslagsvis 87 km² i 2020, eller 0,009 prosent av norsk økonomisk sone.

Det finnes eksempler på unntak fra kravet om overtrålbarehet og etablering av sikkerhetssoner for undervannsinnetninger i områder der det er lite fiske med bunnredskaper og hvor det reelle arealbeslaget derfor er begrenset. Det samlede areal på kontinentalsokkelen som er omfattet av sikkerhetssonene vil ikke øke vesentlig om en også inkluderte soner for undervannsinnetninger.

SPØRSMÅL NR. 1998

Innlevert 22. april 2021 av stortingsrepresentant Per Espen Stoknes

Besvart 28. april 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn

Spørsmål:

Vil statsråden utrede eksportforbud, eksportavgift eller andre virkemidler for å redusere eksport av usortert husholdningsavfall, og dermed øke kommunenes incentiv til å redusere restavfallsmengden, og øke de norske avfallsforbrenningsanleggenes incentiv til å satse på karbonfangst?

BEGRUNNELSE:

I statsbudsjettet for 2021 foreslo regjeringen å innføre en CO₂-avgift på avfallsforbrenning. I budsjettbehandlingen i fjor høst vedtok Stortinget å innføre avgiften. I behandlingen av Innst 325 S (2020-2021) Klimaplan for 2021-2030 gikk imidlertid stortingsflertallet inn for å fjerne avgiften igjen, og erstatte den med en avgift tidligere i verdikjeden.

I naturen finnes ikke restavfall. Forbud mot eller avgift på eksport av restavfall kan øke prisene kommunene må betale for å bli kvitt usortert husholdningsavfall. Dette kan bidra til større innsats i norske kommuner både for bedre sortering og for tiltak som reduserer avfallsmengden.

Avfallsbransjen mener en avgift på avfallsforbrenning vil føre til at mer avfall blir eksportert til Sverige, siden avfallsforbrenning er billigere der. Andre aktører har pekt på at en avgift tidligere i verdikjeden vil kunne ha større

effekt enn en forbrenningsavgift hvis formålet er å redusere mengden fossilt i restavfallet som går til forbrenning.

Samtidig konkluderer både Klimakur 2030 og Klimaplanen i Oslo med at en CO₂-avgift på avfallsforbrenning kan øke incentivene til karbonfangst på forbrenningsanlegg. Utfordringen er dermed å finne ut hvordan man kan innrette avgiften på en måte som minimerer risikoen for økt avfallseksport, samtidig som den gir incentiver til mindre kasting av restavfall, mindre bruk av fossil plast, og samtidig bidrar til å utløse finansiering av karbonfangstprosjekter.

Svar:

Det er restavfallet etter at avfallet fra husholdning er sortert som i mange tilfelle blir eksportert. Grunnene til dette er flere. Til dømes har Sverige eit større behov for avfall til energiutnytting som fjernvarme enn vi har i Noreg. Vi er òg eit lite land, og det er ikkje alltid lønnsamt å bygge store avfallsanlegg når det er anlegg rett over grensa. Avfall er samstundes ei internasjonal handelsvare, der prisar, tilbod og etterspørsel avgjer mengda som blir importert og eksportert kvart år. Vi har heller ikkje tilstrekkeleg kapasitet i Noreg til å energiutnytte det avfallet som ikkje går til materialgjenvinning. Handel med avfall er òg regulert gjennom ei eiga forordning i EØS-avtala.

Slik stortingsrepresentant Stoknes peikar på, konkluderer både Klimakur 2030 og Klimaetaten i Oslo med at ei CO₂-avgift på forbrenning av avfall vil bidra til å gjere CO₂-fangst meir attraktivt økonomisk sett. Vi får truleg ikkje på plass CO₂-fangst og lagring viss ikkje avfallsforbrenningsanlegga skal betale for utsleppa sine. For at næringsringa ikkje skulle bli belasta med ein stor ekstrakostnad utan å få tid til å tilpasse seg, foreslo regjeringa at avgiftsatsen i 2021 skulle vere 149 kroner per tonn CO₂. Det svarar til 25 prosent av den generelle satsen på CO₂-avgifta. Det var òg varsla at ein ville kome tilbake til ei eventuell opptrapping av avgifta i budsjettet for 2022.

Sverige har ei vidare tolking av kva avfallsforbrenningsanlegg som er kvotepliktige enn det Noreg har. Dette betyr at alle avfallsforbrenningsanlegg i Sverige, med unntak av nokre anlegg som berre forbrenn farleg avfall, er kvotepliktige. Kvoteprisen har den siste tida ligge på over 40 euro per tonn CO₂. I tillegg betaler dessa anlegga òg CO₂-avgift, som er planlagt å auke til 125 SEK per tonn avfall i 2022. Når det gjeld prising av utslepp er dagens situasjon klart i favør av norske ikkje-kvotepliktige anlegg som ikkje betaler for utsleppa sine.

Eg planlegg ikkje å greie ut eit eksportforbod eller ei eksportavgift. Samstundes er eg einig med stortingsrepresentant Stoknes om at vi må jobbe for å få ned mengda avfall og for å få betre sorteringa av avfallet. Dette er heilt naudsynt i overgangen til ein grøn, sirkulær økonomi. Både gjennom dei nasjonale avfallsmåla og gjennom EØS-avtala har vi ambisiøse mål for materialgjenvinning av avfall. Her må vi gjere fleire ting. Vi har ei pågåande høyring om krav til utsortering og materialgjenvinning av bio- og plastavfall frå hushaldningsavfall og liknande avfall frå næringslivet, og ei høyring om auka krav til materialgjenvinning av emballasjeavfall.

Miljødirektoratet har vidare denne månaden levert ein tiltaksanalyse til mitt departement, der dei vurderer og føreslår kva slags ytterlegare tiltak vi må iverksette for å nå dei måla vi har satt oss for utsortering og gjenvinning av avfall fram mot 2035. Eit av tiltaka dei føreslår er krav om differensierte avfallsgebyr i kommunane, slik at innbyggerane får større insentiv til å sortere avfallet sitt. Eg skal no gjennomgå forslaga frå Miljødirektoratet for å finne dei mest effektive tiltaka for å nå dei måla vi har satt oss.

SPØRSMÅL NR. 1999

Innlevert 22. april 2021 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand

Besvart 29. april 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Norge mangler leger og fastlegekrisa brer om seg. Mangel på kandidater fra medisinstudium i Norge gjør at norske studenter i utlandet bidrar til å dekke rekrutteringen og bøte på legemangelen. Nylig kom avklaring fra EFTA om at yrkeskvalifikasjonsdirektivet ikke skal begrense bevegelsesfriheten imellom land.

Vil statsråden ta initiativ til en ny vurdering om medisinstudenter i Danmark kan slippe å gå "dobbelturnus", og andre tiltak for rekruttering av norske medisinstudenter i utlandet til jobber i hjemlandet?

BEGRUNNELSE:

Viser til mitt tidligere spørsmål om temaet, Dokument nr. 15:817 (2020-2021). Viser videre til Kompetansereformen – Lære hele livet, og tolkningen av yrkeskvalifikasjonsdirektivet der. Samt EFTA-domstolens dom av 25. mars 2021.

Svar:

Jeg viser til mitt svar på skriftlig spørsmål fra stortingsrepresentanten Bård Hoksrud om situasjonen til medisinstudenter i Danmark datert 27. april 2021 i dokument nr. 15:1938 (2020-2021):

“EFTA-domstolen har, som representanten viser til, nylig kommet med rådgivende uttalelser i to saker som for tiden er til rettslig behandling i Norge. De rådgivende uttalelsene bidrar til å avklare forståelsen av reglene for godkjenning av yrkeskvalifikasjoner som følger av henholdsvis EUs yrkeskvalifikasjonsdirektiv og EØS-avtalens hoveddel. Det er Borgarting lagmannsrett og Høyesterett som har innhentet disse rådgivende uttalelsene, og årsaken til dette er at det har vært uklart nøyaktig hvordan reglene på dette området skal forstås.

De rådgivende uttalelsene fastslår at EØS-avtalens hoveddel slår inn dersom godkjenningssøkere ikke er omfattet av yrkeskvalifikasjonsdirektivet. I tillegg fremgår

det av uttalelsene at landene er forpliktet, etter EØS-avtalens hoveddel, å vurdere søkere som ikke har fullført utdanningen i utdanningslandet.

Derådgivende uttalelsene vil ha betydning for Helsedirektoratets godkjenningsspraksis. Helse- og omsorgsdepar-

tementet vurderer nå, i samarbeid med Helsedirektoratet og Kunnskapsdepartementet, hvilke praktiske konsekvenser de to rådgivende uttalelsene vil kunne ha. Dette gjelder også den konkrete saken som representanten viser til.”

SPØRSMÅL NR. 2000

Innlevert 22. april 2021 av stortingsrepresentant Sverre Myrli

Besvart 28. april 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hva gjøres for å bedre kollisjonssikkerheten for bussjåfører, hvilke initiativ er tatt for at bussene skal bli mer kollisjonssikre, hvilke krav stilles fra myndighetenes side, og er det aktuelt å få på plass en norsk standard?

BEGRUNNELSE:

Det har vært flere ulykker der busser har vært involvert og der bussjåfører har blitt alvorlig skadet. Dessverre har det også vært dødsulykker. Det er fra de ansattes organisasjoner blitt tatt opp at bussene må bli mer kollisjonssikre. Fra flere hold hevdes det at bussene er mindre kollisjonssikre nå enn før, og at sjåførplassen derfor er mer utsatt enn tidligere. Det kan vises til en ulykke der to busser kolliderte front mot front i lav hastighet, og der den ene sjåføren mistet livet og den andre ble alvorlig skadet.

Samferdselsministeren har tidligere uttalt at dagens standard på busser er for dårlig. Likevel ser det ut til å drøye før det blir noen endringer. Det er grunn til å tru at det trengs en norsk standard, eventuelt nordisk eller europeisk standard.

Svar:

Arbeidet med å forhindre drepte og alvorlig skadde på norske veier har høy prioritet for norske myndigheter. Det arbeides derfor bredt, målrettet og systematisk på en rekke områder for å forhindre de menneskelige lidelsene og samfunnsmessige kostnadene som trafikkulykker representerer.

Norge er etter EØS-avtalen forpliktet til å akseptere busser som er godkjent i henhold til de felleseuropeiske kravene – noe som innebærer at vi ikke kan ha egne kjøretøytekniske krav som medfører at vi ikke godkjenner busser som er typegodkjente i EU. EU har ikke spesielle krav til frontbeskyttelse i buss.

Statens vegvesen har tatt opp problemstillingen knyttet til beskyttelse av fører i buss internasjonalt i arbeidsgrupper som de deltar i. Ettersom det er relativt få ulykker av denne type internasjonalt, har vi imidlertid ikke fått de andre landene med på å utvikle nye krav til frontbeskyttelse i buss. Utarbeidelse av internasjonale krav på dette området synes derfor ikke å være en prioritert oppgave, da det er andre områder som har høyere prioritet når det gjelder tiltak for å forbedre sikkerheten i trafikken i andre land.

Ettersom det de senere årene har vært alvorlige frontkollisjoner med buss i Norge - vil Statens vegvesen i samarbeid med Samferdselsdepartementet i løpet av året vurdere om det kan innføres krav til at buss som brukes i løyvemessig trafikk skal ha ekstra beskyttelse for fører som en del av bussens konstruksjon. En slik bestemmelse vil imidlertid gjøre bussen dyrere og utvalget av busser begrenses, da det ikke er alle bussprodusenter som leverer buss med ekstra forstrekning foran.

Til orientering viser jeg til at fra 6. juli 2022 trer EUs sikkerhetsforordning 2019/144/EU i kraft. Denne inneholder krav om førerstøttesystemer for buss, hvor det blant annet vil bli krav til automatisk bremsesystem for buss klasse 3 (turbuss).

SPØRSMÅL NR. 2001**Innlevert 22. april 2021 av stortingsrepresentant Hans Andreas Limi****Besvart 29. april 2021 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Det er vedtatt å innføre kildeskatt på leie av skip, fartøy, rigg mv. fra oktober i år, med et anslått proveny på 100 mill. kroner.

Hvilken betydning får det for de beregnede inntektene av kildeskatten for 2021 dersom selskapene tilpasser seg, og eierskapet til kun to rigger flyttes til Norge?

BEGRUNNELSE:

Finansdepartementet mener riggeiere i utlandet, som leier ut til datterselskaper på norsk sokkel, tar så høye leiepriser at de flytter overskudd fra Norge. Derfor har departementet presset igjennom kildeskatt på leie av rigg, fartøy mv. fra 1. oktober 2021. Kildeskatten utgjør 15 pst. av leien riggoperatørene betaler. For de som rammes, så vil kildeskatten i de fleste tilfeller spise opp overskudd og mer til fordi marginene på slik virksomhet er lave. Skatten vil gjøre det ulønnsomt på norsk sokkel.

Rignæringen har selv dokumentert at leiebetaling for rigg mv. ikke er overskuddsflytting. Kildeskatten på leie av visse fysiske eiendeler, som i hovedsak faller på rigger, er forutsatt å gi skatteinntekter på flere hunder millioner kroner på årsbasis, men mye tyder på at anslaget er for høyt.

I Prop. 1 LS (2020-2021) uttaler Finansdepartementet at:

«Det er svært vanskelig å anslå hvordan selskapenes tilpasninger vil slå ut. På kort sikt antar departementet på svært usikkert grunnlag at tilpasninger vil redusere grunnlaget for kildeskatt på leiebetaling med om lag 80 pst. Det tilsier at en kildeskatt på 15 pst. for visse fysiske eiendeler vil øke provenyet på årsbasis med om lag 400 mill. kroner. Med innføring f.o.m. 1. juli tilsier dette en påløpt og bokført provenyøkning med 200 mill. kroner i 2021 og 200 mill. kroner i 2022.»

I budsjettavtalen ble iverksettelsen utsatt til 1. oktober 2021, og det påløpte og bokførte provenyet ble redusert til 100 mill. kroner i 2021.

Hvis selskapene tilpasser seg, og eierskapet til kun to rigger flyttes til Norge, noe en nylig undersøkelse utført av Rederiforbundet blant alle selskap som driver rigg på norsk sokkel kan tyde på, så synes inntektene å bli lavere enn anslått.

Av undersøkelsen går det frem at kildeskatten går ut over arbeidsplasser, konkurranse og investeringer, også knyttet til klima- og miljø. Det blir et dårligere marked.

Grunnen til at slike rigger ikke eies fra Norge har ikke med skatteplanlegging å gjøre, men at rigger ikke bare er på norsk sokkel. Det er kompliserte skatteregler for å ta

driftsmidler ut og inn av ulike beskatningsområder. Derfor har riggselskapene organisert seg steder med enkle og stabile regler. Det gjør at de enkelt kan flyttes, og det gjør tilgangen på rigg og konkurransen god.

Svar:

I forbindelse med behandlingen av regjeringens forslag til statsbudsjett for 2021 vedtok Stortinget en ny kildeskatt på renter, royalty og leiebetaling for visse fysiske eiendeler fra norske foretak til nærstående foretak hjemmehørende i lavskatteland. Som del av budsjettavtalen mellom regjeringspartiene og Fremskrittspartiet vedtok et flertall på Stortinget at kildeskatten for leiebetaling trer i kraft 1. oktober, tre måneder senere enn regjeringens forslag, jf. Innst. 4 L (2020-2021).

Det er budsjettert med at kildeskatten på leiebetaling vil øke provenyet med 100 mill. kroner i 2021. Det ligger til grunn for anslaget at en høy andel av selskapene som i utgangspunktet vil bli truffet av kildeskatten, vil søke å tilpasse seg for å unngå kildeskatt på leiebetaling. En tilpasningsmulighet vil være å flytte riggeierskapet til Norge. Denne tilpasningen fører til at det ikke vil bli betalt noe kildeskatt direkte, men inntektene for riggeierskapet vil bli skattlagt i Norge, og insentivet til å flytte overskudd fra leietaker til riggeier vil forsvinne. Dette vil være en ønsket tilpasning som vil gi økt skatteproveny for Norge.

En annen tilpasningsmulighet vil kunne være å flytte riggeierskapet fra lavskatteland til land som vil gi lav eller ingen kildeskatt på betalinger fra Norge på grunn av skatteavtale eller EØS-begrensningen. Dersom riggeierskapet flyttes til et land med høyere skattenivå enn i lavskattelandet det flytter fra, vil insentivene til overskuddsflytting fra leietaker til riggeier reduseres. Det vil kunne øke provenyet fra selskapsskatten i Norge.

Provenyvirkningen av kildeskatten på leiebetaling til nærstående foretak i lavskatteland vil i stor grad avhenge av hvordan berørte selskap tilpasser seg, og det er stor usikkerhet knyttet til dette. De nye kildeskattene vil medføre økt proveny direkte, i form av betalt kildeskatt, og indirekte ved atferdsendringer som øker inntektene fra den ordinære selskapsskatten. Budsjetteknisk er hele provenyvirkningen ført på postene for kildeskatter. Jeg viser til omtalen av de økonomiske virkningene av forslaget i Prop. 1 LS (2020-2021) pkt. 6.14.

Jeg viser ellers til at et viktig formål med kildeskatten er å motvirke overskuddsflytting gjennom å redusere insentivene til å prise betalinger som omfattes av kildeskatt

ten høyere enn markedsmessig pris, og å motvirke insentivene til skattemotiverte etableringer i lavskatteland. Tilpasninger som medfører at en organiserer seg bort fra eierskap i lavskatteland, vil således være et ønsket resultat av reglene, uavhengig av provenyvirkningene til Norge på kort sikt.

I begrunnelsen til spørsmålet uttaler representanten Limi at kildeskatten vil få negative virkninger for arbeidsplasser, konkurranse og investeringer. Til dette vil jeg vise til følgende omtale fra departementet i Prop. 1 LS (2020-2021) pkt. 6.5:

«Generelt vil tiltak mot overskuddsflytting øke den effektive beskatningen av virksomhet i Norge utført av flernasjonale konsern. Tiltakene vil bidra til å redusere den relative skattemessige fordel for selskap i flernasjonale konsern som har mulighet til å drive overskuddsflytting. Dette kan bedre

konkurransen mellom nasjonale og multinasjonale selskaper og føre til bedre bruk av nasjonale produksjonsressurser. Forslaget må videre ses i sammenheng med den generelle reduksjonen i selskapsskatten siden 2013, fra 28 pst. til 22 pst., noe som i seg selv styrker insentivene til å investere i Norge. Det er de samlede skattevilkårene og øvrige rammebetingelser i et land som avgjør lokaliseringen av næringsvirksomhet.»

I proposisjonen viste departementet også til at økt skattlegging gjennom kildeskatten, vil kunne bli delvis veltet over på foretakenes kunder i form av økte priser. Graden av overvelting vil avhenge av markedssituasjonen. I den grad kildeskatt på riggtjenester fører til økte priser for riggleie, bør dette ses i sammenheng med at petroleumsnæringen i dag drar fordel av at leverandørene av en viktig innsatsfaktor som riggtjenester, i praksis er lavt beskattet.

SPØRSMÅL NR. 2002

Innlevert 22. april 2021 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 28. april 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Viser til sak i Østlands-Posten 22.04.21, som omhandler en asylsøker fra Irak. I saken går det fram at en feil tolkning under asylintervjuet om faren til søker sin rolle under Saddam Husseins regime, har ført til mange runder i utlendingsforvaltningen og rettssystemet. Landinfo har støttet informasjonen søker har gitt.

Hva gjør og vil regjeringen gjøre for å sikre at faktafeil i asylsaker blir rettet opp av utlendingsforvaltningen og hva slags rolle vil Landinfo ha i dette arbeidet?

Svar:

Utlendingsdirektoratet (UDI) og Utlendingsnemnda (UNE) behandler enkeltsaker etter utlendingsloven. Det er de som vurderer om anførte fakta i en asylsøknad kan legges til grunn sammenholdt med andre opplysninger som foreligger i saken.

Verken jeg eller departementet har noen rolle i konkrete enkeltsaker, med mindre saken berører grunnleggende nasjonale interesser eller utenrikspolitiske hensyn. Dersom det er fremsatt uriktige opplysninger i et asylintervju, eller dersom fremlagte opplysninger har blitt oversatt eller fortolket feil, har en asylsøker (som har rett til fritt rettsråd uten behovsprøving i klageomgangen)

flere anledninger til å påpeke feil overfor utlendingsmyndighetene.

Jeg kjenner ikke den konkrete saken du viser til. Artikkelen du trekker frem tyder på at det igjen vil bli bedt om omgjøring av tidligere vedtak. Det er UDI og UNE, og ev. domstolene, som må ta stilling til hvilken betydning påståtte feil skal tillegges og hvorvidt en asylsøknad kan være avslått på uriktig faktagrunnlag.

Landinfo er utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon. De bistår utlendingsmyndighetene og domstolene med informasjon om forhold i flyktningers og migranternes opprinnelsesland. Landinfo er faglig uavhengig og kan ikke instrueres i faglige spørsmål. Medarbeidere i Landinfo tar ikke del i beslutningsfattende saksbehandling; de tar f.eks. ikke stilling til om en asylsøkers forklaring er troverdig eller om det er forsvarlig å returnere en person til hjemlandet. Dette er vurderinger som UDI og UNE må foreta bl.a. på bakgrunn av den informasjon Landinfo fremskaffer.

SPØRSMÅL NR. 2003**Innlevert 22. april 2021 av stortingsrepresentant Gisle Meininger Saudland****Besvart 30. april 2021 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Hvordan vil statsråden sikre at områder med nærhet til utbyggingsområdene f.eks. i Sørlige Nordsjø II tar del i verdiskapningen og utviklingen, og hva vil statsråden gjøre for å sikre at ny teknologi utvikles i forbindelse med de nye utbyggingene?

BEGRUNNELSE:

Flytende havvind blir pekt på som en av Norges fremtidsnæringer og satsing på flytende havvind kan bli en viktig ny, norsk eksportnæring. Det er mulig fordi Norge bl.a. har sterke fagmiljøer knyttet til maritim næring og olje- og gass.

Landsdelen undertegnede kommer fra har både sterke kompetansemiljøer og nærhet til potensielle utbyggingsområder i Nordsjøen. Jeg vil spesielt peke på nærheten fra Sørlige Nordsjø II til Lista flypark i Farsund kommune og de industrielle muligheter som kan oppstå om det er vilje til det. Det er også viktig å få en leverandørindustri og utvikle kompetanse og konkurransekraft i hele verdikjeden, slik vi har gjort innen petroleumsnæringen.

Videre når nye offshore vindturbinparker skal bygges så har aktører selv fremmet ønske om at denne anledningen må benyttes for å utvikle ny teknologi som kan gi norske leverandørbedrifter nye produkter egnet for eksport. Slik teknologiutvikling kan ifølge aktørene sikres gjennom føringer i veilederen for utbygging samt støtteordninger for utvikling av ny teknologi. F.eks. ved å øremerke en andel av vindmøllene for utvikling av ny teknologi.

Svar:

I forbindelse med at havenergilovforskriften trådte i kraft ved årsskiftet og områdene Utsira Nord og Sørlige Nordsjø II ble åpnet for fornybar energi til havs, har industrien vist stor interesse for å utvikle havvindprosjekter i de åpne områdene.

Departementet jobber nå med en stortingsmelding om langsiktig verdiskaping fra norske energiresurser. Meldingen skal omhandle hvilke muligheter energiresursene gir Norge som energinasjon, og se de ulike energiresursene i sammenheng. Vindkraft til havs blir et viktig tema i denne meldingen.

For meg er det et mål at utbygging av havvind skal skape størst mulig verdier for samfunnet. Det er ønskelig at det ved planlegging av en ny utbygging skal legges til rette for positive lokale og regionale ringvirkninger,

innenfor rammene av gjeldende konkurranseregelverk. Ringvirkninger vil være tema i veilederen som er under utarbeidelse. Departementets arbeid med reguleringene skal være med å sikre god behandling av enkeltsaker ved utbygging av havvinnanlegg.

Vi har et godt utgangspunkt for å skape nye lønnsomme arbeidsplasser og industriell utvikling knyttet til utvikling av havvind i Norge. Norske leverandører kan levere i hele verdikjeden. På Hywind Tampen, som er under utbygging, kommer om lag 50 pst. av leveransene fra norske bedrifter. Norske bedrifter er konkurransedyktige og vinner kontrakter i konkurranse med utenlandske aktører. Erfaringene fra Hywind Tampen vil styrke konkurransekraften i den norske leverandørkjeden for flytende havvind slik at norske bedrifter står sterkere når det skal konkurreres om fremtidige kontrakter i Norge eller internasjonalt.

Vi har et godt virkemiddelapparat i Norge. Gjennom Enova gis det støtte til teknologiutvikling, og Equinors Hywind Tampen har fått 2,3 mrd. kroner i støtte i konkurranse med andre gode energi- og klimateknologiprojekter. Enova vil også i tiden fremover kunne gi støtte til teknologiutvikling innen havvind.

Jeg tror, som representanten Saudland, at havvind er en mulighet for norsk eksportnæring og norske bedrifter som besitter etterspurt teknologi og kompetanse. Utviklingen går raskt internasjonalt. I 2019 omsatte norske leverandører for over 11 mrd. kroner innen havvind, for det meste bunnfast i det internasjonale markedet.

SPØRSMÅL NR. 2004

Innlevert 22. april 2021 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 1. januar 0001 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Hva mener Kommunal- og moderniseringsdepartementet er det vesentlige når man skal vurdere egenskapene til trekledning på hus for å teste brannsikkerhet, er det hvilke egenskaper og verdier kledningen har når den er montert på vegg og ferdigbehandlet, og uavhengig av hvordan den er ferdigbehandlet?

BEGRUNNELSE:

I den såkalte «royalsaken» er det etterlatt et inntrykk av at royalkledning er mer brannfarlig enn andre typer kledning nordmenn har på husene sine. Produsentene av slik kledning mener dette er forårsaket av at testregimet er urettferdig og ikke måler det viktigste, nemlig egenskapene som de ulike kledningene har når de faktisk er montert på husene og er ferdig behandlet. Produsentene kritiserer derfor at testregimet ikke tar hensyn til hvilke egenskaper kledningen har når et bygg er helt ferdigstilt.

Uavhengige eksperter fra Erichsen & Horgen, et rådgivende ingeniørfirma med 95 års erfaring i bransjen, har nå testet royalkledning opp mot annen kledning, slik den vil være når folk faktisk bor i husene sine. Altså etter at de er malt eller beiset. Erichsen & Horgen skriver i sin konklusjon at “det er heller ingen systematisk eller statistisk signifikant forskjell mellom malt og royalbehandlet kledning mht. FIGRA-verdi”. I prinsippet betyr dette at royalkledning er like trygt som all annen normal kledning. Slik dagens klassifiseringsregime fungerer, blir trekledning testet i det den forlater fabrikk. Royalprodusentene leverer på det tidspunktet i prosessen et helt ferdig produkt. Royalimpregneret kledning trenger ingen etterbehandling. Annen trekledning, enten den er ubehandlet eller grunnet, må påføres maling eller beis for å tåle de tøffe værforholdene vi har i Norge. Det skal være vanlig praksis at produsenter sender med instruksjoner om at kledning må behandles, og når den skal behandles igjen. Ubehandlet eller grunnet kledning får bedre resultater i branntester enn resultatene akkurat den samme kledningen får i branntester når den er ferdig behandlet med maling eller beis. Derfor er testregimet urettferdig overfor produsenter som leverer ferdig behandlet kledning fra fabrikk. Dessuten er dette testregimet egnet til å forvirre forbrukerne og kan gjøre folk redde for å kjøpe ferdigbehandlet kledning selv om denne er like trygg som annen kledning når det gjelder – altså når kledningene er på husene.

Halvferdige produkter blir sammenlignet med ferdige og de første kommer bedre ut i tester selv om det eneste relevante burde være egenskapene til det ferdige produktet. Situasjonen nå er uholdbar for royalprodusentene og deres kunder og den må løses.

Svar:

Kjernen i denne saken er at produsenter av en type produkt, royalkledning, har opplyst at produktet har andre egenskaper enn hva tester viser. Det er dette som gjør at boligbyggere nå ikke får ferdigstilt byggeprosjekter, og folk ikke får flyttet inn i sine nye boliger.

Undersøkelser som blant annet Direktoratet for byggekvalitet har gjort, viser at også andre land tolker kravene til testing av overflatebehandlet trekledning likt som Norge.

Jeg mener at premisset om at royalbehandlet kledning og annen kledning i praksis har samme egenskaper når det er montert og ev. etterbehandlet på et bygg, ikke er riktig. Det foreligger ingen rapporter som, på generelt grunnlag, viser at malt eller beiset trekledning ikke tilfredsstiller klasse D i byggt teknisk forskrift. Testene som Erichsen & Horgen har gjennomført for produsentene av royalbehandlet trekledning, gir ikke grunnlag for en slik påstand. Det fremgår også av disse testrapportene, at den totale varmeavgivelsen fra en royalbehandlet kledning er vesentlig høyere enn fra en vanlig trekledning med overflatebehandling. I en av rapportene fra testene er det derfor konkludert slik:

Dette medfører at en brann i royalbehandlet kledning vil kunne gi høyere varmeutvikling enn de malte kledningene. Dette kan medføre en akselerert vertikal brannspredning. Disse to effektene kan igjen føre til økt varmestråling fra brannen over en lengre tidsperiode enn hva man kan forvente i malte kledninger. Hvorvidt dette er et problem i praksis må undersøkes i storskalaforsøk.

Jeg er kjent med at produsentene av royalbehandlet trekledning har satt i gang slike storskalaforsøk. Dette er positivt, og vil gi viktig informasjon.

SPØRSMÅL NR. 2005**Innlevert 23. april 2021 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø****Besvart 27. april 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Allerede 2. oktober 2020 var KS2 for bypakke Ålesund ferdig og sendt til Samferdselsdepartementet.

Når kommer bypakke Ålesund til behandling i stortinget?

Svar:

Jeg tar sikte på å legge fram en proposisjon til Stortinget om Bypakke Ålesund om kort tid.

SPØRSMÅL NR. 2006**Innlevert 23. april 2021 av stortingsrepresentant Kirsti Leirtrø****Besvart 3. mai 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

I statsbudsjettet for 2021 ble det satt av kr 5 mill. til planlegging og utbedring av E-14 Stjørdal-Storlien. Nå er strekningen tatt ut av regjeringens forslag til Nasjonal Transportplan.

Hva skal vedtatte midler til strekningen i 2021 brukes til?

Grunnen til dette er at prioriteringene i Meld. St. 20 (2020-2021) Nasjonal transportplan 2022-2033 er avgjørende for hva som skal planlegges videre på strekningen. Regjeringen har ikke prioritert oppstart av full utbygging på E14 mellom Stjørdal og Storlien i første seksårsperiode i ny Nasjonal Transportplan. Når meldingen er behandlet i Stortinget vil Statens vegvesen vurdere hvordan midlene best mulig kan benyttes til planlegging og utbedring på strekningen i 2021.

Svar:

Statens vegvesen har foreløpig ikke brukt avsatte midler til planlegging og utbedring av E14 Stjørdal-Storlien.

SPØRSMÅL NR. 2007**Innlevert 23. april 2021 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold****Besvart 29. april 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Hva gjør statsråden på politisk nivå for å få fortgang i utbedringene av avgjørende viktig grensekryssende infrastruktur som jernbane og seilingsled til Halden?

BEGRUNNELSE:

Viser til skriftlig spørsmål Dokument nr. 15:1071 (2020-2021) og Dokument nr. 15:820 (2020-2021).

Halden og Østfold er porten mot Skandinavia og Europa for folk og en rekke eksportbedrifter.

Dessverre bærer infrastrukturenløsningen disse er avhengig av å være neglisjert selv om E6 har fått en solid standardheving.

Jernbanen er fortsatt et prosjekt uten en god løsning i overskuelig framtid, og farledene til de viktige import- og eksporthavnene Halden og Borg trenger begge større tiltak.

Grensekryssende jernbane og utvidelse av farleden til Halden avhenger av tett dialog og samarbeid mellom Norge og Sverige.

Senkning av Svinesundtersklene for bedre seilingsled til Halden er avgjørende viktig for store eksportbedrifter som Nexans og Norske Skog Saugbrugs.

Svar:

Jernbaneinfrastruktur inn til Halden

Østfoldbanen er Norges korteste forbindelse til Europa, og viktig for eksport og import. Mellom Osloområdet, Göteborg og Sør-Sverige er andelen kombigods som fraktes på bane relativt liten, men prognosene viser vekst. Utviklingen det siste året har også vært positiv. CargoNet har blant annet økt antall ukentlige avganger mellom Trelleborg-Malmö-Alnabru fra 5-6 (tur/retur), og gjenopptatt en ukentlig avgang mellom Göteborg Havn og Alnabru. Det kjøres også grensekryssende godstog (vognlast) mellom Italia og Rolvsøy (Hector Rail, ukentlig avgang) og mellom Göteborg-Sarpsborg/Rolvsøy (Green Cargo, fem avganger i uken).

Selv om Østfoldbanen sør for Moss ikke er prioritert i først planperiode i NTP 2022-2033, vil grensekryssende person- og godstransport på bane nyte godt av allerede igangsatte tiltak i denne korridoren. Godstransporten på strekningen Oslo-Göteborg vil få bedre plass og kortere framføringstid i takt med InterCity-utbyggingen. Ferdigstillingen av Follobanen og dobbeltsporet på strekningen Sandbukta-Moss-Såstad er i så måte viktig også for den grensekryssende godstransporten i denne korridoren. Investeringen i det nye signalsystemet ERTMS vil også komme godstransporten til gode gjennom færre signalfeil og en mer effektiv trafikkstyring.

Analysen viser at det er lønnsomt å tilrettelegge for togglengder opptil 740 meter, som vil gi lengre tog og mer effektive transporter. En utbygging for standardtogglengden 740 meter betyr at dimensjonerende togglengde på norsk side korresponderer med togglengden i Sverige. Jernbandedirektoratet har løpende dialog med Trafikverket for å sikre at planene på de grensekryssende banene er avstemt mellom Norge og Sverige. Hvilke tiltak som konkret er aktuelle på norsk side avhenger av den videre Intercity-utbyggingen og utviklingen av persontogtilbudet i korridoren.

Når det gjelder strekningen Halden-Kornsjø i forlengelsen av ytre InterCity, ble det utarbeidet en forstudie for trasé av Jernbaneverket som del av den samordnede utredningen av Jernbaneverket og Trafikverket for strekningen Oslo-Göteborg i 2016. Dagens bane Halden Kornsjø er 33,4 kilometer lang, mens de vurderte trasealternativene til Kornsjø i forstudien er mellom 28,9 29,9 kilometer – med vesentlig kortere framføringstid, og bortfall av behov for hjelpelok i Tistedalsbakken. Utredningen har imidlertid ikke gått videre til KVVU og samfunnsøkonomiske vurderinger.

I Nasjonal transportplan 2022 - 2033 tas det sikte på videre utvikling av jernbanen sør i Viken i andre planperiode. Det er viktig å påpeke at hensynet til gods ikke er det som utløser det største investeringsbehovet på Østfoldbanen.

Innseilingen til Halden (Iddefjorden)

Farvannsstiltaket som vurderes i innseilingen til Halden vil være viktig for fremkommelighet og sikkerhet i dette farvannet. Særlig gjelder dette for skipstrafikken knyttet til virksomhet ved Nexans Halden og Norske Skog Saugbrugs.

Det mulige prosjektet i innseilingen til Halden vil innebære inngrep både på norsk og svensk side av fjorden, og krever således tillatelse fra myndigheter på begge sider av grensen.

I en dialog fra 2016 mellom norske og svenske myndigheter, ble det fra svensk side konkludert med at den svenske regjeringen ikke vil instruere berørte svenske myndigheter om å inngå i et samarbeid om utredning av mulig farvannstiltak i Iddefjorden. Det ble videre lagt til grunn at saken må følge den ordinære planprosessen i Sverige, før den svenske regjeringen fatter endelig vedtak i tråd med regelverket.

Kystverket har på denne bakgrunn fått i oppdrag å gjennomføre de nødvendige undersøkelser og prosesser som er nødvendige for å få behandlet en tiltakssøknad på svensk side av grensen. Dette er en komplisert og tidkrevende prosess, som ventelig vil kunne ta 2 til 3 år. Vi er i løpende dialog med Kystverket om fremdrift og håndtering av saken.

Etaten har så langt gjennomført flere forundersøkelser og vært i prosess for å få avklart utredningskrav og undersøkelsesprogram med lokale svenske myndigheter, Länsstyrelsen i Västra Götalands län og Vattenmyndigheten for Västerhavet.

I den videre oppfølgingen av prosjektet skal Kystverket blant annet søke å etablere et samarbeid med Sjøfartsverket for å avklare (farvanns)rettigheter, som er nødvendige å få plass i den videre saksgangen på svensk side av grensen. Vi avventer nå Kystverkets arbeid med dette.

Jeg vil på egnet måte komme tilbake til Stortinget etter at vi har fått på plass de nødvendige avklaringer med svenske myndigheter.

SPØRSMÅL NR. 2008**Innlevert 23. april 2021 av stortingsrepresentant Jorodd Asphjell****Besvart 30. april 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Flere studier og rapporter dokumenterer det samme som norske helsemyndigheter flere ganger offentlig har gitt uttrykk for; selve fotballaktiviteten medfører forsvinnende liten smittefare. NFF har utarbeidet en protokoll som gjør aktiviteten ytterligere trygg mot smitte.

Hvorfor opprettholder regjeringen likevel et forbud mot å trene som normalt for spillere over 20 år?

BEGRUNNELSE:

Norges fotballforbund har fått utarbeidet en rapport på basis av nasjonale og internasjonale studier, under ledelse av Professor i medisinsk mikrobiologi Ørjan Olsvik. Rapporten viser at det er forsvinnende lite smitte forbundet med selve fotballaktiviteten. Det er rapportert om ett kjent tilfelle etter 150 000 kamper med 277 000 spillere og 300 000 frivillige i breddefotballen for de under 20 år i fjor. Tilsvarende tall finnes for alle aldersgrupper internasjonalt. Helsedirektoratet har flere ganger gitt uttrykk for at det er publikum og kiosk-køen de er bekymret for, til tross for at dette ikke finnes på bredde trening for voksne. Voksne bredde spillere kan møtes på trening, men ikke spille fotball som normalt, tross at dette er dokumentert svært lite smittefarlig. Dette har konsekvenser for frafall, fysisk og psykisk helse og det øker aktivitetene på mer smittefarlige sosiale arenaer.

Svar:

Idrett er viktig for alle – for samfunnet og for folkehelsen – og ikke minst for den enkelte.

Langvarige smitteverntiltak påvirker muligheten til regelmessig idrettsaktivitet og en meningsfull fritid. Jeg deler bekymringen over de konsekvenser restriktive tiltak har for mange idrettsutøvere, og særlig blant de unge voksne i breddefotballen som gjennom den pågående pandemien i likhet med breddeidretten for øvrig ikke er gitt mulighet til å drive normal organisert idrettsaktivitet. Jeg ser også at dette kan påvirke frafallet fra organisert idrettsaktivitet. I våre vurderinger når det gjelder breddeidretten for voksne, herunder breddefotballen, har vi lagt til grunn Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet sine faglige vurderinger og anbefalinger. Samtidig vil jeg legge til at trening har vært tillatt gjennom hele pandemien. Den nasjonale anbefalingen for voksne innebærer at det nå er tillatt med organisert trening både innendørs

og utendørs i grupper på hhv inntil 10/20 personer med 1 meters avstand.

Rapporten som representanten viser til, "Rapport om konsekvenser for åpning av ordinær trening i breddefotballen for voksne", fikk jeg i likhet med kulturministeren oversendt fra Norges Fotballforbund 1. mars i år. Rapporten er kjent for våre fagetater. Det er viktig, slik det anbefales, å bygge videre på erfaringer fra blant annet toppfotballen i tilrettelegging og implementering av smitteverntiltak i breddefotballen for voksne samt i selve fotballaktiviteten.

Smittesituasjonen i Norge er fortsatt krevende, det er geografiske forskjeller i smittepress og mer smittsomme muterte virusvarianter dominerer. Lokale utbrudd blir raskt brakt under kontroll med økt testing og smittesporing og med nødvendige kontraktreduserende tiltak. Situasjonen tilsier at vi alle fortsatt må leve med restriktive smitteverntiltak og med de begrensninger disse vil ha på mobilitet, sosial kontakt og livsutfoldelse en tid fremover, selv om vi nå åpner for en gradvis gjenåpning av samfunnet. For norsk idrett vil det også fortsatt være nødvendig å styrke motivasjonen i hele organisasjonen innenfor rammen av de til enhver tid gjeldende nasjonale og lokale smitteverntiltak.

Regjeringen la nylig fram en gjenåpningsplan som består av fire trinn. En helhetlig vurdering basert på tre sjekkpunkter vil avgjøre når vi kan gå videre fra ett trinn til et annet; smittesituasjon og sykdomsbyrde, kapasitet i helsetjenesten og status for vaksineringsen. Det er data og ikke datorer som er styrende. Videre gjenåpning av breddeidretten for voksne, herunder breddefotballen, vil sammen med øvrig fritidsaktivitet bli vurdert i tråd med strukturen i regjeringens plan for gjenåpning. Trinn 1 i planen ble iverksatt fra fredag 16. april og innebar å gå tilbake til det nasjonale tiltaksnivået før påske. Trinn 2 i gjenåpningsplanen vil tidligst kunne skje i andre halvdel av mai.

SPØRSMÅL NR. 2009**Innlevert 23. april 2021 av stortingsrepresentant Roy Steffensen****Besvart 28. april 2021 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim****Spørsmål:**

Tallene fra Samordnet opptak viser krisetall for petroleumsutdanningene: Til petroleumsteknologi i Stavanger søkte 21 førstegangssøkere til 20 studieplasser, mens petroleumsfag ved NTNU hadde 26 førstegangssøkere til 20 studieplasser.

Hva tror statsråden er årsaken til den lave søkingen, og hva vil statsråden gjøre for å sikre Norges mest verdiskapende sektor tilstrekkelig tilgang til kompetanse i årene fremover?

Svar:

Årets søkertall til universiteter og høyskoler viser at ungdom søker seg til et bredt spekter av utdanninger som vi trenger for å bygge fremtidens arbeidsplasser og trygge velferden, som blant annet helse og teknologi. Kompetansebehovsutvalgets tredje rapport, NOU 2020: 2. Fremtidige kompetansebehov III. Læring og kompetanse i alle ledd, trekker blant annet frem særlig mangel på kvalifisert arbeidskraft innen helse, bygg og IKT. Utvalget peker på at endringer i teknologi, klima og demografi fører til nye kompetansebehov. Teknologisk utvikling, klimautfordringer og demografiske endringer vil føre til nye arbeidsoppgaver og nye måter å jobbe på som vil

kunne endre næringsstrukturen og kompetansebehovene i årene fremover. Endringene vil påvirke alle næringer og de fleste yrker.

Søkningen til petroleumrelaterte studier har gått jevnt ned siden midten av 2010-tallet. Imidlertid må vi huske på at en rekke ulike studier og kompetanser er relevante for petroleumssektoren, slik som IKT, ingeniør- og en rekke realfaglige utdanninger, bare for å nevne noen. Teknologi er et prioritert område i gjeldende langtidsplan for høyere utdanning og forskning og vi vil fortsette å satse på teknologiske utdanninger fremover.

Regjeringen har nylig lagt frem stortingsmeldingen Utdanning for omstilling – Økt arbeidslivsrelevans i høyere utdanning. Hovedmålet med stortingsmeldingen er at universiteter og høyskoler utdanner kandidater som både møter dagens kompetansebehov og samtidig kan bidra til å utvikle fremtidens arbeidsliv. For at studentene skal bli bedre i stand til å møte et samfunn og arbeidsliv i omstilling og endring må høyere utdanningsinstitusjoner og arbeidslivet samarbeide bredere og mer systematisk både om hva studentene lærer – altså samfunnets kompetansebehov - og om hvordan de lærer.

Et tettere samarbeid mellom arbeidslivet og utdanningsinstitusjonene vil bidra til å sikre at viktige sektorer får tilgang på riktig kompetanse i årene fremover.

SPØRSMÅL NR. 2010**Innlevert 22. april 2021 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol****Besvart 11. mai 2021 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim****Spørsmål:**

Vil helseministeren sørge for at ordningen med stipend og lån til deltakerne i «menn i helse» videreføres og sikre en løsning her som vil bidra til at deltakerne skaffer seg en kompetanse som de selv og helsetjenesten trenger, og forhindre varig utenforskap fra arbeidslivet?

BEGRUNNELSE:

En ny tolkning av Lånekassens regelverk innebærer at deltakere i prosjektet «Menn i helse» ikke lenger får lån og stipend.

82,9 % med helse- og sosialfaglig utdanning er kvinner. Menn i Helse er et nasjonalt prosjekt som er viktig for likestilling i helsesektoren og for videreutdanning av mennesker uten jobb. Der får menn som har ytelser fra NAV tilbud om et kvalifiseringsløp frem til fagbrev som

helsefagarbeider. Kutt i denne ordningen kan forhindre gjennomføring og oppskalering av tiltaket i tråd med regjeringens ambisjoner slik de er formulert i regjeringserklæringen, og gjennom føringer for økte bevilgninger til tiltaket. KS ber i et brev sendt til Helse og omsorgsdepartementet 25.11.2020 om en snarlig løsning på dette slik at deltakere kan gjennomføre opplæringen frem mot fagbrev som helsefagarbeider, og dermed komme ut av utenforskap og inn i jobb.

Svar:

Hvilke utdanningstilbud som gir rett til utdanningsstøtte fra Lånekassen, er regulert i forskrift om godkjenning for utdanningsstøtte. Ifølge denne forskriftens § 5 bokstav c kan ikke opplæring som blir satt i gang av, eller i samråd med, Arbeids- og velferdsetaten godkjennes for utdanningsstøtte. Dette gjelder selv om utdanningen tilfredsstiller øvrige krav for godkjenning for utdanningsstøtte, og er ikke en ny endring. Deltakerne i slik utdanning har dermed ikke rett til lån og stipend fra Lånekassen. Menn i helse er et utdanningstilbud som er opprettet i samråd med Nav. Utdanningstilbud som er opprettet i samråd med Nav er primært opplæringsløp spesielt tilpasset eller justert for å passe Navs brukere. Utdanningene har tradisjonelt vært spesialtilpasset som del av opplæringstiltak i Navs regi.

Fordi det er utfordrende for Lånekassen å fange opp at en utdanning er spesielt tilrettelagt for Nav-brukere, har enkelte utdanninger innenfor Menn i helse blitt god-

kjent for utdanningsstøtte tidligere. Etter en gjennomgang er det klart at gjeldende regelverk ikke åpner for at utdanninger innenfor Menn i helse eller liknende prosjekter kan godkjennes for utdanningsstøtte fra og med studieåret 2021-2022.

Begrunnelsen for regelen som nevnes ovenfor er å begrense dobbel statlig finansiering av livsopphold til samme utdanning. I prosjektet Menn i helse er det perioder i utdanningsløpet hvor deltakerne ikke har ytelse fra Nav, men lærlinglønn, og dermed kan ha behov for annen finansiering av livsoppholdet. Regelen slik den er i dag tar ikke høyde for at utdanningsprogrammer kan være innrettet slik, og kan på den måten være en barriere for nødvendig kompetanseheving.

Regjeringen har lagt frem kompetansereformen Lære hele livet, hvor det videre arbeidet med å gjøre utdanningsstøtteordningene mer fleksible og tilpasset livslang læring er en sentral ambisjon. Det bør være mulig for alle å benytte seg av de utdanningstilbudene som finnes for oppgradering av egen kompetanse.

Menn i helse er et vellykket prosjekt der deltakerne får jobb og kommunene godt kvalifiserte arbeidstakere. Jeg vil derfor endre regelverket for utdanningsstøtte fra og med høsten 2021 slik at deltakerne i prosjektet Menn i helse kan få lån og stipend fra Lånekassen i de periodene de ikke får støtte fra Nav. Slik vil deltakerne få mer forutsigbar inntekt i hele utdanningen. Jeg legger som følge av dette frem forslag til økt bevilgning til utdanningsstøtte i regjeringens forslag til revidert nasjonalbudsjett for 2021.

SPØRSMÅL NR. 2011

Innlevert 23. april 2021 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 29. april 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Viser til skriftlige spørsmål 1142 (2020-2021), 821 (2020-2021), og spørretimespørsmål fra representanten Knag Fylkesnes til statsråd Ropstad besvart 10.2.21 om familien i kirkeasyl på Finnsnes. Til tross for stadig ny informasjon har familiens sak aldri vært prøvd i nemndsmøte i UNE og den samme nemndlederen har behandlet de fire siste omgjøringsanmodningene.

Mener statsråden det er rettsikkert at samme nemndleder behandler alle omgjøringsanmodninger i samme sak og ikke av en annen nemndleder eller i stornemnd?

Svar:

En sak som avgjøres i Utlendingsnemnda kan behandles på ulike måter; i sekretariatet etter delegering fra nemndleder, av nemndleder, i nemndmøte med eller uten personlig fremmøte eller i stornemnd.

Stortinget har bestemt at «[s]aker som ikke byr på vesentlige tvilsspørsmål, kan avgjøres av en nemndleder. I slike saker kan Utlendingsnemnda også delegere vedtaksmyndighet til sekretariatet. Saker som kan avgjøres av en nemndleder, er blant annet klager der vilkårene for å omgjøre Utlendingsdirektoratets vedtak åpenbart må

anses å foreligge, og klager som må anses grunnløse. Det samme gjelder anmodning om omgjøring av vedtak truffet av Utlendingsnemnda når det ikke er grunn til å anta at nemnda vil endre vedtaket», jf. utlendingsloven § 78 tredje ledd. Hva som skal til for at en sak avgjøres i stornemnd, er nærmere regulert i utlendingsforskriften § 16-4.

Det er Utlendingsnemnda selv som bestemmer avgjørelsesformen (med unntak av saker som behandles i stornemnd), og beslutninger om avgjørelsesform og personlig fremmøte kan ikke påklages, jf. utlendingsloven § 78 femte og syvende ledd. En beslutning om avgjørelsesform treffes av nemndleder, med mindre annet fremgår av lov, forskrift eller generelle retningslinjer, jf. utlendingsforskriften § 16-7.

Jeg har tillit til at nemndledere i UNE beslutter avgjørelsesform i henhold til det som er fastsatt i lov og forskrift, og at saker blir behandlet i nemndmøte og stornemnd når det er grunn til det. På generelt grunnlag anser jeg det ikke som problematisk at en nemndleder har vært involvert i tidligere avgjørelser i en sak. Jeg mener dagens ordning ivaretar klagernes rettssikkerhet godt.

Justis- og beredskapsdepartementet har for øvrig nylig sendt på høring et forslag til endringer i saksbehandlingen i UNE. Forslagene vil bidra til å styrke klagerens rettssikkerhet ytterligere. Det er bl.a. foreslått en utvidet rett til nemndmøtebehandling med personlig fremmøte i enkelte situasjoner.

SPØRSMÅL NR. 2012

Innlevert 23. april 2021 av stortingsrepresentant Tore Hagebakken

Besvart 29. april 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Er kunnskap om mennesker med utviklingshemninger sin sårbarhet i møte med koronaviruset vært med i prioriteringsgrunnlaget for vaksiner, og vil denne kunnskapen få noe å si for prioriteringen?

BEGRUNNELSE:

Studier fra USA og England viser en overhyppighet blant både smitte og død blant mennesker med en utviklingshemning. En annen forskningsartikkel publisert i The New England Journal fremholder at mennesker med utviklingshemninger som den sterkeste risikofaktoren for død bortsett fra alder. På tross av dette har FHI fortsatt ikke lagt frem en klar anbefaling for denne gruppen. Norsk Forbund for Utviklingshemmede (NFU) har også reagert på at strategien kun gjelder somatiske forhold. Det er på tide at vi tar grep for å sikre videre trygghet for denne gruppen.

Svar:

I innledende fase av vaksinasjonen har det vært begrenset tilgang på vaksiner, og det har derfor vært behov for å prioritere mellom grupper. Regjeringen har basert seg på anbefalinger fra FHI om å prioritere de med størst risiko for alvorlig sykdom og død først. Helsepersonell har også

vært prioritert da vi er avhengige av en helsetjeneste som fungerer.

Utviklingshemmede er en heterogen gruppe. Nevrologiske sykdommer eller muskelsykdommer som medfører nedsatt hostekraft eller lungefunksjon (for eksempel ALS, cerebral parese og Downs syndrom) er høyt på FHIs prioriteringsliste og prioriteres samtidig med aldersgruppen 65-74 år.

Vaksinasjonstempoet øker de neste månedene. FHIs vaksinescenario viser at alle personer i gruppen 18-64 år med høy risiko vil få tilbud om første dose i april.

SPØRSMÅL NR. 2013**Innlevert 23. april 2021 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 3. mai 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Er dette en problemstilling som statsråden er kjent med, og vil han foreslå endringer som gjør at fosterforeldre som har overtatt ansvaret på permanent basis skal kunne få tilgang til denne typen informasjon på samme måte som man har med egne barn?

BEGRUNNELSE:

På helsenorge.no får man svar på sine tester og prøver. I forbindelse med korona har dette gjort at man raskt får svar på testen sine. Men for noen har det vist seg at det ikke er like enkelt. Jeg har blitt kontaktet av fosterforeldre som har ansvaret for et barn som bor i et permanent fosterhjem, hos disse. For i forbindelse med at barnet som de har ansvaret for og som måtte teste seg for om det var koronasmittet, så visste det seg at det var svært vanskelig for fosterforeldrene å få ut testresultatet på koronatesten, og fastlegen og barnevernet klarte heller ikke å få tilgang til testsvaret. Det skyldes barnets personvern, og personvernet er viktig og vi har stor forståelse for det. Men det at ikke man fikk svar på testen skapte mye usikkerhet hos barnet som fikk vite av vennene sine at de hadde fått svarene på prøvene sine mens denne personen ikke fikk det.

Svar:

Som representanten skriver, kan man logge inn på helsenorge.no å blant annet få svar på Covid-19 tester. De aller fleste foreldre vil kunne logge inn på helsenorge.no å se prøveresultatet til barna sine. Dessverre gjelder ikke dette alle, blant annet ikke for fosterforeldre som du peker på.

Fosterforeldre har, i likhet med foreldre og andre med foreldreansvaret, rett til innsyn i helseopplysninger om fosterbarnet. Fosterforeldre som ikke har foreldreansvar må be om å få innsyn i helseopplysninger, inkludert prøvesvar på Covid-19 tester, med fullmakt fra det lokale barnevernet. Dette følger av pasient og brukerrettighetsloven § 5-1 fjerde ledd, jf. § 3-4 sjette ledd.

Inngangsporten til hvem som kan få digitalt innsyn gjennom helsenorge.no, reguleres derimot i et annet regelverk; folkeregisterregelverket. På helsenorge.no baseres tilgangsstyringen på hvem som er registrert i folkeregisteret med foreldreansvar for barnet. I tillegg kreves at en av foreldrene må ha samme bostedsadresse som barnet for at foreldrene skal få tilgang.

I begrunnelsen for spørsmålet, vises det til et barn der fastlegen ikke hadde fått tilgang til prøvesvaret på koronatesten. Til orientering registreres resultatet av Covid-19 tester også i pasienters kjernejournal. Fastleger har tilgang til kjernejournal og kan derfor finne testresultatet der.

Ved positiv Covid-19 prøve, vil barna følges opp på vanlig måte av det kommunale smittesporingsteamet.

SPØRSMÅL NR. 2014**Innlevert 23. april 2021 av stortingsrepresentant Sandra Borch****Besvart 1. mai 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Mener statsråden det blir riktig å overkjøre det lokale sjølstyre på denne måten?

BEGRUNNELSE:

Tanja og Morten Staldevik Wallervand i Røyrvik har fra Miljødirektoratet fått endelig avslag på søknad om dis-

pensasjon fra loven om motorferdsel i utmark for å kjøre nødvendig proviant og utstyr til ei hytte de bruker til utleie til blant annet jegere og fiskere, som også er en viktig binæring for familien. De har kjørt proviant og utstyr til hytta på barmark siden den ble satt opp på 1980-tallet.

Saken har gått frem og tilbake i byråkratiet siden sommeren 2020, men nå er det endelige vedtaket fra Miljødirektoratet kommet som setter foten ned for at de skal

kunne kjøre med nødvendig utstyr til hytta med ATV. Direktoratet slår fast at de mener det er bedre å bruke helikoptertransport.

Røyrvik Kommune sa i kommunestyret i september 2020 ja til at familien fikk tillatelse til å kjøre fem turer med ATV inn til hytta for nyttekjøring. Statsforvalteren omgjorde vedtaket fra kommunestyret selv om Røyrvik kommune ba statsforvalteren om å ikke omgjøre vedtaket kommunestyret hadde gjort, med begrunnelse om at gårdbrukerne i fjellkommunen er avhengig av å skaffe inntekt fra utmarka si, og at å frakte inn utstyr og proviant med annen frakt enn ATV ikke er et reelt alternativ på grunn av kostanden.

Vedtaket til direktoratet ødelegger en viktig tradisjon og ødelegger næringsgrunnlaget til en hel familie.

Svar:

Bakgrunnen for spørsmålet er ei sak frå Røyrvik kommune der ei bedrift har fått avslag på søknad om dispensasjon frå reglane om motorferdsel i utmark. Søkarane ønsker å køyre proviant og utstyr med ATV på barmark til ei hytte dei bruker til utleie til blant anna jegerar og fiskarar. Saka er endeleg avgjort av Miljødirektoratet, og Klima- og miljødepartementet har ikkje vore inne i handsaminga.

Årsaka til at bedrifta Røyrvik kommune ikkje får løyve til køyring, er at direktoratet meiner vilkåra for slik køyring ikkje er oppfylt etter regelverket. Om vilkåra ikkje er oppfylt, ligg det utanfor kommunens skjønn å gi dispensasjon. Saka handlar altså ikkje om å overprøve kommunens frie skjønn eller politiske vurderingar, kor klageinstansen rett nok skal leggje stor vekt på det lokale sjølvstyre. Det er her

tale om ei juridisk vurdering av om vilkåra for køyring er til stade eller ikkje. Om ikkje vilkåra er oppfylt er vedtaket ugyldig. Klageinstansen har plikt til å gjere om ugyldige vedtak.

Skal ein opne for slik køyring som vert etterspurd i saka her, krev det etter mitt syn ei regelendring. Eg vil ikkje anbefale å starte ein slik prosess.

Der ein driv med næring i utmarka kan ein transportere mat og utstyr på traktorveg. Om det ikkje finns slike vegar kan transportbehovet ofte dekkast på andre måtar. For eksempel ved at ein fraktar ved, gass, tørrmat etc. inn vinterstid med snøscooter eller beltebil. Det er gjerne den løysinga som vert praktisert i dag for vegløyse utleiehytter som det er ganske mange av, og som er eid av både private, Statskog, fjellstyre eller ulike foreiningar. Det er altså som hovudregel ikkje avgjerande med transport på barmark for å kunne drifte slike hytter.

Eg vil påpeke at reglane er strengare når det gjeld køyring på barmark enn for køyring på snødekt mark. Årsaka til dette er at barmarkskøyning har mykje større potensial for slitasje og skader på terreng og vegetasjon enn køyning vinterstid. Køyning på barmark er ei utfordring mange stadar i dag. SNO erfarer at omfanget av ulovleg barmarkskøyning aukar i mange kommunar, både som sport og knytt til jakt og anna utøving av næring, jf. Stortingsmeldinga om miljøkriminalitet.

Vi har mange hytter som ikkje ligg ved vegar her til lands. Ei utviding av moglegheita til næringskøyning på barmark vil kunne vere vanskeleg å avgrense og vil innebere ei potensiell stor auke i barmarkskøyning, med dei køyreskadar dette gir, i tillegg til ulemper for friluftslivet.

SPØRSMÅL NR. 2015

Innlevert 23. april 2021 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt

Besvart 4. mai 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Smittesituasjonen på Romerike er alvorlig. Regjeringens avgjørelse om å beholde tiltaksnivå 5A i Ullensaker, Lillstrøm, Lørenskog og Rælingen har store konsekvenser. Regionen har vært underlagt strenge tiltak lengst i landet, i det siste strengere enn Oslo. Samtidig er behovene og smittesituasjonen ulik. Det bør også være sammenheng mellom tiltaksnivå, smittetrykk og vaksinefordeling.

Vil statsråden gi kommunene råderett over smitteverntiltak og følge opp initiativet om omfordeling av vaksiner til kommunene på Romerike?

Svar:

De strenge tiltakene bidrar til at smitten fortsetter å synke i Viken. Selv om smittetallene fortsatt er høye for kommuner som grenser opp mot Oslo øst, tilsier nedgangen i smitten at de fire romerikskommunene som har hatt til-

taksnivå A siden 16. mars kan settes ned til tiltaksnivå B. Dette skjer under forutsetning av at Lillestrøm, Lørenskog og Rælingen kommune samordner seg med Oslo, og innfører kraftige og samordnede tiltak ut over de regionale tiltakene.

Lillestrøm, Lørenskog og Rælingen kan dermed flyttes fra tiltaksnivå A til B fra og med torsdag 6. mai. Ullensaker kommune flyttes fra tiltaksnivå A til B fra og med mandag 3. mai.

Endringene gjelder i to uker til og med 16. mai 2021, men med en fornyet vurdering av tiltaksnivå etter en uke.

Regjeringen har besluttet å følge FHIs anbefaling om en beskjeden geografisk skjevfordeling til Oslo, Fredrikstad, Sarpsborg, Moss og Lørenskog som har hatt høyest

smittetrykk og antall sykehusinnleggelseser over tid. Flere kommuner kunne vært tenkt prioritert i situasjonen vi er i, men det er en rekke dilemmaer knyttet til det å skjevfordele geografisk og det gjelder blant annet usikkerheten når det gjelder den videre smittesituasjonen og at flere må prioriteres ned dersom andre skal prioriteres opp. Dette er derfor ikke et enkelt spørsmål.

Vi vurderer vaksinasjonsstrategien kontinuerlig. Dette inkluderer også spørsmålet om geografisk skjevfordeling.

Med de vaksineleveransene vi nå forventer vil tempoet i vaksinasjonen øke betydelig frem mot sommeren og vil bidra til at vi kan iverksette lettelsener i tiden fremover.

SPØRSMÅL NR. 2016

Innlevert 23. april 2021 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt

Besvart 28. april 2021 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Situasjonen på Romerike er alvorlig. Regjeringens videreføring av tiltaksnivå 5A i Ullensaker, Lillestrøm, Lørenskog og Rælingen har store konsekvenser for næringslivet. Hovedflyplassen, Norges største arbeidsplass, er hardt rammet. Arbeidsledigheten er allerede høy. Konsekvensene kan bli langvarige. Regionen har vært underlagt strenge tiltak lengst i landet, i det siste strengere enn Oslo.

Hva vil statsråden gjøre for å bistå regionen og vil hun følge opp initiativet om en egen tiltakspakke til næringslivet på Romerike?

Svar:

Siden 12. mars i fjor har regjeringen fremmet omfattende økonomiske tiltak for å begrense de negative konsekvensene av koronapandemien og smitteverntiltakene. Gjennom fjoråret ble det vedtatt midlertidige krisetiltak på til sammen 131 mrd. kroner, og utgiftsveksten på statsbudsjettet har aldri vært høyere i moderne tid enn fra 2019 til 2020. Mange av tiltakene er vedtatt forlenget inn i 2021 gjennom Stortingets behandling av Prop 79 S (2020-2021), jf. Innst. 233 S (2020-2021).

Regjeringen har i stor grad valgt å satse på brede, nasjonale ordninger som kommer hele næringslivet til gode. Et eksempel på dette er kompensasjonsordningen

forvaltet av Brønnøysundregistrene. Denne ordningen gir bedrifter tilskudd når pandemien og smitteverntiltak begrenser mulighetene for å drive næringsaktivitet. Under ordningen får bedriftene støtte til faste uunngåelige kostnader. På denne måten kommer flere bedrifter seg gjennom pandemien og arbeidsplasser trygges.

Kompensasjonsordningen er utformet slik at utbetalingen øker i takt med bedriftens omsetningsfall, slik at bedrifter på Romerike med høyt omsetningsfall får høyere støtte. Ordningen er ment å treffe bredt, med like vilkår for alle bransjer og bedrifter – uavhengig av geografi – der tilskuddet utmåles etter objektive kriterier. Det er imidlertid noen begrensninger i en automatisk løsning som kompensasjonsordningen. Begrensninger følger også av statsstøtteregelverket.

Dette innebærer at noen faller uheldig ut. Den kommunale ventilordningen gir kommunene mulighet til å kompensere virksomheter som av ulike årsaker faller utenfor de andre ordningene, eller som er særskilt hardt rammet av smitteverntiltak. I den siste tildelingen til kommunene prioriterte vi kommuner med mange ansatte innenfor overnattings- og serveringsbransjen.

Kommunene kjenner sitt næringsliv best og vet hvor skoen trykker. Sånn sett utfyller ordningen den nasjonale kompensasjonsordningen som gir lite rom for skjønsmessige vurderinger. De kommunale tildelingene gjør også at vi raskt kan fordele støtte til områder som er særskilt hardt rammet av smitteverntiltakene.

Gjennom Innovasjon Norge styrket vi i 2020 tilbudet til gründere og unge vekstbedrifter med 2,6 mrd. kroner, fordelt på ordningene innovasjonstilskudd og etablerertilskudd. I tillegg ble rammen for innovasjonslån økt til 3 mrd. kroner, og det ble bevilget 300 mill. kroner ekstra til rentestøttefond slik at bedrifter rammet av krisen kunne tilbys betalingslettelser. Innovasjon Norge forvaltet dessuten en egen ordning på 50 mill. kroner til å støtte private innovasjonsmiljøer.

I statsbudsjettet for 2021 har Innovasjon Norge fått gode rammer for ordninger som landsdekkende innovasjonslån og ordninger for støtte til grønn omstilling. Gjennom Stortingets vedtak av 23. februar 2021 om endringer i statsbudsjettet for 2021 ble det blant annet bevilget ytterligere 600 mill. kroner til innovasjonstilskudd, slik at små og mellomstore vekstselskaper fortsatt kan få støtte til gjennomføring av utviklingsprosjekter gjennom pandemiperioden.

Etter hvert som befolkningen vaksineres og samfunnet kan åpnes opp, blir det stadig viktigere å få folk tilbake

i jobb. Omfattende permitteringsordninger har avlastet næringslivet for store kostnader. Det gjelder ikke minst for tjenestenæringene. Den nye lønnsstøtteordningen trådte i kraft 15. mars 2021.

Ordningen er primært rettet inn mot dem som har vært hardt rammet over lang tid. Formålet er å få permitterte raskere tilbake i jobb. I tillegg vil denne ordningen gjøre det lettere å hente tilbake folk som kan arbeide med å forberede bedriftene på den dagen aktiviteten tar seg opp igjen.

Regjeringen følger nøye med på konsekvensene for samfunnet, næringslivet og innbyggerne av tiltakene som er iverksatt. Situasjonen endrer seg raskt, og regjeringen må tilpasse smitteverntiltakene til den skiftende smitteutviklingen i samfunnet.

En rekke ordninger er kommet på plass for å hjelpe bedrifter gjennom denne krevende perioden for norsk økonomi. Det er summen av alle disse ordningene som vil bidra til å holde mange bedrifter gående gjennom pandemien.

SPØRSMÅL NR. 2017

Innlevert 23. april 2021 av stortingsrepresentant Ole André Myhrvold

Besvart 4. mai 2021 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Vil statsråden sørge for å ivareta også hensynet til fiskeri og -sjømatinteressene i forbindelse med evalueringa av gjeldende tiltak for kysttorsk i Oslofjorden i 2022, slik at det også i fremtiden vil være mulig å drive næring i Oslofjorden?

BEGRUNNELSE:

Nylig la regjeringa fram en helhetlig tiltaksplan for Oslofjorden.

Det er også lagt fram en rapport fra Havforskningsinstituttet, "Krafttak for kysttorsken", som har fått kystfiskerinteressene i Oslofjorden til å reagere kraftig på konklusjonene og forskningsmetodene.

På regjeringens hjemmeside står det:

"Nærings- og fiskeridepartementet vil vurdere nærare reguleringa av trålaktivitet på bakgrunn av ny kunnskap, så som rapporten Krafttak for Kysttorsk og Frisk Oslofjord, i forbindelse med evalueringa av gjeldande tiltak for kysttorsk i Oslofjorden i 2022."

Svar:

Jeg er enig med representanten i at vi fremover må finne gode løsninger i balansen mellom ulike hensyn og utfordringer i Oslofjorden. Fiskeri har alltid vært en viktig del av inntektsgrunnlaget og kulturen langs kysten vår. Om det skal fortsette, må de marine naturressurser forvaltes bærekraftig. Dette vet jeg at næringen også er opptatt av.

I 2019 innførte vi strenge, men viktige tiltak for kysttorsken i Oslofjorden. Forskerne er klare på at det ikke er yrkesfiskerne, men fritidsfiskerne i dette befolkede området som står for det største uttaket av kysttorsk.

Kysttorsken har vært utsatt for et økende press fra flere påvirkningsfaktorer som blant annet klimaendringer, ny næringsvirksomhet og utslipp av næringsstoffer, i tillegg til fiskeri og naturlig dødelighet.

Grovt sett viste tall fra Havforskningsinstituttet at 2 av 3 torsk døde årlig. Fiskeridødelighet er 55,6 %, (hvorav fritidsfiske utgjorde 40,5 % og yrkesfiske 15,1 %) og naturlig dødelighet, som predasjon utgjorde 44,4 %.

Siden fritidsfisket er den største trusselen når det gjelder fiskerienes uttak, innførte vi derfor forbud mot torskefiske i Oslofjorden fra Vestfold og Telemark til grensen mot Sverige.

Vi har også vernet gytefeltene for alt fiske i den tiden kysttorsken gyter, nedlagt forbud mot bunnsatte garn og innført påbud om sorteringsrist i rekestrål. Et begrenset antall yrkesfiskere fikk unntak fra disse påbudene, av hensyn til driftsgrunnlag.

Når vi i 2022 skal vurdere tiltakene for kysttorsken i Oslofjorden vil vi legge best tilgjengelig kunnskap til grunn. I rapporten "Krafttak for Kysttorsk" er det foreslått en rekke reguleringstiltak både på klima- og miljøsidene og

i forbindelse med fiskeriforvaltning, blant annet tråling. Miljøutfordringene i Oslofjorden påvirker de viltlevende marine ressursene våre i Oslofjorden og jeg er derfor glad for at regjeringens tiltaksplan for Oslofjorden vil følges opp med tiltak for å redusere avrenning fra landbruk og utslipp fra kommunalt avløp og avløp i spredt bebyggelse.

Det vil etableres et Oslofjoråd som skal følge opp den helhetlige forvaltningen av Oslofjorden (Rådet skal ledes av klima- og miljøministeren, og bestå av berørte ordførere og fylkesordførere).

Jeg er i tett dialog med næringen om disse problemstillingene, og har godt håp om at vi i samarbeid skal finne gode løsninger fremover.

SPØRSMÅL NR. 2018

Innlevert 23. april 2021 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 3. mai 2021 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Hva innebærer tilleggsavtalen mellom USA og Norge om forsvarssamarbeid med hensyn på de ovennevnte punkter (Det bes om eventuelle juridiske og folkerettslige vurderinger i sin helhet)?

BEGRUNNELSE:

16. januar presenterte regjeringen en tilleggsavtale om forsvarssamarbeid mellom USA og Norge. Avtalen innebærer blant annet at amerikanske styrker kan få eksklusiv tilgang og bruksrett til områder på fire militærbaser i Norge, at Norge frasier seg førsterett til jurisdiksjon over de amerikanske styrkene og at Norge gjøres ansvarlig for beskyttelse og vakthold av baser der USA har områder med eksklusiv tilgang og bruksrett. En rekke vesentlige forhold ved avtalen er imidlertid ikke avklart verken i avtaleteksten eller regjeringens presentasjon, deriblant følgende:

- Hvilke konkrete begrensninger, om noen, som finnes i selve avtalen på amerikanske styrkers rett til å forflytte seg fritt i Finnmark.
- Hvor store områdene omtalt i avtalens artikkel III punkt 8, som utelukkende skal brukes av amerikanske styrker, vil være.
- Hvorvidt avtalen inneholder begrensninger på hvor mange amerikanere som kan oppholde seg på områdene og hvor lenge de kan oppholde seg i Norge.

- Hvorvidt avtalen gir Norge rett til å kontrollere og eventuelt nekte USA å innføre utstyr som anses skadelig for Norges interesser.

- Hvilke kontrollmekanismer regjeringen vil bruke for å få innsikt i USAs bruk av omforente og eksklusive områder i en eventuell krisesituasjon og for å stanse amerikansk aktivitet som kan eskalere en konflikt på norsk jord, dersom det blir nødvendig.

- Hvorvidt avtalen tar hensyn til konvensjonen om beskyttelse mot tvungen forsvinning som pålegger Norge å aktivt hindre at norsk territorium tas i bruk til tvungne forsvinninger og å rettsforfølge brudd på konvensjonen i Norge.

- Om norske myndigheter kan inspisere amerikanske fartøy ved mistanke om at amerikansk personell som mistenkes for lovbrudd befinner seg om bord, og eventuelt stanse utreise uten USAs samtykke.

- Hvilke vurderinger regjeringen har gjort av risikoen for gjengjeldelse mot norsk territorium ved eventuelle amerikanske operasjoner med utspring i de omforente områdene i Norge.

- Hvilke folkerettslige og juridiske vurderinger av avtalen som er gjort i regjeringens departementer.

- Hvilke og hvor store styrker og ressurser som må settes av til vakthold, sikkerhet og beskyttelse av de amerikanske styrkene og hvilke kostnader til dette og andre formål Norge forpliktet til gjennom avtalen.

Svar:

Det representanten henviser til i sitt spørsmål er ti punkter i begrunnelsen for spørsmålet som hver for seg utgjør et eget spørsmål. Av hensyn til leservennlighet vil de ti punktene bli gjengitt med et svar tilknyttet hvert punkt. Innledningsvis vil jeg nevne at videreføring og videreutvikling av alliert nærvær først og fremst handler om å ivareta norske interesser. Vårt tette forsvarssamarbeid med USA gjennom mer enn 70 år har vært og er avgjørende for norsk sikkerhet. Den fremforhandlede avtalen legger til rette for en videreutvikling og modernisering av dette viktige samarbeidet. Avtalen vil også bidra til å styrke NATOs evne til å forsvare Norge og Europa.

I det følgende vil de ti punktene fra representanten besvares i den rekkefølge de er fremsatt:

1. Hvilke konkrete begrensninger, om noen, som finnes i selve avtalen på amerikanske styrkers rett til å forflytte seg fritt i Finnmark.

Svar: Avtalen inneholder ikke spesifikke anvisninger eller begrensninger på hvor i Norge amerikanske styrker kan oppholde seg, men som tidligere skal all utenlandsk militær aktivitet i Norge skje basert på konsultasjoner og med full respekt for norsk suverenitet. Retningslinjene for alliert aktivitet i Norge, som blant annet regulerer alliert aktivitet i Finnmark, vil fortsatt gjelde etter at avtalen trer i kraft.

2. Hvor store områdene omtalt i avtalens artikkel III punkt 8, som utelukkende skal brukes av amerikanske styrker, vil være.

Svar: Etter avtalen kan deler av et omforent område, etter særskilt avtale, brukes eksklusivt av amerikanske styrker. Basert på praksis og formålet med bestemmelsen er det rimelig å legge til grunn at områder for eksklusiv amerikansk bruk vil bli svært beskjedne i størrelse og primært vil være innrettet for å ivareta amerikanske behov for skjerming av sensitiv informasjon. Norske styrker har tilsvarende ordninger når de oppholder seg i andre land. Omfanget av et slikt område må derfor bli bestemt etter dialog mellom begge parter og etter en konkret vurdering av behovene til både det norske forsvaret og de amerikanske styrkene.

3. Hvorvidt avtalen inneholder begrensninger på hvor mange amerikanere som kan oppholde seg på områdene og hvor lenge de kan oppholde seg i Norge.

Svar: Avtalen er en rammeavtale som tilrettelegger for amerikansk militær aktivitet i Norge, men inneholder ikke reguleringer av antall eller oppholdstid. Dette vil som før være basert på konsultasjoner med norske myndigheter og vil også bli ivaretatt i den løpende planleggings- og koordineringsdialogen. Forsvaret har med våre allierte om trening og øving i Norge.

4. Hvorvidt avtalen gir Norge rett til å kontrollere og eventuelt nekte USA å innføre utstyr som anses skadelig for Norges interesser.

Svar: Avtalen fastslår at den inngås med full respekt for norsk suverenitet, norske lover og folkerettslige forpliktelser. Det fremgår også uttrykkelig at avtalen ikke endrer norsk base- og atompolitikk, eller norske anløpsregler samt norske begrensninger på lagring av visse våpentyper (atomvåpen, landminer og klasevåpen mv) på norsk territorium. Avtalen pålegger også USA å konsultere Norge om bruken av de omforente områdene.

5. Hvilke kontrollmekanismer regjeringen vil bruke for å få innsikt i USAs bruk av omforente og eksklusive områder i en eventuell krisesituasjon og for å stanse amerikansk aktivitet som kan eskalere en konflikt på norsk jord, dersom det blir nødvendig.

Svar: Bruken av omforente områder vil basere seg på utstrakt dialog og konsultasjoner mellom Norge, USA og eventuelt andre allierte. Aktivitet og eventuelle investeringer i infrastruktur på omforente områder vil også ses i en NATO-kontekst. I en krise- eller krigssituasjon vil både nasjonalt planverk, NATO-planverk og bilateralt planverk ligge til grunn for håndteringen av situasjonen.

6. Hvorvidt avtalen tar hensyn til konvensjonen om beskyttelse mot tvungen forsvinning som pålegger Norge å aktivt hindre at norsk territorium tas i bruk til tvungne forsvinninger og å rettsforfølge brudd på konvensjonen i Norge.

Svar: Avtalen er inngått med full respekt for Norges folkerettslige forpliktelser, som også omfatter konvensjonen om beskyttelse mot tvungne forsvinninger.

7. Om norske myndigheter kan inspisere amerikanske fartøy ved mistanke om at amerikansk personell som mistenkes for lovbrudd befinner seg om bord, og eventuelt stanse utreise uten USAs samtykke.

Svar: Alle statsfartøyer, både sivile og militære, har diplomatisk immunitet. Tilleggsavtalen endrer ikke på dette. Norge har aldri hatt anledning til å kontrollere hverken amerikanske militære statsfartøyer eller andre nasjoners militære fartøyer uten etter samtykke, på samme måte som andre land ikke kan kontrollere Norges statsfartøyer. Ved mistanke om at det er begått lovbrudd må dette tas opp med amerikanske myndigheter på vanlig måte. Denne avtalen gjør ingen endringer sammenlignet med gjeldende praksis. Amerikanske fartøyer vil ikke ha noen fordeler eller bli behandlet på ulik måte enn andre militære fartøyer.

8. Hvilke vurderinger regjeringen har gjort av risikoen for gjengjeldelse mot norsk territorium ved eventuelle amerikanske operasjoner med utspring i de omforente områdene i Norge.

Svar: Norsk NATO-medlemskap og det tette forsvarssamarbeidet med USA er velkjent for Russland og del av de lange linjene i norsk sikkerhetspolitikk. NATO-medlemskap utgjør bærebjelken i norsk sikkerhetspolitikk. Parallelt søker Norge et så konstruktivt og godt forhold til Russland som mulig. Jeg ser ingen grunn til at Russland skal reagere på at Norge sørger for at vår viktigste allierte skal

kunne bidra til, og forsterke, forsvaret av Norge i krise eller krig. Det er tross alt det mest grunnleggende i NATO-pakten, og godt kjent for Russland.

9. Hvilke folkerettslige og juridiske vurderinger av avtalen som er gjort i regjeringens departementer.

Svar: Det er gjort en rekke løpende vurderinger underveis i forhandlingsprosessen, og disse vil bli sammenfattet og presentert når høringsnotatet om lovendringene og avtalen om relativt kort tid sendes ut på alminnelig høring. Vurderingene vil også inngå i samtykkeproposisjonen når denne legges frem for Stortinget i høstsesjonen.

10. Hvilke og hvor store styrker og ressurser som må settes av til vakthold, sikkerhet og beskyttelse av de amerikanske styrkene og hvilke kostnader til dette og andre formål Norge forpliktet til gjennom avtalen.

Svar: Norge har også i dag primæransvaret for sikkerheten til allierte styrker på norsk jord. Avtalen med USA er et rammeverk som tilrettelegger for amerikansk militær aktivitet i Norge, men den spesifiserer ikke antall eller varighet av tilstedeværelsen. Avtalen i seg selv gir derfor ikke grunnlag for å foreta konkrete beregninger av hva norske utgifter til sikringstiltak vil være. Det vil avhenge av hvor mange allierte styrker som er i Norge på samme tid, frekvensen av trening og øving samt behovet for eventuelle ekstra sikringstiltak i tilknytning til omforente områdene som i hovedsak ligger på allerede sikrede militære områder. Det fremgår av avtalen at alle forpliktelser skal være betinget av at nødvendig finansiering er tilgjengelig for de aktuelle formålene. Fremtidige utgifter knyttet til sikringstiltak vil bli ivaretatt i den ordinære budsjettprosessen.

SPØRSMÅL NR. 2019

Innlevert 23. april 2021 av stortingsrepresentant Sylvi Listhaug

Besvart 5. mai 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil statsråden sørge for å gi tilbakemelding før 1. mai som avtalt?

BEGRUNNELSE:

Vare- og handelsmesser og andre større innendørsarrangementer skaper store ringvirkninger i lokalsamfunn, skatteinntekter og arbeidsplasser. En del av de store aktørene innen bransjen anslår selv at de står for 3000 heltidsarbeidsplasser og omtrent 6 milliarder kroner i verdiskapningen. Disse arrangørene har blitt svært hardt rammet som følge av smittevern hensyn og nedstengning. Disse var blant de første som ble stengt da pandemien kom til Norge og de er avhengige av å kunne planlegge god ti i forveien av arrangementer.

Arrangører av store messer og lignende har mulighet for å registrere alle besøkende for å drive smittesporing, kan tilpasse størrelse på lokaler og har god mulighet til å kontrollere hvor mange besøkende som befinner seg i lokalet til enhver tid. En del aktører har sammen bistått Standard Norge med å utviklet en nasjonal smittevernsveileder og et forslag til en gjenåpningsplan for messer, konferanser og konserter til Næringsdepartementet som er videresendt til Helse- og omsorgsdepartementet. Disse ble lovet en tilbakemelding 1. april, men den har de nå

skjøvet til 1. mai. Bli det senere, er det svært stor sannsynlighet for at høstens arrangementer som skal gå fra medio august ikke la seg gjennomføre grunnet ledetid for forberedelser. Dette omhandler bla. Aqua Nor, Boligmesse og Bygg Reis Deg.

Svar:

Stortingsrepresentant Sylvi Listhaug viser til at en del aktører sammen har bistått Standard Norge med å utvikle en nasjonal smittevernsveileder og et forslag til en gjenåpningsplan for messer, konferanser og konserter. Som representanten viser til mottok Helse- og omsorgsdepartementet denne fra Næringsdepartementet 1. mars 2021. Innspillet ble deretter videresendt til Helsedirektoratet 2. mars 2021. Dette som innspill til Helsedirektoratets arbeid med å utarbeide beslutningsgrunnlag og forslag til smitteverntiltak til regjeringen. Det er videre berammet dialogmøte mellom relevante aktører fra kultur- og opplevelsesbransjen og helsemyndighetene om innspillene til gjenåpning av arrangementer.

Regjeringen la nylig frem vår gjenåpningsplan, som består av fire trinn. Fredag 16. april ble første trinn gjennomført, som innebar å gå tilbake til de nasjonale tiltakene slik de var før påske. Det er en helhetlig vurdering basert på tre sjekkpunkter som avgjør når vi kan gå videre

fra ett trinn til et annet; smittesituasjon og sykdomsbyrde, kapasitet i helsetjenesten og status for vaksinasjonsprogrammet. Det er dermed data, og ikke dato, som er styrende. Hovedregelen er at det må gå om lag tre uker før man kan gå videre til neste trinn.

Slik det ser ut nå, med dagens utvikling av epidemien og tempoet for vaksinasjonen, vil det tidligst være mulig å starte på det andre trinnet av gjenåpningsplanen i siste halvdel av mai. Som på trinn 1 er det foreløpig lagt opp til at det på arrangementer utendørs vil kunne være inntil

200 personer, men 200 personer ganger 3 kohorter hvis publikum sitter i faste tilviste plasser. Det er videre lagt opp til at arrangementer innendørs vil kunne gjennomføres med inntil 200 personer der alle sitter på faste tilviste plasser.

Hvilke endringer som gjøres for hvert trinn og hvor raskt vi kommer oss til de neste trinnene i gjenåpningsplanen, er avhengig av en positiv utvikling i smittesituasjonen og sykdomsbyrden, at det er god kapasitet i helsetjenesten, og at vaksineringsen går som planlagt.

SPØRSMÅL NR. 2020

Innlevert 23. april 2021 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 3. mai 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Hvordan mener statsråden at man skal håndtere boligområder, som innenfor datidens anbefalinger har blitt anlagt på eller ved gamle avfallsdeponi, og der boliger nå står i fare for å påføres skader eller blir ubeboelige som følge av setningsskader og/eller gassdannelse, og mener statsråden det er rimelig at den enkelte kommunens innbyggere til syvende og sist blir sittende med en stor del av regninga for et nasjonalt opprydningsarbeid og eventuelle erstatningssaker fra berørte parter?

BEGRUNNELSE:

I 2018 avdekket NRK at det ikke finnes nasjonale tall for hvor mange som bor på eller ved nedlagte avfallsdeponi. Ved å koble SSB-tall mot kart fra Miljødirektoratet, beregnet NRK at det er mer enn 185 000 personer, fordelt på over 90 000 boliger, som bor på eller like ved et deponi. Avfallsdeponier inneholder svært ulike typer avfall. Risikoen forbundet med bygging på deponier er relatert til gassdannelse og setningsskader. Dette skjer i deponier som inneholder store mengder organisk avfall, slik som tidligere avfallsdeponier med husholdningsavfall.

Senterpartiet fremmet i dok. 8:246 S (2017-2018) forslag om at:

«Stortinget ber regjeringa gjennomføre ei kartlegging av gamle avfallsdeponi i Noreg, med ei oppdatert vurdering av helserisiko, og på denne bakgrunnen vurdere behovet for nye nasjonale tilrådingar og tiltak.»

Dette forslaget fikk ikke flertall. Men høsten 2020 ble det kjent at Miljødirektoratet gjennom en ny veileder

til landets kommuner og statsforvaltere går klart ut mot bygging på nedlagte avfallsdeponier. Bak rådene står også Helsedirektoratet og Folkehelseinstituttet. Til NRK 23. november 2020 uttaler seksjonsleder i Miljødirektoratet, Kristine Mordal Hessen at:

«bygninger hvor det skal oppholde seg mennesker bør ikke bygges over nedlagte avfallsdeponi (...). Heller ikke i randsonen til deponier bør det bygges hus.»

Fram til 2020 har det imidlertid ikke vært noen anbefaling om å ikke bygge på eller ved nedlagte avfallsdeponier. Et spørsmål som aktualiseres er hvordan man skal håndtere saker der boliger som har blitt bygd på eller ved gamle avfallsdeponi, påføres skader eller blir ubeboelige som følge av setningsskader og/eller gassdannelse, og om det er rimelig at kommunens innbyggere til syvende og sist blir sittende med en stor del av regninga for et nasjonalt opprydningsarbeid og eventuelle erstatningssaker fra berørte parter.

Svar:

Boligbygging på nedlagte deponier kan føre til konsekvenser som setningsskader eller gassinntrenging. Det er derfor viktig å legge føre-var-prinsippet til grunn når man vurderer bygging på slike områder. Veilederen fra Miljødirektoratet som det vises til i spørsmålet, gir en klar anbefaling om at bygging på nedlagte deponier i utgangspunktet bør unngås.

Kunnskapen om risikoen ved bygging på og ved nedlagte deponier har endret seg over tid. Forurensningsregelverket, og plan- og bygningsloven med tilhørende for-

skrifter, retningslinjer og veiledning, er også endret. Det medfører at boligområder som tidligere ble vurdert som trygge for bebyggelse, kanskje ikke ville vært det etter dagens standard.

Dersom ny kunnskap om langtidsutviklingen av avfallsdeponier tilsier at et område ikke er trygt for boligbebyggelse, vil man i det konkrete tilfellet måtte vurdere hvordan saken skal håndteres. Kommunen er planmyndighet, og i noen tilfeller har kommunen også vært ansvarlig for deponiet etter forurensningsloven. Utgangspunktet etter plan- og bygningsloven er at det er utbyggeren som har hovedansvaret for byggegrunnen. Dersom

kommunen har handlet uaktsomt ved sin saksbehandling, kan det oppstå spørsmål om erstatning.

Jeg har forståelse for at det kan oppleves som urimeleg at privatpersoner skal bære byrden av uheldige konsekvenser av ny kunnskap. Boligeier bærer i prinsippet selv risikoen ved forhold knyttet til boligen og eiendommen. Samtidig kan det være forhold som gjør at kommunen bør ta et større ansvar. Det juridiske og økonomiske ansvaret må vurderes opp mot regelverket som gjaldt på den tiden boligen ble oppført. Det er med andre ord et juridisk og forvaltningsmessig rammeverk for dette, og til sist må spørsmålet om hvem som skal sitte igjen med regningen, vurderes konkret i den enkelte sak.

SPØRSMÅL NR. 2021

Innlevert 24. april 2021 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg

Besvart 3. mai 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Vil statsråden bidra til at NAV benytter et mer forståelig språk?

BEGRUNNELSE:

Mange har utfordringer med å forstå språket NAV benytter. Mange opplever at språket som NAV benytter i dialog og vedtak med innbyggerne er for byråkratisk. Hvis det er sånn at innbyggerne ikke forstår informasjon og vedtak fra NAV utgjør det en stor utfordring for hele samfunnet.

Fremskrittspartiet har løftet denne problemstillingen ved flere anledninger, men fortsatt avdekkes det at utfordringene fortsatt er store.

Svar:

Klart språk som gjør at brukerne forstår regelverk, vedtak, rettigheter og plikter er grunnleggende for rettsikkerhet og gode tjenester fra det offentlige. For brukerne av arbeids- og velferdsforvaltningens tjenester kan reglene for stønader og tiltak ofte være kompliserte. Det er derfor en viktig oppgave å arbeide for at regelverket i seg selv skal bli mest mulig enkelt og forståelig.

Arbeids- og velferdsetaten har imidlertid også en stor jobb å gjøre med å forbedre språket og tilrettelegge for god kommunikasjon med brukerne - enten det er på nettet, i brev, på telefon eller i møter med hver enkelt på NAV-kontoret. Dette er et prioritert arbeid, men også omfattende

og krevende. Ikke minst fordi språklige utfordringer kan være ulike for ulike brukergrupper med hensyn til blant annet alder, kulturell og språklig bakgrunn og ulike funksjonsnedsettelse. Arbeid med klart språk og universell utforming av tjenestene må derfor gå hånd i hånd.

Mye er gjort, men mye gjenstår. Likevel er det slik at digitaliseringen og modernisering av etatens systemer, som nå pågår for fullt, gir muligheter man ikke hadde i gamle systemer der etaten i stor grad sendte ut standardbrev, ofte med lange og kompliserte tekster. Endringer, forenklinger eller konkrete tilpasninger av tekstene til ulike situasjoner var svært ressurskrevende og teknisk komplisert.

I moderniserte løsninger er nå brevene forenklet og språklig forbedret. Der brevene før kunne være på fire-fem sider med et relativt komplisert språk, er mange brev nå forenklet til et par sider med klar og konsis informasjon tilpasset brukernes behov. I tillegg til denne språkvasken av brev arbeides det både med å lage gode eksempler, kurse ansatte, benytte fagekspertise og gi veiledning til alle som utvikler tekster og brev. I utforming av informasjon, veiledninger og brev søker etaten også bistand fra eksterne fagmiljøer i arbeidet med enkel og forståelig språkbruk, både i den muntlige og skriftlige kommunikasjonen.

De senere årene har ikke minst nettsiden nav.no gjennomgått en betydelig forenkling og forbedring. Denne nettsiden hadde over 80 millioner besøk siste året. Det er derfor vesentlig at informasjonen og brukervennligheten er god.

Jeg ser av eksempler og henvendelser til departementet at mange brukere ikke opplever at informasjonen og kommunikasjonen med forvaltningen er god og tilrettelagt. Jeg er derfor svært opptatt av at vi skal bli bedre og

prioritere arbeidet med klart språk og god kommunikasjon enda høyere fremover. Dette arbeidet er også høyt prioritert i etaten.

SPØRSMÅL NR. 2022

Innlevert 25. april 2021 av stortingsrepresentant Tuva Moflag
Besvart 3. mai 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvordan fordeles pasienter i Ahus' opptaksområde etter oppstarten ved Ahus Gardermoen/LHL-sykehuset, og på hvilken måte håndteres trygge pasientreiser mellom de ulike lokasjonene i en situasjon med høyt smittetrykk i og rundt hovedstaden?

BEGRUNNELSE:

Vi har blitt kontaktet av en pasient som må reise med kollektivtransport fra Øvre Romerike til Ski for å få utført ortopedisk behandling. Det uttrykkes bekymring for det høye smittetrykket i hele området, og at man må bruke flere ulike transportmidler for å komme fram til behandlingsstedet. Ifølge samarbeidsavtalen mellom LHL og Ahus som ble lansert høsten 2020, skal det etableres flere tilbud ved LHL-sykehuset, herunder ortopedisk behandling: <https://www.ahus.no/nyheter/klart-for-ahus-virk-somhet-pa-lhl-sykehuset>

Svar:

Helse- og omsorgsdepartementet har innhentet en orientering fra Helse Sør-Øst RHF om de forholdene som berøres i dette spørsmålet. Akershus universitetssykehus HF (Ahus) har i denne sammenheng opplyst at de har virksomhet ved blant annet Nordbyhagen i Lørenskog, Ski, Kongsvinger, Gardermoen og ved ulike behandlingssteder for psykisk helsevern og rusbehandling (se nærmere på: <https://www.ahus.no/om-oss>).

Behandlingstilbud som er spesialiserte er ofte fordelt mellom de ulike lokalisasjonene, slik at ett og samme tilbud som hovedregel ikke vil være tilgjengelig på mer enn én av virksomhetene/lokalisasjonene. Ahus opplyser at når pasienten er blitt henvist for å få utført ortopedisk behandling ved deres virksomhet på Ski, så er dette begrunnet med at den aktuelle behandlingen for pasienten utføres der og ikke ved Gardermoen.

Når det gjelder den delen av spørsmålet som omhandler trygge pasientreiser, så opplyser Akershus universitetssykehus HF at praktiseringen er i tråd med gjeldende regelverk på området. Helse Sør-Øst RHF har delegert ansvaret for pasientreiser for pasienter ved Ahus til Oslo universitetssykehus HF. Oslo universitetssykehus HF betaler for alle pasientreiser som dekkes av regelverket for innbyggere som Ahus har ansvar for.

I utgangspunktet er det pasienten eller pårørende som planlegger reisen til og fra behandling, og som i etterkant kan søke om å få dekket reiseutgiftene. Hvis pasienten skulle ha behov for transport på tider hvor det ikke er tilgjengelig kollektivtransport, så vil pasienten ha rett til drosjetransport til og fra behandling. Pasienter som benytter offentlig transport til og fra behandling, må følge de gjeldende smittevernreglene for slik transport.

Enkelte pasienter har behov for særskilt transport av medisinske grunner, for eksempel ved bevegelsehemning, svekkede kognitive ferdigheter eller fordi man er under en pågående behandling som nødvendiggjør slik tilrettelegging. Det blir i disse tilfellene rekvirert egnet transport til vedkommende fra helseforetaket. For dette transporttilbudet er det selvfølgelig også iverksatt nødvendige tiltak for å ivareta smittevernhensyn.

SPØRSMÅL NR. 2023**Innlevert 25. april 2021 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal****Besvart 3. mai 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Mener kulturministeren at støtteordningene til kulturlivet bidrar nok til å opprettholde landets mat- og drikkefestivaler, og hvis ikke, hva akter kulturministeren å foreta seg for å redde disse festivalene?

BEGRUNNELSE:

I statsrådets svar til representanten Morten Ørsal Johansen på et lignende spørsmål datert 09.03.2021 opplyser han om at mat- og drikkefestivalene kan søke støtte gjennom regjeringens tilskuddsordning til store publikumsåpne arrangementer.

Etter samtale med flere arrangører av norske mat- og drikkefestivaler har det kommet frem at heller ikke denne tilskuddsordningen klarer å fange opp støtte til billettrefusjon, eller støtte til manglende billettsalg som følge av nedstengning grunnet COVID-19 pandemien. Arrangørene får sin inntekt av nettopp billettinntekter, og det er derfor viktig at en støtteordning tar høyde for dette. Et eksempel er Oslo Ginfestival som ble avspist med støtte pålydende rundt to prosent av sitt reelle inntektsbortfall.

Andre ordninger som kunne ha vært aktuelle er administrert av Kulturrådet. Ordninger kulturministeren tidligere har uttalt at han har holdt på en armlengdes avstand, slik at kulturlivet selv kan bestemme hvilke aktører de mener oppfyller kriteriene innen det noe uklare kulturbegrepet. Kulturrådet har en åpenbar egeninteresse av å definere kultur, og dermed støtteberettigede, på en slik måte at bare deres "egne" kunstretninger, herunder litteratur, musikk, scenekunst, og visuell kunst får støtte.

Det er klart begrepet kunst kan defineres ulikt, men undertegnede mener at mat- og drikkekultur definitivt har en viktig plass i norsk kulturliv, og at den er til glede for mange nordmenn. Viktige ambassadører og arenaer for denne kulturen står nå i fare for å forsvinne, grunnet regjeringens passivitet, og Kulturrådets snevre definisjon av kultur.

Jeg håper at kulturministeren setter seg ned med den hardt rammede bransjen og ser på hvilke tiltak som kan gjennomføres raskt for å hjelpe disse aktørene.

Svar:

Mat- og drikkefestivaler er viktige både for mat- og drikkekulturen og for å bidra til verdiskaping og næringsutvikling i alle deler av landet. Men denne type festivaler omfattes ikke av stimulerings- og kompensasjonsordningene for kulturlivet som regjeringen har etablert i korona-situasjonen.

Ordningene under Kulturdepartementet legger et sektororientert kulturbegrep til grunn. Selve hovedkriteriet for å definere hvem som kan være mottakere i ordningene, knytter seg til dette begrepet. Både kompensasjonsordningen og stimuleringsordningen for kultursektoren er rettet inn mot kulturarrangementer. I stimuleringsordningen er dette definert som "arrangement som i hovedsak formidler et kulturelt eller kunstnerisk innhold". Kompensasjonsordningen omfatter arrangører som i hovedsak formidler eller gjør kunst og kultur tilgjengelig for allmennheten. Dette gjør at ordningene er avgrenset mot arrangementer som blant annet mat- og drikkefestivaler.

Regjeringens tilskuddsordning til store publikumsåpne arrangementer ligger under Nærings- og fiskeridepartementet og administreres av Innovasjon Norge. Denne ordningen er innrettet nettopp for å møte behovene til arrangementer som ikke dekkes av kompensasjonsordningene for kultursektoren, men som har tilsvarende utfordringer som følge av myndighetenes pålegg i forbindelse med pandemien. Denne ordningen finnes det mer informasjon om her: [Støtteordning for store publikumsåpne arrangementer \(innovasjon norge.no\)](https://stotteordningforstorepublikumsapnearrangementer.innovasjon norge.no).

SPØRSMÅL NR. 2024**Innlevert 25. april 2021 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 29. april 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Hvilket lovgrunnlag bygger statsråden på når hun hevder at overtallige domstolledere vil ha arbeidsplikt i dømmende stillinger?

Svar:

Det er bred enighet om at saklig og generell omorganisering av statlig virksomhet kan skje i atskillig omfang og uten hinder av Grunnloven § 22 annet ledd, og det anses som sikker rett at embetsmenn helt eller delvis kan fratas sine stillingers funksjoner som ledd i en slik omorganisering. I forbindelse med strukturendringene i domstolene har både Dommerforeningen og Domstoladministrasjonen innhentet eksterne utredninger om de tidligere

domstolledernes stillingsvern, fra henholdsvis Arntzen de Besche Advokatfirma AS og Advokatfirmaet BAHR AS. Begge konkluderer med at det ikke er noe til hinder for at tidligere domstolledere kan pålegges å gå over i ordinære dommerstillinger med full arbeidsplikt, mot bibehold av lønn, tittel og lønnsutvikling.

Jeg registrerer at enkelte stemmer i debatten mener at tidligere domstolledere skal ha krav på å motta full lønn frem til pensjonsalder uten å arbeide. Dette er jeg både rettslig og prinsipielt uenig i. Jeg viser til de nevnte utredningene, som gir en grundig gjennomgang av rettskildene og de relevante hensynene på området, og som underbygger at tidligere domstolledere har rett og plikt til å videreføre sitt arbeid i dømmende stillinger, jf. mitt svar på skriftlig spørsmål nr. 1956.

SPØRSMÅL NR. 2025**Innlevert 25. april 2021 av stortingsrepresentant Himanshu Gulati****Besvart 3. mai 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Vil statsråden se på om vernet for arbeids/oppdragstakere i yrkesgrupper på kultur/idrettsfeltet hvor det i praksis kun er én arbeidsgiver er godt nok, og vurdere om det fremover kan være aktuelt å adressere problemstillingen overfor de arbeidsgivere/oppdragsgivere på kultur/idrettsfeltet som mottar store overføringer fra det offentlige/departementet?

BEGRUNNELSE:

Noen få utvalgte yrkesgrupper opplever å ha en arbeidsgiver i en monopolsituasjon, altså at de i praksis kun har en potensiell arbeidsgiver i sin yrkesgruppe. Det gjør at de i praksis kan oppleve å få et yrkesforbud dersom de kommer på kant med eller havner i konflikt med arbeidsgiver/oppdragsgiver. Mens eksempelvis en yrkessjåfør, fotballspiller eller IT-medarbeider kan finne andre arbeidsgivere, er dette i praksis umulig for noen utvalgte yrkesgrupper, slik som eksempelvis dommere innenfor idretten.

Det har de siste årene vært medieomtaler om flere saker med dommere som har opplevd manglende vern eller å i praksis bli ilagt yrkesforbud som følge av konflikt med arbeidsgiverforbund.

Spørsmålet stilles med bakgrunn i om vernet for yrkesgrupper som i praksis har en monopolarbeidsgiver, og som det finnes noen av innenfor samfunnsområdet som kulturministeren har ansvar for, er godt nok. Ettersom det offentlige overfører store beløp til flere aktører innenfor kultur- og idrettsfeltet, tar spørsmålet også opp om tematikken bør omtales i tildelingsbrev eller andre tilskuddsdokument.

Svar:

Spørsmålet lyder: Vil statsråden se på om vernet for arbeids/oppdragstakere i yrkesgrupper på kultur/idrettsfeltet hvor det i praksis kun er én arbeidsgiver er godt nok, og vurdere om det fremover kan være aktuelt å adressere problemstillingen overfor de arbeidsgivere/oppdragsgiv-

ere på kultur/idrettsfeltet som mottar store overføringer fra det offentlige/departementet?

Svar: Rettsforholdet mellom arbeidstaker og arbeidsgiver reguleres av arbeidsmiljølovens bestemmelser. Rettsforholdet mellom oppdragstaker og oppdragsgiver reguleres av det nærmere avtaleforholdet mellom partene. Dette vil også gjelde for enhver tilskuddsmottaker innen kultur- og idrettssektoren som har arbeids- eller oppdragsgiveransvar.

Kulturdepartementet legger til grunn at tilskuddsmottakere under departementets ordninger forholder seg til gjeldende lover og regler for arbeidslivet. Departementet har ikke noen utvidet styringsrett relatert til rettsforholdet mellom arbeids-/oppdragstakere og arbeids-/oppdragsgivere i så henseende. Dette er forhold som partene selv må ivareta.

SPØRSMÅL NR. 2026

Innlevert 25. april 2021 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik

Besvart 4. mai 2021 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide

Spørsmål:

Hvilke prosjekter mottok støtte gjennom EØS-midlene i 2020, hvor mye støtte mottok det enkelte prosjekt og hvor mye mottok hvert enkelt land i sum fra Norge, samt hvilke prosjekter vil etter planen motta støtte gjennom EØS-midlene i 2021, hvor mye støtte vil disse prosjektene etter planen motta i støtte og hvor mye vil hvert enkelt land etter planen i sum motta fra Norge?

Svar:

Avtalene som regulerer EØS-finansieringsordningene for perioden 2014-2021 ble signert med EU i mai 2016 og ratifisert av Stortinget i juni samme år (Prop. 119S (2015-2016)).

Det forvaltningsmessige oppsettet for EØS-midlene for finansieringsperioden 2014-2021 er basert på en videreføring av programmodellen som ble lagt til grunn for gjennomføringen av finansieringsperioden 2009-2014.

Programmodellen innebærer at et betydelig ansvar for gjennomføringen av programmene er lagt til mottakerlandene og de nasjonale kontaktpunktene. Programmene utarbeides av programoperatører i tett samarbeid med EØS-midlenes sekretariat, Financial Mechanism Office (FMO) og de norske fagetatene og de internasjonale organisasjonene som er involvert i programsamarbeid i mottakerlandene. Norge som giverland godkjenner programmene, men det er programoperatørene som er ansvarlige for å velge ut prosjektene som skal motta støtte i tråd med regelverket og målsettingene for det enkelte program. Hovedregelen er at programmene gjør midlene til prosjektstøtte tilgjengelige gjennom åpne utlysninger.

Åpenhet er et grunnleggende prinsipp for forvaltningen av EØS-midlene. Prosjektinformasjon om alle prosjekter som har blitt eller vil bli støttet under finansieringsordningene publiseres på EØS-midlenes hjemmesider (www.eeagrants.org).

For finansieringsperioden 2009-2014 finnes følgende informasjon:

Programinformasjon: www.eeagrants.org/archive/2009-2014/programmes

Prosjektinformasjon: www.eeagrants.org/archive/2009-2014/projects

I tillegg er det utarbeidet en resultatportal hvor resultatene fra de tematiske støtteområdene fremgår: <https://data.eeagrants.org>

For inneværende programperiode 2014-2021 er gjennomføringen av de fleste programmene kommet godt i gang. Dette innebærer at det så langt er gjennomført mer enn 330 åpne utlysninger og inngått prosjektkontrakter med mer enn 2000 prosjekter. Informasjon om disse prosjektene (prosjekteier, prosjektstøtte og planlagte aktiviteter) er tilgjengelig på EØS-midlenes hjemmeside (se nedenfor). Prosjektene kategoriseres ikke på bakgrunn av hvilket år prosjektet ble innvilget støtte. Hvilke prosjekter som vil motta støtte i 2021 vil være avhengig av utvelgesprosesser under programmene. Dette er pågående prosesser i mottakerlandene. Prosjektene som er publisert på hjemmesiden er prosjekter som så langt i perioden er valgt ut. Listen oppdateres fortløpende etter hvert som nye prosjektkontrakter inngås. Det forventes at antallet prosjekter som støttes under inneværende finansieringsordninger vil ligge på minst samme nivå som i foregående periode, det vil si om lag 7000 prosjekter.

Mer informasjon om de godkjente programmene for perioden 2014-2021 finnes her:

www.eeagrants.org/archive/2014-2021/programmes. Mer informasjon om de signerte prosjektene kan finnes her: www.eeagrants.org/archive/2014-2021/projects.

En resultatportal for programmene/prosjektene under 2014-2021 perioden er også under utarbeidelse og forventes lansert innen utgangen av dette året.

Informasjon om utbetalinger fra giverlandene til enkeltland fremgår av tabellen nedenfor. De landvise tildelingene avtales allerede i avtalene Norge (og de to andre giverlandene Island og Liechtenstein) inngår med EU. Norge står for om lag 97% av de samlede totale utbetalingene.

Tildelingene til det enkelte mottakerland baseres på EUs interne fordelingsnøkler under samhörighetsfondene, og det er dette beløpet giverlandene er rettslig forpliktet til å stille til rådighet for hele finansieringsperioden. I begynnelsen av finansieringsperioden vil det være små utbetalinger ettersom det først skal fremforhandles landvise rammeavtaler og deretter utvikle og godkjenne programmene, mens det nå i de nærmeste årene vil være store utbetalinger gitt at programmene har nådd full implementeringsmodus. Prosjekter kan finansieres frem til april 2024.

Forventede utbetalinger er basert på prognoser utarbeidet av FMO på bakgrunn av innrapporteringer fra mottakerlandene.

Mottakerland (total allokering for hele finansieringsperioden)	Totalt utbetalt perioden 2014-2020	Utbetalt 2020	Forventet utbetaling i 2021**
Bulgaria (€ 210,1 mill)	€ 45.93 mill	€ 17,45 mill	€ 24.48 mill
Estland (€ 68,0 mill)	€ 14.59 mill	€ 8,60 mill	€ 10.11 mill
Hellas (€116,7 mill)	€ 25.82 mill	€ 12,44 mill	€ 15.78 mill
Kroatia (€103,4 mill)	€ 6.47 mill	€ 6,29 mill	€ 20.91 mill
Kypros (€11,5 mill)	€ 1.99 mill	€ 1,99 mill	€ 2.09 mill
Latvia (€102,1 mill)	€ 3.33 mill	€ 2,95 mill	€ 8.57 mill
Litauen (€ 117,6 mill)	€ 31.44 mill	€ 31,32 mill	€ 20.12 mill
Malta (€ 8,0 mill)	€ 1.64 mill	€ 1,62 mill	€ 2.80 mill
Polen (€ 809,3 mill)	€ 83.00 mill	€ 62,72 mill	€ 126.36 mill
Portugal (€ 102,7 mill)	€ 20.44 mill	€ 8,51 mill	€ 18.22 mill
Romania (€ 502,5 mill)	€ 131.93 mill	€ 63,04 mill	€ 87.88 mill
Slovakia (€ 113,1 mill)	€ 27.08 mill	€ 13,88 mill	€ 13.34 mill
Slovenia (€ 37,7 mill)	€ 9.06 mill	€ 8,94 mill	€ 3.03 mill
Tsjekkia (€ 184,5 mill)	€ 52.68 mill	€ 31,67 mill	€ 37.41 mill
Ungarn* (€ 214,6 mill)	€ 0.00	€ 0.00	€ 19.85 mill
Fondet for sosial dialog	€ 6.57 mill	€ 2,80 mill	€ 2.70 mill
Fondet for regionalt samarbeid og fondet for bekjempelse av ungdomsledighet (€ 100 mill)	€ 26.41 mill	€ 13,69 mill	€ 23.28 mill

*Ungarn signerte rammeavtaler for bruken av EØS-midlene i desember 2020, derfor er det ikke foretatt utbetalinger til Ungarn så langt i finansieringsperioden

** Basert på siste mottatte prognoser i mars 2021 fra FMO

SPØRSMÅL NR. 2027**Innlevert 26. april 2021 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 3. mai 2021 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

På Equinors generalforsamling i år vil Greenpeace og WWF fremme forslag om at Equinor skal rapportere nøkkelinformasjon for hver enkelt produksjonsenhet. Denne nøkkelinformasjonen dreier seg om klimarisiko og naturrisiko. Det betyr en rapportering av klimagassutslipp, tiltak for å redusere press på natur og biodiversitet i og rundt området for utbygging, og en vurdering av totalpåvirkningen av økologiske verdier i hele økosystemet hvor produksjonen finner sted.

Vil statens representant som største aksjonær støtte forslaget?

BEGRUNNELSE:

De siste årene har rapportering på klimarisiko, som inkluderer finansiell, omdømme-, fysisk og ansvarsrisiko, fått økt oppmerksomhet i finansbransjen. I økende grad er risikoen knyttet til nedbygging og forringelse av natur og tap av biologisk mangfold, såkalt naturrisiko, anerkjent som en trussel som kan utløse negative kaskadeeffekter som påvirker produksjon og utgjør en potensiell finansiell risiko³. Equinors leteaktivitet og planer om å åpne nye felt som skal produsere etter 2050, utgjør en direkte trussel mot at verden når målene i Parisavtalen. Ettersom utslippstallene fra Equinor rapporteres på aggregert nivå for den globale porteføljen, gir det lite innsyn i klimarisikoen det enkelte prosjekt representerer for selskapet. I

tillegg stanser nå flere investeringsbanker finansieringen av prosjekter som er skadelige for natur og klima, noe som på sikt vil kunne reflekteres i oljeselskapers aksjeverdier.

For Equinors aksjonærer er det derfor essensielt at selskapet begynner å operere med større åpenhet om klima- og naturkonsekvenser fra det enkelte prosjekt.

Derfor er forslaget fra Greenpeace og WWF viktig og lyder:

“Equinor skal, på hver enkelt produksjonsenhet både nasjonalt og internasjonalt, rapportere nøkkelinformasjon på klimarisiko og naturrisiko, herunder klimagassutslipp, tiltak for å redusere press på natur og biodiversitet i og rundt området for utbygging, og vurdering av totalpåvirkningen av økologiske verdier i hele økosystemet hvor produksjonen finner sted.”

Svar:

Olje- og energidepartementet har i innkallingen til generalforsamlingen mottatt styrets vurdering av aksjonærforslagene og styrets anbefaling om hvordan aksjonærene bør stemme. Departementet vil i likhet med tidligere år bruke tiden frem til generalforsamlingen 11. mai på å gjennomgå sakene som skal behandles, herunder aksjonærforslagene og styrets vurdering. Departementets syn på vil fremkomme gjennom avstemningen på generalforsamlingen.

SPØRSMÅL NR. 2028**Innlevert 26. april 2021 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal****Besvart 29. april 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Vil statsråden ta initiativ til en tydeliggjøring av et felles mandat for de regionale og lokale barnepalliative teamene slik at disse opprettes med sikte på likebehandling av alvorlig syke barn med forventet kort levetid?

BEGRUNNELSE:

Statsråden har i sitt oppdragsbrev til Helseforetakene datert 20.jan.2020, gitt tydelige signaler om at foretakene må prioritere å opprette barnepalliative team innen regionene.

Dette er nå godt i gang, men det kan synes som om det er stor forskjell fra region til region på innholdet som skal tilbys disse familiene.

I noen regioner kan det synes som om de barnepalliative teamene kun skal gi støtte på det konsultative nivå, mens i andre regioner tilbys det fra teamene oppsøkende tjenester.

I tillegg arbeides det med å utrede organisering/ansvarsfordeling som skal ivareta overordnet perspektiver/formål for tjenesten hos de regionale kompetansenettverkene som er under opprettelse.

Svar:

Det framgår av Helsedirektoratets nasjonale faglige retningslinje for palliasjon til barn og unge hvilke oppgaver og hvilken kompetanse de regionale og lokale palliative teamene bør ha. Retningslinjen anbefaler at hver helseregion bør opprette et tverrfaglig palliativt team for barn lokalisert til den regionale barne- og ungdomsavdelingen og at teamet bør ha hovedansvaret for fag- og kompetanseutvikling i sin region og være rådgivende for de lokale barnepalliative teamene. I tillegg til å være barnepalliativt team for sitt lokalsykehusområde anbefaler retningslinjen at regionsykehusenes barnepalliative team har et ansvar for helseregionens kompetanse, tilbud og kvalitet innen barnepalliasjon. Retningslinjen anbefaler at det regionale barnepalliative teamet både er et palliativt team og en kompetansenhet og at det bør være sammensatt av fagpersoner med ulik yrkesbakgrunn og leger som representerer flere felt innen pediatrien.

I tillegg til de regionale teamene anbefaler den nasjonale faglige retningslinjen at det også etableres et tverrfaglig barnepalliativt team i alle barne- og ungdomsavdelinger, som trer i funksjon når et barn med livstruende/livsbegrensende tilstand blir kjent for avdelingen. Ifølge retningslinjen bør det palliative teamet vurdere, sammen med samarbeidspartner i kommunen og den berørte familien, hvilke tiltak som bør iverksettes for at barnet og familien får et helhetlig og godt palliativt tilbud. Det framgår også av retningslinjen at det barnepalliative teamet bør ha et nært samarbeid med alle relevante enheter i barne- og ungdomsavdelingen /-klinikken, inkludert barnehabilitering og Avansert hjemmesykehus, der dette finnes, og at teamet har ansvar for nødvendig kompetanseoverføring innad i barne- og ungdomsavdelingen og til kommunal helse- og omsorgstjeneste.

Som det vises til i spørsmålet er arbeidet med å etablere regionale palliative team godt i gang i helseregionene. Det er også etablert barnepalliative team ved flere lokale barne- og ungdomsavdelinger. På bakgrunn av føringene som er gitt i den nasjonale faglige retningslinjen for palliasjon til barn og unge, er det opp til de regionale helseforetakene og helseforetakene å vurdere hvordan de ønsker å organisere barnepalliative team i sin region, inkludert regionale kompetansenettverk, avhengig av regionale og lokale forhold. I hvilken grad teamene skal drive oppsøkende virksomhet vil blant annet avhenge av den lokale kompetansen og om det finnes andre tilbud til barn og unge som for eksempel Avansert hjemmesykehus for barn, som tilbyr oppsøkende tjenester i hjemmet til alvorlig syke barn.

SPØRSMÅL NR. 2029

Innlevert 26. april 2021 av stortingsrepresentant Øystein Langholm Hansen

Besvart 4. mai 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

På bakgrunn av anleggsbransjens behov for aktivitet vil jeg stille følgende spørsmål.

Hvordan vil statsråden følge opp Stortingets vedtak om forskuttering av ny E39 på strekningen Hove – Oslo, og når ser statsråden for seg at arbeidet på denne viktige strekningen kan komme i gang?

BEGRUNNELSE:

Styringsgruppen for byvekstavtalen på Nord-Jæren har sagt seg villig til å forskuttere prosjektet E39 Hove – Oslo, og har bedt samferdselsdepartementet om samtykke til slik forskuttering. Ettersom samferdselsdepartementet ikke ville samtykke til forskuttering, fremmet representanter fra Arbeiderpartiet og Fremskrittspartiet representantforslag om forskuttering av prosjektet i Stortinget. Den 13. april i år vedtok et bredt flertall på Stortinget, inkludert representantene fra de tre regjeringspartiene, følgende:

«Stortinget gir sin tilslutning til at utbygging av strekningen Hove–Osli på E39 kan igangsettes snares mulig. Regjeringen gis fullmakt til å inngå avtale om forskuttering med lokale myndigheter. Dersom det er behov for ytterligere behandling i Stortinget før prosjektet kan startes opp, bes regjeringen legge det fram for Stortinget senest i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett for 2021.»

Da dette prosjektet gjelder utbedring av en veldig viktig strekning, og prosjektet er svært etterlengtet for en anleggsbransje som har behov for flere oppdrag, haster det med å komme i gang med byggingen. Anleggsbransjen er meget utålmodig! Det er derfor påkrevet at statsråden og samferdselsdepartementet prioriterer oppfølgingen av Stortingets vedtak og raskt får på plass en avtale om forskuttering.

Svar:

Jeg viser til at Stortinget gjorde følgende vedtak ved behandlingen av Innst. 310 S (2020-2021), jf. Dokument 8:112 S og Dokument 8:113 S (2020-2021):

«Stortinget gir sin tilslutning til at utbygging av strekningen Hove–Osli på E39 kan igangsettes snarest mulig. Regjeringen gis fullmakt til å inngå avtale om forskuttering med lokale myndigheter. Dersom det er behov for ytterligere behandling i Stortinget før prosjektet kan startes opp, bes regjeringen legge fram sak for Stortinget senest i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett for 2021.»

Regjeringen vil komme tilbake til vedtaket i forbindelse med revisjonen av statsbudsjettet for 2021.

I Nasjonal transportplan 2022-2033, jf. Meld. St. 20 (2020-2021) er det lagt til grunn oppstart av E39 Ålgård–Hove i første seksårsperiode av planen. Osli–Hove er første byggetrinn av E39 Ålgård–Hove, og er en fortsettelse av utvidelsen til fire felt fra strekningen Sandve–Hove som ble åpnet i 2017. Styringsgruppen for byvekstavtalen på Nord-Jæren ønsker å prioritere delstrekningen Osli–Hove for oppstart så snart som mulig. Det er lagt til grunn et statlig bidrag på 230 mill. kr til prosjektet i første seksårsperiode. I tillegg kommer bidrag fra bompenger.

SPØRSMÅL NR. 2030

**Innlevert 26. april 2021 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud
Besvart 12. mai 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide**

Spørsmål:

Hva har statsråden og departementet gjort på det snart året som er gått, for å stoppe juks i bomringen, og når kan vi forvente at det er ryddet opp i?

BEGRUNNELSE:

Magasinet Motor avslører igjen at det fortsatt er like enkelt å jukse i bomringen nå som det var for ca. 1 år siden hvor Motor forrige gang avslørte at dersom man setter inn en bombrikke fra en elbil og putter den inn i en bensin- og dieselbil så slipper man å måtte betale på grunn av mangler i systemet til bompengeselskapene. Statsråden sa den gangen at bompengeselskapene skulle gå gjennom dette for å sikre at feilbruk og misbruk av bompengebrikken skulle stoppes. Det er derfor overraskende at ikke dette hullet er tettet igjen. Hadde statsråden bidratt til at statlige veier hadde blitt fullfinansiert uten bompenger hadde jo dette ikke vært noe problem, men siden statsråden og regjeringen ikke ønsker å fjerne bompengene er det jo

på sin plass å stille spørsmålet om hva som er gjort og når vi kan forvente at dette blir ryddet opp i.

Svar:

Bilister som jukser med passeringer av bomstasjoner, for på den måten å slippe å betale eller eventuelt betale mindre bompenger enn de egentlig skal, bidrar til økt bompengebelastning på øvrige bilister som følger reglene. Jeg er derfor opptatt av at bompengesystemet – så langt det er mulig – bør kunne hindre muligheten for juks.

Statens vegvesen arbeider med å utvikle en ny systemløsning for bompengeneinnkreving, og de opplyser at utrulling av denne vil starte i løpet av svært kort tid. Vegvesenet opplyser videre at en funksjonalitet som setter en stopper for mulighetene til å kjøre med elbilbrikke i en fossilbil, vil være på plass i løpet av høsten 2021.

Når det gjelder juks i form av bestilling av betalingsbrikke i en annen person navn, informerer Statens vegvesen at de har iverksatt en varslingstjeneste som sender en SMS til den personen det registreres en Autopassbrikke

på, slik at man blir oppmerksom dersom noen prøver å bestille brikke i deres navn.

SPØRSMÅL NR. 2031

Innlevert 26. april 2021 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad

Besvart 4. mai 2021 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland

Spørsmål:

Når bør alle norske husstander ha tilgang til internett, og når vil Regjeringen legge frem en rett til bredbånd?

BEGRUNNELSE:

I 2019 gjennomførte KMD en høring om innføring av en rett til grunnleggende bredbånd. I følge en analyse utført for departementet trenger opptil 18 000 husstander en slik rettighet for å få tilgang til internett med hastighet på 10 eller 20 Mbit/s.

Regjeringen har nylig lagt frem nye bredbåndsmål, om at alle husstander skal ha tilgang på 100 Mbit/s i løpet av 2025. Stortingsmeldingen «Vår felles digitale grunnmur» sier ingenting om innføring av en lovfestet rettighet, annet enn at spørsmålet fortsatt er til vurdering i departementet.

For de som ikke har noen som helst tilgang til grunnleggende bredbånd er det lenge å vente til 2025. FrP mener disse husstandene bør prioriteres og at den statlige finansieringen til bredbånd bør økes kraftig.

Svar:

For at vi skal kunne utnytte det store potensialet som ligger i digitalisering og ny teknologi, må alle innbyggere og næringsliv i hele landet kunne få tilgang til internett. Vi har allerede leveringsplikt for telefontjeneste, men ekomloven inneholder ikke hjemmel for at slik plikt også skal kunne gjelde for bredbånd. Regjeringen foreslo derfor høsten 2019 å utvide ekomloven til også å inneholde en bestemmelse som gir mulighet til å pålegge leveringsplikt for bredbånd. Forslaget var på høring til desember 2019.

Ifølge siste dekningsundersøkelse hadde 99,98 % av norske husstander tilbud om bredbånd med minst 10 Mbit/s per første halvår 2020 (selv dersom man ser bort fra bredbåndsdekning fra satellitt). En liten del av disse må montere en utendørs antenne, til en relativt beskjeden kostnad, for å få dekning. Dette betyr at kun rundt 500 husstander manglet mulighet til å få bredbånd med

minst 10 Mbit/s sommeren 2020. Det må understrekes at tallene i dekningsundersøkelsen er basert på teoretiske beregninger, og er derfor beheftet med usikkerhet.

Innføring av en rettighet til bredbånd, eller en plikt på tilbyderne til å levere bredbånd til alle adresser, vil, avhengig av hvordan en slik rettighet eller plikt utformes, til en viss grad kunne stå i fare for å forstyrre et marked som fungerer godt. Samtidig kan en slik rett eller plikt være nødvendig, som en siste utvei, for å sikre at absolutt alle kan få mulighet til å delta i det digitale samfunnet. I den nevnte høringen fra 2019 kom det inn et stort antall høringssvar med mange ulike, og til dels motstridende, synspunkter på de forslagene regjeringen la frem. Regjeringen har foreløpig ikke konkludert i saken.

SPØRSMÅL NR. 2032**Innlevert 26. april 2021 av stortingsrepresentant Per Espen Stoknes****Besvart 3. mai 2021 av olje- og energiminister Tina Bru****Spørsmål:**

Storbritannia har nylig vedtatt et mål om 78 prosent kutt i klimagassutslippene innen 2035. Landet har også ambisjoner om en installert kapasitet på 40 GW havvind innen 2030.

Hvilke konsekvenser mener statsråden det vil få for norsk gass eksport og arbeidsplasser i olje- og gassnæringen hvis Storbritannia lykkes med sine klima- og fornybarhetsmål?

BEGRUNNELSE:

Storbritannia satte seg nylig verdens kanskje mest ambisiøse klimamål, med 78 % kutt innen 2035. Statsminister Boris Johnson har også uttalt at innen ti år vil havvind forsyne alle britiske hjem med energi.

I 2020 gikk 24 prosent av norsk gass eksport til Storbritannia. Norsk gass brukes blant annet til oppvarming av boliger og til elektrisitetsproduksjon. Hvis Storbritannia lykkes med sine klima- og havvindmål, vil britisk etterspørsel etter norsk gass mest sannsynlig synke.

Svar:

Gassmarkedene har over tid gått fra å være regionale til å bli globalt som følge av veksten i skipsbasert gasstransport i form av LNG. Utviklingen i den europeiske gassprisen påvirkes derfor i stor grad av globale forhold. Det globale gassforbruket har vokst 30 pst. de siste ti årene og dekker i dag 23 pst. av verdens energiforbruk.

Gass er en viktig del av Storbritannias energiforsyning ved at den dekker om lag 40 pst. av energibehovet. Rundt 1/3 av gassforbruket i Storbritannia brukes i dag i kraftsektoren og de resterende 2/3 brukes i industrien, næringsbygg og husholdningene. Om lag 9 av 10 hjem bruker gass til oppvarming og matlaging.

Storbritannia har de siste årene årlig hatt en nettoimport av gass på 35-40 mrd. Sm³ fra hele verden. I 2019 ble halvparten av gassbehovet dekket av import, mens den andre halvparten kom fra britisk sokkel. Britiske myndigheter venter en nedgang i egen gassproduksjonen på rundt 60 pst. mot 2035.

Fangst og lagring av CO₂ og bruk av hydrogen er blant Storbritannias satsingsområder for å nå klimamålene. Dersom hydrogen produsert fra gass og med CO₂-fangst og -lagring blir kommersielt attraktivt, vil dette utgjøre et nytt etterspørselssegment for gass.

Feltene på norsk sokkel står for om lag 3 pst. av verdens gassproduksjon. Det utgjør omtrent halvparten av Europas samlede produksjon og dekker mellom 20 og 25 pst. av gassbehovet. Norsk gass eksport er i dag på platå og forventes å ligge på dagens nivå frem mot 2030, for deretter gradvis å avta. Utviklingen i produksjonen fra 2030 vil i stor grad avhenge av hvor store gassressurser Norge lykkes i å påvise fremover. Jeg kan derfor ikke se at vår gass vil bli markedsbegrenset i overskuelig fremtid.

Mitt syn er at britene er klare på at gass vil spille en viktig rolle i Storbritannias energiforsyning fremover, men at gassforbruket på lang sikt bør være avkarbonisert. Fangst og lagring av CO₂ og hydrogen kan i så måte representere en ny mulighet for norsk gass i et fremtidsperspektiv.

Det er i landets interesse at vi opprettholder et høyt nivå på gass eksporten fremover. Så lenge det er etterspørsel, kan Norge produsere gass effektivt og med lave utslipp. Vi forventer at aktivitetsnivået på lang sikt vil bli redusert på norsk sokkel, i takt med at ressursene tømmes ut.

SPØRSMÅL NR. 2033**Innlevert 26. april 2021 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum****Besvart 4. mai 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Vil statsråden bidra til tryggere lokalt bomiljø og fjerne bommene på Fylkesvei 184 som en permanent ordning, og samtidig vurdere å sette ned takstene på E6?

BEGRUNNELSE:

Som en midlertidig ordning er bommene slått av på Fylkesvei 184. Da disse bommene ble avslått, ble det mye tryggere for alle som ferdes langs sideveiene ettersom trafikken gikk tilbake til det normale. Lokalt er det derfor et sterkt ønske om at disse bommene ikke blir slått på igjen 01.01.2022 som er gjeldende plan. Samtidig er årsdøgntrafikken (ÅDT) på E6 gjennom Ringsaker høyere enn først antatt, og kan dermed gjøre bominntektene fra Fylkesvei 184 overflødige, ettersom tapte bominntekter fra denne strekningen tas inn på økt trafikk og dermed økte bominntekter på E6.

Svar:

I statsbudsjettet for 2021 ble regjeringspartiene gjennom budsjettforhandlingene enige med FrP om et tilskudd på 50 millioner kr til prosjektet E6 Kolomoen-Moelv. Forutsetningen for tilskuddet var en stans av innkrevningen i sidevegsbommene ut 2021 og at Innlandet og Viken fylkeskommuner som er garantister for bompengelånet aksepterte dette.

Det er så langt ikke bevilget ytterligere tilskuddsmidler til en videre utsettelse av innkrevningen i sidevegsbommene eller til å redusere bomtakstene på E6. I utgangspunktet er det dermed lagt opp til at innkrevningen i sidevegsbommene starter opp igjen i 2022 i tråd med forutsetningene i Prop. 131 S (2015-2016) Bompengefinansiering av E6 på strekningen Kolomoen-Moelv.

I Prop. 131. S (2015-2016) ble sideveisbommene vurdert som nødvendig for å få trafikken til å kjøre på den nye veien, lokale myndigheter sluttet seg til det foreslåtte bompengeprogget og plasseringen av bomsnitt på fv 184. Ved Stortingets behandling av proposisjonen ble det truffet et anmodningsvedtak om at regjeringen skulle gå i dialog med fylkeskommunene for å vurdere behovet for sideveisbommene på fv. 184, jf. Innst. 396 S (2015-2016) og vedtak nr. 913 truffet 12. juni 2016. Anmodningsvedtaket ble svart ut i Prop. 131 S (2016-2017) Nokre saker om administrasjon, veg, jernbane og post og telekommunikasjonar hvor regjeringen anbefalte at bommene ble satt opp som tidligere vedtatt. Det ble blant annet fremhevet at i

tillegg til negative konsekvenser for trafikksikkerheten viste de beregnede trafikale og finansielle konsekvensene at en fjerning av sideveisbommene ville medføre at risikoen for garantisten ble for stor for at garantistene ønsket å fjerne sideveisbommene. Komiteen sluttet seg til vurderingen om å videreføre sideveisbommene i prosjektet, jf. Innst. 472 S (2016-2017).

I forbindelse med evalueringen av riksveiprojekter med bom på sidevei ble det gjort nye analyser og vurderinger av prosjektet, jf. oppdragsbrev til Statens vegvesen og Nye Veier AS fra Samferdselsdepartementet datert 15. august 2019. Representanten har i sin begrunnelse vist til at prosjektet har en høyere årsdøgntrafikk (ÅDT) enn forventet, jeg antar i denne sammenheng at representanten har hentet denne informasjonen fra et notat utarbeidet av Nye Veier AS i forbindelse med evalueringen av riksveiprojekter med bom på sidevei. Jeg vil i denne sammenheng fremheve at trafikk- og finansieringsberegningene i dette notatet er heftet med stor usikkerhet, noe som også er uttrykkelig fremhevet at Nye Veier AS.

Jeg vil også fremheve at innkrevningen på E6 Kåterud – Brumunddal, som omfatter de aktuelle sidevegsbommene, ble startet opp 1. juli 2020 og at på siste delstrekning E6 Brumunddal – Moelv startet innkrevningen 5. november 2020. Det er dermed under ett år siden oppstart av innkreving, noe som gjøre det vanskelig å konkludere om gjennomsnittlig ÅDT for prosjektet E6 Kolomoen – Moelv. I tillegg har hele innkrevningen vært i en periode preget av situasjonen med COVID-19. Ut fra den store usikkerheten i beregningsgrunnlaget er det ikke tilstrekkelige holdepunkter for å konkludere med at bompenginntektene på sideveiene kan anses som overflødige. Innlandet og Viken fylkeskommuner som er garantister for bompengelånet har i forbindelse med evalueringen av riskveiprojekter med bom på sidevei truffet vedtak om at de ikke vil anbefale å fjerne sideveisbommene i dette prosjektet.

Når det kommer til trafikksikkerhet så var det ventet at ny vei med bompengefinansieringen ville gi økt trafikk og endret kjøremønster på lokalvegene. Det ble derfor åpnet i Prop. 131 S (2015-2016) for at bompenginntekter fra sideveisbommene kan benyttes til å finansiere nødvendige trafikksikkerhetstiltak på lokalveinettet for å redusere disse ulempene. Etter min vurdering er det i denne saken behov for et bedre beregningsgrunnlag og erfaringsdata knyttet til reell trafikk og bompenginntekter for å kunne vurdere hva som er handlingsrommet knyttet til

det samlede innkrevingsopplegget, både når det gjelder bommer på sidevei og takster på E6.

SPØRSMÅL NR. 2034

Innlevert 26. april 2021 av stortingsrepresentant Siv Henriette Jacobsen

Besvart 3. mai 2021 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

En konsekvens av regjeringens fullføringsreform vil være flere elever i den videregående skolen.

Vil regjeringen gjennom ordninger som rentekompensasjon, forlengelse av avdragsperioden eller annet bidra til å gjøre det lettere for fylkeskommuner som må investere i nybygg som følge av dette?

BEGRUNNELSE:

For fylkeskommuner med elevtallsvekst er det en utfordring at man ikke får noen form for statlig støtte eller hjelp til de investeringene som dette vil medføre. Et raskt overslag viser at tiltakene i regjeringens fullføringsreform, slik som rett til å fullføre, flere i voksenopplæring og flere elever i VG3 i skole, kan føre til en økning på opp mot 3000 elever i de videregående skolene i Viken. Dette kommer på toppen av økt elevtallsvekst som følge av befolkningsøkning i samme periode på rundt 3000 elever. Når man i tillegg tar med at det allerede går rundt 3000 flere elever i skolene i Viken enn det skolene opprinnelig er dimensjonert for, så ser vi at Viken fylkeskommune står overfor en formidabel oppgave når det gjelder behov for investeringer i nye elevplasser og nye bygg. Fylkeskommunen plikter å sørge for at det er plass til alle som vil gå på en skole i Viken og vil jobbe aktivt for at alle elever skal fullføre og bestå videregående skole. Da er det avgjørende at staten vil være en partner som spiller på lag for å få til løsninger som kan gjøre investeringene mer overkommelig uten å anstrenge nasjonale økonomi og budsjetter ut over det nødvendige.

Svar:

Med Fullføringsreformen vil regjeringen endre innholdet i og tilgangen til videregående opplæring, slik at flere fullfører og består. Denne reformen er den største endringen av videregående opplæring siden Reform 94.

Regjeringen har som mål at 9 av 10 skal fullføre og bestå videregående opplæring i 2030. For å få til det må

vi gjøre noe med snublesteinene i systemet. En sånn snublestein er at elever i dag har en lovfestet rett til videregående opplæring, men ikke rett til å få opplæring til man består. Vi vil derfor gjennomføre en historisk utvidelse av retten til videregående opplæring. Regjeringen vil også foreslå en yrkesfaglig rekvalifiseringsrett slik at alle med fullført studie- eller yrkeskompetanse har mulighet til å ta en ny yrkeskompetanse.

Regjeringen vil kompensere fylkeskommunene for de merutgiftene som følger av rettighetsutvidelsene. Dette vil vi komme nærmere tilbake til i den ordinære budsjettprosessen.

Jeg vil likevel vise til at regjeringen allerede har tjuvstartet på finansieringen av reformen. Som en del av Utdanningsløftet er det bevilget om lag 500 mill. kroner til tilbud for personer uten rett til videregående opplæring og til yrkesfaglig rekvalifisering.

Denne regjeringen har gjennom sine budsjettforslag prioritert å fase inn de 4 mrd. kronene som gjensto i rentekompensasjonsordningen for skole- og svømmeanlegg da vi tok over. Forpliktelsene staten har tatt på seg vil medføre tilskudd til kommuner og fylkeskommuner i mange år fremover. Økonomien til fylkeskommunene er god, og med de midlene som tilføres som følge av rettighetsutvidelsene, skal de ha godt rom for å investere i skolebygg.

Fullføringsreformen er en svært nødvendig reform, og regjeringen har allerede vist at vi stiller opp med finansiering for de tiltakene vi foreslår.

SPØRSMÅL NR. 2035**Innlevert 26. april 2021 av stortingsrepresentant Silje Hjemdal****Besvart 3. mai 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Kan ministeren gi et tydelig og klart svar til barn og unge om det blir festhelg for barnefotballen?

BEGRUNNELSE:

Idrettsklubber rundt om i landet mister nå viktige inntekter som følge av koronarestriksjoner. Det er mange som er bekymret for at dette kan gå utover barnas aktivitetstilbud.

Det er 7 uker til Norges største barneturnering (Voss cup) skulle ha vært gjennomført, 11.-13. juni. Arrangøren har fremdeles ikke fått noe svar på hvor stort arrangement de kan planlegge for, og hvordan man evt. kan gjennomføre, eller om de må avlyse.

Spørsmålsstiller skjønner godt at denne uforutsigbarheten tærer på arrangører, lokalt reiseliv og næringsliv, foreldre, trenere og ikke minst de unge og barna selv.

På toppen av dette fremstår det som svært uklart hvordan kompensasjonsordning ved evt. reduserte og avlyste arrangement vil bli.

Det er på overtid og man forventer nå at regjeringen spiller ball eller blåser i fløyten.

Svar:

Jeg deler representantens bekymring for hvordan barn og unge påvirkes av manglende aktivitetstilbud under pandemien. Mitt mål står fast: å hjelpe idretten, frivilligheten og kulturlivet gjennom denne vanskelige perioden.

Spørsmålet om hvor stort arrangement man kan planlegge for og hvordan det eventuelt kan gjennomføres, kan ikke jeg som kulturminister besvare fullt ut. Det er avhengig av smitteutviklingen i tiden fremover, og hvilke lokale smittevernsrestriksjoner som er gjeldende i juni. Her må arrangøren ha tett kontakt med lokale smittevernsmyndigheter.

Regjeringen la 7. april frem en gjenåpningsplan i fire trinn. Beslutningen om når vi skal gå videre til neste trinn tas på bakgrunn av data, ikke datoer. Det er utviklingen i smittesituasjonen, kapasitet i helsetjenesten og hvor mange som er vaksinert som avgjør.

Samtidig vet jeg at veldig mange er ekstra spent på sommerens festivaler, spel, sommerleirer og cuper. Regjeringen har varslet at vi vil komme tilbake i første halvdel av mai med regler for store utendørsarrangementer. Jeg vet at det er sent for mange, men det er dessverre ikke mulig for noen å forutsi smitteutviklingen lang tid i for-

veien. Hvis vi skulle gått ut med regler tidligere ville desuten reglene sannsynligvis vært enda strengere enn det vi kan tillate oss i mai. Jeg er opptatt av at helsemyndighetene skal gi lettelse som er godt tilpasset situasjonen og som ikke må strammes inn igjen etter kort tid. Både jeg og helsemyndighetene er derfor i dialog med flere aktører på feltet om hvordan det er mulig å gjennomføre trygge arrangementer.

Når det gjelder økonomiske støtteordninger er det stimuleringsordningen for frivillighetssektoren som er aktuell for denne arrangøren. Denne ordningen var på høring til organisasjonene i januar og regelverket ble offentliggjort før påske. Det skal derfor ikke være uklart hva som dekkes i ordningen. I regelverket står det tydelig at ved helt eller delvis gjennomført arrangement eller aktivitet kan det søkes om å få dekket differansen mellom faktiske inntekter og faktiske kostnader knyttet til arrangementet. Dersom arrangementet avlyses dekkes påløpte og uunngåelige kostnader. Dette vil si at det absolutt har vært mulig å planlegge et idrettsarrangement slik det refereres til.

Jeg er fullt klar over at smittesituasjonen de siste månedene har vært svært krevende for frivilligheten, og at de fleste organisasjoner har vært nødt til å avlyse sine aktiviteter. Da vi utformet denne ordningen forventet vi at samfunnet ville gjenåpnes gradvis denne våren. Det har ikke slått til, og jeg har derfor sett behovet for å justere ordningen slik at den i større grad dekker inntektsbortfall. Etter en rekke samtaler med frivilligheten har vi nå kommet frem til en løsning, slik at ordningen i større grad kompenserer for bortfalte inntekter både ved avholdte og avlyste arrangementer. Denne justeringen må godkjennes av ESA før den trer i kraft. Vi arbeider også hardt for å lansere søknadsskjema så raskt som mulig, i tillegg til en god veileder. Det vil gi mer forutsigbarhet og trygghet for sektoren.

SPØRSMÅL NR. 2036**Innlevert 27. april 2021 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 4. mai 2021 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

I nysatsingen Grønn plattform er det satt kriterier som gjør at bare institutter kan lede prosjekter som finansieres gjennom Norges Forskningsråd. Nordland og Finnmark har færrest institutter i dette landet, så kriteriet virker negativt for satsing gjennom Grønn plattform i Nordland og Finnmark.

Hva er grunnen til at ikke Nord Universitet kan lede prosjektene innen Kompetanse og samarbeidsprosjekter hos Norges Forskningsråd – til tross for sterk anvendt FOU kompetanse og at universiteter normalt får delta i dette programmet?

BEGRUNNELSE:

Grønn plattform er fremstilt som et meget viktig initiativ for omstilling av Norsk økonomi, bortsett fra i Nord Norge. Programmet er laget for instituttsektoren i samarbeid med næringslivet og har ekskludert universiteter fra å stå som søker. Deler av Norge som har svak instituttsektor, som Nordland og Finnmark og er da ekskludert fra ordningen. Fiskeri- og havbruksnæringen er viktig for det grønne skiftet, og 60 prosent av den norske sjømatproduksjon, når fangst og havbruk slås sammen kommer fra Nord Norge. Havbruksnæringen har flere prosjekter inn mot grønn omstilling og har en sterk motivasjon for å kunne søke grønn plattform prosjekter sammen med forskningsmiljøer lokalisert i Nord Norge.

Det kom to nye NOU-er før jul. Den ene ledet av Distriktsnæringsutvalget "NOU 2020: 12 Næringslivets betydning for levende og bærekraftige lokalsamfunn", den andre ledet av Demografiutvalget "Det handler om Norge. Bærekraft i hele landet. Utredning om konsekvenser av demografiutfordringer i distriktene".

Disse meldingene løfter frem behovet for å styrke satsning på forskning og innovasjonsarbeid i hele landet. Nord Norge er en ledende sjømatregion, hvor universitetene har en svært viktig rolle innen både grunnforskning og anvendt forskning.

Svar:

Grønn plattform er en viktig del av regjeringens politikk for lønnsom, grønn næringsutvikling i hele landet. Plattformen skal gjøre det mulig å realisere ambisiøse prosjekter der næringslivet og forskningsinstitusjoner samarbeider.

Det er ikke riktig at bare institutter kan være prosjektledere. Både bedrifter og institutter kan lede delprosjekter, men en bedrift må stå som avsender på søknaden. Universiteter og høyskoler kan delta i prosjekter, men kan ikke være prosjektledere. Alle konsortiene må ha med minst to bedrifter og bedriftene skal bidra til finansiering av alle delprosjektene. Alle hovedprosjekter må ha minst ett bedriftsledet delprosjekt og alle delprosjekt må inkludere en plan for gjennomføring, kommersialisering, skalering og/eller eksport. Dette er for å sikre at prosjektene skal være næringsrelevante. Forskningsrådet har andre programmer som skal finansiere akademisk forskning der hovedformålet er publiseringer og forskning av høy kvalitet. Deltakelse fra universiteter og høyskoler er imidlertid positivt også i Grønn plattform fordi mange av disse har miljøer som er sterke på anvendt forskning.

Det er for tidlig å si noe om hvordan fordelingen av hovedprosjektene vil bli på næring og geografisk. Foreløpig er det kun forprosjekter som har fått finansiering. Fordelingen av forprosjekter viser imidlertid at tre prosjekter i Nordland og fem i Troms og Finnmark har fått godkjenning. To av forprosjektene er i Finnmark.

Grønn plattform bygger på eksisterende programmer og ordninger hos virkemiddelaktørene. Disse programmene har midler også utenfor Grønn plattform. Havbruksnæringen er en av næringene som har størst uttelling i Miljøteknologiordningen. Det bør derfor fremdeles være gode muligheter for gode, grønne prosjekter både i Nord-Norge og i havbruksnæringen.

SPØRSMÅL NR. 2037**Innlevert 27. april 2021 av stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos****Besvart 4. mai 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

På oppdrag fra Helse- og omsorgsdepartementet leverte Legemiddelverket i mars i år en utredning om hvordan apotekregelverket bør innrettes for fremtiden.

Hva er regjeringens plan for den videre utviklingen av apotekregelverket?

BEGRUNNELSE:

Da apotekloven trådte i kraft i 2001 var internetthandel generelt av et langt mindre omfang enn i dag og nettapotek fantes ikke. Det var først i 2010 at myndighetene åpnet for netthandel av ikke-reseptpliktige legemidler og deretter i 2016 at det ble mulig å handle reseptpliktige legemidler på nett.

Fra 2016 har det vært en voldsom vekst i nordmenns netthandel, inkludert handel av legemidler og andre apotekvarer.

Norge er ett av landene der nettsalg av medisiner har vokst betraktelig de seneste årene. Covid-19-situasjonen har også påvirket omfanget av netthandel. Det er grunn til å tro at dette har endret preferansene til mange forbrukere permanent, slik at etterspørselen etter apotekvarer på nett derfor vil holde seg på et høyere nivå i fremtiden.

Dagens apotekregelverk er innrettet med tanke på salg i fysiske apotek, ikke salg over internett. Dette var bakgrunnen for Helse- og omsorgsdepartementet i juli 2020 ga Statens legemiddelverk i oppdrag å utrede hvordan apotekregelverket bør innrettes for fremtiden. Utredningen ble sendt til Helse- og omsorgsdepartementet 29. mars 2021.

I regelverksutviklingen er det en rekke viktige temaer som må avklares, blant annet apotekenes mulighet til konkurranse på like vilkår, om det er tilstrekkelig priskonkurranse i grossistledet, hvilke krav som skal gjelde til farmasøytisk kontroll, levering av medisiner i postkasse, samt mengde- og aldersbegrensninger på legemidler uten resept.

Den 14. april 2021 publiserte de nordiske konkurransemyndighetene en felles rapport om markedet for nettapotek i Norden. Rapporten konkluderer blant annet med at det er nødvendig med reformer og færre reguleringer i apotekbransjen. Nordiske konkurransemyndigheter ønsker nå dialog med helsemyndighetene for å gi innspill til hvordan apotekreguleringen bør endres.

Rapporten konkluderer med at nettapotek kan bidra til mer effektive apotek tjenester, noe som kommer forbrukerne til gode. Basert på erfaringen i mer liberaliserte

markeder, som Sverige, kan nettapotek øke konkurransen i markedet og øke tilgjengeligheten for apotek tjenester. Samtidig er det viktig at det nye apotekregelverket legger som premiss at utlevering av legemidler til sluttbruker skal være forsvarlig, samt medvirke til riktig legemiddelbruk i befolkningen.

Svar:

I 2016 fikk apotek adgang til å sende reseptpliktige legemidler til forbrukere bosatt utenfor apotekets naturlige geografiske kundeområde. Dette har ført til at en større andel av salget av legemidler nå skjer via nettapotek. Som stortingsrepresentant viser til er apotekregelverket utviklet med tanke på fysiske apotek, og er i liten grad tilpasset salg via nettapotek. Jeg ga derfor den 7. juni 2020 Legemiddelverket oppdrag om å utrede hvordan apotekregelverket bør innrettes for fremtiden, med sikte på at dette tilpasses dagens apotekmarked, hvor salg av legemidler skjer både i fysiske apotek og via nettapotek. Oppdraget inkluderte en vurdering av om det kan være formålstjenlig å skille mellom ulike apotekformer i regelverket. Videre skulle det utredes hvordan eventuelle endringer i regelverket antas å påvirke apotekmarkedet, apotekenes rolle knyttet til legemiddelberedskap og eventuelle endringers betydning for dekningsgrad for fysiske apotek. En vurdering av apotekenes avanse for ulike apotekformer, herunder om det er grunner som taler for at nettapotek og fysiske apotek skal ha forskjellige avansenivåer, var også omfattet av oppdraget.

I forbindelse med oppdraget innhentet Legemiddelverket skriftlige innspill fra bransjeaktørene knyttet til oppdragets ulike vurderingstemaer. Innspillene tyder på at enkelte krav i dagens regelverk kan være en barriere for endringer i retning av økt bruk av nettapotek. Enkelte aktører har også gitt uttrykk for at nåværende vertikale integrasjon mellom grossist og apotek utgjør en barriere for frittstående apoteks ramme- og konkurransevilkår. I lys av innspillene ble oppdraget senere justert til å inneholde en oppsummering av de enkelte problemstillingene som har kommet frem og Legemiddelverkets foreløpige vurderinger av disse.

Legemiddelverkets svar på oppdraget ble oversendt Helse- og omsorgsdepartementet 1. april 2021 og er nå til behandling i departementet.

SPØRSMÅL NR. 2038**Innlevert 27. april 2021 av stortingsrepresentant Roy Steffensen****Besvart 4. mai 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

På landsmøtet til Venstre vedtok man at partiet ikke ønsker at det skal tilbys nye lisenser til oljeleting på norsk sokkel. I sosiale medier uttaler lokale venstrerepresentanter fra Rogaland til bekymrede venstrevelgere at dette punktet ikke vil være en prioritert sak for Venstre i regjeringsforhandlingene.

Er klimaministeren av samme oppfatning?

Svar:

Venstres landsmøte har nettopp vedteke stortingsprogram for perioden 2021-2025. Dette vil danne utgang-

spunkt for arbeidet til Venstre sine stortingsrepresentantar i neste periode, herunder utarbeiding av krav i eventuelle regjeringsforhandlingar.

Eg registrerer med glede at representanten både har fulgt godt med på Venstres landsmøte, og er interessert i partiet vil få gjennomslag for av politikk framover. Dette blir det opp til Venstre si neste stortingsgruppe å prioritere.

På generelt grunnlag vil eg likevel oppmode representanten til å lese gjennom både olje- og energipolitikken, og den øvrige politikken, i Venstre sitt nye stortingsprogram. Der vil han finne mange gode forslag til korleis vi kan sikre fridom og moglegheiter for alle.

SPØRSMÅL NR. 2039**Innlevert 27. april 2021 av stortingsrepresentant Kjell-Børge Freiberg****Besvart 5. mai 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Vil statsråden bidra til at et etableres et testsenter for marin forsøpling på Fiskebøl?

BEGRUNNELSE:

20. april ble det kjent at regjeringen fjerner ansvaret for oljevern fra Senter for Oljevern og Marint Miljø, og at Kystverket med ansvar for oljevern skal forestå det videre arbeidet med etablering av testfasiliteter. Samtidig er det kommunisert at Senter for Oljevern og Marint Miljø sitt oppdrag rettes mer inn mot marin forsøpling og skal styrke Norges profilering på området.

Regjeringen har vedtatt etablering av testsenter på Fiskebøl i Lofoten og Vesterålen. I prosjektet så langt har marin forsøpling vært en viktig prioritering og kommer i utredningene ut som det satsingsområdet som kan gi mest effekt ut av etableringen. Senter for Oljevern og Marint Miljø i samarbeid med Kystverket har vært ansvarlig for utredningene hittil.

På regjeringens nettsider for «underliggende etater»(22.04.2021) står det følgende om Senter for Oljevern og Marint Miljø:

«...Senteret samarbeider med Kystverket om forprosjektet for etableringen av nye testfasiliteter for oljevern og marin forsøpling på Fiskebøl i Vesterålen...».

Norge kan ta et internasjonalt lederskap i arbeidet mot marin forsøpling. Derfor er det viktig at det nye testsenteret legger til rette for FoU, testing, øving og trening innen området marin forsøpling.

Svar:

Som representanten påpeker i begrunnelsen, ønsker regjeringen å videreutvikle arbeidet mot marin forsøpling. Derfor skal Senter for oljevern og marint miljø (SOMM) dedikeres til dette arbeidet fra 1. januar 2022. Oljeverndelen i SOMM overføres til Kystverket fra samme tidspunkt.

Vi mener at beslutningen om å målrette SOMMs arbeid mot marin forsøpling vil gi SOMM gode rammer for å videreutvikle arbeidet innen marin forsøpling. Samtidig

er det viktig at det gode arbeidet som SOMM har igangsatt og levert innen oljevern videreføres. Kystverket er vår nasjonale etat for ivaretagelse av statens beredskap mot akutt forurensing, og jeg er trygg på at dette arbeidet vil følges opp på en god måte.

Regjeringen har besluttet at det skal etableres testfasiliteter for oljeverntechnologi på Fiskebøl. Jeg vil presisere at overføringen av SOMMs ansvar innen oljevern til Kystverket, ikke vil rukke ved beslutningen om å etablere testfasiliteter for oljeverntechnologi på Fiskebøl i Hadsel kommune i Nordland.

På oppdrag fra Samferdselsdepartementet har Kystverket og SOMM levert en felles utredning om etablering

av testfasiliteter for oljeverntechnologi på Fiskebøl. Utredningen er mottatt og er nå til vurdering i Samferdselsdepartementet.

Jeg kan forsikre representanten om at jeg vil bidra til at regjeringens beslutning om etablering av et testfasiliteter for oljeverntechnologi på Fiskebøl effektiviseres. Det er et mål at senteret skal kunne benyttes både av Kystverket selv og av eksterne aktører med behov for testfasiliteter, og ved behov kan det benyttes til testing av teknologi tilknyttet både oljevern og andre formål. Det er på det nåværende tidspunkt ikke tatt stilling til innretning eller omfang av prosjektet.

SPØRSMÅL NR. 2040

Innlevert 27. april 2021 av stortingsrepresentant Sverre Myrli

Besvart 3. mai 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hvem eier kongevognen etter oppsplittingen av jernbanen, hvem har ansvar for drift av vognen etter at togtrafikken på ulike strekninger er lagt ut på anbud til ulike operatører, hvordan finansieres driften av vognen, og hvilke av de mange aktørene som nå finnes på jernbanen må involveres når kongevognen skal benyttes?

Svar:

Representanten Myrli stiller 4 konkrete spørsmål om kongevognen. Jeg svarer derfor på disse ett og ett. Spørsmålene framgår i kursiv, etterfulgt av mine respektive svar.

Hvem eier kongevognen etter oppsplittingen av jernbanen?

Svar: Vygruppen eier og drifter kongevognen i dag, men i løpet av 2021 vil eierskap og driftsansvar overføres til Norsk jernbanemuseum på Hamar.

Hvem har ansvar for drift av vognen etter at togtrafikken på ulike strekninger er lagt ut på anbud til ulike operatører?

Svar: Som nevnt over vil Norsk jernbanemuseum overta eierskap og driftsansvar fra Vygruppen i løpet av 2021.

Hvordan finansieres driften av vognen?

Svar: Drift og forvaltning av kongevognen har frem til i dag dels vært finansiert gjennom trafikkavtaler mellom staten ved Jernbanedirektoratet og Vygruppen. Etter at

Norsk jernbanemuseum overtar eierskap og driftsansvar (i løpet av 2021), vil museet, finansiert av Jernbanedirektoratet, bekoste drift og vedlikehold.

Hvilke av de mange aktørene som nå finnes på jernbanen må involveres når kongevognen skal benyttes?

Svar: Etter at Norsk jernbanemuseum i løpet av året overtar eierskap og driftsansvar, vil bruk av kongevognen avtales mellom museet og operatør på den aktuelle strekningen – på bestilling fra Slottet.

SPØRSMÅL NR. 2041**Innlevert 27. april 2021 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland****Besvart 5. mai 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Mener statsråden det er akseptabelt at saksbehandlingstiden hos NAV medfører at folk risikerer å gå nærmere et år uten å få utbetalt sykepenges, og hvilke tiltak vil han eventuelt iverksette for å sikre at folk får behandlet sine saker hos NAV innen rimelig tid?

BEGRUNNELSE:

Aust-Agder blad omtalte 24.april et tilfelle der en person hadde ventet på sykepenges siden august. Vedkommende hadde gått fra dagpenger som permittert til å bli sykemeldt. Han har imidlertid fortsatt ikke fått avklart sin sak, og dermed ei heller utbetalt noen sykepenges.

NAV beklager til Aust-Agder blad at det har tatt så lang tid å ferdigbehandle saken, men peker på at koronaepidemien fører til lang saksbehandlingstid. Å vente i åtte måneder på utbetaling fra NAV vil imidlertid for de aller fleste ha dramatiske konsekvenser for privatøkonomien.

Svar:

Det er svært beklagelig at brukere som har rett på en ytelse, blir gående uten nødvendig bistand lenger enn nødvendig.

Gjennomsnittlig saksbehandlingstid for førstegangssøknad om sykepenges er om lag fire uker som er det målsatte kravet. Saksbehandlingstid for klager på sykepenges samlet i vedtaks- og klageinstansen har imidlertid økt fra 125 dager i snitt i 2020 til 171 dager i snitt i første kvartal 2021.

Arbeids- og velferdsetaten har vært, og er fortsatt, i en ekstraordinær situasjon som følge av koronapandemien. Pandemien medførte en betydelig økning i antallet søknader om dagpenger og i tillegg en økning i søknader om omsorgspenges og sykepenges. Etaten ble derfor nødt til å gjøre omfattende omdisponeringer av saksbehandlerressurser, blant annet fra klage- og ankesaksbehandlingen, for å håndtere den økte saksmengden.

Arbeids- og velferdsetatens driftsbudsjett er midlertidig styrket både i 2020 og 2021 for å sikre tilstrekkelig kapasitet i saksbehandlingen, deriblant saksbehandlingen av klager, og etaten arbeider målrettet med å bygge ned restansene og redusere saksbehandlingstiden. Ansatte som vanligvis jobber med klagebehandling i NAV Klageinstans er fra høsten 2020 tilbakeført til sin or-

dinære jobb. Bemanningen der er også blitt styrket med 22 prosent sammenlignet med høsten 2019.

Arbeids- og velferdsetaten har orientert meg om en positiv utvikling etter nyttår i forventet saksbehandlingstid på klager i NAV Klageinstans der noen ytelser nå er innen saksbehandleingsfristen på 12 uker. Arbeids- og velferdsetaten gir på nav.no en oppdatert oversikt over forventede saksbehandlingstider for klager i alle vedtaksinstanser.

Prosjekt 3 i Moderniseringen av IKT i Arbeids- og velferdsetaten leverer moderniserte løsninger for brukere, samhandlere og saksbehandlere på sykepengeområdet. I 2020 leverte Prosjekt 3 søknadsdialog for sykemeldte og arbeidsgiver og ny vedtaksløsning for sykepengesøknader. Denne moderniseringen skal bidra til at saksbehandlingstiden blir redusert ved økt automatisering og mindre manuell behandling.

Jeg har forståelse for at mange opplever det som personlig vanskelig at saksbehandlingstiden strekker seg over en lang periode. Arbeids- og sosialdepartementet følger opp Arbeids- og velferdsetaten på dette området, og forventer at etaten tar nødvendige grep for å få saksbehandlingstiden på klagesaker ned på akseptabelt nivå.

I tillegg vil regjeringen sette i gang en helhetlig gjennomgang av klage- og ankesystemet i Nav og Trygderetten. Vi tar sikte på å få startet arbeidet før sommeren. Et utvalg vil vurdere alle sider ved dagens system – både mulige forbedringer innenfor dagens modell, men også alternative måter å organisere dette på. Utvalget skal fokusere på tiltak som bedrer systemet for brukerne, sikrer rettssikkerheten deres samt en mer effektiv sakshåndtering.

SPØRSMÅL NR. 2042**Innlevert 27. april 2021 av stortingsrepresentant Jon Engen-Helgheim****Besvart 6. mai 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hva er begrunnelsen for at regjeringen nå ber Oslo kommune prioritere å åpne opp kulturlivet fremfor øvrig næringsliv, som for eksempel kjøpesentre, spesialbutikker og serveringsbransje?

BEGRUNNELSE:

I et intervju med Avisa Oslo i helgen ber statsråd Abid Raja Oslo kommune prioritere å åpne kulturlivet når hovedstaden skal gjenåpnes. Dette til tross for at næringslivets organisasjoner og Oslos handelsnæring har bedt om at restriksjonene næringslivet står overfor prioriteres å lempes på når gjenåpningen av Oslo starter, slik at tusenvis av de som i dag er permitterte i handels- og servicenæring kan gå tilbake til jobb.

Svar:

Statsråd Abid Raja har i et intervju med Dagbladet 25.04 om saken stortingsrepresentanten tar opp, presisert at regjeringen støtter smitteverntiltakene i Oslo, også de som rammer kulturen. Statsråden forklarte samtidig at intervjuet i Avisa Oslo var ment som en anmodning til byrådslederen i Oslo kommune om at de etter å ha prioritert barn og unge også må huske på kulturlivet som en del av næringslivet når kommunen skulle gjenåpnes.

Regjeringen har dermed ikke tatt til orde for å prioritere kulturlivet foran øvrig næringsliv. Regjeringens prioritering er barn og unge først, deretter arbeidsplasser og næringsliv. Denne prioriteringsrekkefølgen er ikke endret.

SPØRSMÅL NR. 2043**Innlevert 27. april 2021 av stortingsrepresentant Siv Mossleth****Besvart 4. mai 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

I år blir isfiskeløypa til Virvassdammen kraftanlegg i Rana kommune hvor det har vært lov å kjøre med snøskuter for isfiskere siden 1977 stengt. Det må være en utilsiktet virkning av lovendringen som åpner for rekreasjonsskjøring at denne isfiskeløypen, som allerede har svært strenge restriksjoner, stenges. Både Rana kommune og Statsforvalteren i Nordland er positive til løypa. Meningen med å endre loven kan da ikke være at adgang til å opprette rekreasjonsløyper skal stenge for en isfiskeløype som flere generasjoner har brukt.

Er det regjeringas intensjon å få stengt denne tradisjonelle isfiskeløypa som går langs bilveien inn til Virvassdammen?

BEGRUNNELSE:

Isfiskeløypa fra 1977 som følger bilveien inn til Virvassdammen kraftanlegg stenges fordi paragraf 8 i motor-

ferdselloven sier at «I avgrensede områder med viktige fiskevann som ligger mer enn 5 km fra brøytet veg, og som har liten befolkning og ligger utenom hyttegrender og sårbare naturvern-, friluft- eller viltområder, kan Miljødirektoratet åpne mulighet i enkelte deler av landet for bruk av snøscooter. I slike områder kan fylkesmannen legge ut løyper for kjøring med snøscooter etter forslag fra kommunen.» ikke gjelder fra juni 2021.

Meningen med å endre motorferdselsloven kan da ikke være at rekreasjonsløyper skal ødelegge for en isfiskeløype som flere generasjoner har brukt?

Bilveien fra Virvassdammen benyttes av fiskere, jegere og bærplukkere ved Virvatn hele sommeren/høsten. Men nå ødelegger endringen i motorferdselsloven for muligheten for det tradisjonelle isfisket ved Virvatnet.

Denne isfiskeløypa som Statsforvalteren i Nordland var positiv til ble påklaget av div organisasjoner og dermed ble ekstern Statsforvalter oppnevnt. Ekstern Statsforvalter i Trøndelag tok etterhvert klagen til følge og

legger ned isfiskeløypa fra 2021 fordi eneste annet alternativ når paragraf 8 i motorferdselloven forsvinner 21.06 i år var å gi den status «rekreasjonsløype». I begrunnelsen vises det til at løypa går i «inngrepsfritt område». Isfiskeløypa går derimot langs en bilvei og inn til et vannkraftanlegg og det er ikke et inngrepsfritt område. Et vannkraftanlegg i fjellet det motsatte av inngrepsfritt. Løypa følger uavbrutt bilveien, og ender der bilveien ender. I tillegg til kraftanlegget har strekninga kraftgate, steindeponi, og ei tørrlagt virvasselv.

Kan Statsforvalteren i Trøndelag misforstått, og ment at «Virvassdam» og «Virvann» er samme sted? Fra Virvassdam til Virvann er det jo inngrepsfritt, men fra Andfjell til Virvassdam er det som tidligere nevnt en bilvei inn til vasskraftanlegg, og det er jo på denne strekninga det er tillatt med persontransport av isfiskere. Fra Virvassdam til Virvann må isfiskerne gå 5-8 km på ski for å komme frem. Etter lovendringen hvor myndighetene åpnet for at kommunene kunne etablere rekreasjonsløyper så ble begrepet «isfiskeløyper» samtidig fjernet fordi man trodde rekreasjonsløypene erstattet isfiskeløypene. Dette ble dessverre helt feil i dette tilfellet, og fordi isfiskeløypa inn Virvassdammen heretter må kalles rekreasjonsløype så avsluttes løypa som har vært der siden 1977.

Statsforvalteren Trøndelag tar ikke hensyn til det kommunale selvstyre når det ble gitt tillatelse til å opprettholde denne isfiskeløypa kun til juni 2021. Om kommunen kan opprette rekreasjonsløyper andre steder slik at folk kan få kjøre skuter, har det ikke betydning i denne saken. For isfiskere som har fisket på Virvatn gjennom flere generasjoner handler dette ikke om å kjøre skuter i andre rekreasjonsløyper. Det handler om friluftsliv, om å holde tradisjoner levende, om å høste av naturen.

Fakta:

Rana kommune har forskriftfestet løype for kjøring med snøskuter til parkeringsplassen for Virvatn, Virvassdammen, med følgende vilkår:

- a) Bruk av løypene er kun tillatt i forbindelse med isfiske og transportbehov i denne sammenheng.
- b) Dokumentasjon for betalt fisketrygdavgift og fiskekort må kunne forevises for oppsyn.
- c) Kjøring er ikke tillatt utenfor løypene.
- d) Bruk av løypene er tillatt i perioden 1. februar til og med 1. mai, annenhver uke.

Med uke forstås i denne sammenheng tidsrommet mandag kl. 00.00 til søndag kl. 24.00.

I påskehelgen er kjøring ikke tillatt.

e) All kjøring skjer på eget ansvar og må skje etter vanlige regler for hensynsfull ferdsel.

Forskrift om løyper for kjøring med snøskuter til Virvatnet og Fiskløvatnet, Rana kommune, Nordland: <https://lovdata.no/dokument/LF/forskrift/1998-03-19-346>

Svar:

Den særskilde regelen for isfiskeløyper ble vedtatt oppheva i 2015, i samband med at Stortinget vedtok den nye regelen i motorferdsellova § 4a som gir kommunane høve til å etablere rekreasjonsløyper for snøskuter. Det same gjaldt den særskilde regelen om snøskuterløyper i Nord-Troms og Finnmark. Grunnen til at desse reglane blir oppheva, er at det ikkje lenger er bruk for dei når alle kommunane no har eigen heimel til å opprette løyper gjennom den nye regelen i motorferdsellova § 4a.

For å gi kommunane tid til å vedta dei gamle løypene etter det nye regelverket, ble det bestemt at opphevinga ikkje skulle tre i kraft før etter seks år, det vil seie 19. juni 2021.

I Prop. 35 L (2014-2015) kap. 5.6.1.3 seier departementet blant anna:

“Ved å gi kommunene en frist på seks år mener departementet at kommunene har god tid på seg til å gjennomføre de prosesser som er nødvendige for å få fastsatt løypene innenfor de nye reglene.”

Eg har ikkje vore inne i saksbehandlinga av den konkrete saka i Rana kommune, som er endeleg avgjort av Statsforvaltaren i Nordland. Eg ønsker derfor ikkje uttale meg om denne saka konkret. Generelt så er det slik at for at ei tidlegare isfiskeløype skal kunne brukast etter 19. juni 2021, må den bli fastsett på nytt etter dei nye reglane i motorferdsellova § 4a og den tilhøyrande forskrifta.

Som det går fram av lovforarbeida, ble datoen for når opphevinga skulle tre i kraft satt seks år fram i tid nettopp fordi regjeringa føresette at kommunane ønska å vidareføre ein del av dei eksisterande løypene, og seksårsfristen ville gi kommunane tid til å gjere dei naudsynte vurderingane og prosessane for å få til dette. Meininga med lovendringa var derfor ikkje å stenge gamle løyper som var brukt i generasjonar, som representant Mossleth spør om.

Eg har ikkje oversikt over kor mange av dei tidlegare løypene i Finnmark og Nord-Troms eller isfiskeløypene som har blitt vedtatt som løyper etter nytt regelverk, men eg veit at det er ein god del. Eit eksempel er Sør-Varanger kommune som har vidareført alle dei 473 kilometrane med snøskuterløype som dei hadde før lovendringa. Eit anna eksempel er Snåsa kommune, som har omgjort si isfiskeløype til løype etter nytt regelverk.

Det er likevel slik at løyper som skal bli vedtatt etter det nye regelverket, må oppfylle krava som er stilt i dette regelverket. Det betyr både krav til sjølve løypene – til dømes at dei ikkje skal ligge i verneområde – og til kommunen sin prosess for å vedta løyper.

SPØRSMÅL NR. 2044**Innlevert 27. april 2021 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand****Besvart 4. mai 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Rv. 4 er en kritisk næringsvei for industri både i Vestre Toten og omegn. I Stortingets høring om NTP sa administrerende direktør Kyseth i Bentler Automotives Raufoss: "Vi kan ikke gamble med at deler av industrien langs rv. 4 går under på grunn av dårlig veistandard. Både nye veier og Statens vegvesen har pekt på at en helhetlig utbygging vil være noe av det mest samfunnsøkonomisk lønnsomme prosjektet."

Hva gjør at rv. 4 ikke er omtalt som viktig vei for industri og næringsliv i NTP, og vil statsråden "gamble" med industrien?

BEGRUNNELSE:

Viser til omtale av rv. 4 i Nasjonal Transportplan Meld. St. 20 (2020-2021):

"Rv. 4 Hunndalen–Mjøsbrua – porteføljeutvidelse Rv. 4 fungerer som en regional innfartsvei for arbeidstrafikk mellom Oslo og Nittedal/Vest-Oppland, og den spiller en sentral rolle som en regional og lokal samferdselsåre på vestsiden av Mjøsa.

Hovedutfordringen med dagens vei er lang reisetid, dårlig trafiksikkerhet og stedvis dårlig kapasitet. Tiltaket på strekningen rv. 4 Mjøsbrua–Hunndalen inkluderer en omkjøringstunnel under Gjøvik, og gir en innkorting på om lag 2 km."

Viser videre til omtale i Oppland Arbeiderblad 15. april 2021, og høringsinnspill fra Innlandet fylkesting datert 14.05.2020 der rv. 4 er prioritert øverst.

SPØRSMÅL NR. 2045**Innlevert 27. april 2021 av stortingsrepresentant Arild Grande****Besvart 5. mai 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Viser til Dokument nr. 15:1891 (2020-2021) hvor jeg stilte følgende spørsmål: «Hva er både nominell og reel utvikling i ASDs budsjett for å få folk i jobb fra 2013 til i dag, hvor midlertidige koronatiltak ekskluderes?».

Svar:

Jeg kan ha en viss forståelse for at industri og næringsliv er skuffet over statusen prosjektet rv. 4 Oslo-Gjøvik har i NTP 2022-2033. Jeg er kjent med at strekningen var prioritert både i Nye Veier og Statens vegvesens innspill til prioriteringer til NTP.

At et prosjekt ikke er nevnt i ny NTP er likevel ikke det samme som at det ikke vil bli startet opp de neste 12 årene. Siste seksårsperiode inneholder færre detaljer om prosjekter. Vi har kun angitt en samlet økonomisk ramme for store investeringer. At et prosjekt er nevnt i ny NTP en viktig milepæl, men det kan skje endringer i rekkefølgen på prosjektene. I ny NTP har transportvirksomhetene fått større frihet til å foreslå endret rekkefølge og omfang for prosjektene. Dette kaller vi for porteføljestyring. Hvis et prosjekt blir optimalisert og får økt samfunnsøkonomisk lønnsomhet, kan det "rykke frem i køen": Kutt i kostnader kan gjøre det mulig å bygge ut prosjektene i ny NTP raskere. Dette kan også åpne opp for andre prosjekter.

Jeg vil likevel fremheve at det satses betydelig på veiene i Innlandet. Blant annet med Nye Veier AS sine vegutbygginger på E6. I tillegg utvides Nye Veier AS sin portefølje med strekningene E6 Otta-Dombås, E136 Dombås-Vestnes, Rv 25 Hamar-Løten og Rv. 4 Hunndalen-Mjøsbrua. Ny NTP legger videre opp til en videre utbygging av rv. 4 Roa-Gran grense og ny vei forbi det skredusatte området ved E16 Kvamskleiva. I tillegg legges det opp til betydelige utbedringer på rv. 3 i Østerdalen.

Kan det bes om at svaret oppgis i 2021-kroner på samme måte som ved svar på budsjettspørsmål i forbindelse med Stortingets behandling av statsbudsjettet for 2021?

Svar:

Jeg viser til svar på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 1891 av 16. april 2021. Tabellen nedenfor viser svar i 2021-kroner. For å svare på spørsmålet vurderes det som mest relevant å se på kap. 605 Arbeids- og velferdsetaten, post 01 Driftsutgifter (i kategori 09.10) og kap. 634 Arbeidsmarkedstiltak (i kategori 09.30). Tabellen viser prosentvis og absolutt endring, både nominelt og reelt. For å omgjøre til faste priser, er det brukt en vektet prisjustering lik 70 prosent av lønnsvekst og 30 prosent av prisvekst (KPI). Det er tatt utgangspunkt i nysaldert budsjett for årene 2013-2020. Tall for 2021 er siste vedtatt budsjett. Det vil si at lønnskompensasjon for 2021 som følge av lønnsoppgjøret i 2021 ikke er inkludert i budsjettet.

Det er flere elementer i etatens driftsbudsjett som ikke er direkte knyttet til å få folk i jobb og det er endringer som skyldes tekniske justeringer og flytting av ansvarsområder. Eksempelvis skyldes store deler av nedgangen i 2018 (i 2021-priser) at NAV Innkreving ble overført til Skatteetaten, i 2019 ble det opprettet en egen driftspost under kap. 634 til tiltak i egen regi, som igjen førte til at

200 mill. kroner ikke ble overført til etatens driftsbudsjett (fra kap.634, post 76), og endringer i måten man regnskapsfører arbeidsgiverandelen av pensjonspremien har forsert 160 mill. kroner fra 2021 til 2020.

Arbeids- og velferdsetaten ble midlertidig styrket med til sammen 900 mill. kroner i 2020 og 750 mill. kroner i 2021 for å avhjelpe situasjonen i etaten som følge av pandemien. Disse midlene er tatt ut i tabellen. I 2020 ble det også opprettet en midlertidig kompensasjonsordning for forhåndsgodkjente tiltaksarrangører bevilget med 100 mill. kroner under kap. 634 som også er tatt ut. I Prop. 1 S (2020-2021) styrket regjeringen arbeidsmarkedstiltakene rettet mot arbeidssøkere med til sammen 825 mill. kroner, inkl. personellressurser. I Prop. 79 S (2020-2021) ble arbeidsmarkedstiltakene ytterligere styrket med til sammen 525 mill. kroner, inkl. personellressurser. Den styrkede innsatsen skal motvirke at ledigheten blir varig høyere som følge av koronakrisen, men er ikke et midlertidig koronatiltak som sådan, og disse midlene er derfor inkludert i tabellen.

<i>Mill. kroner</i>									
<i>Kap. 634 Arbeidsmarkedstiltak</i>									
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021*
Nysaldert budsjett	7 286,3	7 296,1	7 658,1	8 278,2	8 929,6	8 728,4	8 994,5	9 010,2	10 564,9
Endring fra året før		9,8	362,0	620,1	651,4	-201,2	266,1	15,7	1 554,7
Prosentvis endring		0,1	5,0	8,1	7,9	-2,3	3,0	0,2	17,3
Faste 2021-priser	8 962,7	8 736,2	8 938,2	9 441,0	9 962,7	9 469,3	9 463,7	9 243,6	10 564,9
Endring fra året før		-226,4	202,0	502,8	521,7	-493,4	-5,6	-220,1	1 321,3
Prosentvis endring		-2,5	2,3	5,6	5,5	-5,0	-0,1	-2,3	14,3
<i>Kap. 605 Arbeids- og velferdsdirektoratet, post 01 Drift</i>									
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021*
Nysaldert budsjett	10 625,40	11 081,40	11 292,40	11 419,40	11 683,90	11 875	11 833,90	12 257,90	12 264,7
Endring fra året før		456,0	211,0	127,0	264,5	191,1	-41,1	424,0	6,8
Prosentvis endring		4,3	1,9	1,1	2,3	1,6	-0,3	3,6	0,1
Faste 2021-priser	13 070,0	13 268,7	13 179,9	13 023,4	13 035,7	12 883,0	12 451,2	12 575,4	12 264,7
Endring fra året før		198,7	-88,7	-156,5	12,3	-152,7	-431,8	124,2	-310,7
Prosentvis endring		1,5	-0,7	-1,2	0,1	-1,2	-3,4	1,0	-2,5
<i>Forutsetning</i>									
Prisjusteringsfaktor	3,4	2,7	2,6	2,3	2,2	2,8	3,1	2,6	2,6

*Vedtatt budsjett 2021. Lønnskompensasjon for 2021 som følge av lønnsoppgjøret i 2021 er dermed ikke inkludert.

SPØRSMÅL NR. 2046**Innlevert 27. april 2021 av stortingsrepresentant Arild Grande****Besvart 10. mai 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

Når vil arbeidsmarkedstiltaket sommerjobb for unge være tilgjengelig slik at offentlige og private arbeidsgivere kan benytte seg av det, og hvor mange sommerjobber skal det bidra til å finansiere og hvordan vil disse fordele seg utover landet, og ber også om at utlysning og mobiliseringsprosessen redegjøres for, herunder hvordan det er tenkt å virke sammen med kommunale initiativ for sommerjobber?

BEGRUNNELSE:

Viser til at høringsprosessen for "Forslag til nytt arbeidsmarkedstiltak – sommerjobb for unge med bistandsbehov" ble avsluttet 15. mars.

Svar:

Høy arbeidsledighet blant unge og lav tilgang på sommerjobber er bakgrunnen for at Regjeringen innfører et nytt arbeidsmarkedstiltak med tilskudd til arbeidsgivere i offentlige og private virksomheter som tar inn unge fra NAV på sommerjobb. Målgruppen for tiltaket er personer under 30 år som er under oppfølging fra NAV og som har problemer med å få sommerjobb på ordinære vilkår. Tiltaket kan også benyttes overfor unge som har falt ut eller som står i fare for å falle ut av videregående opplæring og unge fra lavinntektsfamilier.

Tilskudd til sommerjobb vil bli innført sommeren 2021 og gjelder for perioden fra og med 1. juni til og med 31. august. Det kan unntaksvis godkjennes sommerjobb utenfor denne perioden hvis det foreligger særlige grun-

ner for dette og vurderes som hensiktsmessig for deltakeren.

Det er et mål å kunne tilby 2000 sommerjobber gjennom dette arbeidsmarkedstiltaket.

Målsetningen er nasjonal, og er ikke begrenset til et bestemt antall sommerjobber per fylke. Det vil være arbeidsgiveres innmeldte behov, situasjonen i arbeidsmarkedet lokalt, og NAV sitt arbeid med å finne aktuelle arbeidsgivere og arbeidssøkere som vil styre hvordan sommerjobbene fordeles seg.

NAV har hatt kontinuerlig dialog med arbeidsgiverorganisasjonene for å informere om prosessen med å etablere den nye ordningen med tilskudd til sommerjobber, hvem som er målgruppen for tiltaket og hvordan et samarbeid er tiltenkt. I dialog med arbeidsgiverorganisasjonene vil NAV utarbeide informasjon som kan distribueres til bedrifter gjennom deres kommunikasjonskanaler. I tillegg vil NAV gjennom sine sentrale samarbeidsavtaler og markedskontakter oppsøke bedrifter for å gi informasjon om tiltaket. Siktemålet er å få god tilgang av aktuelle sommerjobber for denne målgruppen.

For å kunne få tilbud om arbeidsmarkedstiltaket sommerjobb er det et krav at tiltaksdeltakeren må ha behov for arbeidsrettet bistand. NAV vurderer behovet for veiledning og hjelp når arbeidssøkeren har registrert seg. Denne vurderingen skjer kort tid etter registrering hos NAV og betyr at NAV løpende har oversikt over hvem som har behov for arbeidsrettet bistand.

Personer som får sommerjobb gjennom kommunale initiativ, trenger ikke å ha en tilknytning til NAV. Samarbeid mellom det kommunale og det statlige tilbudet vil bli vurdert i hvert enkelt NAV-kontor ut i fra lokal kunnskap.

SPØRSMÅL NR. 2047**Innlevert 27. april 2021 av stortingsrepresentant Svein Roald Hansen****Besvart 6. mai 2021 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Hva er den reelle veksten i statsbudsjettets utgifter og oljepengebruk fra 2013-2021?

BEGRUNNELSE:

Ber om at nysalderte budsjetter benyttes, samt sist vedtatte budsjett for 2021 – og at svaret oppgis per år i ab-

solutte tall og i prosent, i 2021-kroner på samme måte som ved svar på budsjettspørsmål i forbindelse med Stortingets behandling av statsbudsjettet for 2021. For 2020 og 2021 bes det om at beløp og prosent synliggjøres inkludert og uten midlertidige koronatiltak. Det bes også om egne tabeller over hva som er regnet inn som midlertidige koronatiltak.

Svar:

Bruken av oljeinntekter måles ved det strukturelle, oljekorrigerte underskuddet. Tabellen nedenfor viser størrelsen på det strukturelle, oljekorrigerte underskuddet i mrd. 2021-kroner og den reelle, underliggende veksten i statsbudsjettets utgifter i prosent fra 2013-2021.

	Strukturelt, oljekorrigert budsjettunderskudd (mrd. 2021-kroner)	Reell, underliggende utgiftsvekst (pst.)
2013	160,4	2,5
2014	186,5	3,1
2015	212,0	2,8
2016	237,9	2,6
2017	249,5	1,9
2018	237,0	0,7
2019	252,0	1,7
2020	378,5 (~257)	8,6 (~0,1)
2021	344,6 (~288)	-1,5 (~-3,0) ¹⁾

Basert på regnskapstall for 2020 og saldert budsjett 2021.

Tallene i tabellen viser status etter behandlingen av Saldert budsjett 2021 og inkluderer midlertidige koronatiltak som var vedtatt på dette tidspunktet.

Tall i parentes er uten koronarelaterte tiltak. Departementet har gjort et grovt anslag for å synliggjøre effektene med og uten koronarelaterte tiltak. Dersom en ser bort fra de midlertidige koronatiltakene, ville strukturelt, oljekorrigert underskudd blitt redusert med om lag 122¹ mrd. kroner i 2020 (fra Meld. St. 3 Statsrekneskapen 2020) og om lag 56 mrd. kroner for 2021 (fra Saldert Budsjett for 2021). Koronatiltak på utgiftssiden av budsjettet utgjorde om lag 114 mrd. kroner i 2020 og om lag 53 mrd. kroner i 2021 etter behandlingen av saldert budsjett.

Tabell 1.1 i Prop. 56 S (2020-2021) oppsummerer de økonomiske tiltakene som er satt inn i 2020 i møte med virusutbruddet, inkludert regjeringens forslag i nysalderingen. Tabell 1.2 i Prop. 79 S (2020-2021) viser tilsvarende oppstilling for de økonomiske tiltakene som har blitt vedtatt eller foreslått i 2021-budsjettet frem til og med fremleggelsen av proposisjonen i slutten av januar. Oversikten inkluderer også tiltak som er lagt frem etter saldert budsjett, og er derfor ikke sammenlignbart med tallene i avsnittene over. Det kommer nye tall for det strukturelle oljekorrigerte budsjettunderskuddet og for koronatiltakene i revidert nasjonalbudsjett som legges frem 11. mai.

¹ Tilsvarende bevilgede økonomiske tiltakene på 131,3 mrd. kroner (se tabell 1.5 i Meld. St. 3 (2020-2021)) fratrukket overføringer av ubenyttede midler til 2021 på 9,7 mrd. kroner (se tabell 1.8 i Meld. St. 3 (2020-2021)).

SPØRSMÅL NR. 2048

Innlevert 27. april 2021 av stortingsrepresentant Ingrid Heggø

Besvart 5. mai 2021 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

I desember fikk NTB oversendt beregninger fra Finansdepartementet som viser endringer i samlet skatte- og avgiftsnivå under Erna Solberg som statsminister.

Kan jeg få oversendt samme oversikt, altså vedtatte endringer i samlet skatte- og avgiftsnivå, kun varige skatte- og avgiftslettelser, målt i 2021-kroner (Ber om at sum avgift og sum skatt fremgår og at midlertidige kutt holdes utenfor, men synliggjøres i egen oversikt)?

Svar:

Samlede, varige skatte- og avgiftslettelser under denne regjeringen, inkludert budsjettavtalen for 2021, er om lag 34 mrd. 2021-kroner. I tillegg kommer nåverdien av skattelettelsene for petroleumsnæringen på om lag 8,3 mrd. 2021-kroner.

Tabell 1 viser endringen i skattenivået, dvs. den varige netto reduksjonen i skatter og avgifter, samt skatte- og avgiftsendringene fordelt på ulike arter.

Tabell 1 Samlede skatte- og avgiftslettelser under Solberg-regjeringen. Samlede lettelsers til og med vedtatt 2021-budsjett. Fordelt på ulike skatte- og avgiftskategorier. Fullt innfasert. Mill. 2021-kroner.

Inntektsskatt personer	-18 000
Formuesskatt	-9 900
Arveavgift	-2 300
Næringsbeskatning	-6 300
Merverdiavgift	2 000
Miljørelaterte avgifter	6 700
Andre særavgifter, toll	-5 600
Sektoravgifter og overprisede gebyrer	-800
Delsum	-34 100
Petroleums-selskap (nåverdi)	-8 300

Kilde: Finansdepartementet.

Tabell 2 viser provenyvirkningene i 2020 og 2021 av midlertidige skatte- og avgiftslettelsers innført i møte med pandemien, unntatt de midlertidige lettelsene for petroleumsnæringen som inngår som en beregnet nåverdi i tabell 1. Den midlertidige opphevelsen av flypassasjeravgiften og de midlertidige lettelsene i den lave merverdiavgiftssatsen er foreløpig ikke reversert. Den lave merver-

diavgiftssatsen gjelder til og med 30. juni 2021, mens flypassasjeravgiften er opphevet ut 2021.

Tabell 2 inneholder ikke ordninger for utsatt innbetaling av skatter og avgifter.

Tabell 2 Midlertidige skatte- og avgiftslettelsers i møte med pandemien. I kronologisk rekkefølge etter tidspunkt for innføring. Påløpt provenyvirkning i 2020 og 2021. 1 Mill. kroner (nominelt).

	2020 og 2021
Flypassasjeravgift oppheves fra 1. januar til 31. oktober 2020.....	-1 560
Lav sats for merverdiavgift reduseres fra 12 til 6 pst. i perioden fra og med 1. april 2020 til og med 31. oktober 2020 ²	-1 490

Totalisatoravgiften avvikles for 2020.....	-120
Satsene i arbeidsgiveravgiften reduseres med 4 prosentenheter for mai-juni (3. termin). Tilskuddsordning på 167 mill. kroner for sone V.....	-10 500
Midlertidige startavskrivninger på 30 pst. (mot ordinært 20 pst.) innføres for saldogruppe d.....	-1 200
Reduksjonen i lav merverdiavgiftssats til 6 pst. forlenges til 31.12.2020.....	-250
Fritaket for flypassasjeravgift forlenges for nov/des 2020.....	-170
Flypassasjeravgift oppheves for 2021.....	-1 650
Reduksjonen i lav merverdiavgiftssats til 6 pst. forlenges til 30.06.2021.....	-950

1 Virkninger i senere budsjettår er ikke inkludert i tabellen.

2 Netto etter å ha korrigert for endringer i bevilgningene på budsjettets utgiftsside. Kilde: Finansdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 2049

Innlevert 27. april 2021 av stortingsrepresentant Marit Knutsdatter Strand

Besvart 5. mai 2021 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Regjeringa stiller store krav til kompetanse, og Senterpartiet mener regjeringa dertil må sikre at disse kravene kommer skoleelever til gode med god og meningsfylt undervisning, samt at lærere blir ivaretatt.

Hvordan vurderer statsråden kravet til «alternativ pedagogisk utdanning» som er en del av dagens kompetansebestemmelser for lærere, og vil statsråden at det ikke kan tolkes slik at 5 års praksis i lærerstilling uten fullført lærerutdanning, tilfredsstillende kravet?

BEGRUNNELSE:

Kompetansekravene for tilsetting i undervisningsstilling er nedfelt i opplæringsloven §10-1 med tilhørende forskrifter som bl.a. gir en oversikt over hvilke typer utdanning som kvalifiserer for tilsetting som lærer. I forskriftene §14-1 heter det:

«Alle som skal tilsetjast i undervisningsstilling, må ha pedagogisk bakgrunn i samsvar med krava i rammeplanane for lærarutdanningane med forskrifter, jf. Lov 1. april 2005 nr.

15 om universiteter og høyskoler § 3-2 andre ledd, eller ha tilsvarende pedagogisk kompetanse.»

Forskriften inneholder minimumskrav med hensyn til utdanning/bakgrunn for personer som skal tilsettes i en undervisningsstilling. Det er opp til arbeidsgiver selv å bestemme om det ved en tilsetting skal stilles krav ut over de minimumskrav som går fram av forskriften.

I rundskriv F-025-03 utdyper departementet kravet om pedagogisk bakgrunn, og det åpnes for at §14-1 er å forstå slik at også søkere med annen bakgrunn annen pedagogisk bakgrunn enn den som er beskrevet i universitets- og høyskoleloven § 54b, kan tilsettes i undervisningsstilling.

«Betingelsen er at denne andre pedagogiske bakgrunnen kan sies å tilsvare kravene i universitets- og høyskoleloven § 54b. Skoleeier må i slike tilfeller vurdere om en søker både gjennom annen pedagogisk utdanning og praksis har slik tilsvarende bakgrunn. Departementet mener at personer som ikke har alternativ pedagogisk utdanning, men kun pedagogisk praksis, bør kunne vurderes å ha slik tilsvarende pedagogisk kompetanse som nevnt i § 14-1 første ledd, dersom de har minst 5 års reell undervisningspraksis og dersom skoleeier samtidig har

forsikret seg om at vedkommende har den nødvendige teoretiske pedagogiske innsikten.» (Rundskriv F-025-03).

Denne presiseringen kan tolkes slik at Kunnskapsdepartementet i realiteten legger lite vekt på kravet om pedagogisk utdanning, særlig ettersom praksis fra lærerstilling kan erstatte kravet. I tillegg åpner departementet opp for at lærere som heller ikke har «alternativ pedagogisk utdanning», men realkompetanse (dvs. minst 5 års reell undervisningspraksis) også kan sies å ha «pedagogisk kompetanse» i henhold til § 14-1, forutsatt at skoleeier «har forsikret seg om at vedkommende har den nødvendige teoretiske pedagogiske innsikten.»

Svar:

Dyktige lærere er det viktigste for elevers læring. Regjeringen har blant annet styrket grunnskolelærerutdanningen, innført krav til kompetanse for undervisning og gjennomfører nå en historisk satsing på videreutdanning for at elever i alle klasserom skal møte dyktige lærere.

Ifølge opplæringsloven § 10-1 skal man ha relevant faglig og pedagogisk kompetanse for å kunne ansettes i undervisningsstilling i grunnskolen og videregående skole. Det gjelder også et krav om at de som skal undervise, må ha relevant kompetanse i de fagene de skal undervise i, jf. § 10-2. Mer detaljerte krav om hvilken kompetanse som er nødvendig, er gitt i forskrift til opplæringsloven kapittel 14.

Det fremgår av forskriftens § 14-1 første ledd at de som skal ansettes, må ha pedagogisk bakgrunn i samsvar med kravene i rammeplanene for lærerutdanningene med forskrifter, eller ha tilsvarende pedagogisk kompetanse. Forskriften angir i tillegg hva som er nødvendig utdanning og praksis for den som skal ansettes i undervisningsstilling på ulike årstrinn, eller som morsmålslærer for elever fra språklige minoriteter. Det er også fastsatt hva som er nødvendig kompetanse for å kunne undervise i ulike fag på ulike trinn.

Felles for alle kompetansekravene er at det er skoleeierne som må vurdere om kravene er oppfylt. Det er derfor også skoleeier som må vurdere om en søker har slik tilsvarende pedagogisk kompetanse som er nevnt i § 14-1.

Det er likevel gitt noe veiledning i lovforarbeidene og i rundskriv om de vurderingene skoleeierne må gjøre, som i rundskriv F-025-03 som representanten viser til. I dette rundskrivet legger departementet til grunn at ikke bare alternativ pedagogisk utdanning, men også praksis, kan tas med i vurderingen av om kravet i § 14-1 er oppfylt. Det er vist til at reell praksis i så fall må ha vart minst fem år. Det er dessuten en forutsetning at skoleeier forsikrer seg om at søkeren har den nødvendige teoretiske pedagogiske innsikten.

Når skoleeierne er gitt denne muligheten, åpner det for å vurdere mulige lærere som har en annen bakgrunn

enn det som er vanlig, men som skoleeier likevel mener har tilsvarende pedagogisk kompetanse. Dersom vedkommende skal bli ansatt, må skoleeier også mene at han eller hun samlet sett er den beste søkeren for den stillingen som er ledig.

Det alminnelige forvaltningsrettslige prinsippet om at den best kvalifiserte søkeren skal velges ved ansettelse i en offentlig stilling, er for øvrig særlig lovfestet i opplæringsloven for å tydeliggjøre at dette også gjelder ved ansettelser i skolen. § 10-5 sier at når en må velge mellom flere søkere, skal det legges vekt på utdanning og praksis, hvilke undervisningsbehov tilsetningen skal ta sikte på å dekke, og hvor kvalifisert søkeren ellers er for stillingen.

Det stilles derfor klare krav til kompetanse i skolen, og regelverket er klart på at det er den best kvalifiserte søkeren som skal ansettes i en lærerstilling. På den måten legger reglene til rette for god undervisning og ivaretar både elever og lærere.

Vi skal sende forslag til en helt ny opplæringslov på høring senere i år. Som en oppfølging av dette skal også lovens forskrifter gjennomgås. Det har skjedd flere endringer i kompetansekravene siden rundskrivet om praktisering av bestemmelsene om lærerkompetanse ble skrevet. Det vil derfor også være naturlig å se på rundskrivet på nytt, i lys av endringene som har skjedd siden 2003, og i lys av den nye loven og forskriften.

SPØRSMÅL NR. 2050**Innlevert 27. april 2021 av stortingsrepresentant Kari Henriksen****Besvart 4. mai 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Hva har organisasjonene ikke forstått, som gjør at kulturministeren valgte ikke å lyttet til deres helt klare tilbakemeldinger, og når utvides ordningen til å inkludere sommermånedene?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen valgte å legge ned ordningene for frivillighet og idrett 31.12 og heller komme med ny ordning for 2021, som er vesentlig endret og der man har gått bort fra å kompensere inntektsbortfall som følge av de begrensningene pandemien gir, til å kun dekke direkte kostnader ved arrangementene. Ettersom store deler av den helårige aktiviteten finansieres gjennom arrangementer, der mange naturligvis er kansellert, har mange organisasjoner og lag mistet inntektene som er viktige for å finansiere aktiviteten gjennom hele året. Regjeringen har i tillegg valgt å sette søknadsfrist i etterkant, altså lage en stimuleringsordning som skal stimulere etter at aktiviteten har skjedd. Situasjonen er at organisasjonene selv sitter med all risiko dersom de ønsker å lage arrangement.

I høringsrunden til den nye forskriften var tilbakemeldingene fra høringsinstansene helt tydelige på at inntektsbortfallet fortsatt måtte kompenseres og at det var viktig at ordningene også omfattet sommermånedene, da dette er hovedperiode for mange organisasjoners aktivitet. Viser til innspill fra blant annet Frivillighet Norge, Norges Idrettsforbund, Norsk Musikkråd og Kulturalliansen.

I februar stilte Stortinget seg bak utvidelse av budsjetttrammene til stimulerings- og kompensasjonsordningene for kultur, frivillighet og idrett fram til 1. september (Prop. 79 S). Begrunnelsen for utvidelsen var nettopp å bidra til å skape større forutsigbarhet. Regjeringen har likevel valgt å avslutte dagens ordninger 30.juni og holde tilbake de midlene som er vedtatt for å gi forutsigbarhet for sommermånedene.

Svar:

Da stimuleringsordningen for frivillighetssektoren var på høring i januar var mange positive til innretningen, særlig når det gjaldt dekning av merkostnader og at aktivitet, ikke kun arrangement, ble støttet i ordningen. Det er riktig at noen organisasjoner var kritiske til at ordningen ikke dekket inntektsbortfall på samme måte som i kompensasjonsordningen for idrett og frivillighet i 2020. For nye

støtteordninger i 2021 har det vært regjeringens linje å vri støtten over mot stimulering snarere enn kompensasjon. Dette skyldtes at vi forventet en gradvis gjenåpning av samfunnet denne våren. Dette har ikke slått til, og frivillige organisasjoner har vært nødt til å avlyse det meste av sine planlagte arrangementer og aktiviteter. Departementet har hatt en rekke møter med frivilligheten de siste ukene, for å diskutere hvilke tilpasninger som var viktige å få på plass. Regjeringen har besluttet å justere ordningen, slik at den også dekker mindreinntekter fra arrangement og aktivitet. Denne justeringen er nå oversendt ESA for godkjenning.

Det er ikke riktig at organisasjonene ikke vet hva de kan få dekket i ordningen. Regelverket var på høring i januar, og ESA-godkjent regelverk ble publisert rett før påske. Her fremkommer det hva organisasjonene kunne søke støtte til.

Nå justeres ordningen for å tilpasses smittesituasjonen. Etter at den justerte ordningen er godkjent av ESA vil det legges ut ytterligere veiledningsmateriale for å sikre forutsigbarhet og trygget for organisasjonene, god kvalitet på søknadene og dermed raskere utbetaling av midlene.

Ordningen omfatter veldig mange organisasjoner. I den delen av ordningen som har fordelt 255 millioner kroner til organisasjonene basert på innrapporterte tall fra momskompensasjonsordningen er det over 20 000 organisasjoner som mottar midler. Siden det er så mange organisasjoner som omfattes av ordningen er det viktig å utvikle et godt søknadsskjema som sikrer effektiv forvaltning og samtidig er enkelt for organisasjonene. Dette arbeidet tar tid, men prioriteres høyt i Lotteri- og stiftelsestilsynet.

Når det gjelder forlengelsen av ordningen i sommermånedene signaliserte jeg tidlig til organisasjonene at det var bevilget midler til støtteordninger for idrett og frivillighet i juli og august. Da smittesituasjonen forverret seg var hovedprioriteten å tilpasse ordningen til den faktiske smittesituasjonen, slik at justeringen også kunne legges til grunn for den forlengede perioden. Både justering og forlengelse av ordningen er sendt til ESA for godkjenning.

SPØRSMÅL NR. 2051**Innlevert 27. april 2021 av stortingsrepresentant Hans Andreas Limi****Besvart 6. mai 2021 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Det er naturlig at bedrifter stadig ser etter muligheter for å redusere kostnader, herunder endringer i selskapsstruktur. Dessverre finnes det eksempler på at bedrifter som har gjort denne jobben straffes med krav om tilbakebetaling av midler fra den midlertidige tilskuddsordningen for foretak med stort omsetningsfall.

Mener statsråden at det er riktig at for eksempel Mare Safety AS skal måtte tilbakebetale tilskudd fordi de av kostnadshensyn i 2019 fusjonerte Mare Safety AS og Mare Safe Sea AS?

BEGRUNNELSE:

Frem til desember 2019 var Mare Safe Sea AS og Mare Safety AS søsterselskaper der begge var eid 100 pst. av Mare Safety Holding AS i Ulsteinvik. I desember 2019 fusjonerte disse to søsterselskapene grunnet en forventet besparelse på 100.000 kroner. Siden mellom 93 pst. og 96 pst. av omsetningen i Mare Safe Sea AS kom fra salg til søsterselskapet Mare Safety AS er det ikke vanskelig å finne relevante tall for å beregne omsetningsfall til bruk i den midlertidige tilskuddsordningen. Til tross for dette har skattekontoret vedtatt at selskapet skal tilbakebetale hele det utbetalte tilskuddet for mars og april 2020, fordi metoden skattekontoret bruker for å beregne omsetningsnedgang for fusjonerte selskaper nå tilsier at Mare Safety har hatt et omsetningsfall på under 20 pst. for mars 2020 og under 30 pst. for april 2020.

Svar:

Representantens spørsmål gjelder tilskuddsordningen som gjaldt for månedene mars til og med august 2020, som jeg hadde ansvar for å etablere og som Skatteetaten har forvaltet. For ordens skyld presiserer jeg at jeg ikke uttaler meg om behandlingen av konkrete selskap, men at spørsmålet besvares generelt.

Kort tid etter utbruddet i Norge var det utbredt frykt for at akutt omsetningssvikt, som følge av utbruddet og smitteverntiltakene, ville true både næringsliv og arbeidsplasser, og også norsk økonomi. Ett av flere virkemidler som ble satt i verk for å motvirke slike negative konsekvenser, var tilskuddsordningen for foretak med stort omsetningsfall.

Formålet med denne ordningen var å holde ellers levedyktige foretak flytende og utenfor konkurs, slik at disse kan komme raskere opp igjen etter krisen, og der-

igjennom bidra til å trygge arbeidsplasser og en raskere innhenting av norsk økonomi.

Tilskuddsordningen for foretak med stort omsetningsfall skal gi tilskudd til foretak som har blitt påført økonomisk tap som følge av koronautbruddet og de tiltak som er iverksatt for å motvirke pandemien. Et grunnleggende vilkår for å falle inn under ordningen er at foretaket har hatt et stort omsetningsfall. Omsetningsfallets størrelse er også sentralt for å avgjøre hvor stort tilskudd foretaket kan få.

For å kunne konstatere om det har vært et fall i omsetningen på grunn av virusutbruddet, og hvor stort det eventuelt er, må man sammenligne faktisk omsetning etter utbruddet med det som ville vært en sannsynlig omsetning uten utbruddet, altså en beregnet normalomsetning.

Hovedregelen er at dette skjer ved å sammenligne omsetningen i måneden det søkes tilskudd for (tilskuddsmåneden) med den tilsvarende måneden i 2019. For foretak som har vært omstrukturert gjennom fisjon eller fusjon i perioden mellom sammenligningsmåneden i 2019 og tilskuddsmåneden, skal man i stedet sammenligne omsetningen med foretakets gjennomsnittlige omsetning for januar og februar 2020. Reglene er utformet for å kunne gjennomføre beregningen av omsetningsfallet uten å måtte gå inn i potensielt omfattende og tidkrevende analyser av tidligere regnskap og omsetningstall.

I tillegg gjelder det særregler for foretak som inngår i et konsern på søknadstidspunktet. Et konsern kunne velge å søke for de enkelte konsernforetakene, eller samlet for hele konsernet. Ved en konsernintern fusjon i perioden mellom sammenligningsmåneden i 2019 og tilskuddsmåneden, som synes å være problemstillingen i saken det vises til i spørsmålet, vil omsetningen i samme måned som tilskuddsmåneden i 2019 være et egnet grunnlag for å beregne omsetningsfall, siden omsetningen måles samlet for den norske delen av konsernet. Når konsernet søker samlet, er derfor Skatteetatens praksis å beregne omsetningsfallet på denne måten, også der det er foretatt konserninterne omorganiseringer.

Dersom beregningsreglene gjør at det beregnede omsetningsfallet for hvert enkelt konsernforetak ikke oppfattes som representativt, kan altså konsernet velge å søke samlet for alle konsernforetakene. Det innebærer at et konsern som samlet har hatt et stort omsetningsfall, vil kunne få tilskudd selv om vilkårene for tilskudd ikke er oppfylt for hvert enkelt konsernforetak, isolert sett.

Dersom vilkårene for tilskudd ikke er oppfylt, verken for konsernet samlet eller de enkelte konsernforetakene, vil det være et uttrykk for at konsernet samlet sett i den aktuelle perioden ikke er så kraftig rammet av den økonomiske krisen.

Ut fra formålet med ordningen og de kravene til enkelhet som var avgjørende for å sikre raske utbetalinger, mener jeg at situasjonen for konserninterne foretak som har vært gjenstand for omstrukturering, har vært godt ivaretatt.

Jeg gjør for ordens skyld oppmerksom på at behandlingen av foretak som har fisjonert og fusjonert i tiden mellom sammenligningsperioden og tilskuddsperioden, er noe justert i tilskuddsordningen for foretak med stort omsetningsfall som gjelder fra og med september 2020, og som forvaltes av Brønnøysundregistrene. Jeg vil samtidig understreke at historisk omsetning som referanse ikke alltid vil oppleves som fullt ut rettferdig, heller ikke for foretak som har omstrukturert seg i perioden etter virusutbruddet. For nyetablerte foretak er det ofte ikke noe egnet grunnlag for å anslå tapene på en objektiv og enkel måte, uten å gjøre individuelle analyser for det enkelte foretak med innslag av skjønnsmessige vurderinger. Det kunne ikke la seg gjøre i en masseforvaltningsordning

som skulle komme på plass raskt. Nyetableringer og omstruktureringer er en nødvendig del av en velfungerende markedsøkonomi. Disse utfordringene illustrerer at tilskuddsordningen ikke kan vare over lengre tid.

Samtidig gleder jeg meg over at deler av næringslivet i Norge har gått bra gjennom krisen. Selskapet som representanten Limi viser til i spørsmålet, kunne i pressemelding 11. september 2020 melde om god aktivitet, på tross av at virussituasjonen hadde satt preg på virksomheten. Det ble meldt om at både markedet for selskapets båter og bysser for tiden gikk bra, med flere nye kontrakter i begge segmenter. Konsernregnskapet som ble avlagt i april 2021, viser at konsernet har opprettholdt bemanningen i 2020 og oppnådd det beste årsresultatet på flere år. Bedømt ut ifra regnskapet har konsernet hatt god lønnsomhet i 2020, som jeg håper vil fortsette i tiden fremover.

Mange foretak er likevel fortsatt hardt rammet av den økonomiske krisen, og flere går en usikker fremtid i møte og frykter for selskap og arbeidsplasser som kan ha vært bygget opp gjennom generasjoner. Det gjelder særlig foretak i reiselivsnæringen og kulturnæringen. Vi konsentrerer vår innsats på hvordan vi best mulig kan hjelpe disse gjennom krisen med gode tiltak som er tilpasset den økonomiske situasjonen.

SPØRSMÅL NR. 2052

Innlevert 27. april 2021 av stortingsrepresentant Roy Steffensen

Besvart 3. mai 2021 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Viser til behandlingen av Meld. St. 6 (2019-2020) Tett på – tidlig innsats og inkluderende fellesskap i barnehage, skole og SFO, hvor flertallet skrev blant annet vedlagte merknad.

Kan statsråden kort redegjøre for arbeidet med oppfølging av stortingsmeldingen, og i særdeleshet den nevnte merknaden som vil sikre en tett oppfølging av barn med sansetap i hele landet?

BEGRUNNELSE:

«Flertallet viser til at det tidligere var eksempelvis syns- og audiopedagoger ute i regionene som bidro til en bedre, tidligere og mer systematisk støtte til disse ulike elevgruppene. Flertallet mener mulighetene som åpnes gjennom omorganiseringen og oppbygging av regional og lokal

kompetanse bør forsøke å ivareta tilsvarende kompetanse og tett oppfølging.»

Svar:

I oppfølgingen Meld. St. 6 (2019–2020) Tett på – tidlig innsats og inkluderende fellesskap i barnehage, skole og SFO (Tett på-meldingen) jobber vi med en rekke statlige tiltak som skal bidra til at kommuner og fylkeskommuner kan fange opp og følge opp alle barn og elever på en god måte. Kompetanseløftet i spesialpedagogikk og inkluderende praksis er et sentralt tiltak for å gjøre kommunene bedre i stand til dette. Utdanningsdirektoratet har fått i oppdrag å utvikle og forvalte kompetanseløftet. Arbeidet med kompetanseutviklingstiltak har startet opp i noen kommuner og fylkeskommuner og vil trappes opp i tiden framover. Direktoratet samarbeider blant annet med KS og Statped i dette arbeidet. Det er gjennomført regionale konferans-

er i alle fylker for å gjøre kompetanseløftet kjent og for å motivere kommuner og fylkeskommuner til å igangsette arbeidet, blant annet med å vurdere hvilke kompetansebehov de har på området.

Bedre tverrfaglig samarbeid er også svært viktig for at kommuner og fylkeskommuner skal kunne gi et bedre tilbud til alle barn og elever. Det er ikke minst viktig for samsesetapgruppene som ofte er avhengig av tjenester både innen helse og utdanning. 12. mars 2021 fremmet regjeringen Prop. 100 L (2020–2021) der det blant annet foreslås en harmonisering og styrking av reglene om samarbeid og individuell plan og innføring av en samordningsplikt for kommunen ved ytelse av velferdstjenester. Formålet med endringene er å styrke oppfølgingen av utsatte barn og unge og deres familier gjennom økt samarbeid mellom velferdstjenestene. En egen arbeidsgruppe har på oppdrag fra Kunnskapsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet sett på hva som kan bidra til bedre samarbeid og tydeligere ansvarsfordeling mellom Statped og spesialisthelsetjenesten. Rapporten har vært på høring og vi jobber nå med å vurdere forslagene i rapporten i lys av høringsinnspillene. Målet er at de som har behov for tjenester fra Statped og spesialisthelsetjenestene får gode, samordnede tjenester til rett tid, og at tjenestetilbudet er likeverdig i hele landet.

I Tett på-meldingen varslet regjeringen flere regelverksendringer og presiseringer blant annet om PP-tjenesten og om innstramming av bruk av assistenter for å gi spesialpedagogisk hjelp eller spesialundervisning. Forslagene som ble varslet i meldingen er inkludert i arbeidet med å følge opp NOU 2109: 23 Ny opplæringslov.

Tiltakene i Tett på-meldingen skal samlet bidra til at kompetansen kommer tettere på barna og elevene, og at kommuner og fylkeskommuner blir bedre i stand til å fange opp og følge opp barn og elever med behov for særskilt tilrettelegging på en god måte. Dette krever i tillegg stor innsats fra kommunene og fylkeskommunene selv,

noe som departementet også var tydelige på i meldingen. I meldingen la regjeringen vekt på at kommuner og fylkeskommuner selv må ha tilstrekkelig kompetanse til å kunne gi et godt, tilrettelagt og inkluderende tilbud til de fleste barn og elever. De skal få hjelp fra Statped for å kunne gi det til barn og elever med varige, omfattende og særlig komplekse behov for særskilt tilrettelegging.

Det er viktig at det er god dialog mellom de statlige aktørene og kommunalt nivå slik at vi kan følge med på utviklingen og følge opp på en god måte fremover. Statped skal ha dialog med kommuner og fylkeskommuner i den videre utviklingen av Statpeds tjenester. Den konkrete grensegangen mellom hva Statped kan bidra med og hva kommunene selv må ha kompetanse på, må gås opp i denne dialogen. Det gjelder også tjenestene til samsesetapgruppene. Statped vil fortsatt gi tjenester til kommuner og fylkeskommuner innenfor syn, hørsel og kombinerte samsesetap. Kompetansen i kommuner og fylkeskommuner må likevel være tilstrekkelig god til at de kan fange opp og følge opp barn og unge med samsesetap på en god måte, i samarbeid med Statped der det er nødvendig. Oppbygging av kompetanse i kompetanseløftet blir et viktig virkemiddel.

Statped har fått i oppdrag å gjøre organisasjonsendringer som skal ivareta Statpeds nye rammer og landsdekkende funksjon og sikre at Statped kan gi like gode tjenester over hele landet. Å sikre gode tjenester til kommunene for å kunne følge opp barn og elever med samsesetap må ses som en del av dette arbeidet. Det flerfaglige perspektivet er også sentralt for å ivareta både samsesetapgruppene og andre brukergrupper på Statpeds område. Det blir viktig at Statped har dialog med kommuner og fylkeskommuner om hvordan samsesetapgruppene kan ivaretas på en systematisk måte. Dette slik at kommunene og fylkeskommunene kan fange opp og følge opp raskt og godt gjennom hele barnehage- og opplæringsløpet.

SPØRSMÅL NR. 2053

Innlevert 27. april 2021 av stortingsrepresentant Nicholas Wilkinson

Besvart 4. mai 2021 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim

Spørsmål:

Kan statsråden sikre en solid økonomisk krisepakke for psykisk helse i revidert Nasjonalbudsjett, slik blant annet SV i lengre tid har etterspurt?

BEGRUNNELSE:

I de omfattende undersøkelsen om studenters helse, SHoT kommer det fram at så mange som 45 prosent av studentene oppgir at de har eller har hatt alvorlige psy-

kiske problemer. Samtidig vet vi at 32.000 barn, unge og voksne som ble henvist til behandling for psykiske problemer i 2020, ble avvist. Ansatte i både lavterskeltilbud og i spesialiserte tjenester har lenge ropt varsko om underbemanning og kapasitetsproblemer.

Svar:

Regjeringen er opptatt av studentenes situasjon og psykiske helse, men som representanten Wilkinson vet så kan ikke jeg gi noen lekkasjer fra revidert nasjonalbudsjett som ikke er lagt frem enda.

Helt siden Norge praktisk talt stengte ned 12.mars i fjor har jeg hatt jevnlig dialog med studentene, sektoren og samskipnadene. Helt siden det første møtet har vi alle sammen delt en felles bekymring, og det har vært ensomhet. Etter hvert som nytt kull startet høsten 2020 ble oppmerksomheten ekstra stor på førsteårsstudentene. Tallene vi har fått viser at det var riktig. De yngste sliter mest – og ber i minst grad om hjelp.

Det siste året har vi hatt to ekspertgrupper som har sett på studentenes situasjon både faglig og sosialt. Den første gruppen så spesielt på tiltak for å sikre god oppfølging av studentene, særlig med tanke på studentenes psykososiale liv, gjennomføring av eksamen og opprettholdelse av studieprogresjon. De understreket viktigheten av sosiale lavterskeltilbud og psykososiale tiltak for studentene, og regjeringen fulgte opp med penger. Vi legger til grunn at faglig og sosial trivsel henger sammen med psykisk helse, og har derfor tildelt penger til flere tiltak knyttet til alle disse tre tingene.

I statsbudsjettet for 2021 styrket vi studentsamskipnadene med 20 mill. kroner. I januar tildelte vi 10 mill. kroner til studentsamskipnadene til sosiale lavterskeltilbud for studentene. I februar tildelte vi ytterligere 20 mill. kroner til dette formålet, samt 50 mill. kroner til samskipnadene til å lønne studenter for å bidra til at sosiale tilbud når ut til studentene. Vi tildelte også 10 mill. kroner til psykisk helse, hvorav 8,5 mill. kroner til samskipnadenes psykiske helsetilbud og 1,5 mill. kroner til Mental Helse sin studenttelefon. I tillegg tildelte vi 150 mill. kroner til universiteter, høyskoler og fagskoler til å lønne studenter for å følge opp andre studenter faglig, for å sikre godt læringsutbytte, læringsmiljø og studieprogresjon. Utdanningsinstitusjonene og samskipnadene er godt i gang med å iverksette tiltaket ved å ansette studenter for å følge opp andre studenter. Vi forventer å se en positiv effekt både dette og neste semester.

Den andre ekspertgruppen så spesielt på tiltak for å sikre at færrest mulig studenter blir forsinket eller faller fra. Jeg mottok rapporten i april og har allerede bedt institusjonene om å vurdere tiltakene gruppen anbefaler.

Mange utdanningsinstitusjoner, studenter og andre peker på at det viktigste tiltaket for studentene er at samfunnet kan åpne igjen slik at studenter i større grad

kan møtes faglig og sosialt på campus og leve et normalt studentliv. Regjeringen har derfor helt siden pandemien startet lagt vekt på å ha så åpne læresteder som mulig innenfor hva som er mulig smittevern­faglig. Etter at institusjonene åpnet igjen for studenter i april i fjor, er det kun noen få uker i starten av januar i år og rundt årets påske at regjeringen har anbefalt digital undervisning for alle. Utover dette har det vært store forskjeller mellom ulike deler av landet, for å sikre at tiltakene kun er strenge i de kommunene hvor smittesituasjonen krever det. På den måten har vi ønsket å gi institusjonene så stort handlingsrom som mulig til å selv vurdere tilgang til lærestedene ut fra de smitteverntiltakene som gjelder i den kommunen de er i.

Samtidig som vi jobber for gjenåpning er det viktig at vi ser nærmere på studentenes psykiske helse også på lang sikt. Vi har sett en forverring av studentenes psykiske helse også før pandemien. Som et første steg skal helse- og omsorgsministeren og jeg før sommeren ha et toppmøte om studenters psykiske helse hvor både sektoren og helselinjen kan møtes for å dele erfaringer og diskutere hvordan vi kan følge opp studentene på en god måte både på kort og lang sikt

Vi vil og vurdere behovet for et bedre kunnskapsgrunnlag om hva som ligger bak den bekymrende utviklingen i studenter sin psykiske helse. Vi ser at dette er en del av en større samfunnstrend, også internasjonalt, som vi trenger mer kunnskap om.

SPØRSMÅL NR. 2054**Innlevert 28. april 2021 av stortingsrepresentant Freddy André Øvstegård****Besvart 6. mai 2021 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen****Spørsmål:**

Regjeringen har oppfordret huseiere til å være rausere med leietakerne sine under koronakrisa. Likevel vil ikke staten selv ved Forsvarsbygg redusere husleia til for eksempel Månefestivalen og Gamlebyen Kulturhus i Fredrikstad, som er kulturaktører hardt rammet av krisa og som leier av Forsvarsbygg.

Vil statsråden gripe inn og se til at Månefestivalen, Gamlebyen Kulturhus og eventuelle andre leietakere av Forsvarsbygg som er rammet av krisa, får redusert leie?

BEGRUNNELSE:

Sist uke mottok Månefestivalen og Gamlebyen Kulturhus i Fredrikstad endelig avslag fra Forsvarsbygg på deres siste søknad / klage vedr. reduksjon i av leiekostnadene for Månefestivalen og Gamlebyen Kulturhus for de periodene de har vært pålagt nedstengt. Nå står de i en akutt situasjon på grunn av Forsvarsbygg.

Svar:

Jeg har forståelse for at Månefestivalen, Gamlebyen Kulturhus og andre kulturaktører landet rundt har utfordringer som følge av den pågående pandemien. For å avhjelpe situasjonen har regjeringen etablert statlige støtte- og tilskuddsordninger. Forsvarsbyggs leietakere vil i stor grad kunne få kompensasjon for leie gjennom disse ordningene. Jeg finner derfor ikke grunnlag for å etablere en ny ordning som spesifikt omhandler ettergivelse av husleie for Forsvarsbyggs leietakere.

Forsvarsbygg har fullmakt til å utsette innkreving av leie for leietakere som anmoder om det, og de opplyser at alle som har søkt har fått utsettelse i tre måneder. I tillegg kan Forsvarsbygg på selvstendig grunnlag, revidere avtalebetingelser om fremtidig leie med den enkelte leietaker innenfor etatens fullmakter og rammer, og på den måten komme fram til en ordning som alle parter er tjent med.

SPØRSMÅL NR. 2055**Innlevert 28. april 2021 av stortingsrepresentant Hårek Elvenes****Besvart 3. mai 2021 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen****Spørsmål:**

Er det på dette tidspunkt mulig å si noe om omfanget av den planlagte økningen av antall artilleriskyts og ammunisjonskjøretøy?

BEGRUNNELSE:

Som ledd i den pågående styrkingen av Hæren, har Brigade nord nylig fått tilført toppmoderne artilleri av typen K-9, samt nye ammunisjonskjøretøy av typen K-10.

De neste årene skal Hæren vokse, blant annet gjennom en fortsatt oppbygging av Finnmark landforsvar samt oppbygging av en fjerde mekanisert bataljon i Brigade nord, som vedtatt i Langtidsplanen for forsvarssektoren. Dermed må Hæren tilføres mer tungt materiell.

Det fremgår av dokumentet Framtidige anskaffelser til forsvarssektoren (FAF) 2021–2028 at det i 2024 skal anskaffes nye K9 artilleriskyts og fra 2023-2025, nye K10 ammunisjonskjøretøy.

Svar:

Hæren har nylig mottatt 24 nye K9 artilleriskyts og seks K10 ammunisjonskjøretøy. Leveransene vil vesentlig styrke Hærens ildkraft, og muliggjør samtidig utfasingen av det aldrende M109-systemet. Hærens operative kapasitet styrkes imidlertid også på ytterligere områder; sist representert ved Stortingets beslutning om å opprette en 4. mekanisert bataljon i Brigade Nord fra 2026.

En større hærstruktur krever tilførsel av mer materiell. Som en del av den nye langtidsplanen for Forsvaret

er det derfor satt av midler til anskaffelse av ytterligere K9 artilleriskyts og K10 ammunisjonskjøretøy.

Ved inngåelsen av kontrakten med den sør-koreanske leverandøren ble det også avtalt en opsjon på ytterligere leveranser. Det vil være naturlig å utløse hele eller deler av denne opsjonen i forbindelse med den planlagte tilleggsanskaffelsen. Prisen vil imidlertid være gjenstand

for forhandlinger knyttet opp mot antallet enheter som planlegges bestilt, og tidsrommet for leveransene. Regjeringen vil legge fram et forslag til endring av prosjekt 5447 – Artilleri-system 155 mm for Stortinget når anskaffelsen er ferdig utredet i henhold til statens prosjektmodell.

SPØRSMÅL NR. 2056

Innlevert 28. april 2021 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen

Besvart 4. mai 2021 av forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim

Spørsmål:

Siden starten av koronakrisen har Stortinget vedtatt flere økninger i bevilgningene til opplæring- og kompetanseutvikling for arbeidsledige og permitterte. Stortinget understreket i starten av krisen viktigheten av å involvere partene.

Kan jeg få en oversikt over totale bevilgninger til dette formålet slik beskrevet i begrunnelsen, samt svar på hvordan fagforeningene har vært involvert i beslutningene?

BEGRUNNELSE:

Ønsker en liste over hvilke tilbud som er finansiert, hvor stor del som har vært målrettet mot personer uten fullført videregående opplæring, hvor stor del som har hatt som formål å bidra til at folk kan fullføre et fagbrev og hvor stor del har gått til studieforbund, universiteter/høyskoler, fagskoler og evt. andre tilbydere.

Svar:

Spørsmålet er stilet til arbeids- og sosialministeren, men fordi dette gjelder kompetansetiltak innenfor kompetansepolitikken, besvares det av undertegnende.

Stortinget har gjennom koronakrisen bevilget midler til en storstilt satsing på å utvide kapasiteten i videregående opplæring, ved fagskoler, høyskoler og universiteter og til kompetansetiltak rettet mot ledige og permitterte. Samlet for 2020 og 2021 er denne satsingen på om lag 4,4 milliarder kroner.

I nedgangstider søker flere seg til utdanning. Unge velger å ta mer utdanning enn de ellers ville ha gjort og flere voksne søker seg tilbake til utdanning. Regjeringen har derfor sørget for flere studieplasser ved fagskoler, uni-

versiteter og høyskoler og midler til flere fleksible utdanningstilbud. Regjeringen har også prioritert midler til tiltak som skal gi flere mulighet til å fullføre en videregående opplæring eller ta et nytt fagbrev. Dette er tiltak som forebygger arbeidsledighet og som bidrar til at flere som ellers ville hatt vanskeligheter på arbeidsmarkedet, får tilgang til utdanning.

I tillegg til denne kapasitetsøkningen har regjeringen også foreslått opplærings- og utdanningstiltak som er mer direkte rettet mot ledige og permitterte, se tabell under. Disse tiltakene skal bidra til at flere ledige og permitterte kan bruke den ledige tiden til å oppdatere kompetansen sin og stå sterkere i arbeidslivet senere.

I 2020 og 2021 ble det til sammen bevilget rundt 2 milliarder kroner til tiltak rettet mot ledige og permitterte på alle utdanningsnivåer. Hovedvekten av tiltak retter seg mot personer som trenger videregående opplæring, og da særlig fagopplæring. Rundt 1,5 milliarder kroner gikk til tilskudd til fylkeskommunene til fullføringstiltak for videregående opplæring og til lærlingtilskudd. Disse midlene fordeler seg slik:

- 600 millioner kroner til å gi ledige og permitterte som ikke har studie- eller yrkeskompetanse, tilbud om å fullføre videregående opplæring. 6 av 10 tar fag- og yrkesopplæring.

- 300 millioner kroner til opplæring som skal gjøre det mulig for avgangskullet å fullføre videregående opplæring.

- 275 millioner kroner til et stimuleringsstilskudd for lærlinger. Disse midlene skal brukes til å gi læreplasser og opplæring til lærlinger som står i fare for å bli permittert eller ledige.

- 340 millioner kroner til en generell økning i lærlingtilskuddet

Rundt en halv milliard kroner er bevilget til andre opplæringstiltak for ledige og permitterte i denne perioden. Her er tilbyderne i hovedsak universiteter, høyskoler, fagskoler og studieforbund. Størstedelen av disse midlene har blitt tildelt fagskoleutdanning, fagopplæring og opplæring gitt av studieforbund. Drøyt en tredel av midlene har blitt tildelt utdanningstilbud ved universiteter og høyskoler.

Regjeringen har samarbeidet med partene i arbeidslivet gjennom hele koronapandemien. Partene i arbeidslivet har vært involvert i drøftinger av krisetiltak i Kompetansepolitisk råd. I tillegg har partene i arbeidslivet vært direkte involvert i styrkingen av treparts bransje-program for kompetanseutvikling. Her har partene i arbeidslivet nominert bransjer, definert opplæringsbehov og besluttet hvilken utdanning eller opplæring som skal få finansiering gjennom programmene.

Tiltak særskilt rettet mot ledige og permitterte	Utdanningsnivå	Samlet økning i bevilgning i 2020 og i 2021 (i mill. kr)
Tilbud til ledige og permitterte som ikke har yrkes- eller studiekompetanse fra videregående opplæring	Videregående opplæring	600
Tilskudd for at avgangskullet skal fullføre videregående opplæring	Videregående opplæring	300
Stimuleringsstilskuddet for lærlinger.	Videregående opplæring	275
Generell økning i lærlingstilskuddet	Videregående opplæring	340
Styrking av treparts bransjeprogram for kompetanseutvikling	Alle nivåer	280
Nettbaserte tilbud rettet mot ledige og permitterte	Alle nivåer	100
Oppskalere fleksible utdanningstilbud	Alle nivåer	140
Direkte tildeling til universiteter og høyskoler	Universiteter og høyskoler	42
Kompetansepluss fagopplæring	Ikke-formell opplæring	20

Som en del av regjeringens store satsing på utdanning under koronakrisen har ledige og permitterte fått midlertidig unntak fra dagpengeregelverket til å kombinere utdanning og dagpenger. Regjeringen har foreslått nye regler som gjør det langt enklere for arbeidsledige og permitterte å kombinere dagpenger med opplæring og utdanning. Det blir særlig enklere å bruke tiden på dagpenger til å ta grunnopplæring og fagskoleutdanning.

SPØRSMÅL NR. 2057**Innlevert 28. april 2021 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen****Besvart 5. mai 2021 av distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland****Spørsmål:**

Kan statsråden redegjøre for hvilke praktisk mulig løsninger det er for foreldre som er pårørende og støttepersoner til sine barn med spesielle behov for at de kan få tilgang til nødvendig informasjon på digitale plattformer?

BEGRUNNELSE:

Jeg har blitt kontaktet med en mor som har en datter med spesielle behov. Datteren er voksen og bor i kommunalt bofellesskap.

Utfordringen som løftes er at det er krevende å være pårørende og støtteperson for foreldrene når de vanskelig får tilgang til datterens offentlige brev og nødvendig informasjon.

Dette opplyses om at mor tidligere fikk meldinger om datteren på Digipost, men at dette ikke er mulig lenger. Uten id-brikke er det ikke mulig å få tilgang til nødvendig informasjon om ligger på digitale plattformer, eksempelvis Helse Norge og Digipost.

Ved forrige besøk i banken fikk mor opplyst om at regelverket ikke tillater at hun disponere datterens id-brikke.

Svar:

Jeg takker for spørsmålet som setter søkelys på en viktig utfordring, nemlig hvordan vi skal unngå at digitaliseringen fører til at noen blir ekskludert. Jeg forstår frustrasjonen og behovet for å finne en løsning som gjør at en mor med en voksen datter med spesielle behov, kan opptre på hennes vegne overfor myndigheter og andre aktører, også digitalt.

For digital tilgang til tjenester er det i dag vanskelig å komme noen vei uten en elektronisk ID, og som hun har erfart, tillater ikke regelverket at man disponerer en annen persons ID-brikke. Dette er fordi en BankID, som det vises til i dette tilfellet, er strengt personlig og ikke skal benyttes av andre enn den personen den er utstedt for. Man kan gjerne sammenligne en elektronisk ID med en fysisk ID, som for eksempel pass – som på samme måte er personlig og ikke kan brukes av andre. En elektronisk ID skal sikre at det er rett person som får tilgang til egne tjenester og opplysninger. I mange sammenhenger fungerer også den elektroniske ID-en som signatur.

Løsningen i et tilfelle der man har ansvar for personer med spesielle behov som av ulike grunner ikke selv evner å være "digitale", er en fullmakt, eller et vergemål. Full-

mektigen eller vergen vil da kunne bruke sin egen elektroniske ID for tilgang. I mangel av et sentralt digitalt fullmakts-/vergemålsregister, må man imidlertid kontakte hver enkelt tjenesteeier for å "melde inn" en fullmakt eller et vergemål. Enkelte etater har skjema på nett for dette, det gjelder for eksempel Helsenorge, der også erklæring fra lege mv. kan lastes opp. Alternativt vil det alltid være mulig å sende inn tilsvarende informasjon manuelt.

Dette er ikke optimale løsninger. Digitaliseringen skaper et økt behov for løsninger som på en bedre måte håndterer fullmakter og vergemål. Det jobbes med et fullmaktsregister i Altinn. Målet er at det skal kunne brukes både av offentlige og private virksomheter. Vi er i gang med å utarbeide en ny strategi for bruk av eID i offentlig sektor. Målet med strategien er å sikre at alle har nødvendig elektronisk identifikasjon som sikrer tilgang til offentlige digitale tjenester. Regjeringens digitaliseringsstrategi har satt som mål frem mot 2025 at flere oppgaver skal løses digitalt, og at alle skal kunne kommunisere digitalt med offentlig sektor.

Alle må ha mulighet til å skaffe seg en elektronisk ID som kan brukes for de tjenestene de har behov for. De som selv ikke kan opptre digitalt, må kunne la seg representere av andre. Dette er en viktig del av strategiarbeidet, og en forutsetning for en videre vellykket digitalisering av offentlig sektor, der brukeren står i sentrum og hverdagen blir enklere.

SPØRSMÅL NR. 2058**Innlevert 28. april 2021 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol****Besvart 4. mai 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Ønsker helseministeren å ta de smittevernmessige konsekvensene av deltidsarbeid til etterretning og vil han innføre konkrete tiltak for å øke andelen som jobber heltid i helsesektoren?

BEGRUNNELSE:

I Erna Solberg sin redegjørelse for Stortinget om koronakommisjonens funn nevnte ikke statsministeren noe om deltidsproblematikken. På oppdrag fra Koronakommisjonen gjorde en forskergruppe ved Senter for omsorgsforskning en undersøkelse som konkluderte med at mer heltid gir bedre smittevern på sykehjem. Mange ansatte er i dag helt avhengig av å jobbe flere steder på grunn av lave stillingsprosenter slik at økonomien skal gå rundt. Arbeiderpartiet mener det er en styrke for den enkeltes økonomiske forutsigbarhet men også for bedre smittevern at flere får hele og faste stillinger.

Svar:

Jeg er enig i at hele stillinger er viktig – både for den enkeltes økonomiske forutsigbarhet, men også for brukerne og for kvaliteten i tjenestene. Erfaringer fra koronapandemien har tydelig illustrert betydningen av hele stillinger.

Den kommunale helse- og omsorgstjenesten, og særlig omsorgstjenestene, preges fortsatt av et høyt omfang av deltidsstillinger. Deltid kombinert med turnus gjør det vanskelig for å ansatte å ha en annen deltidsjobb for å sikre tilstrekkelig lønnsgrunnlag. Små stillingsbrøker gjør det vanskelig å rekruttere kvalifisert arbeidskraft, og tilbud om kun deltidsstillinger har negativ innvirkning på ungdoms utdanningsvalg. Høyt omfang av deltidsstillinger er også en stor arbeidsgiverutfordring og medfører at ledere har personalansvar for svært mange ansatte.

Regjeringen er opptatt av å utvikle en heltidskultur i helse- og omsorgstjenestene og redusere bruken av deltid. Høsten 2020 lanserte vi en ny plan for rekruttering, kompetanse og fagutvikling i den kommunale helse- og omsorgstjenesten og den fylkeskommunale tannhelsetjenesten, Kompetanseløft 2025. Målet med Kompetanseløft 2025 er å bidra til en faglig sterk tjeneste, og til å sikre at den kommunale helse- og omsorgstjenesten og den fylkeskommunale tannhelsetjenesten har tilstrekkelig og kompetent bemanning. Kompetanseløft 2025 består av fire strategiske områder: 1) rekruttere, beholde og utvikle personell, 2) brukermedvirkning, tjenesteutvikling

og tverrfaglig samarbeid, 3) kommunal sektor som forskningsaktører, fagutviklings- og opplæringsarena og 4) ledelse, samhandling og planlegging.

Regjeringen har i oppfølgingen av Kompetanseløft 2025 etablert et samarbeidsforum med flere sentrale parter i arbeidslivet. Samarbeidsforumet har et særskilt fokus på sykepleiere og helsefagarbeidere og består derfor i første omgang av Delta, Fagforbundet, Norsk Sykepleierforbund og KS i tillegg til departementet. Temaene som drøftes er blant annet hvordan vi sammen skal jobbe for mer heltid, oppgaveglidning, mindre vikarbruk og å rekruttere og beholde ansatte i tjenestene.

Under koronapandemien har Helsedirektoratet i dialogen med kommunene, vært tydelig på at økte stillingsbrøker er et godt virkemiddel både for å hindre kryssmitte og øke tilgangen på helsefaglig personell i den kommunale helse- og omsorgstjenesten. Gjennom dialog med kommuner og KS har Helsedirektoratet fått inntrykk av at dette er et virkemiddel kommuner benytter seg av. Det foreligger ennå ikke tall fra Statistisk sentralbyrå som kan bekrefte dette. Disse foreligger først i juni/juli.

SPØRSMÅL NR. 2059**Innlevert 28. april 2021 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen****Besvart 5. mai 2021 av kultur- og likestillingsminister Abid Q. Raja****Spørsmål:**

Har regjeringen bestemt seg for å fremme forslag om forbud mot konverteringsterapi, og utreder nå hvordan få det til, eller skal regjeringen ta stiling til om hvorvidt de skal gå inn for forbud eller ikke, etter utredning?

BEGRUNNELSE:

Det lyktes ikke undertegnede å få noe klart svar fra statsråden under likestillingspolitisk debatt i Stortinget torsdag 22 april, så jeg ber statsråden gi oss et klart svar nå.

Svar:

Konverteringsterapi er en praksis som jeg tar sterk avstand fra, og det å gi personer beskyttelse mot slike praksiser står høyt på min agenda. Samtidig er jeg opptatt av at

dette ikke skal være symbolpolitikk. Et eventuelt forbud skal fungere i praksis og gi de som trenger det et effektivt vern.

Et eventuelt forbud krever et grundig forarbeid. Den juridiske utredningen om konverteringsterapi som Kulturdepartementet har igangsatt er ikke ferdig. Dette er et svært komplekst juridisk nybrottsarbeid som reiser en rekke vanskelige problemstillinger og per nå er det få sammenlignbare land å hente inspirasjon fra.

Kulturdepartementet har kommet langt i utredningsarbeidet og tar sikte på å lande arbeidet før sommeren. Som jeg har orientert Stortinget om tidligere, er flere andre departementer og Barne-, ungdoms- og familiedepartementet involvert. Direktoratet har bidratt med solid fagkunnskap og har blant annet bidratt med å skaffe til veie kunnskapsoppsummeringer og kartlegging av organisasjoners erfaringer med konverteringsterapi i Norge.

SPØRSMÅL NR. 2060**Innlevert 28. april 2021 av stortingsrepresentant Tellef Inge Mørland****Besvart 7. mai 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hvordan vil helseministeren sørge for at den offentlige tannhelsetjenesten raskest mulig tar igjen det økte etterslepet innen tannhelsebehandling for de gruppene fylkeskommunen har ansvaret for, slik som barn og unge, psykisk utviklingshemmede samt eldre med hjemmesykepleie eller i institusjon?

BEGRUNNELSE:

Nye tall fra Statistisk sentralbyrå, viser en drastisk økning i etterslepet når det gjelder pasientbehandling i den offentlige tannhelsetjenesten. Fra 2019 til 2020 har etterslepet for barn og unge mellom 3 og 18 år økt fra 53.864 pasienter til 133.286 pasienter, for psykisk utviklingshemmede over 18 år fra 954 til 2.483 pasienter, for eldre, langtidssyke og uføre i institusjonspleie er økningen fra 1.316 pasienter til 7.150 og for eldre, langtidssyke og uføre i hjemmesyke-

pleie er økningen fra 3.312 til 8.225 pasienter. Manglende oppfølging av tannhelsen kan få store konsekvenser både for barn og unge, der dette vil kunne prege tannhelsen deres resten av livet, men også for eldre der tannhelsen er helt avgjørende for å sikre god ernæring.

Svar:

Fylkeskommunen har plikt til å gi et regelmessig og oppsøkende tannhelsetilbud til grupper med rettigheter til vederlagsfri tannhelsetjenester, jf. tannhelsetjenesteloven § 1-3 første ledd.

Helsedirektoratet fikk i mars i oppdrag fra departementet å utforme og publisere faglige råd til tannhelsetjenesten knyttet til Covid-19-utbruddet. Rådene er en del av direktoratets koronaveileder, og tydeliggjør hvordan den offentlige og private tannhelsetjenesten skal forholde seg i perioden med særskilte tiltak, både med hensyn

til begrensning av ordinær, planlagt virksomhet og eventuelle forpliktelser til å yte øyeblikkelig hjelp. De ble sist oppdatert 24. februar.

I privat og offentlig tannhelsetjeneste ble det kun utført nødvendig akuttbehandling fra medio mars frem til 20. april, 2020. Etter det har direktoratets anbefalinger vært å ta sikte på en gradvis opptrapping av aktiviteten på tannklinikene og komme tilbake til tilnærmet normal drift. Direktoratet anbefaler fortsatt noe tilpasset aktivitet i tannhelsetjenesten knyttet til organisering av arbeidet på tannklinikene og gjennomføring av smittevernrutiner mv. Ved redusert behandlingstilbud anbefaler direktoratet å prioritere akutt behandling, tilstander der det foreligger infeksjonsrisiko, som medfører smerte, dyp karies samt annen behandling som er nødvendig for å redusere skadeomfanget. Tannhelsetjenestene må prioritere oppfølging av pasienter med spesielle behov, pasienter med

underliggende sykdom som kan bli alvorlig syke som følge av infeksjoner. Pasienter med kjent risiko for oral sykdom må også prioriteres. Det anbefales videre at tannklinikene kartlegger og vurderer hvordan deres pasienter med spesielle behov følges opp under pandemien.

Koronapandemien har hatt store konsekvenser også for tannhelsetjenestene. Jeg er klar over at det vil ta tid å innhente etterslepet av pasienter. Jeg har tillit til at den fylkeskommunale tannhelsetjenesten gjør de rette prioriteringer når det gjelder å ta igjen etterslepet, basert på faglige vurderinger av risiko for sykdomsutvikling. Tidsintervallene for regelmessig tannhelseundersøkelse varierer ut fra risikovurderinger og hva som anses som faglig forsvarlig. Det at vi har hatt en situasjon med flere lokale utbrudd vil også gjøre at etterslepet er ulikt i ulike deler av landet.

SPØRSMÅL NR. 2061

Innlevert 28. april 2021 av stortingsrepresentant Rigmor Aasrud

Besvart 7. mai 2021 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Hva vil statsråden gjøre for at glassforedling fortsatt blir en del av læreplanen for glasshåndverk og gjennom det sikre både arbeidsplasser og at Norge oppfyller sine UNESCO forpliktelser?

BEGRUNNELSE:

Utdanningssektoren arbeider fortiden med nye læreplaner.

Læreplanen for glasshåndverkere har i en årrekke bestått av en del for glassforming (varm side av produksjonen) og en del for glassforedling (kald side av produksjonen). Forslaget til ny læreplan vil fjerne alle kompetansekrav knyttet til glassforedling slik at utdannelsen blir et rent glassblåserfag og ikke lenger en glasshåndverkerutdanning.

Hadeland Glassverk er Norges eldste industribedrift med kontinuerlig drift. I ca. 200 år har Hadeland Glassverk bedrevet glassforedling, og har ansatte som er både andre-, tredje-, fjerde- og femtegenerasjons glasshåndverkere. Hoveddelen av bedriftens verdiskaping skjer på glassforedlingsiden av driften. Dersom glassforedling tas ut av læreplanen vil det ikke lenger utdannes kompetent personell til hoveddelen av produksjonen og bedrif-

ten kan dermed ikke drives på samme måte som den har vært drevet i over 200 år. Dette vil på sikt medføre at leggedriften må legges om og en stor del av hoveddelen av vår produksjonslinje til måtte legges til andre land. Det virker ikke klokt at det legges opp til en utdanning som gjør at industriproduksjon må flyttes til utlandet.

Glasshåndverket er en viktig del av Norges kulturarv og uten tilgang på nye kvalifiserte arbeidstakere vil det ikke være mulig å føre dette videre. I presisering av de sentrale verdier i faget er det spesifisert at faget skal videreføre tradisjonell håndverkskunnskap og bidra til å skape respekt for kultur- og naturarv. Ved å ta ut all praktisk kunnskap om glassfordeling fra læreplanen oppnår man et resultat som er direkte i strid med denne verdien. Glassforedling er et tradisjonelt håndverk som vil være beskyttelsesverdig i henhold til Konvensjon om vern av den immaterielle kulturarven (UNESCO) og Norge har forpliktet seg til å treffe de nødvendige tiltak for å verne om denne kulturarven. I praksis vedtas nå en plan som sørger for at dette tradisjonelle håndverket vil forsvinne og kunnskap om dette vil kun ligge på et teoretisk nivå.

Svar:

I arbeidet med å utvikle nye læreplaner i fagfornyelsen, har både Utdanningsdirektoratet (Udir) og Faglige råd for håndverk, design og produktutvikling (FRHDP) vært opptatt av å tydeliggjøre de ulike fagenes håndverkstradisjoner og fagenes betydning som en del av en levende kulturarv. Samtidig har det vært viktig å sikre at de nye læreplanene dekker arbeidslivets behov for kompetanse. Det gjelder også for glassblåserfaget. For glassblåser-/glasshåndverkerfaget er arbeidsmarkedet to-delt. Det er pr. i dag 37 studioglasshytter som driver med glassforming og det er to glassverk som driver med glassforedling, Magnor og Hadeland glassverk. I perioden 2007-2020 ble det inngått 47 nye lærekontrakter i glasshåndverkerfaget. 3 av disse var ved glassverkene, de øvrige ved glasshyttene.

Gjennom arbeidet med fagfornyelsen har Udir invitert til en åpen prosess, både gjennom partssystemet, offentlige høringer og i innspillsrunder. De faglige rådene har stor innflytelse på det faglige innholdet i læreplanene. Udir legger stor vekt på rådernes anbefalinger, både når det gjelder oppnevning av læreplangrupper og vurderinger knyttet til innhold i fagene.

Læreplanen for glasshåndverkerfaget i Reform 94 består av en del for glassforming (varm side av produksjonen) og en del for glassforedling (kald side av produksjonen). Denne læreplanen ble endret med Kunnskapsløftet og ble videreutviklet til også å omfatte produktutvikling. Læreplanen for glasshåndverkerfaget i KL06, som fortsatt er gjeldende, består av de to hovedområdene: 1. Glassforming og glassforedling og 2. Produktutvikling.

Lærlingene skal kunne prøves i begge hovedområdene til svenneprøven.

I utkast til ny læreplan som skal gjelde fra 1.8.2021 er innholdet knyttet hovedsakelig til fagutøvelsen for en glassblåser. Kompetanse knyttet til videreforedling er omtalt som noe kandidatene "skal gjøre rede for".

Selv om det vil være fravik i kjerneelementene for glassforedlingsfaget og glassblåsertradisjonene, vil det også være felles elementer knyttet til produktutvikling og HMS.

Utkastet til ny læreplan var på offentlig høring fra august til september 2020. Det kom inn 6 innspill hvorav 5 av innspillene støttet forslaget til den nye læreplanen og ingen foreslo endringer. Verken Magnor eller Hadeland glassverk besvarte høringen.

Forslag om endring av navn på faget fra glasshåndverkerfaget til glassblåserfaget var også med i høringen. Grunlaget for navneendringer var at navnet skal gjenspeile fagets innhold og kommunisere godt til elever, lærlinger, skole og arbeidsliv. Det kom 6 innspill i høringen, heller ikke denne gang fra glassverkene. Alle innspillene og FRHDP støttet navneendringen til glassblåserfaget med yrkestittel glassblåser.

Våren 2021 sendte imidlertid læreplangruppen læreplanen på en ny uformell innspillsrunde i fagmiljøet. Bakgrunnen for denne «ekstrarunden» var at det hadde kommet inn få høringssvar, og at glassverkene ikke hadde uttalt seg. I denne innspillsrunden kom Industri Energi og Norsk Industri på banen og uttrykte bekymring for at det ikke vil utdannes fagpersoner med tilstrekkelig kompetanse om videreforedling til glassverkene. Etter ytterligere dialog med partene anbefalte FRHDP likevel at arbeidet med læreplanen i glassblåserfaget skulle gå som planlagt og at kompetansemål om kaldbearbeiding beholdes med formuleringen «gjøre rede for». Samtidig anbefalte de at det bør åpnes opp for muligheter for fordypningsområder i læreplanene.

Regjeringen vil følge opp og vurdere arbeidet med fordypningsområder i den videre utviklingen av tilbudsstrukturen. Arbeidet skal gjøres i nært samarbeid med partene i arbeidslivet. Dette kan også være relevant for glassblåserfaget.

SPØRSMÅL NR. 2062

**Innlevert 28. april 2021 av stortingsrepresentant Eigil Knutsen
Besvart 6. mai 2021 av finansminister Jan Tore Sanner**

Spørsmål:

Hvor mange milliarder har landets rikeste fått i perioden 2013 – 2021 i formueskatttekutt av denne regjeringen?

BEGRUNNELSE:

Finansdepartementet opplyser at den rikeste 10 prosent-en i Norge har fått til sammen 9,5 mrd. kr i skatteutt av denne regjeringen i perioden 2013 – 2020. Nærmere bestemt 6,77 mrd. kr fra 2013 – 2017 og 2,7 mrd. kroner

i årene 2017 og 2020. For å få et komplett bilde av formuesskattekutt til landets rikeste bør tallet oppdateres til og med kutt for 2021. Ber om fordelingstabell som følger: topp 1000 personer, topp 0,1 pst., topp 1 pst., topp 5 pst., topp 10 pst., topp 12 pst., topp 20 pst. og bunn 88 pst., 80 pst., 50 pst.

Svar:

Analysen som omfatter skatteendringer over flere år er komplekse og tidkrevende, og usikkerheten i analysene øker jo flere år analysen dekker. Statistisk sentralbyrå gjennomfører slike analyser kun for vedtatte skatteregler og begrenset til en stortingsperiode. De flerårige analysene omtalt nedenfor dekker derfor stortingsperioden 2013-2017 og perioden 2017-2021 separat. Skatteendringene i de ulike inntektsgruppene for de ulike periodene kan ikke summeres.

Anslag for skatteendringer fra 2013 til 2017 er basert på SSBs beregninger med skattemodellen LOTTE-Skatt. I beregningene er skattereglene i 2013 fremført til 2017-nivå. Dette er gjort ved at beløpsgrenser (fradrag og innslagspunkt) som gjaldt i 2013, justeres med anslag for årlig lønnsvekst til 2017. Skatteberegningene med 2013-regler fremført til 2017 sammenlignes med en beregning der skattesystemet i 2017 er lagt til grunn. Differansen mellom disse to beregningene illustrerer den samlede virkningen av vedtatte endringer i 2014, 2015, 2016 og 2017. Det er beregnet med utgangspunkt i befolknings sammensetningen, inntekter og formue slik disse er anslått for 2017.

Beregningene for skatteendringer fra 2013 til 2017 inkluderer alle endringer i inntekts- og formuesskatten til personer som det har vært mulig å regne på i modellen. Beregningene gir et anslag på et samlet proveny som er om lag 21,5 mrd. kroner lavere påløpt i 2017 enn hva det ville vært med skattesystemet i 2013.

Enkelte endringer i perioden 2013-2017 er ikke med i beregningene fordi de ikke inngår i LOTTE-Skatt. Det gjelder blant annet følgende endringer i personbeskatningen:

- ny ordning for skattefavisert individuell sparing til pensjon innført i 2017
- skattefavisert pensjonssparing for selvstendig næringsdrivende
- fradrag i inntektsskatten for personer med aksjeinnskudd som faller inn under skatteinsentivordningen for langsiktige investeringer i oppstartsselskap

- ordningen med utsatt betaling av formuesskatt for eiere av virksomheter
- økt skjermingsrente i aksjonær- og deltakermodellen
- økt samlet sparebeløp i BSU fra 200 000 til 300 000 kroner

Virkningene av skatteendringene i perioden 2017-2021 er beregnet etter samme metode. Skattereglene i 2017 er fremført til 2021-nivå for å anslå hva skatten ville vært i 2021 med 2017-regler i beregningene. Alle beløpsgrenser er fremskrevet med lønnsveksten. Dette sammenlignes så med skatten ved skattereglene for 2021. Analysen er basert på datagrunnlaget for 2018 (befolknings sammensetning, inntekter og formue) som er fremført til 2021.

Beregningene for skatteendringer inkluderer alle endringer i inntekts- og formuesskatten til personer som det har vært mulig å regne på i modellen. Beregningene gir et anslag på et samlet proveny som er om lag 10 mrd. kroner lavere påløpt i 2021 enn hva det ville vært med skattesystemet i 2017.

Enkelte endringer i inntektsskatten for personer i 2017 og 2021 inngår ikke i beregningene. Det gjelder:

- innstramminger i fradragreglene og arbeidsgivers skattefrie dekning av merutgifter til kost og losji
- redusert beskatning av opsjoner i arbeidsforhold for små oppstartsselskap
- fjerning av skattefritt hyretillegg
- redusert rabatt for elbiler i firmabilbeskatningen
- skattlegging av korttidsutleie av egen bolig
- endringer i øvre grense i reisefradraget
- lukking av skattebegrensingsregelen ved liten skatteevne
- maksimal beløpsgrense for personalrabatter
- skattlegging av tips
- skattefavisert pensjonssparing for selvstendig næringsdrivende
- økt grense for skattefrie gaver
- skattefritak for arbeidsgiver finansiert influensavaksine
- økt skattefordel ved ansattes aksjekjøp til under kurs
- endringer i sikkerhetsventilen i formuesskatten
- økt reindriftsfradrag
- senere forfall for forskuddsskatt for personlige skattytere.

Endringer i selskapsbeskatningen, arveavgiften, merverdiavgift og særavgifter er ikke medregnet i noen av beregningene. Atferdsendringer som følge av skatteendringer er ikke tatt hensyn til.

Tabell 1 Anslått skatt i 2017 og endring i skatt fra 2013 for alle personer som er 17 år og eldre etter bruttoinntekt. Negative tall betyr lettelser. Anslag for skatteendringer er regnet i forhold til skattereglene for 2013 justert til 2017

Rangering etter bruttoinntekt	Antall	Bruttoinntekt inkl. skattefrie ytelser per enhet. Kroner	Sum skatt i referansen. Mill. kroner	Sum endring i skatt. Mill. Kroner	Endring i skatt per enhet. Kroner	Herav: Endring i formuesskatt per enhet. Kroner
1000 med høyest inntekt	1 000	20 902 910	7 790	-340	-338 070	-459 760
0,1 pst. med høyest inntekt	4 256	10 226 110	16 660	-600	-140 080	-158 560
1 pst. med høyest inntekt	42 557	3 310 610	53 580	-1 850	-43 480	-31 490
5 pst. med høyest inntekt	212 785	1 672 460	127 310	-4 500	-21 130	-9 660
10 pst. med høyest inntekt	425 569	1 281 010	184 860	-6 670	-15 660	-5 810
12 pst. med høyest inntekt	510 683	1 195 640	203 560	-7430	-14 540	-5 140
20 pst. med høyest inntekt	851 138	986 320	264 864	-10 130	-11 900	-3 630
88 pst. med lavest inntekt	3 745 006	354 140	274 520	-14 090	-3 760	-790
80 pst. med lavest inntekt	3 404 551	322 320	213 210	-11 390	-3 350	-730
50 pst. med lavest inntekt	2 127 845	220 520	67 250	-5 230	-2 460	-620

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

Tabell 2 Anslått skatt i 2021 og endring i skatt fra 2017 for alle personer som er 17 år og eldre etter bruttoinntekt. Negative tall betyr lettelser. Anslag for skatteendringer er regnet i forhold til skattereglene for 2017 justert til 2021.

Rangering etter bruttoinntekt	Antall	Bruttoinntekt inkl. skattefrie ytelser per enhet. Kroner	Sum skatt i referansen. Mill. kroner	Sum endring i skatt. Mill. Kroner	Endring i skatt per enhet. Kroner	Herav: Endring i formuesskatt per enhet. Kroner
1000 med høyest inntekt	1 000	23 044 670	8 870	-380	-378 370	-539 580
0,1 pst. med høyest inntekt	4 389	11 208 660	18 940	-620	-141 770	-207 430
1 pst. med høyest inntekt	43 890	3 596 280	60 150	-1 400	-31 830	-39 620
5 pst. med høyest inntekt	219 452	1 823 780	143 590	-2 610	-11 900	-10 710
10 pst. med høyest inntekt	438 904	1 398 610	208 860	-3 650	-8 320	-6 060
12 pst. med høyest inntekt	526 685	1 305 920	230 140	-4 000	-7 600	-5 180
20 pst. med høyest inntekt	877 809	1 079 2010	299 920	-5 240	-5 970	-3 320
88 pst. med lavest inntekt	3 862 358	390 890	312 090	-6 020	-1 560	-150

80 pst. med lavest inntekt	3 511 234	356 060	242 300	-4 790	-1 370	-120
50 pst. med lavest inntekt	2 194 522	244 640	75 710	-2 230	-1 020	-90

Kilde: Statistisk sentralbyrå.

SPØRSMÅL NR. 2063

Innlevert 28. april 2021 av stortingsrepresentant Gisle Meininger Saudland

Besvart 6. mai 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup

Spørsmål:

Hvordan vil statsråden løse denne konkrete saken, og når kan byggebransjen i Vennesla og resten av landet forvente å kunne bruke «royalimpregnert kledning» igjen?

BEGRUNNELSE:

27.april i år kunne man lese en artikkel i Vennesla tidende om at en helt alminnelig type kledning til hus er blitt forbudt, noe som fører til stor frustrasjon, ekstra kostnader og forsinkelser for mange nybygg.

Det er forbudet mot «royalimpregnert kledning» til hus som har skapt debatt og forbudet har ført til at mange nye hus som allerede er bygget ikke får ferdigattest og kjøperne kan ikke flytte inn.

Forbudet har sin bakgrunn i at kledningen byttet brannkategori fra «D» til «E» til tross for at kledningen som sådan ikke utgjør en brannfare i bolighus. Det bekreftes i artikkelen av bl.a. en brannkonsulent. Videre bekrefter bransjen selv at Kledningen ikke påvirker person-sikkerheten i bolighuset.

Byggebransjen ønsker å fjerne forbudet mot royalimpregnert kledning til hus og en frustrert byggmester uttaler:

«Jeg skjønner ingenting av dette forbudet. Det lukter litt svidd av hele greia»

Statssekretær Heidi Karin Nakken (H) uttaler i saken at man skal «se på mulige løp for løsninger i saken». Det høres for meg litt diffust ut og jeg regner med at departementet ordner opp i en smal sak som dette. Jeg stiller også spørsmål ved om dette forbudet er for rigid og om det egentlig har noen brann-sikkerhetsmessig effekt. Jeg vil derfor anmode kommunal- og moderniseringsdepar-

tementet til å se på denne saken og finne en minnelig løsning som ikke straffer næringslivet.

Svar:

Denne saken berører og engasjerer mange. Jeg vil gjerne bruke anledningen til å understreke at denne saken ikke utfordrer norsk byggeskikk eller våre lange tradisjoner med bruk av tre som byggemateriale.

Saken har blitt fulgt opp i tett kontakt med berørte organisasjoner, som jeg har opplevd som konstruktive og løsningsorienterte. Vi har hatt et felles ønske om å finne løsninger som raskt kan redusere en del av ulempene som feilmerkningen av royalimpregnert kledning har ført til, uten å gå på bekostning av sikkerheten til de som skal bo i og bruke byggene.

Jeg har nylig vedtatt en endring i byggt teknisk forskrift som gjør at bygg med royalimpregnert kledning kan få midlertidig brukstillatelse og ferdigattest. Endringen påvirker ikke kravene til sikkerhetsnivå som følger av byggt teknisk forskrift. I korte trekk går endringen ut på at vi har fjernet en koblingsregel mellom byggt teknisk forskrift, som regulerer kravene til bygg, og forskrift om dokumentasjon av byggevarer, som regulerer kravene til salg og markedsføring av byggevarer. Denne koblingsregelen har gjort at kommuner ikke har kunnet avslutte byggesaker hvor det er brukt byggevarer med feil i produkt-dokumentasjonen. Ved å fjerne denne koblingsregelen, vil det være mulig for boligbyggerne å få avsluttet byggesaker, så lenge ansvarlig byggefirma kan godtgjøre at sikkerhetsnivået i byggt teknisk forskrift er oppfylt. Dette åpner for at utbygger kan gjøre kompenserende tiltak, eller lukke avviket som kommer av feilmerket kledning.

Produksjonen av trekledninger er en viktig næring i Norge, som jeg er opptatt av å opprettholde. Royalim-

pregnert kledning har utvilsomt gode kvaliteter, som passer vårt klima godt. Produsentene har gjennomført uavhengig testing av brannegenskapene til kledningen, slik regelverket krever. Så lenge informasjonen som gis

om brannegenskapene er riktig og oppdatert i henhold til testresultatene, vil det være lovlig både å selge og bruke kledningen. Dette bidrar også den vedtatte endringen til.

SPØRSMÅL NR. 2064

Innlevert 28. april 2021 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 3. mai 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Viser til flere oppslag i Avisa Hordaland bl.a. 27.4 og 9.4. På Voss sitter en familie fra Syria, som er godt integrert. De risikerer nå å bli sendt ut av Norge fordi de på flukten fra Syria fikk armensk pass. Barna var 1 og 2 år gamle da de kom til Norge i 2013 og kjenner bare til det livet de lever her. Regjeringen har sagt at de vil gjennomgå praksis i utvisningssaker for å sikre hensynet til barn.

Hva vil barneministeren gjøre for å sikre at ikke barn blir sendt ut i påvente av den varslede gjennomgangen?

Svar:

Det skriftlige spørsmålet er stilet til barne- og familieministeren. Spørsmålet er imidlertid oversendt meg for besvarelse, da tematikken hører inn under justis- og beredskapsministerens ansvarsområde.

Som kjent er det UDI og UNE som behandler enkeltsaker etter utlendingsloven. Verken statsråden eller departementet kan gå inn i enkeltsaker som ikke gjelder hensynet til grunnleggende nasjonale interesser eller

utenrikspolitiske hensyn. Jeg uttaler meg derfor på generelt grunnlag.

Førstegangs oppholdstillatelse kan kalles tilbake dersom tillatelsen ikke skulle vært gitt fordi utlendingen har gitt uriktige opplysninger til norske myndigheter. Etter utlendingsloven er det UDI og UNE som skal vurdere hensynet til barnets beste og hvilken vekt barns oppholdstid skal tillegges veid opp mot de innvandringsregulerende hensynene som gjør seg gjeldende i slike saker.

Ut fra medieomtale av saken ser det ut til at det ikke er fattet formelle vedtak om utvisning i dette tilfellet. Utvisning er en annen utlendingsrettslig reaksjon enn det å ha fått utreiseplikt etter endelig vedtak om avslag på søknad om asyl eller tilbakekall av oppholdstillatelse. Regjeringen vil i det arbeidet det vises til se nærmere på den generelle terskelen for utvisning i saker som berører barn, slik at det kan vurderes om det ev. er grunnlag for å foreta justeringer i enkelte typer saker. Det er for øvrig ikke aktuelt å stoppe returer av personer som er besluttet utvist, selv om de har barn i Norge, i påvente av denne gjennomgangen.

SPØRSMÅL NR. 2065

Innlevert 29. april 2021 av stortingsrepresentant Rigmor Aasrud

Besvart 7. mai 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

Hvor stor andel av «utsatte arbeidssøkere» generelt og per undergruppe mottar arbeidsmarkedstiltak eller tar ut-

danning sammenlignet med hele gruppen arbeidssøkere, og hvilken kontakt har NAV med disse arbeidssøkerne?

BEGRUNNELSE:

Klassekampen omtaler 27.4 at gruppen Nav omtaler som «utsatte arbeidssøkere» er nesten fordoblet, fra 73.900 før pandemien til 140.400 i mars i år. Det fremkommer også fra artikkelen at NAV deler opp denne gruppen i ulike undergrupper.

Svar:

Departementet har vært i kontakt med Arbeids- og velferdsetaten. Etatens avgrensning av utsatte arbeidssøkere inkluderer unge under 30 år, innvandrere fra land utenfor EØS, personer uten fullført videregående opplæring og dagpengemottakere med mindre enn 6 måneder igjen av dagpengeperioden. Tabellen viser antall og andel i tiltak i de ulike målgruppene², samlet for de utsatte gruppene og for arbeidssøkere generelt.

	Unge under 30 år	Innvandrere fra utenfor EØS ³	Uten fullført vg. skole	Under 6 mnd igjen med dagpenger	Samlet - utsatte grupper	Arbeidssøkere
Antall i målgruppen	59 451	47 602	75 745	16 505	140 381	217 049
Antall i tiltak	6 466	6 278	6 768	2 125	13 930	17 566
Andel i tiltak	10,9 %	13,2 %	8,9 %	12,9 %	9,9 %	8,1 %

Når det gjelder utdanning som ikke er opplæringstiltak etter forskrift om arbeidsmarkedstiltak, benytter Arbeids- og velferdsetaten meldekorldata fra helt og delvis ledige (dvs. arbeidssøkere ekskl. tiltaksdeltakere), i alt 194 200 ved utgangen av mars. Blant disse var 11 100 i utdanning. Regnet blant alle arbeidssøkere tilsvarer dette en andel på 5,1 prosent. I målgruppen arbeidssøkere under 30 år, var andelen 8,2 prosent. Arbeids- og velferdsetaten har ikke tilsvarende tall for øvrige målgrupper.

De ulike målgruppene omfatter også helt og delvis permitterte. Noen er også delvis i arbeid uten å være permittert.

Alle som registrerer seg som arbeidssøkere, skal få vurdert behovet for bistand fra Arbeids- og velferdsetaten i tråd med arbeids- og velferdsforvaltningslovens § 14a. Behovs- og arbeidsevnevurdering skal tilbys alle brukere som henvender seg til Arbeids- og velferdsetaten og som ønsker eller trenger bistand for å skaffe eller beholde arbeid. Hensikten med behovsvurdering er å vurdere hvilken bistand som er nødvendig for å nå målet om ordinær jobb. Bistanden tilpasses den enkeltes forutsetninger og behov med sikte på en varig tilknytning til arbeidslivet.

Spesielt blant unge under 30 år er det store variasjoner i behovet for arbeidsrettet bistand, og mange vurderes å kunne skaffe seg arbeid på egen hånd. Blant dem som trenger bistand fra NAV, er arbeidsmarkedstiltak bare en av flere typer bistand i tillegg til for eksempel veiledning om jobbsøking og motivasjon for utdanning; jf at andelen under utdanning er høyere for unge enn for alle ar-

beidssøkere. Tabellen ovenfor over personer på tiltak gir derfor bare et delvis bilde av bistanden som NAV gir.

Brukere som har blitt vurdert at de trenger bistand fra Arbeids- og velferdsetaten for å komme i jobb, får tildelt en veileder som i dialog med bruker blir enige om hensiktsmessige arbeidsrettede aktiviteter for å få ordinær jobb. Alle brukere som har arbeidsrettet oppfølging har også tilgang til en aktivitetsplan og en dialogtjeneste på nav.no/DittNAV. Her kan brukeren og NAV-veilederen samhandle og strukturere arbeidsrettede aktiviteter for å komme ut i arbeid.

Arbeids- og velferdsetaten jobber systematisk med å øke inkluderingen av utsatte grupper på arbeidsmarkedet. Ungdom under 30 år er prioritert for oppfølging og arbeidsmarkedstiltak i Arbeids- og velferdsetaten. Dette kommer blant annet til uttrykk gjennom ungdomsinnsatsen. Ungdomsinnsatsen innebærer at unge ledige og personer med nedsatt arbeidsevne under 30 år, senest innen åtte uker, skal tilbys en individuelt tilpasset arbeidsrettet oppfølging. Videre jobber NAV-kontorene systematisk med å sikre et godt samarbeid med andre tjenesteytere både i og utenfor Arbeids- og velferdsetaten for å møte de unges behov så tidlig og koordinert som mulig. For å forebygge frafall i videregående opplæring og integrere ungdom i arbeidslivet, samarbeider Arbeids- og velferdsetaten også tett med fylkeskommunen og videregående skoler.

Innvandrere fra land utenfor EØS-området skal prioriteres for arbeidsmarkedstiltak og oppfølging. For å sikre ivaretagelsen av denne brukergruppen har fylkene egne

² Noen arbeidssøkere tilhører flere målgrupper samtidig, og tallene for de ulike målgruppene kan derfor ikke summeres. I avgrensningen «utsatte grupper» er det justert for overlapp.

³ Ekskl. innvandrere fra USA, Canada, Australia og New Zealand

ressurspersoner, og flere NAV-kontor har organisert seg i dedikerte team som jobber tett med denne målgruppen. Arbeids- og velferdsetaten samarbeider også med kommunene om deltakere i introduksjonsprogrammet. Med innføringen av integreringsloven beskrives dette samarbeidet i «veileder omsamarbeid mellom kommunen og Arbeids- og velferdsetaten om introduksjonsprogrammet».

Mange som er registrert hos Arbeids- og velferdsetaten har ikke fullført videregående opplæring. Å styrke deres kompetanse gjennom gode opplæringstilbud er derfor sentralt for å forebygge og hindre utenforskap. For å få dette til kreves det et godt tverrsektorielt samarbeid

på alle nivåer mellom utdanningssektoren og Arbeids- og velferdsetaten. Fylkesleddene i Arbeids- og velferdsetaten etablerer nå egne team i fylkene som har ansvar for samarbeidet med fylkeskommunen i eget fylke, bidrar til utvikling av gode opplæringstiltak og er ressurser for NAV-kontorene på dette området.

Personer som har vært ledig over lengre tid skal prioriteres i oppfølgingen og ved bruk av arbeidsmarkedstiltak. For å ivareta brukere som er i ferd med å miste livsoppholdsytelse samt øke muligheten for arbeidslivstilknytning, har Arbeids- og velferdsetaten en forsterket innsats i form av oppfølgingssamtaler rettet mot personer med kort tid igjen av dagpengeperioden.

SPØRSMÅL NR. 2066

Innlevert 29. april 2021 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum

Besvart 6. mai 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hvor mange ansatte i administrasjonen ved Helse Sør-Øst har i dag reelt kontorsted i Hamar, Oslo og Skien, og vil statsråden ta ansvar for at en eventuelt ny administrerende direktør i Helse Sør-Øst får sitt kontorsted på Hamar?

BEGRUNNELSE:

Da Senterpartiet sist var i regjering, ble det slått fast at Hamar og Skien skulle være de to administrasjonsstedene for Helse Sør-Øst RHF. I St.prp. 44 (2006-2007) ble det slått fast at:

«Sammenslåingen innebærer at det vil bli etablert én ny samlet organisatorisk overbygning til erstatning for dagens to RHF-administrasjoner og styrer. Omfanget av arbeidsplasser i Hamar og Skien vil bli opprettholdt.»

Oslo ble ikke nevnt som lokasjon i proposisjonen. På tross av dette har hovedtyngden av ledergruppen kontorsted på Grev Wedels Plass i Oslo.

Da nåværende administrativ direktør i Helse Sør-Øst RHF ble ansatt i 2014, ble hun gitt tillatelse til å ha kontorsted i Oslo. Vedkommende har nå søkt på en annen stilling.

Svar:

Jeg har vært i kontakt med Helse Sør-Øst RHF som opplyser følgende vedrørende spørsmålet fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum:

«Helse Sør-Øst RHF eier helseforetak fra Sørlandet sykehus HF i sør til Sykehuset Innlandet HF i nord, noe som innebærer at regionen har sykehusdrift fra Flekkefjord til Tynset. I tillegg samhandler de med avtalespesialister, private leverandører og representanter fra primærhelsetjenesten fra alle disse geografiske områdene. Helse Sør-Øst RHF er følgelig opptatt av rekruttering av ansatte fra hele regionen og har per i dag kontorplasser i Skien, Tønsberg, Drammen, Skøyen i Oslo (IKT-ansatte som samhandler med Sykehuspartner HF) og Grev Wedels plass i Oslo (møtesenter), samt hovedkontor på Hamar. Antall ansatte ved de forskjellige lokalisasjonene er pt. som følger:

- Hamar – hovedkontor med 70 ansatte
- Skien – 13 ansatte
- Oslo, Grev Wedels plass – 70 ansatte (herav 10 i konsernrevisjonen). I tillegg er det 6 stillinger som er felles for alle de fire regionale helseforetakene som har kontorsted i Oslo. Fire av disse stillingene er virksomhetsoverdratt fra Helsedirektoratet som også har kontorsted i Oslo.
- Oslo, Skøyen (IKT) – 17 ansatte (delvis virksomhetsoverdragelse fra Oslo universitetssykehus – ansatte som arbeider med klinisk IKT)
- Tønsberg – 9 ansatte
- Drammen – 4 ansatte (virksomhetsoverdragelse fra Sykehuspartner – ansatte som arbeider med regional forsyningsløsning)

Når det avholdes møter i regionale fagråd, utvalg, nettverk, møter med tillitsvalgte osv. der møtedeltakerne kommer fra ulike sykehus eller virksomheter med lang reisevei til Hamar, legges disse møtene i hovedsak til møtelokalene i Oslo etter ønske fra de eksterne deltakerne. Det betyr at det er mer møteaktivitet i Oslo. I tillegg til møtelokalene i Oslo er det også etablert faste kontorplasser, men det er ingen tvil om at hovedkontoret er på Hamar. Generelt holdes styremøter, ledermøter, allmøter og personalsamlinger på Hamar, men nå i pandemien har de fleste mø-

tene vært digitale. Lederne i Helse Sør-Øst oppfordres til å holde sine interne møter og avdelingsmøter på Hamar.»

Som stortingsrepresentanten ser av svaret og vurderingene over, er Helse Sør-Øst RHF tydelige på at deres hovedkontor ligger på Hamar. Det er også på Hamar de har sin besøksadresse. Innenfor de rammene som er fastsatt er det Helse Sør-Øst RHF som må gjøre de nødvendige vurderingene knyttet til hensiktsmessig og rasjonell drift når det gjelder aktivitet på ulike steder. Det er styret i Helse Sør-Øst RHF sitt ansvar å rekruttere administrerende direktør og som inngår kontrakt med denne.

SPØRSMÅL NR. 2067

Innlevert 29. april 2021 av stortingsrepresentant Morten Wold

Besvart 5. mai 2021 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Vil statsråden ta initiativ til en harmonisering av regelverket, slik at ansatte i Forsvaret får rett til full erstatning for skader som skyldes pålagt operativ trening – slik forslagene i Prop. 152 L (2020-2021) vil gi ansatte i politiet?

BEGRUNNELSE:

Ansatte i Forsvaret vet at de har en krevende jobb. For å kunne løse sine oppgaver og sitt oppdrag må de også gjennomføre krevende trening og øvelser. Noen ganger fører dette også til skader, som må kunne sies å være yrkesskader.

Statsråden har orientert Stortinget om at det er usikkerhet om hvorvidt Forsvarets personell er omfattet av yrkesskadeforsikringsloven eller regelverket som gir rett på yrkesskadefordeler i folketrygdloven når man påføres skade under visse typer trening (ref. dok. nr. 15:1744 (2020-2021)).

Gjennom Prop. 152 L (2020-2021) foreslås det en ny bestemmelse i politiloven som vil gi ansatte i politiet rett til full erstatning for skader som skyldes pålagt operativ trening. Erstatningsordningen som foreslås omfatter enhver som gjør arbeid eller utfører verv i politiets tjeneste – og har som formål å sikre en mer forutsigbar yrkesskadedekning tilpasset de utfordringene som følger av politiets hjelpeplikt og oppgaver som statens sivile maktapparat.

Politiet og Forsvaret er de to etatene som til sammen utgjør statens maktapparat for å ivareta statens, samfunnets og borgernes sikkerhet. En gjennomgang av regelver-

ket som sikrer at ansatte i Forsvaret gis den samme rett til erstatning for skader som skyldes pålagt operativ trening, og en mer forutsigbar yrkesskadeerstatning tilpasset de spesielle utfordringene forsvarsansatte møter i sin arbeidshverdag, vil kunne avdekke de behov etaten selv ser, og man vil nå også kunne høste erfaring fra det forarbeidet som er gjort i politietaten.

Det er vanskelig å se at vi som nasjon skal være tjent med at det hersker usikkerhet rundt yrkesskadeordningene for vår vårt militære personell.

Svar:

Jeg er opptatt av at Forsvarets personell skal ha et godt erstatningsrettslig vern. I brev til Stortinget 6. april 2021, i svar på spørsmål nr. 1744, orienterte jeg om at Forsvaret ser på utvidet erstatningsdekning for Forsvarets personell ved nærkamptrening. En arbeidsgruppe i Forsvaret utreder om det er behov for å innføre tilsvarende regulering for ansatte i Forsvaret som i forslagene i prop.152 L (2020-2021). Arbeidsgruppen har deltakelse fra blant annet forsvarsgrenene og de tillitsvalgte. Om Forsvaret kommer frem til at det er behov for et bedre erstatningsrettslig vern for Forsvarets ansatte, vil Forsvarsdepartementet følge opp forslaget i samsvar med de ordinære lovgivningsprosessene.

SPØRSMÅL NR. 2068**Innlevert 29. april 2021 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken****Besvart 5. mai 2021 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen****Spørsmål:**

Mener forsvarsministeren det er rimelig at HV-soldatene som til slutt fikk feriepengene de hadde krav på nå ser ut til å måtte dekke store deler av saksomkostningene etter en langvarig rettsstrid med staten?

BEGRUNNELSE:

Flere medier melder denne uken at heimevernsoldatene som etter år med rettssaker om manglende feriepengeutbetaling vant frem, nå sitter igjen med store regninger som Forsvarsdepartementet ikke vil dekke.

Dette skjer etter at Stortinget kom med en tydelig forventning om at statsråden skulle rydde opp i saken, og etter at statsråden varslet at han ville rydde opp. Jeg minner om statsrådets tidligere svar i saken, blant annet gjennom Dok. 15:2731 (2019-2020), hvor han skrev følgende om gruppesøksmålet i saken:

«Uavhengig av om staten er rettslig forpliktet til det, finner jeg at staten bør dekke saksøkers rimelige og nødvendige saksomkostnader forbundet med gruppesøksmålet».

Jeg minner videre om at denne saken har pågått svært lenge, og at det er tvingende nødvendig at departementet evner å få til en rimelig løsning på saken.

Svar:

Jeg har forståelse for at saken har vært en belastning for HV-soldatene som har frontet feriepengesaken. Jeg er

glad for at saken om feriepenge til innsatsstyrkene og områdesjefene i Heimevernet er løst ved at Forsvaret har etterbetalt feriepenge tilbake til 2005. For å løse gruppesøksmålet uttalte departementet at vi ville dekke rimelige og nødvendige saksomkostnader i forbindelse med gruppesøksmålet.

Domstolene har i begge søksmål om feriepenge til HV-soldatene tatt stilling til hva som er rimelige og nødvendige saksomkostnader, sett hen til sakens omfang og kompleksitet. I gruppesøksmålet konkluderte lagmannsretten med at rimelige og nødvendige saksomkostninger utgjorde kr 650 000, selv om det ble fremsatt krav om til sammen kr 1 297 048 fra advokaten som førte saken for HV-soldatene. Staten har også dekket og utbetalt det domstolene gjennom tre rettsinstanser fant var rimelige og nødvendige saksomkostninger i det første søksmålet.

Stortinget har i Innst. O. nr. 110 (2004-2005) punkt 4 til ny tvistelov gitt klare signaler om at kostnadsnivået i sivile saker skal reduseres, og at domstolene skal ha en langt mer sentral rolle med å styre kostnadsnivået. Jeg finner det derfor ikke riktig å overprøve domstolens avgjørelse ved å dekke saksomkostninger utover hva domstolene har tilkjent.

Jeg har likevel forståelse for at det oppleves urimelig når privatpersoner kreves for advokatutgifter utover det domstolen finner rimelig og nødvendig for å få saken forsvart i rettsapparatet.

SPØRSMÅL NR. 2069**Innlevert 29. april 2021 av stortingsrepresentant Kari Anne Bøkestad Andreassen****Besvart 5. mai 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

I desember 2019 kom gladmeldingen om at Fiskebøl i Hadsel kommune får det nye testsenteret for oljevern og marint miljø, som en komplementering av Senter for oljevern og marint miljø i Svolvær, et forvaltningsorgan un-

derlagt statsrådets departement. Nylig kom beskjed om at Kystverket tar over SOMM i Svolvær.

Hvordan blir dimensjoneringen i Fiskebøl nå etter en slik oppsplitting med tanke på oppgaver og arbeidsplasser, og er det fortsatt planer om oljevernsenter i Horten?

BEGRUNNELSE:

Det har over lang tid vært jobbet for etablering av et testsenter for oljevern og marint miljø i Fiskebøl, og daværende statsråd bekreftet denne etableringen i desember 2019. I pressemelding fra Samferdselsdepartementet 07.10.2020, vises det til at regjeringen setter av 25 millioner i statsbudsjettet til planlegging av senteret i Fiskebøl. I samme pressemelding heter det: “Regjeringa byggjer vidare på kompetansen til Senter for oljevern og marint miljø, som blei etablert i 2018 med base i Lofoten, og til Kystverket, som er myndigheit i saker med akutt forureining. I statsbudsjettet for 2021 setter regjeringa av pengar som sørger for at planlegginga av testfasilitetane kjem i gong. Dei nye testfasilitetane skal liggje på Fiskebøl i Vesterålen.” Hadsel kommune har jobbet med denne saken over flere år, og har blitt forespeilet stor aktivitet med mange arbeidsplasser. Kommunen har spilt inn følgende til departementet: “Fasilitetene som skal etableres på Fiskebøl må egne seg for utvikling og testing av utstyr til bruk i oljevern, marin forsøpling og andre marine og maritime næringer. Fasilitetene bør være av en slik størrelse og karakter at det tiltrekker seg forskere og brukere nasjonalt og internasjonalt”. I arbeidet med etableringen av testsenteret i Fiskebøl har det hele tiden ligget til grunn at oppgavene her skulle være en integrert del av aktiviteten ved Senter for oljevern og marint miljø (SOMM) i Svolvær i Vågan kommune. SOMM er et forvaltningsorgan med særskilte fullmakter underlagt Samferdselsdepartementet. Fagområde oljevern hører inn under Samferdselsdepartementets ansvarsområde, mens fagområde marin forsøpling hører inn under Klima- og miljødepartementets ansvarsområde. Samferdselsdepartementet har det overordnede ansvaret med etatsstyringen av senteret. Det er derfor betimelig å stille spørsmål om hvilke konsekvenser det vil få for testsenteret i Fiskebøl, når regjeringen nå melder at ansvarsområdene til senteret splittes opp. I pressemelding for halvannen uke siden, opplyses det om at SOMM sitt ansvar innen oljevern overføres Kystverket, og i omtalen av testsenteret i Fiskebøl nevnes ikke marin forsøpling med et ord. Kommunen viser til at et av alternativene man nå ser for seg, i verste fall kun involverer to ansatte ved testsenteret.

Svar:

Regjeringen ønsker å videreutvikle arbeidet mot marin forsøpling og derfor skal Senter for oljevern og marint miljø (SOMM) dedikeres til dette arbeidet fra 1. januar 2022. Oljeverndelen i SOMM overføres til Kystverket fra samme tidspunkt. Vi mener at beslutningen om å målrette SOMMs arbeid mot marin forsøpling vil gi SOMM gode rammer for å videreutvikle arbeidet innen marin forsøpling. Samtidig er det viktig at det gode arbeidet som SOMM har igangsatt og levert innen oljevern videreføres.

Kystverket er vår nasjonale etat for ivaretagelse av statens beredskap mot akutt forurensning og jeg er trygg på at dette arbeidet videre vil følges opp på en god måte.

Regjeringen har besluttet at det skal etableres testfasiliteter for oljeverntechnologi på Fiskebøl i Hadsel kommune i Nordland. Jeg vil understreke at overføringen av SOMMs ansvar innen oljevern til Kystverket, ikke vil rukke ved denne beslutningen. Dette er et prosjekt som regjeringen satser på og som skal bidra til videre utvikling av viktig teknologi. Representanten har helt rett i at det over lang tid vært jobbet for etablering av et testsenter på Fiskebøl og regjeringen har satt av 25 millioner i statsbudsjettet for 2021 til planlegging av senteret. Dette arbeidet vil fortsette og skal drives videre frem av Kystverket, som med sitt brede og tunge fagmiljø innen beredskap mot akutt forurensning har alle forutsetninger for å lykkes.

På oppdrag fra Samferdselsdepartementet har Kystverket og SOMM levert en felles utredning om etablering av testfasiliteter for oljeverntechnologi på Fiskebøl. Utredningen er nå til vurdering i Samferdselsdepartementet. Regjeringen har dermed på det nåværende tidspunkt ikke tatt stilling til innretning eller omfang av prosjektet.

Kystverket driver allerede Nasjonalt senter for testing av oljevernustyr i Horten, og det foreligger ikke planer om å endre dette.

Jeg vil avslutningsvis forsikre representanten om at det ikke er endringer i regjeringens engasjement for å få etablert testsenteret på Fiskebøl.

SPØRSMÅL NR. 2070**Innlevert 29. april 2021 av stortingsrepresentant Sandra Borch****Besvart 10. mai 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Hvordan har regjeringen og Frp klart det kunststykket å ansette flere tusen i politiet siden 2013 uten å få til en eneste ekstra patrulje i hele landet, men mange steder tvert imot fått færre patruljer?

BEGRUNNELSE:

Fra 2016 til 2020, så har politiets responstid på en rekke mindre steder over hele Norge økt. (Finnmark, Troms, Nordland, Møre og Romsdal, Vest, Sør-Vest, Sør-Øst, Oslo og Innlandet.)

I Midt-Troms lensmannsdistrikt var det før reformen tre patruljer på kveldstid og i helgene. Nå er det en. Denne patruljen skal dekke 11 000 kvadratkilometer – eller et område større enn Rogaland fylke.

Liknende utvikling og fortellinger får vi jevnlig fra Gudbrandsdalen, Vestoppland, Nordhordland, Orkdalsregionen osv.

Svar:

Patruljene er naturligvis en viktig del av politiets ressurser, men er likevel bare en del av politiets innsats for forebygging og bekjempelse av kriminalitet. Dagens patrulje holder gjennomgående høyere kvalitet enn hva den gjorde for bare få år siden, og jobber dessuten i et helt annet samspill enn før med andre ressurser i politiet.

En viktig forklaring, er de verktøyene og arbeidsmetodene som ligger i politiarbeid på stedet. Dagens patrulje har verktøy som gjør det mulig å utføre mer av arbeidet ute i felt fremfor på kontor, og den jobber også i et tettere og mer profesjonelt samspill enn før med ressurser på operasjonssentral og etterforskere og jurister i straffesaksinntaket i politidistriktet.

Øvingsaktiviteten er dessuten økt og mer systematisk enn før. Alt innsattpersonell i politiet har minst 48 timer årlig trening. I antall er dette først og fremst de IP4-mannskapene som dekker vakt og beredskap i politidistriktene. Det sikrer i seg selv bedre beredskap og kvalitet i arbeidet som utføres. Dessuten inngår i overkant av 1000 av tjenstepersonene i de 11 politidistriktene utenfor Oslo i de såkalte utrykningsenhetene. Disse tjenstepersonene er såkalte IP3, og har nå 103 timer årlig trening. Antall IP3 er økt fra 650 i 2014 til i overkant av 1000 i dag, mens beredskapstroppen (som inngår i vakt og beredskap i Oslo politidistrikt) er økt med over 50 prosent på få år.

Som det ligger i spørsmålet fra representanten, er politiet blitt kraftig styrket de senere årene. Samtidig er det viktig at ansvaret for å disponere ressursene effektivt og ut fra lokale behov tilligger politimestrene. Vurdering av politikraft og politiets tilstedeværelse gjøres derfor ut fra kapasitet og kompetanse på politidistrikts- og geografisk driftsenhetsnivå. Befolkningen skal kunne forvente at politiet er til stede i lokalsamfunnet for å trygge innbyggerne. Samtidig må fysisk synlighet og tilstedeværelse kombineres med synlighet og tilstedeværelse i det digitale rom, f.eks. i form av nettpatruljene samtlige politidistrikter nå har fått opprettet.

I løpet av 2020 har de geografiske driftsenhetene – altså de som håndterer vakt og beredskap – fått en betydelig høyere andel av økningen i politiårsverkene enn de funksjonelle enhetene på politidistriktsnivå. 76 prosent av økningen i politiårsverkene i 2020 har gått til styrking av geografiske driftsenheter. I budsjettet for 2021 økes bevilgningen til politiet med om lag 578 mill. kroner. Økningen skal i hovedsak gå til å styrke de geografiske driftsenhetene i politiet, og vil gi økt lokal tilstedeværelse og mer politikraft der folk bor og ferdes.

SPØRSMÅL NR. 2071**Innlevert 29. april 2021 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken****Besvart 7. mai 2021 av utenriksminister Ine Eriksen Søreide****Spørsmål:**

Tilsier utviklingen den siste tiden, som smittesituasjonen i India og en mer åpen holdning til å diskutere patentproblematikken i andre vestlige land, at regjeringen mener det må tas en ny vurdering om den norske posisjonen i spørsmålet om patentlemping i WTO?

BEGRUNNELSE:

Etter et over et år med COVID-19-pandemien har den globale skjevfordelingen av vaksiner og helseressurser aldri vært tydeligere. Mens store deler av den vestlige verden kan forvente fullvaksinering i løpet av året, må store deler av verdens befolkning vente betydelig lengre.

Dette innebærer at verden står overfor kontinuerlige helsekriser i årene som kommer. De siste ukene har smitten økt drastisk i India, og landet har nå nådd over 300 000 daglige registrerte tilfeller. Samtidig er mangelen på vaksiner og medisiner akutt, og helsevesenet i fullstendig krise.

Smittesituasjonen i India angår oss alle, ikke bare på grunn av grunnleggende rettferdighetshensyn. Situasjonen aktualiserer også spørsmålet om hva som kan skje når pandemien får fortsette i lav- og mellominntektsland. Når dette skjer, øker risikoen for mutasjoner som truer oss alle.

Det er denne representantens syn man for lengst burde ha snudd hver stein for å øke produksjonen av vaksiner, medisiner og medisinsk utstyr så raskt som mulig. Regjeringen har gjentatte ganger blitt konfrontert med at den i WTO/TRIPS-rådet har stilt seg sammen med en liten, hovedsakelig vestlig blokk for å blokkere India og Sør-Afrikas initiativ om patentunntak.

Både utenriksministeren og utviklingsministeren har gjennom flere måneder vært sterkt avvisende til at et patentunntak kan føre til raskere og mer effektiv produksjon og distribusjon av vaksiner, medisiner og medisinsk utstyr i møte med pandemien. Dette til tross for at kravet om et patentunntak har bred støtte fra rundt hundre land, et stort antall sivilsamfunnsaktører, menneskerettighetsorganisasjoner og humanitære organisasjoner, samt et stort antall internasjonale organisasjoner, herunder Verdens helseorganisasjon (WHO). Denne uken uttrykte også den belgiske utviklingsministeren støtte til patentunntak og formidlet at man ville ta opp dette i EU. Samtidig pågår det en større diskusjon blant Demokratene i USA om støtte til patentforslaget.

Gitt at Norge nå leder TRIPS-rådet, hvor patentspørsmålene i WTO blir behandlet, har man en gylden mulighet til å bygge en koalisjon som inkluderer vestlige land for å sørge for et patentunntak som er bredt nok til at en kan øke produksjon av vaksiner, medisiner og medisinsk teknologi i kampen mot pandemien.

Svar:

India og Sør-Afrika fremmet i oktober 2020 et forslag om unntak for visse bestemmelser i WTOs avtale om handelsrelaterte sider ved immaterielle rettigheter (TRIPS-avtalen) for å forebygge, begrense og behandle covid-19.

Når det gjelder regjeringens vurdering av selve forslaget, viser jeg til svar på skriftlige spørsmål fra Stortinget i november 2020, henholdsvis nr. 425 (2020-21) fra representanten Moxnes til statsministeren, og nr. 444 (2020-21) fra representanten Lysbakken til meg. For det første er det opprinnelige forslaget svært vidtgående og ville i praksis fjerne alle immaterielle rettigheter for et bredt utvalg produkter, både legemidler og medisinsk utstyr. Det er vidtgående også geografisk og gjelder alle WTO-medlemmer, ikke bare de fattige utviklingslandene. For det andre er immaterielle rettigheter viktige som insentiver til forskning og utvikling av legemidler og medisinsk utstyr. Det er vanskelig å forutse konsekvensene et slikt bredt unntak ville ha. Norge frykter at forslaget i verste fall kunne virke mot sin hensikt fordi vi risikerer redusert forskning på og utvikling av legemidler og medisinsk utstyr dersom insentivene svekkes. Det er ikke bare industriland som har hatt innvendinger til forslaget, men også en rekke fremvoksende økonomier og andre utviklingsland i WTO.

Sentralt for effektiv pandemirespons er å sikre tilstrekkelig produksjonskapasitet og distribusjon av vaksiner, samt videre utvikling av vaksinene for å sikre at de også beskytter mot nye varianter av viruset. En rekke eksperter på vaksineproduksjon og vaksineutvikling har påpekt at opphevelse av patentrettigheter og andre immaterielle rettigheter på kort sikt ikke vil føre til økt vaksineproduksjon. Dette oppnås mest effektivt gjennom samarbeid mellom produsenter og frivillige ordninger. Oppskalering av vaksineproduksjon og klargjøring av ytterligere produksjonsfasiliteter forutsetter et omfattende samarbeid mellom de ulike involverte aktørene om spørsmål knyttet til kvalitetssikring og teknologioverføring. Det er viktig at legemiddelindustrien gjør sitt ytterste for å bidra til dette.

WTOs generaldirektør Ngozi Okonjo-Iweala har tatt initiativ til at alle parter – legemiddel-industrien, in-

ternasjonale organisasjoner, sivilt samfunn og sentrale WTO-medlemmer – jobber sammen for å løse handelsrelaterte utfordringer. Dette gjelder både produksjon, fordeling og immaterielle rettigheter relatert til vaksiner og andre produkter. Samtidig har hun understreket at forslaget om TRIPS-waiver må diskuteres videre med sikte på å finne en løsning. Norge har hele tiden støttet en slik tilnærming, og har tett dialog med generaldirektøren om dette.

Forslaget fra India og Sør-Afrika har vært diskutert på en rekke møter i TRIPS-rådet siden oktober. Utveksling av spørsmål og svar mellom forslagsstillerne og medlemmer som er skeptiske til forslaget har bidratt til en bedre forståelse av forslaget, og Norge har siden desember oppfordret forslagsstillerne til å revidere forslaget i lys av diskusjonen. Samtidig har vi understreket at begge sider må være villige til å bevege sine posisjoner for å oppnå enighet.

I mars i år tok Norges WTO-ambassadør over lederskapet i TRIPS-rådet for det kommende året. I WTO er ledere for råd og komiteer forventet å forvalte sitt verv på en upartisk måte, og samarbeide med alle medlemmene for å finne frem til konsensus i saker det er uenighet om. Lederen for TRIPS-rådet skal ikke fremme eget lands politikk i rådet. Men Norge vil bidra konstruktivt. India og Sør-Afrika har nylig gitt signaler om at de vil komme med et revidert forslag i løpet av noen uker. Fra norsk side har vi uttalt i WTOs hovedråd at vi håper et revidert forslag fra forslagsstillerne kan danne grunnlag for en fremforhandlet løsning som er akseptabel for begge sider.

USAs nye handelsrepresentant Katherine Tai kunngjorde 5. mai at USA er villig til å gå inn i tekstbaserte forhandlinger om et unntak i beskyttelsen av immaterielle rettigheter for covid-19-vaksiner. Dette vil i så fall bli et helt annet og betydelig mindre vidtgående forslag enn det opprinnelige fra India og Sør-Afrika, som i tillegg gjaldt andre legemidler og alt medisinsk utstyr. Kommisjonspresident Ursula von der Leyen uttalte 6. mai at EU vil være villig til å drøfte et slikt forslag som USA har signalisert. Dette er skritt i riktig retning. Vi vil fortsette å oppfordre til og støtte en slik dialog med sikte på å finne konsensus. I tillegg til å arbeide aktivt for å bidra til løsninger, vil Norge slutte opp om resultatet dersom forslagsstillerne og de medlemmene som sterkest har motsatt seg waiver-forslaget klarer å finne frem til enighet. Norges posisjon har altså ikke endret seg, slik enkelte hevder. Vi har hele tiden arbeidet for å finne et kompromiss som både kan gi enighet i WTO og det resultatet vi ønsker: Flere vaksiner til flere land. Det kan nå forhåpentligvis bli en dynamikk som gjør en løsning mulig.

La meg avslutningsvis peke på at diskusjonen om patenter og andre immaterielle rettigheter må sees sammen med den virkningen manglende produksjonskapasitet har for tilgangen til vaksiner. Norge har vært i front på en rekke initiativer for å øke produksjonskapasiteten for

covid-19-vaksiner – både gjennom EU-samarbeidet, gjennom finansiering av CEPI, og den øvrige finansieringen av ACT-A sin vaksinepilar COVAX. Norge leder fasiliteringsrådet i ACT-A sammen med Sør-Afrika. Produksjon av vaksiner er komplisert. I tillegg til at fabrikkene må ha tilstrekkelig teknologi og kapasitet, kreves en lang rekke innsatsvarer fra mange land. Patenter er en del av helheten, men er ikke alene den avgjørende flaskehalsen. Felles finansiering av vaksineinnkjøp gjennom COVAX er avgjørende. I produksjonskjeden må forsyningskjedene fungere, og handelen være åpen. Det er derfor eksportrestriksjoner kan gjøre stor skade. Situasjonen i India, som representanten Lysbakken viser til, er et eksempel på dette. Smittesituasjonen har forverret seg meget raskt. Men India, som produserer størst volum av vaksiner i verden, har opplevd produksjonsproblemer på grunn av mangel på innsatsvarer fra andre land, ikke mangel på tilgang til patenter.

For å sikre rask tilgang til vaksiner globalt, er mangel på godkjente vaksinefabrikker med tilstrekkelig kvalitetssikring en utfordring globalt. Vi kan ikke risikere at produksjonsfeil skader mennesker og vaksinenes omdømme, og dermed også bidrar til vaksineskepsis i befolkningen. Derfor må vi øke produksjonskapasiteten gjennom teknologioverføring og frivillig lisensiering, med klar forventning om at legemiddelindustrien opptrer med samfunnsansvar.

Dette må skje samtidig som den endelige utformingen av et unntak forhandles i WTO. Disse forhandlingene vil imidlertid ta tid. Gårsdagens uttalelse fra USA var et viktig steg i retning av konsensus, og jeg håper det reviderte forslaget fra India og Sør-Afrika også vil være det.

SPØRSMÅL NR. 2072**Innlevert 29. april 2021 av stortingsrepresentant Arne Nævra****Besvart 7. mai 2021 av kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup****Spørsmål:**

Det vises til pågående reguleringsplan for hyttebygging i et sårbart område ved Holdeskaret i Hemsedal kommune. Dette er i nærheten av Nordfjella, hvor villreinstammen skal gjenoppbygges etter utskytingen som følge av skrantesyke. Det foreligger ingen konsekvensutredning av hvilke implikasjoner en storstilt utbygging i dette området vil ha for villreinstammen.

Hva vil statsråden foreta seg for å sikre at kommunene, i tilstrekkelig grad, sørger for at situasjonen for villreinstammen i Nordfjella blir ivaretatt på en god måte?

BEGRUNNELSE:

Mange er bekymret for fortsatt storstilte hytteutbygginger i villreinområder uten at det foreligger tilstrekkelig konsekvensvurdering for en art Norge har spesielt ansvar for. Et eksempel er Holdeskaret i Hemsedal kommune. Reguleringsplanen har ikke tatt inn over seg den dramatiske situasjonen for villreinstammen i området, særlig med tanke på gjenoppbygging av stammen etter skrantesyken. Selv om Villreinnemda har kommet med innsigelser til utbyggingsforslaget i første høringsrunde, og foreslått at det gjennomføres en omfattende konsekvensvurdering, er det mange som er bekymring at dette ikke vil bli gjennomført på en god og objektiv måte. Dersom det ikke foreligger en tidsriktig og oppdatert kartlegging av hvilke implikasjoner utbyggingen vil ha for villreinstammen i Nordfjella før det fattes vedtak i denne og nærliggende utbyggingssaker, møter neppe Norge sine egne ambisjoner eller internasjonale forpliktelser når det gjelder villreinen.

Svar:

I spørsmålet fra stortingsrepresentant Nævra er det vist til en sak i Hemsedal kommune som omhandler en reguleringsplan for hytter i et sårbart naturområde. Det aktuelle området er avsatt til byggeområde, og er konsekvensutredet i kommuneplanens arealdel. Området ligger utenfor det nasjonale villreinområdet i den regionale planen for Nordfjella. Jeg har fått opplyst at det foreligger innsigelse til reguleringsplanen fra Statsforvalteren i Oslo og Viken. Dette er en sak som er til behandling i kommunen. Siden saken også kan ende opp i departementet for avgjørelse, kan jeg bare uttale meg på generelt grunnlag.

Norge har store naturverdier som skal tas hensyn til i arealplanleggingen. Bærekraftsmålene innebærer blant annet delmål om å bevare økosystemene i fjellområdene,

inkludert det biologiske mangfoldet. Regjeringen har i dokumentet Nasjonale forventninger til regional og kommunal planlegging 2019-2023, bedt kommunene om å legge bærekraftsmålene til grunn for samfunns- og arealplanleggingen. I de nasjonale forventningene gis det også tydelige føringer om at planer og beslutninger skal bygge på et godt og oppdatert kunnskapsgrunnlag, og at hensyn til villreins leveområder skal ivaretas.

Regional plan Nordfjella med Raudafjell ble vedtatt i 2014, og skal legges til grunn for kommunenes planlegging. Det er kommunene som lokal planmyndighet som skal sikre at hensyn til villreins leveområder ivaretas i sine planer. Det følger av retningslinjene i den regionale planen at kommunene skal ivareta naturmangfold i henhold til de rammer naturmangfoldloven setter. For planer og tiltak som kan påvirke villreins leveområder, skal virkningene for villrein utredes særskilt. Planer og tiltak utenfor planområdet, som kan påvirke villreinen i Nordfjella, skal også utrede konsekvenser for dette.

Konsekvensutredninger i planprosesser skal sikre gode avgjørelser for samfunnet og miljøet. For områdene som allerede er inne i kommuneplanene som utbyggingsområder, er det de supplerende utredningene som gjøres i forbindelse med reguleringsplan, som skal avklare om tiltakene faktisk kan gjennomføres. Her er det krav i plan- og bygningsloven med tilhørende forskrifter, og i naturmangfoldloven, som kommer til anvendelse for å ta vare på natur- og biologisk mangfold.

Jeg har tiltro til at kommunene og ulike sektormyndigheter følger opp de regionale planene og naturmangfold i arealplanleggingen generelt, i samråd med statsforvalteren og fylkeskommunen. Hovedinntrykket er at oppslutningen om de regionale planene for villrein fjella er god, og at de gir et viktig grunnlag for videre planlegging og saksbehandling. Hvis kommunale planer bryter med intensjonen bak de regionale planene og tilsetter nasjonale interesser, skal statsforvalteren og fylkeskommunen vurdere å fremme innsigelse til planene. Heller ikke ulike sektormyndigheter som fatter vedtak som berører villreinområder, kan bryte med intensjonen i planene eller tilsette nasjonale interesser.

Som kjent ble det funnet skrantesyke i Nordfjella sone 1 våren 2016, og for å bekjempe smitten, ble hele villreinbestanden i sone 1 fjernet i løpet av vinteren 2018. Det er imidlertid forutsatt at bestanden skal reetableres etter en brakkleggingsperiode på minst fem år. Det er en grunnleggende forutsetning at arealforvaltningen i området i mellomtiden skal praktiseres som om det fortsatt er

villrein der, i tråd med Regional plan for Nordfjella med Raudafjell. Høsten 2020 startet en prosess med bred med-

virkning både lokalt og regionalt for å forberede reetablering av villrein i Nordfjella etter brakkleggingen.

SPØRSMÅL NR. 2073

Innlevert 29. april 2021 av stortingsrepresentant Kari Anne Bøkestad Andreassen

Besvart 3. mai 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Nordland har over 25 pst. av Norges kystlinje. I fjor sommer var det totalt to tilgjengelige politibåter i Nordland politidistrikt. Ifølge Politiforum var det i 2018 fire båter tilgjengelig for politiet i Nordland.

Hvor mange politibåter vil være operative langs kysten i Norge denne sommeren og mener justis- og beredskapsministeren at to båter langs en kystlinje på 26 496 kilometer utgjør god beredskap for politiet i Nordland?

Svar:

Politidirektoratet har opplyst at politiet vil ha disponibelt ca. 20 båter i sommer, noe som er omtrent det samme antall som i fjor. Politiet har et tett og nært samarbeid med ulike samvirkeaktører som finnes lokalt, for eksempel Kystverket, Røde Kors hjelpekorps, kommunenes skjærgårdstjeneste og Statens Naturoppsyn. Politiet har også inngått en egen samarbeidsavtale med Rednings-selskapet som har over 50 operative skøyter langs kysten. Gjennom denne samarbeidsavtalen er kystberedskapen vesentlig styrket, spesielt ved akutte politioperative oppdrag og også utenfor høysesongen for fritidsbåtaktivitet.

SPØRSMÅL NR. 2074

Innlevert 29. april 2021 av stortingsrepresentant Sylvi Listhaug

Besvart 10. mai 2021 av næringsminister Iselin Nybø

Spørsmål:

Når vil nærings- og helseministeren gå i dialog med markedet for å etablere norsk vaksineproduksjon?

BEGRUNNELSE:

Verden og Norge mangler fremdeles vaksiner. Derfor har vi behov for å øke produksjonen. I fremtiden vil vi kanskje få behov for å bli revaksinere befolkningen, og behovet for vaksiner mot covid-19 og framtidige varianter av den kan bli langvarig. Samtidig er det et økende behov globalt for vaksiner og markedet er forventet å vokse enormt de neste årene.

LMI, LO, NHO, Norsk Industri, Industri Energi og KLP har sammen utarbeidet en rapport som konkret viser hvordan og hvorfor norsk vaksineproduksjon vil skape arbeidsplasser, eksportinntekter og bidra til bedre helse; «Nasjonalt Senter for Vaksineproduksjon og Innovasjon (SEVI)»

I rapporten peker de på et mulighetsvindu innen biologisk legemiddelproduksjon og produksjonsplattformer for 'neste generasjons' vaksiner som Pfizer og Modernas vaksine er et eksempel på, og her kan Norge ta en posisjon. En slik satsing, hvis den lykkes, vil ikke bare bidra til vaksineberedskap, men samtidig utvikle vaksiner mot sykdommer som blant annet på kreftområdet. Det er med

andre ord store kommersielle muligheter som gjør en slik satsing bærekraftig på sikt.

26. april kunne vi lese i danske medier at den danske statsministeren Mette Fredriksen har skjønnet nettopp dette. De vil etablere en kommersiell vaksineproduksjon der staten utlyser at anbud til kommersielle aktører for å etablere moderne vaksineproduksjon i Danmark. De vil gå i dialog med markedet som ser et bærekraftig langsiktig potensial for sin satsing, og vil fra statens side stille med insentiver og innkjøpsavtaler for å dekke befolkningens behov. Den danske regjering vil gå i dialog med markedet for en mulig dansk vaksinefabrikk. Når vil den norske næringsministeren og helseministeren ta tilsvarende initiativ på vegne av den norske regjeringen.

Svar:

Dialog med marked hva gjelder vaksineproduksjon gjøres innenfor de rammene som gjelder for konkurranse og anskaffelser:

Det er delegert til virkemiddelapparatet, slik som Forskningsrådet og Innovasjon Norge, å vurdere hvilke prosjekter som skal gis støtte innenfor ulike ordninger/virkemidler. Statsstøtteregulering og regler om konkurransevilkår ligger til grunn for innretning av ordningene.

Anskaffelsesregelverket angir reglene for hvordan det offentlige skal gå frem ved innkjøp av varer, tjenester og bygge- og anleggsarbeider mv. Et sentralt formål med reglene er effektiv bruk av samfunnets ressurser og at det legges til rette for åpenhet og konkurranse..

De norske reglene bygger i stor grad på EU-regler, og Norge har inkorporert EUs anskaffelsesdirektiver i norsk rett. Når norsk helsetjeneste kjøper inn legemidler og vaksiner er regelverk om offentlige anskaffelser og statsstøtte gjeldende. Det å inngå kontrakter med norske legemiddelprodusenter fremfor utenlandske produsenter vil være problematisk sett i lys av prinsippet om ikke-diskriminering. Prinsippet om ikke-diskriminering er et av de grunnleggende EU/EØS-rettslige prinsippene, og er også innført i norsk lov. Jeg vil poengtere at det altså kan inngås kontrakter med norske leverandører og tilbydere, men det er ikke nasjonalitet som skal avgjøre hvem som vinner kontrakten/oppgaven, men det beste tilbudet totalt sett basert på tildelingskriteriene.

Spørsmålet fra representanten er også rettet til helse- og omsorgsministeren.

Spørsmålet blir også begrunnet ut fra beredskapshensyn. Beredskapsansvaret for legemidler ligger i HOD og jeg har derfor bedt helseministeren om innspill. Helse- og omsorgsministerens innspill fremgår i det følgende:

Erfaringene fra pandemien viser at finansiering av tiltak for å styrke og samordne en kommersiell tilbudside begrunnet med beredskapshensyn er usikkert, gitt det juridiske rammeverket som det offentlige må operere innenfor. Det er heller ikke opplagt at norsk produksjon

er et tilstrekkelig virkemiddel for å ivareta tilgangen i et beredskapsøyemed. Koronapandemien har vist at vanlige omsetningskanaler for legemidler, kombinert med målrettede tiltak som for eksempel beredskapslagring og omsetningsrestriksjoner, har vært tilstrekkelig for å ivareta tilgangen til kritiske legemidler.

På vaksineområdet har norsk tilknytning til det europeiske samarbeidet fungert godt. Samarbeidet med EU vil også være viktig fremover, og Koronakommisjonen er tydelige på at internasjonalt samarbeid om legemiddelberedskap burde styrkes. En ev. norsk produksjonskapasitet vil etter all sannsynlighet være avhengig av både et europeisk rammeverk og marked for å være bærekraftig. Samtidig vil felles europeisk styrket beredskap være avhengig av summen av landenes produksjonskapasitet.

Både næringsministeren og jeg er godt kjent med at den danske regjeringen ønsker å se nærmere muligheter for offentlig-privat samarbeid for å bygge opp produksjonskapasitet på vaksineområdet. Som spørsmålsstiller vil være kjent med er det i etterkant av utspillet kommet frem flere spørsmål, bl.a. knyttet til realismen i skissert tidsperspektiv, samt krevende avtaler og juridiske begrensninger. Både næringsministeren og jeg tar imidlertid dette og andre initiativer med oss i de videre vurderingene av målrettede tiltak for å styrke den langsiktige beredskapen og bidra til utvikling av norsk helsenæring.

SPØRSMÅL NR. 2075**Innlevert 29. april 2021 av stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad****Besvart 5. mai 2021 av finansminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

Har statsråden forståelse for at det er viktig at den utvidede SMB-rabatten raskt kommer på plass slik at norske banker også kan gjøre nytte av reduksjonen i kapitalkravene som grunnlag for å være enda sterkere til stede for små og mellomstore bedrifter?

BEGRUNNELSE:

Regjeringen innførte dagens SMB-rabatt 31.12.2019 gjennom en faktor som justerer ned verdien av utlån til små og mellomstore bedrifter ved fastsettelse av kapitalkrav slik at kapitalkravet blir lavere. SMB-rabatten er et viktig virkemiddel for å styrke næringslivets tilgang til finansiering, og gir bankene et tydelig insentiv til å yte lån til små og mellomstore bedrifter. EU har nå forbedret SMB-rabatten ytterligere gjennom en utvidelse som innebærer at kapitalkravene reduseres også for lån inntil 2,5 millioner euro, mot opprinnelig kun 1,5 millioner euro. I tillegg er ordningen forbedret ved at utlån til SMB som overstiger 2,5 millioner euro vil få en faktorreduksjon på 15 prosent.

Endringene i SMB-rabatten ble gjort gjeldende i EU i juni 2020, og gjelder dermed allerede for utenlandske banker som opererer i Norge. Samtidig kan vi lese i Finansavisen 29.mars 2021 at innføringen av SMB-rabatten på nytt er utsatt for norske banker. Sett i sammenheng med at regjeringen senest i forbindelse med Finansmarkedsmeldingen for 2021 påpeker at mindre bedrifter og bedrifter i distriktene i stor grad henvender seg til lokale og regionale sparebanker for fremmedkapitalfinansiering, er det uheldig at SMB-rabatten ikke allerede er innført i Norge. Både av hensyn til landets små og mellomstore bedrifter, landets 94 sparebanker og den norske banknæringen for øvrig er det viktig at SMB-rabatten raskt kommer på plass slik at bedrifter og prosjekter som er lønnsomme eller forventet lønnsomme i fremtiden, i størst mulig grad sikres tilgang til finansiering.

Svar:

I EU ble det i 2019 vedtatt endringer i henholdsvis kapitalkravsforordningen (CRR), kapitalkravsdirektivet (CRD) og krisehåndteringsdirektivet (BRRD) med nye regler for banker om bl.a. kapitalkrav og krisehåndtering, som samlet ofte omtales som EUs bankpakke. Som følge av Covid-19-pandemien ble det i juni 2020 vedtatt en del lettelsener i EUs kapitalkravsregler med forordning (EU) 2020/873, og herunder ble iverksettelsen av vedtatte lettelsener i bank-

pakken fremskyndet. Den utvidede SMB-rabatten er en av lettelsene som ble satt i kraft i EU i fjor sommer.

Regjeringen la i april frem lovforslag om norsk gjennomføring av bankpakken, jf. Prop. 147 LS (2020-2021). I samarbeid med de øvrige EØS/EFTA-statene jobber vi nå for at bankpakken kan innlemmes i EØS-avtalen så snart som mulig. Fra norsk side er vi avhengig av at også de andre EØS/EFTA-statene er klare for gjennomføring, det vil si at de løfter sine eventuelle konstitusjonelle forbehold. Så fort det skjer, vil bankpakken tre i kraft som en del av EØS-avtalen og de norske gjennomføringsreglene settes i kraft, bl.a. slik at den utvidede SMB-rabatten vil gjelde også for norske banker. Saken er høyt prioritert fra norsk side, og jeg deler den utålmodigheten som norske banker og bedrifter har gitt uttrykk for.

Det er samtidig viktig å understreke at norske bedrifter har god tilgang på kapital fra norske og utenlandske banker og i verdipapirmarkedet. Blant annet viser Norges Bank i Pengepolitisk rapport nr. 1/2021 til at kreditverdige foretak synes å ha god tilgang til kreditt. Dagens SMB-rabatt gjelder også lån opptil ca. 15 mill. kroner, som er relativt store lån i norsk sammenheng. Regjeringen har for øvrig iverksatt en rekke tiltak for å støtte opp om norsk næringsliv under pandemien, bl.a. kompensasjonsordningen, garantiordningen for banklån og Statens obligasjonsfond.

SPØRSMÅL NR. 2076**Innlevert 30. april 2021 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 6. mai 2021 av landbruks- og matminister Olaug Vervik Bollestad****Spørsmål:**

I forbindelse med vindkraftutbyggingen på Høg-Jæren og Dalane har det vært satt i gang et forskningsprosjekt, som skal kartlegge konsekvensene av utbyggingene for den utrydningstruede hubroen. Nå har forskerne støtt på problemer, ved at de ikke lenger får gps-merke hubroen.

Vil statsråden ta initiativ til at dette viktige forskningsprosjektet får fortsette og at det blir gitt tillatelse til gps-sporing av fuglene?

Svar:

Jeg er kjent med at det er utfordringer knyttet til forsøkene med GPS festet til hubro med ryggsekkmetoden. Søknadene om GPS-merking av fugl kan grovt sett fordeles på to formål; kartlegge lokal habitatbruk og kartlegge globale trekkruiter. Denne typen formål faller inn under forsøksdyrforskriften og krever tillatelse fra Mattilsynet. Et sentralt element i forsøksdyrforskriften gjelder «de 3R»: Replacement, Reduction, Refinement, omtalt i § 9 om erstatning, reduksjon og forbedring. Metodene skal stadig forbedres for å unngå, forebygge, fjerne og minimalisere fare for skade/belastning.

I behandlingen av en søknad om forsøk må Mattilsynet vurdere nytteverdien av forsøk der fugler påsettes «ryggsekk» opp mot belastningen fuglene utsettes for og

forventet utbytte av forsøket (kost-nytte). Det gjelder selv om forsøkene skal brukes til å vurdere tiltak for å verne den aktuelle arten mot negativ effekt av menneskelige inngrep i naturen. Det er altså ikke prinsipielle innvendinger mot bruk av GPS i forsøk med ville fugler som ligger til grunn for et avslag, men det at «ryggsekkmetoden» kan utsette fuglene for store belastninger, og at belastningene er unødvendige når metodens effekt på dyrevelferden er dårlig dokumentert, alternative metoder ikke er vurdert, og en ukjent andel fugler med «ryggsekk» blir borte.

Det er opp til forskerne å finne frem til alternative metoder med minst mulig negativ effekt på dyrevelferden, og å beskrive de 3R og nytten av forsøkene så godt som mulig i sine søknader til Mattilsynet. Dersom forskerne fortsatt mener ryggsekkmetoden må brukes fordi mindre belastende alternativer ikke finnes, må det begrunnes godt, belastningen på fuglene må beskrives godt, og behovet for og forventet utbytte av forskningen må beskrives grundig.

I den konkrete saken representanten viser til er søknaden klagesaksbehandlet. Avslaget er også stadfestet av Mattilsynets hovedkontor. Mattilsynets konklusjon er at forsøkene med GPS festet til hubro med ryggsekkmetoden slik den er beskrevet i søknaden, ikke er i tråd med formålet i forsøksdyrforskriften § 1 om at dyr ikke skal utsettes for unødige belastninger.

SPØRSMÅL NR. 2077**Innlevert 30. april 2021 av stortingsrepresentant Helge André Njåstad****Besvart 7. mai 2021 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Hva gjør statsråden for å for å få en snarlig avklaring om innreisebegrensninger for norske sjøfolk til Storbritannia?

BEGRUNNELSE:

Det har seg slik at fiskefartøy som har sitt arbeid innenfor 12 nm fra de britiske fastlandet må ha arbeidstillatelse (frontier worker permit) for å utføre sitt arbeid. En slik arbeidstillatelse er ikke nødvendig for ordinær fraktetransport innenfor 12nm. Det har nylig oppstått en intern konflikt i Storbritannia om hva som anses som fraktetransport. Det britiske innenriksdepartementet anser nemlig brønnbåter og servicebåter som fishing vessels operating wholly or mainly in UK territorial waters. Det britiske samferdselsdepartementet er av samme mening som norske myndigheter om at brønnbåter og service-

båter er frakteskip. Dette er videre definert at skipene er frakteskip internasjonalt, da skipene har både maritim besetning og følger internasjonale regler og plikter innenfor skipsfarten. Så lenge innreise/arbeidsrestriksjonene pågår, betyr dette at norske rederier ikke kan sende mannskap til Storbritannia for mannskapsbytte. Flere rederier har allerede fått tilbakesendt sine ansatte, som da må i innreisekarantene i Norge. Innreisebegrensningen før også til at de norske rederiene ikke kan ta nye oppdrag og pågående oppdrag ikke kan utføres, ettersom Storbritannia hverken har tilgang på utstyr eller sjøfolk med kompetanse til å utføre arbeidet. Videre kan de norske sjøfolka miste sine arbeidsplasser. Næringen er i stor usikkerhet og må ha en snarlig løsning på utfordringene.

Svar:

Storbritannias uttrede av EØS og Det indre marked fra 1.1. 2021 har medført en del utfordringer for næringslivet, både på grunn av villet britisk politikk og på grunn av utilsiktede konsekvenser av endret regelverk. Jeg er kjent med at Storbritannia nå krever at norske sjøfolk må søke om britisk arbeidstillatelse for å operere på norsk-registrerte brønnbåter innenfor Storbritannias 12-mils-soner, på lik linje med arbeidstakere som skal arbeide på land. Nærings- og fiskeridepartementet fikk informasjon fra næringen om den nye praksisen i slutten av februar, og norske myndigheter tok da saken opp på embetsnivå med britiske myndigheter for å anmode om at saken

ble løst. Saken håndteres av ulike britiske departementer, koordinert av innenriksdepartementet, og endelige tilbakemeldinger har dessverre latt vente på seg. Saken skaper uforutsigbarhet og er til skade for både norsk og britisk næringsliv.

Fra norsk side argumenterer vi for å innvilge unntak fra de nye kravene fordi brønnbåter må anses som frakteskip og mannskapet om bord er sjøfolk. Denne statusen er nedfelt både i norsk og britisk regelverk. Departementets vurdering er at britisk regelverk gir mulighet for unntak for mannskap om bord på disse frakteskipene. Jeg mener også at brevvekslingen mellom den norske og britiske regjeringen om maritim transport og sjøfolk fra desember 2020 skulle tilsi at praksis fra før Brexit videreføres så lenge frihandelsavtaleforhandlingene pågår, og at det derfor ikke skal kreves arbeidstillatelse for mannskap på norske brønnbåter.

Da det ikke hadde kommet entydige avklaringer fra britisk side, sendte jeg 28. april et brev til den britiske transportministeren Grant Shapps. I brevet redegjør jeg for vår sterke bekymring og anmoder om at transportministeren bistår slik at saken blir løst. Vi håper å få gehør for våre argumenter, og at transportdepartementet i dialog med innenriksdepartementet kan bidra til en rask og positiv løsning.

Norsk næringsliv trenger klare og forutsigbare rammer å forholde seg til. Jeg vil derfor følge denne saken tett fremover.

SPØRSMÅL NR. 2078

Innlevert 30. april 2021 av stortingsrepresentant Mona Fagerås

Besvart 7. mai 2021 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Hvordan vil statsråden sikre elever som stryker i standpunkt sin rett til å sikre vitnemål gjennom eksamen dersom de er trukket ut i faget de har strøket i våren 2021 eller vil statsråden i år regne pandemisituasjonen som et «særskilt tilfelle» i henhold til § 3-45 i forskrift til opplæringslova en og dermed gi dispensasjon?

BEGRUNNELSE:

Som følge av at eksamen ble avlyst våren 2020 ble mange elever fratatt muligheten til å få vitnemål ved å få ståkarakter på eksamen i fag der de hadde strøket i standpunkt.

Bare i faget norsk hovedmål gjaldt dette 746 elever på landsbasis våren 2020. Disse elevene har altså ikke kunnet avlegge eksamen i henhold til reglene og de burde dermed få dispensasjon fra kravene til vitnemål i henhold til §8 Dispensasjon fra kravene til å få vitnemål i videregående opplæring i Midlertidig forskrift om tilpasninger i reglene om barnehager, grunnskoler og videregående opplæring som følge av utbrudd av covid-19. Som en følge av dette ble disse elevene aktivt hindret i å starte på høyere utdanning høsten 2020. Dermed er disse elevene utsatt for en unntakssituasjon (avlyst eksamen) og et forvaltningsvedtak (ikke innvilget dispensasjon) som fratrar dem en ret-

tighet til å oppnå vitnemål (ved å få ståkarakter på eksamen). Dette er i strid med god forvaltningsskikk.

Svar:

Elever som på grunn av utbruddet av covid-19 mangler eksamenskarakter i ett eller flere fag, fikk våren 2020 dispensasjon fra eksamenskravet i disse fagene. For disse elevene vil standpunktkarakteren dokumentere kompetansen i faget. En tilsvarende dispensasjonsregel vil gjelde dette skoleåret for de eksamenene vi har måttet avlyse. Det er viktig for meg at fjorårets og årets avlyste eksamener ikke hindrer elevene i å komme seg videre. Samtidig er det viktig å ivareta vitnemålets funksjon som dokumentasjon på kompetanse. Derfor må elevene ha bestått standpunktkarakter i faget for å få dispensasjon fra eksamenskravet.

Elever som får karakteren 1 i standpunktkarakter, har rett til en særskilt eksamen dersom han eller hun ikke skal opp til trekkeksamen i faget. Dersom eleven består eksamen, har eleven bestått faget. Dette er regulert i forskrift til opplæringsloven § 3-30 og gjelder også våren 2021. Særskilt eksamen avholdes normalt ved første etterfølgende eksamen og da samtidig med utsatt og ny eksamen,

det vil si eksamen for de elevene som har hatt dokumentert fravær på eksamen, eller som har fått karakteren 1 ved ordinær eksamen.

Ettersom elever som ikke har fått bestått standpunktkarakter, må bestå eksamen for å kunne få vitnemål, vil noen elever dessverre oppleve å bli forsinket med den utdanningen de har planlagt å begynne på etter videregående skole. Dette skyldes at elevene må kunne vise til oppnådd kompetanse i faget dersom de skal få vitnemål, og at det knyttes store praktiske utfordringer til å avholde særskilt, ny og utsatt eksamen for alle elever som trenger det, før opptaket til høyere utdanning gjennomføres. Dette gjelder ikke bare for forrige og inneværende skoleår, men er i tråd med det som vanligvis gjelder for videregående opplæring.

Elever som er forhindret fra å avlegge eksamen på grunn av sykdom, ulykke eller andre særlige grunner, kan søke om betinget opptak til høyere utdanning slik at de ikke blir forsinket. Det stilles visse vilkår for å kunne få betinget opptak, blant annet må man ha bestått standpunktkarakter i faget, og skolen må ha godkjent gyldig frafall til eksamen.

SPØRSMÅL NR. 2079

Innlevert 30. april 2021 av stortingsrepresentant Geir Adelsten Iversen

Besvart 7. mai 2021 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Vil statsråden tillate at den større flåte ødelegger for den minste rekeflåten med sitt fiske etter reker helt inne i Laksefjorden, og det må være mulig å regulere dette på en bærekraftig måte?

BEGRUNNELSE:

For noen dager siden kunne vi lese i Kyst og Fjord at befolkninga i Lebesby kommune ser med stor bekymring på det knallharde rekefiske som foregår på Laksefjorden. Trålere på opptil 70 fot med dobbeltrål hører ikke hjemme inne på fjordene og langt oppi fjæra-steinene. Endelig har rekeforekomstene tatt seg opp igjen, men med den beskatningen man nå er vitne til er det grunn til bekymring i forhold til hvor langsiktig og bærekraftig denne ressursen nå forvaltes.

Rekeforekomstene på Laksefjorden burde fortrinnsvis forbeholdes den mindre flåte, noe som vil skape større

forutsigbarhet for den delen av flåten som ikke har den samme aksjonsradius og er egnet for å fiske langt til havs.

Svar:

Jeg vil først forsikre om at rekefiske i Laksefjorden forvaltes bærekraftig, og at myndighetene og forskerne følger nøye med på fisket og bestandssituasjonen for reker nord for 62°N.

Det er de siste årene gjort et betydelig arbeid med forvaltningen av kystrekefiske nord for 62°N. Det er for eksempel innført felles minimum dybdegrensning for Nordland, Troms og Finnmark på 170 meter gjeldende fra 1. januar 2018. Dette innebærer at trålerne må fiske på dypere områder enn 170 meter.

For å sikre et bærekraftig fiske er det også påbudt å bruke sorteringsrist i reketrål i dette området. Med virkning fra 1. februar 1990 ble det innført påbud om bruk av sorteringsrist ved fiske med reketrål på kysten av

Nordland, Troms og Finnmark, innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene. Påbudet ble utvidet til å gjelde i Norges økonomiske sone nord for 62°N fra 30. september 1991. Bakgrunnen for innføringen av sorteringsrist var først og fremst et ønske om å beskytte yngel og småfisk under minstemål, samt at dette ville avskjære all bifangst. Det foreligger ingen unntak fra påbudet. Det er heller ikke tillatt å benytte oppsamlingspose i dette området.

Bakgrunnen for dybdebegrensning har tradisjonelt vært å hindre bifangst, sikre havdeling og skape trygg avstand til andre redskapsgrupper. Siden innføringen av sorteringsristen har hensynet til bifangst fått mindre betydning.

Påbud om sorteringsrist har sammen med innsatsen til overvåkingstjenesten redusert bifangstproblemet i rekefisket. Det er klare kriterier for hvor mye yngel av små fisk som er tillatt i fangstene. Når det blir for stort innslag av yngel av små fisk i fangstene stenges området for rekefiske. Dette er ofte tilfelle for Laksefjorden, som typisk har vært stengt på grunn av høy yngelinnblanding i perioden oktober-april.

Jeg vil berømme Sjøtjenesten for deres innsats. De er til stede i området og kontrollerer feltene i samarbeid

med Kystvakten. I tillegg har skipper et eget ansvar for å skifte felt ved for stor innblanding.

Vi har over tid utviklet gode verktøy som bidrar til å unngå fartøykonflikt, som posisjonsrapportering og gode digitale kart i BarentsWatch. Det er ingen andre enn rekefiskerne som utnytter rekebestanden i Laksefjorden, men det er mindre fartøy som driver annet fiske med faststående redskap som teiner, garn og line. Når fiskerne melder inn hvor de setter sine faste redskaper til Kystvaktentralen bidrar dette til å unngå konflikt mellom fartøyene, siden rekefiskerne da kan unngå redskapskollisjon. Fiskeridirektoratet har ikke fått innspill om at det er konflikt mellom fartøy i Laksefjorden.

Representanten nevner at det foregår et fiske med trålere opptil 70 fot. Etter gjeldende regelverk har ikke fartøy over 19,81 meter (65 fot) adgang til å fiske innenfor fjordlinjene, jf. utøvelsesforskriften § 33f. Det er dermed forbudt for fartøy over 65 fot å fiske med rekefiske innenfor fjordlinjen i Laksefjorden.

Jeg kan avslutningsvis også nevne at rekefisket nord for 62°N i 2020 var på ca. 31 000 tonn. Kvoterådet fra Det internasjonale havforskningsrådet (ICES) var i 2020 satt til 150 000 tonn.

SPØRSMÅL NR. 2080

Innlevert 30. april 2021 av stortingsrepresentant Sivert Bjørnstad

Besvart 8. mai 2021 av finansminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

Mener finansministeren det er rimelig og i tråd med vedtatt betalingsutsettelse for skatt og avgifter på grunn av koronakrisen at skatteetaten foretar «motregning» slik at bedrifter ikke mottar utbetaling for arbeid utført for offentlige kunder, og dermed heller ikke får den skatteutsettelse de har krav på?

BEGRUNNELSE:

Skattebetalingsloven § 13-2, første punktum, har en særbestemmelse som gir skattemyndighetene anledning til å «motregne» skattekrav ved å avregne dette mot betaling en bedrift har krav på for å ha utført arbeid for stat eller kommune.

Nå viser det seg at skattemyndighetene også benytter denne særordningen som grunnlag for å innfordre skatte- og avgiftskrav hvor det er gitt betalingsutsettelse på grunn av koronakrisen. Det fremstår som en illojal omgåelse fra

skattemyndighetenes side av et viktig krisetiltak. Det er neppe i samsvar med intensjonene bak ordningen med utsettelse av betaling av skatte- og avgiftskrav.

For mange kriserammede bedrifter har ordningen med utsatt betaling av skatt og avgift vært helt nødvendig og avgjørende for likviditeten gjennom en krevende periode. Enkelte bedrifter, som har stat, kommune eller fylkeskommune som kunder, opplever imidlertid at skatteetaten foretar motregning av skatte- og avgiftskrav som omfattes av ordningen mot ordinære fakturaer disse bedriftene har for leveranser til offentlig sektor. Konsekvensen er at slike bedrifter (i) ikke får tilført forutsatt likviditet ved ordinær betaling for leveranser til offentlige kunder, men tvert om har pådratt seg kostnader knyttet til slike leveranser uten å få betaling; og (ii) disse bedriftene får ingen reell utsettelse av skatte- og avgiftskrav som forutsatt fra myndighetene, selv om disse er omfattet av ordningen med utsatt skatt og avgift. Resultatet blir en tilfeldig forskjellsbehandling mellom bedrifter som leverer

varer og tjenester til offentlig sektor, og andre bedrifter som ikke har offentlige kunder på sin kundeliste.

Skatteetaten har foretatt slike motregninger med hjemmel i skattebetalingsloven § 13-1 (2), første punktum: «Formues- og inntektsskatt og trygdeavgift kan uopddelt motregnes i andre krav enn skatt og avgift skyldneren har på staten, fylkeskommunen eller kommunen.» Skattebetalingsloven angir at motregningsadgangen er en «kan»-regel, og at det dermed ikke foreligger noen plikt til å foreta slik motregning. Desto mer meningsløst vil det være om en slik særlig favorisering av stat og kommune som skatteinnkrever også skal praktiseres på en måte som undergraver nasjonal politikk som er innført for å håndtere en alvorlig krisesituasjon.

Svar:

Den midlertidige ordningen for betalingsutsettelse for skatt og avgift mv. ble innført i juni 2020 for å bedre likviditeten til bedrifter og næringsdrivende som er rammet økonomisk av koronapandemien. Ordningen gjør det enklere å søke om og få innvilget betalingsutsettelse enn etter de ordinære reglene. Den gjør det også mulig å innvilge utsettelse til flere.

Krav som er innvilget utsettelse skal ikke særbehandles i utsettelsesperioden, men behandles på samme måte som betalingsutsettelse som er innvilget etter ordinære regler.

Av skattebetalingsloven § 13-1 følger det at skatte- og avgiftskrav kan motregnes i ethvert annet beløp skyldneren har til gode i skatt og avgift. I tillegg kan formues- og inntektsskatt og trygdeavgift uopddelt motregnes i andre krav enn skatt og avgift skyldneren har på staten, fylkeskommunen eller kommunen. Der motregningsadgangen ikke følger av skattebetalingsloven § 13-1, kan motregning skje etter de ulovfestede reglene. I slike tilfeller kan motregning gjennomføres dersom bedriften har et krav mot stat, kommune eller fylkeskommune, og denne aktøren samtidig har et utestående krav mot bedriften.

Når det er innvilget betalingsutsettelse, er det visse innfordringstiltak innkrevingsmyndigheten skal unngå i utsettelsesperioden, men motregningsadgangen opprettholdes. Dette fremgår tydelig både i vedtaket om betalingsutsettelse og på Skatteetatens hjemmeside hvor den midlertidige ordningen omtales.

Jeg vil likevel presisere at kommunen ikke har plikt til å gjennomføre motregning. Den enkelte kommune må selv avgjøre om det i enkelte saker er grunner som tilsier at motregningsadgangen ikke bør benyttes.

SPØRSMÅL NR. 2081

Innlevert 30. april 2021 av stortingsrepresentant Hårek Elvenes

Besvart 7. mai 2021 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Hva har Forsvaret investert for i eiendom, bygg og anlegg (EBA) i Nord-Norge fra og med 2013 til og med 2021, og hvor mye planlegges videre investert i EBA frem til 2028?

BEGRUNNELSE:

Det har de siste åtte årene vært satset betydelige beløp på å fornye Forsvarets eiendom, bygg og anlegg (EBA) i Nord-Norge. Blant annet er det gjennomført flere store byggeprosjekter ved Hærens garnisoner i Indre Troms. Videre er det bygget betydelig EBA i forbindelse med etableringen av den nye basen for kampfly og maritime patruljefly på Evenes, og det bygges boliger og kaserner i forbindelse med oppbyggingen av Finnmark landforsvar. De neste årene skal flere av Forsvarets baser i nord ytterligere bygges ut og fornyes.

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 30. april 2021 med spørsmål fra stortingsrepresentant Hårek Elvenes om hvor mye penger det har blitt brukt på EBA i Nord-Norge fra 2013 til 2021, og hvor mye det er planlagt å bruke i perioden til og med 2028.

Forsvarsbygg opplyser at det ut fra deres økonomitall er brukt ca. 7 milliarder kroner på EBA i Nord-Norge i perioden 2012-2021. Hovedsatsningene for investeringene i Nord-Norge har vært knyttet til etablering av boliger og forlegninger til befall og mannskaper i Indre Troms, etablering av nye grensestasjoner i Finnmark, oppbyggingen av Evenes flystasjon til fremskutt operasjonsbase for kampfly og base for de nye maritime patruljeflyene P-8, samt oppgradering av Bardufoss leir med nye helikopterfasiliteter, brannstasjon og kjøkken-/messebygg.

Midlene er fordelt slik:

2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Totalt i Nord- Norge
713	1050	843	784	702	598	715	1607	7011

Alle tall i mill. kroner

I perioden 2021-2028 er det per i dag planlagt å bruke ca. 9,4 milliarder kroner på EBA i Nord- Norge. Dette inkluderer alle investeringstiltak fra langtidsplan 2021- 2028 (Prop. 14S).

Planlagte bruk av midler innen EBA fordeler seg slik per år:

2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	Totalt i Nord- Norge
1738	2129	1854	849	750	691	828	604	9444

Alle tall i mill. kroner

Hovedsatsningene innen EBA i Nord-Norge i gjeldende investeringsplan frem mot 2028 knyttes til oppbyggingen av Evenes flystasjon som hovedbase for nye maritime patruljefly P-8, fremskutt base for F-35 kampfly med tilhørende oppbygging av luftvernkapasiteter. Ramsund orlogsstasjon skal videreutvikles med etablering av spesi-

alstyrker og ubåtfasiliteter. I tillegg vil Finnmark landforsvar samt Brigade nord styrkes og videreutvikles i Troms og Finnmark med opprettelsen av en fjerde manøverbataljon, opprettelsen av en kavaleribataljon på Porsanger, nytt jegerkompani på GSV og omstrukturering av Brigade Nord fra en infanteribataljon til en mekanisert bataljon.

SPØRSMÅL NR. 2082

Innlevert 30. april 2021 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 10. mai 2021 av forsvarsminister Frank Bakke-Jensen

Spørsmål:

Hvorfor mener regjeringen det er forsvarlig å legge mottak av atomubåter så nært sivilbefolkningen og sentrum av Nord-Norges største by; hvorfor er ikke nærhet til UIT, UNN og Tromsøs eneste drikkevannskilde med i Forsvarets ROS-analyse; vil staten dekke kommunens utgifter til beredskap og hvilke ressurser i form av mannskap og kostander vil Forsvaret bruke på å ivareta sikkerheten ved Grøtsund?

BEGRUNNELSE:

Tromsø kommune har blitt pålagt å ta imot amerikanske reaktordrevne ubåter ved Grøtsund havn. Anløp av amerikanske atomubåter og risikoen det medfører ved ulykker eller krig, har skapt stor usikkerhet i Tromsøs befolkning og kommunestyret i Tromsø har nå vedtatt å nekte å ta imot atomubåter inntil beredskapsplan er på plass. Forsvarsministeren har kalt kommunestyrets vedtak, som

bunner i sterkt engasjement fra befolkningen i og rundt Tromsø, for «amatørmessig».

I en risiko- og sårbarhetsanalyse (ROS) fra Forsvaret, kommer det imidlertid fram at en ulykke kan gi høye radioaktive utslipp, føre til evakuering av befolkningen, og i verste fall flytting av byen. Ved et middels stort utslipp må folk holde seg innendørs, og barn og gravide ta jod-tabletter. Et utslipp kan spre radioaktive partikler over mesteparten av Troms. Det kommer også fram at det er en stor økning av antall anløp av militære reaktordrevne fartøy de siste årene, og at denne økningen fører til en økt risiko for at Norge kan bli berørt ved ulykker som grunnstøting, kollisjon, lekkasje, brann eller alvorlig reaktorhavari.

ROS-analysen har imidlertid ikke vurdert risiko forbundet med at Universitetet i Tromsø, sykehuset i Tromsø (UNN) og Tromsøs eneste drikkevannskilde alle ligger nær det planlagte anløpet for atomubåtene. Det betyr at risikoen kan være enda mer alvorlig enn det som kommer fram i Forsvarets ROS-analyse.

Tromsø kommune bruker for tiden store ressurser på beredskap knyttet til anløp av atomubåter. Kostnadene inkluderer blant annet utarbeidelse av beredskapsplan, opplæring og anskaffelse av verneutstyr.

Svar:

Forsvaret av Norge er basert på støtte fra allierte land i krise og krig. For at denne strategien skal være troverdig og fungere i en krisesituasjon, er det nødvendig at allierte land opererer, trener og øver i Norge og i våre nærområder i fredstid. Regjeringen ønsker dette nærværet velkommen. Denne aktiviteten er avhengig blant annet av at allierte fartøy har adgang til havner i regionen.

Norge har lang erfaring med å ta imot reaktordrevne fartøy fra allierte nasjoner. Dette skjer nå først og fremst på Haakonvern ved Bergen og det gjennomføres på en sikker måte, basert på tilsvarende beredskapsplaner som nå er utarbeidet i Tromsø. Vi har derfor gode rutiner for å ivareta sikkerheten ved slik aktivitet.

Rent geografisk har Tromsø en gunstig beliggenhet for å ta imot ubåter som opererer i de nordlige havområder. Gjennom flere tiår var Tromsø, mer presist Olavsvern som er om lag like langt fra Tromsø sentrum som Grøtsund, mottakshavn for allierte reaktordrevne fartøy. Mottak av denne typen fartøy og beredskapsarbeid knyttet til dette er altså ikke noe helt nytt for Tromsø. At det nå igjen åpnes for slike anløp i denne regionen er i tråd med våre sikkerhetspolitiske behov.

Så langt vi kjenner til har det ikke skjedd alvorlige ulykker med vestlige reaktordrevne ubåter som har resultert i radioaktivt utslipp. Basert på den kunnskap og

erfaring vi har er det lite sannsynlig at det vil skje radioaktivt utslipp fra et reaktordrevet militært fartøy som ligger til kai. Målinger utført av Direktoratet for strålevern og atomsikkerhet (DSA) tilsier at en radioaktiv lekkasje fra et reaktordrevet fartøy som ligger til havn i liten grad vil berøre Tromsø sin hovedkilde for drikkevann. For øvrig vil Forsvaret, i den perioden et reaktordrevet fartøy ligger til havn, gjennomføre omfattende vakt hold og sikkerhetstiltak rundt havnen, som vil bli definert som militært område. Dette løses innenfor Forsvarets ressursrammer med relevant fagpersonell og enheter fra flere deler av Forsvaret. Forsvaret vil også gjennomgå havnen og området rundt før anløp finner sted. Forsvarets aktivitet ved anløp til Grøtsund ledes av Forsvarets operative hovedkvarter og vil være godt koordinert med lokale sivile myndigheter og beredskapsaktører. På denne bakgrunn mener regjeringen det er forsvarlig å motta allierte reaktordrevne fartøyer ved Grøtsund havn.

Forsvarets analyse har ikke hatt som formål å belyse alle lokale problemstillinger knyttet til anløp av allierte reaktordrevne fartøyer. Det er derfor lokale forhold som ikke er omtalt i analysen, men den har likevel vært et viktig grunnlag for de berørte kommunenes utarbeidelse av egne, lokale beredskapsplanverk.

Alle kommuner er pålagt å ha beredskap for atomhendelser, og kostnadene forbundet med dette skal følgelig dekkes av kommunen. Hvis noen av de berørte kommunene mener å ha hatt særskilte kostnader som følge av beredskap knyttet til anløp av reaktordrevne fartøyer, må dette eventuelt fremmes som en egen sak.

SPØRSMÅL NR. 2083

Innlevert 30. april 2021 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen

Besvart 5. mai 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Kan statsråden redegjøre for hvordan styrkingen av Sivilforsvarets budsjett på 25. mill. kroner, som følge av budsjettenigheten mellom Fremskrittspartiet og regjeringspartiene i forbindelse med statsbudsjettet for 2021, har blitt fordelt og hvordan Stortingets forutsetninger for anvendelsen av disse midlene har blitt ivarettatt?

BEGRUNNELSE:

Det vises til felles merknad i Innst. 6 S (2020-2021) hvor Fremskrittspartiet og Høyre viser til enighet mellom Fremskrittspartiet og regjeringspartiene om styrking av sivilforsvaret i statsbudsjettet for 2021 med 25 mill. kroner, samt anviser hvordan flertallet i Stortinget forutsetter at disse midlene skal anvendes:

«Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet viser til budsjettforliket der det også har blitt enighet mellom regjeringspartiene og Fremskrittspartiet om følgende:

Disse medlemmer viser til at det blir foreslått å øke bevilgningen til Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap med 25 mill. kroner, som skal benyttes til regional styrking av landets 20 sivilforsvarsdistrikter. Midlene øremerkes dels til økning av antall ansatte på distriktsnivå og dels til innsatsmaterieell for å sikre etatens operative evne, herunder ved supplerende innkjøp av flere mobile forsterkningsenheter (MFE) betjent av tjenestepliktige sivilforsvarsmannskaper.»

Det følger av dette at midlene ikke er å anse som «engangsmidler», men som varig økning av budsjettet for Sivilforsvaret, som forventes videreført i regjeringens forslag til statsbudsjett for 2022. Det gjelder i særdeleshet for midler som skal anvendes til løpende lønnsutgifter som følge av at antall ansatte på distriktsnivå skal styrkes.

Det er videre en klar forutsetning at midlene i sin helhet skal tilføres landets 20 sivilforsvarsdistrikter for å sikre operativ evne, og eksempelvis ikke som en generell

styrking av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) eller ledelsesfunksjoner. Samtidig er det en klar føring at man skal prioritere innkjøp av flere mobile forsterkningsenheter (MFE) til de sivilforsvarsdistrikt som mangler dette.

Svar:

Som stortingsrepresentanten skriver ble Sivilforsvaret styrket som følge av enighet mellom regjeringspartiene og Fremskrittspartiet i forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 2021, jf. Innst. 6 S (2020-2021).

Jeg viser til tildelingsbrevet til Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 2021 der det fremgår at Jus- og beredskapsdepartementet vil komme tilbake til direktoratet med ytterligere føringer for bruken av midlene i supplerende tildelingsbrev. Mitt departement er nå i dialog med direktoratet for å sikre at Stortingets føringer blir ivare tatt på den mest hensiktsmessige måten.

SPØRSMÅL NR. 2084

Innlevert 30. april 2021 av stortingsrepresentant Bjørnar Moxnes

Besvart 12. mai 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Opplyste statsministeren Stortinget om vurderingene fra blant andre Regjeringsadvokaten om at tilslutning til EU-avtalen JPA ikke kunne skje uten Stortingets samtykke?

BEGRUNNELSE:

20. mars sluttet Norge seg til EU-avtalen Joint Procurement Agreement (JPA). Dette skjedde uten behandling i Stortinget. I rapporten fra Koronakommisjonen «Myndighetenes håndtering av koronapandemien» NOU 2021: 6 framgår det at regjeringen hadde omfattende dokumentasjon som tilsa at tilslutning til JPA innebærer overføring av traktatmyndighet og krever Stortingets samtykke. Rapporten trekker fram et brev fra Helse- og omsorgsdepartementet (HOD) datert 17. mars 2020 der vurderingen var at samtykke fra Stortinget var nødvendig. Rapporten omtaler også en vurdering fra Regjeringsadvokaten som ble sendt til HOD 15. februar 2016, med følgende konklusjon:

«I den samlede vurderingen mener jeg det fremstår rimelig klart at Stortingets samtykke er nødvendig for å inngå JPA.»

I brevet fra Regjeringsadvokaten utdypes årsakene til at norsk tilslutning til JPA etter Grunnloven §26 krevde Stortingets samtykke:

«Det at Norge sannsynligvis kan bli saksøkt for EU-domstolen, trekker klart i retning av at inngåelsen av JPA er en sak av særlig viktighet. Tilsvarende legges til grunn av Lovavdelingen og UD i deres innspill til saken. En viss betydning har det også at det reelt sett skjer en viss overføring av myndighet fra norske domstoler til EU-domstolen, selv om det formelt sett ikke er tale om overføring av myndighet til å avsi dommer med direkte virkning [...]. Også det at inngåelsen av JPA innebærer et brudd med EØS-avtalens topilar-system, taler for at vi står overfor en sak av særlig viktighet [...].»

Til kommisjonen har statsministeren sagt følgende om hvorvidt Stortinget fikk nødvendige opplysninger da statsministeren orienterte Stortingets koronautvalg 19. mars:

«Jeg informerte samtidig utvalget om at saken var på grensen for hva som burde behandles i Stortinget. Jeg noterte ikke at det var kritiske bemerkninger til dette fra de parlamentariske lederne.»

Ingen har imidlertid kunnet bekrefte at statsministeren opplyste Stortinget om de ovennevnte vurderingene fra

blant andre HOD og Regjeringsadvokaten. Undertegnede ba derfor statsministeren svare på dette i Stortinget etter statsministerens redegjørelse om rapporten 26. april. Statsministeren svarte ikke på spørsmålet.

Svar:

I mars 2020 signerte vi rammeavtalen The Joint Procurement Agreement to procure medical countermeasures (JPA). Avtalen gir oss mulighet til felles anskaffelser med EU for å sikre tilgjengelighet av nødvendig utstyr, både i håndteringen av koronapandemien og i håndtering av andre fremtidige alvorlige grensekryssende helsetrusler. JPA er en valgfri samarbeidsmekanisme for medlemsstatene hjemlet i Europaparlaments- og rådsbeslutning 1082/2013/EU om helsetrusler over landegrensene. EU-kommisjonen godkjente JPA i april 2014, og den trådte i kraft i 2015. Det var flere land som signerte i 2020 i forbindelse med pandemien, blant annet Sverige, Finland og Island.

JPA etablerer et mellomstatlig innkjøpssamarbeid og setter et rammeverk for hvilke prosesser som skal gjelde for beslutning og oppfølging av felles anskaffelser, inkludert prosessen frem til den enkelte stat tar stilling til om den vil være med på en konkret anskaffelse. Tiltredelse til JPA innebar derfor ikke i seg selv noen vesentlige forpliktelser for Norge, før vi fra norsk side eventuelt aktivt deltar i en konkret anskaffelsesprosess.

Før signeringen av avtalen hadde det over flere år vært jobbet i departementene med spørsmålet om inngåelse av JPA. Det var jobbet med klarlegging av avtalens innhold og prosess for inngåelse, herunder var det også gjort vurderinger av JPA opp mot Grunnloven § 26 annet ledd som krever Stortingets samtykke dersom den aktuelle traktat er av «særlig stor viktighet». Spørsmålet om en traktat angår en sak av «særlig stor viktighet» er et utpregget skjønnsspørsmål med stor grad av politisk skjønn. Det vil også være tilfeller der det er praksis for eller ønskelig å legge saken frem for Stortinget, selv om saken ikke er av «særlig stor viktighet» og ikke omfattes av Grunnlovens krav, mens avvik fra denne praksisen vil likevel ikke innebære at Grunnlovens krav ikke er oppfylt.

I vurderingene departementet fikk fra Regjeringsadvokaten i 2016 ble det vist til at et naturlig utgangspunkt ved vurderingen i saken er at JPA i første rekke er en traktat som setter et rammeverk for videre prosesser, og at det ikke synes å ligge særlige forpliktelser for Norges del, før Norge aktivt deltar i de særlige anskaffelsesprosessene. Samtidig påpekte Regjeringsadvokaten at rammeverket JPA legger opp til, innebærer en overføring av traktatmyndighet og viste blant annet til muligheten for søksmål for EU-domstolen samt EU-domstolens mulighet til å avsi dommer, om enn likevel ikke dommer med direkte virkning for Norge. Etter en samlet vurdering mente regjeringsadvokaten at det fremsto rimelig klart at inngåels-

en av JPA måtte forelegges Stortinget til samtykke etter Grunnloven § 26 annet ledd.

Da pandemien kom i begynnelsen av 2020 og igjen aktualiserte inngåelse av JPA hadde ikke departementene konkludert i spørsmålet om foreleggelse, men Helse- og omsorgsdepartementets foreløpige helhetsvurdering var på det tidspunktet at spørsmålet om deltakelse i JPA burde forelegges for Stortinget.

Det var argumenter både for og mot at avtalen måtte anses å være av «særlig stor viktighet» etter Grunnloven § 26 annet ledd. Regjeringsadvokatens vurdering trakk som nevnt ovenfor frem flere momenter. Samtidig var det momenter som talte for at avtalen ikke måtte forelegges Stortinget før inngåelse. Det var av betydning at rammeavtalen i seg selv ikke binder Stortingets bevilgningmyndighet og at det derfor kunne være aktuelt med Stortingets involvering ved noen konkrete anskaffelser, da konkrete innkjøp kan ha større budsjettmessige konsekvenser. Departementet vurderte videre at Norge gjennom deltakelse i styringskomiteene gis tilstrekkelig innflytelse på den kompetansen Europakommisjonen og styringskomiteene gis etter JPA.

Med pandemien i 2020 hastet det å få på plass tilslutning til JPA. Opplevelsen av at det var nødvendig å tiltre avtalen raskt ble understreket av at flere andre stater var tilsluttet avtalen, og det oppsto bekymring for at anskaffelser kunne bli problematisk for de statene som ikke deltok i samarbeidet og dermed måtte forhandle på egen hånd. I vurderingene før inngåelsen av avtalen i mars 2020 så departementet at saken var på grensen for hva som burde behandles i Stortinget. På bakgrunn av vurderinger og dialog mellom flere departementer våren 2020, kom departementet etter en helhetsvurdering frem til at det var tilstrekkelig å fremme saken om JPA i statsråd.

I situasjonen hvor tiltredelse hastet, ble det ble utøvet et politisk skjønn i en presset situasjon hvor manglende deltakelse i et viktig innkjøpssamarbeid kunne få store negative konsekvenser for landet. De potensielle negative konsekvensene for samfunnet av ikke å delta fremstod derfor som store, mens eventuelle negative konsekvenser av deltakelse fremstod som begrensede og kun ville oppstå ved deltakelse i en konkret anskaffelse. Gitt situasjonen med den pågående pandemien og den svært usikre situasjonen, ble det lagt vekt på at det var tvil omkring nødvendigheten av å fremlegge avtalen for Stortinget, og tvilen om foreleggelse var nødvendig var da et argument for ikke å forelegge saken for Stortinget.

Det at saken var på grensen om hva som måtte forelegges Stortinget ble også tatt opp av statsministeren i hennes orientering for Stortingets koronautvalg før inngåelsen. Deretter ble inngåelse av JPA vedtatt i statsråd.

For ordens skyld gjør jeg oppmerksom på at Stortinget ikke kan informeres i uformelle fora slik som møtene i Stortingets koronautvalg. Informasjon til Stortinget må gis fra Stortingets talerstol hvor det tas referat eller skrift-

lig i form av proposisjoner, meldinger, svar på brev og spørsmål osv. Regjeringens formål med å ta saken opp i

Stortingets koronautvalg var å få eventuelle signaler fra partiene i utvalget om den videre behandling av saken.

SPØRSMÅL NR. 2085

Innlevert 30. april 2021 av stortingsrepresentant Ingvild Kjerkol

Besvart 6. mai 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Hva tenker statsråden om at Tromsø kommune ser seg nødt til å bruke så mye penger på en ordningen staten skal finansiere og mener statsråden dette står i forhold til regjeringens egen prioritering av fastlegeordningen og oppfølging av handlingsplanen for fastlegeordningen?

BEGRUNNELSE:

Tromsø kommune har vedtatt å bruke ca. 100 millioner på en rekke omfattende tiltak for å sikre bedre rekruttering til fastlegeordningen. Dette kommer på toppen av andre oppgaver de har i den kommunale helsetjenesten. Fastlegeordningen er grunnmuren i vår felles helsetjeneste. Men på grunn av manglende rekruttering og økning i oppgaver uten medfølgende ressurser slår denne grunnmuren sprekker. Fastlegekrisen er et faktum og det er helt nødvendig at staten følger opp sin egen handlingsplan med penger til ordningen.

Svar:

Situasjonen i fastlegeordningen har vært krevende over noe tid. Jeg er kjent med at flere kommuner må arbeide aktivt for å løse situasjonen i sin kommune. Slik har det alltid vært, men utfordringene har økt de siste årene. Gode løsninger lokalt vil ofte være helt nødvendig for å sikre at kommunene kan ivareta sitt sørge- for ansvar, og vil ofte være rimeligere og gi langt bedre kvalitet enn alternativene med stor utskifting og vikarstafetter. Alle lokale løsninger vil ikke være like aktuelle i alle kommuner. Jeg er glad for at kommuner gjør en god jobb for å sikre innbyggerne at deres rett til en fastlege ivaretas.

Regjeringen er opptatt av å bevare fastlegeordningen. Regjeringen la derfor i mai 2020 fram handlingsplanen for allmennlegetjenesten. Handlingsplanen har 3 målområder; en attraktiv og trygg karrierevei, god kvalitet til alle og at fremtiden er teambasert. Det inngår 17 tiltak i handlingsplanen som gjelder for perioden 2020-2024.

Handlingsplanen ble lagt fram med en forpliktende opptrappingsplan. Regjeringen har forpliktet seg til å fremme forslag om å styrke allmennlegetjenesten med 1,6 mrd. kroner fram til og med 2024 sammenlignet med Saldert budsjett for 2020.

Allerede i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett for 2020 ble finansieringsordningen endret. Basisfinansieringen ble endret og styrket. Det ble innført et grunntilskudd til alle nye fastleger med virkning fra 1. mai 2020. Grunntilskuddet gjør det tryggere å etablere seg som fastlege med 0-(kort) liste. Som ny fastlege er man sikret en inntekt svarende til 500 liste-innbyggere i to år. For å legge til rette for redusert arbeidsbelastning for etablerte fastleger, samt gjøre det tryggere å bli fastlege, ble det innført et knekkpunkt i per capitatilskuddet. Fastlegene får fra 1. mai 2020 bedre betalt for de 1000 første pasientene på listen. Til sammen ble det bevilget 267 mill. kroner til styrket og endret basisfinansiering i 2020. Endringene fikk helårseffekt i 2021 tilsvarende til sammen 400 mill. kroner.

Bevilgningene til ALIS-kontorer i kommunene og til ALIS-avtaler er også styrket i første fase av planperioden. Formålet med både ALIS-kontor og ALIS-avtaler er å bidra til å lette rekrutteringen av fastleger til kommunene gjennom å tilrettelegge for spesialiseringen i allmennmedisin. SOP ble også styrket i 2020. Det arbeides også med å gjennomgå utjamningstilskuddet med hensyn til rekruttering av fastleger og stabilisering av tjenesten i små kommuner. Videre er et arbeid satt i gang sammen med partene for å gjennomgå takstsystemet, i tråd med tiltak i planen.

På lengre sikt er det et mål å legge til rette for en mer teambasert fastlegetjeneste. Finansieringsmodeller som understøtter dette prøves ut i piloten med primærhelseteam og en evaluering vil foreligge mot slutten av 2021. Blant annet erfaringene fra piloten vil ligge til grunn for det videre arbeidet med en mer teambasert fastlegetjeneste.

Helsedirektoratet følger utviklingen i kommunene nøye og rapporterer jevnlig på status. I tillegg følger fra 2021

en ekstern evaluatør utviklingen gjennom hele planperioden. Første årsrapport fra Helsedirektoratet legges frem medio mai. Det vil først da være mulig å si noe om og i hvilken grad tiltak til nå ha virket. Sannsynligvis er det for tidlig for sikre konklusjoner siden endring tar tid. Regjeringen vil blant annet basert på årsrapportene og evalu-

eringen komme tilbake i de årlige budsjettproposisjonene med konkrete bevilgningsforslag på ulike tiltak slik at vi i 2024 benytter 1,6 mrd. kroner mer på fastlegeordningen for å sikre rekruttering, stabilisering og kvalitet i en mer teambasert tjeneste.

SPØRSMÅL NR. 2086

Innlevert 30. april 2021 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 7. mai 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

Vil regjeringen opprette en nasjonal oversikt over oppfølgingen av varslene til Statens helsetilsyn, og hva vil regjeringen gjøre for å sikre at Helsetilsynet i større grad reiser ut på stedlig tilsyn ved alvorlige hendelser?

BEGRUNNELSE:

I fjor fikk Helsetilsynet 732 varsler om alvorlige hendelser, men reiste på stedlig tilsyn i kun åtte av sakene, det vil si rundt én prosent (VG, 27. april). Ifølge avisen er det halvparten så mange som i 2018 og 2019. Pasientombudet i Oslo og Viken reagerer på antallet, og mener det er for lavt. Hun stiller spørsmål ved om tilsynsmyndigheten dermed innfrir sitt mandat.

Av de 732 varslene sendte Helsetilsynet 434 saker til statsforvalterne. Det finnes ingen nasjonal oversikt over den videre oppfølgingen eller utfallet av disse sakene etter at de er sendt til statsforvalterne.

Statsråden bes derfor svare på hva regjeringen gjør for å sikre at Helsetilsynet i tilstrekkelig grad reiser ut på stedlig tilsyn, og hvorvidt regjeringen vil opprette en nasjonal oversikt over hvordan varslene til Helsetilsynet følges opp.

Svar:

Jeg deler representantens vurdering om at antall stedlige tilsyn i 2020 er lavt. Samtidig har pandemien påvirket også tilsynsmyndigheten, noe som blant annet har gitt seg utslag i færre stedlige tilsyn som følge av varsel.

Stedlig tilsyn kan være nødvendig i enkelte saker for å opplyse hendelsesforløp og saksforhold. Til tross for at det hadde vært ønskelig med noe flere stedlige tilsyn, understreker jeg at det ikke er grunnlag for å hevde at tilsynsmyndighetene ikke utreder disse sakene tilstrekke-

lig. Dersom saken oversendes statsforvalteren for videre tilsynsmessig oppfølging, vil statsforvalteren sørge for at saken blir opplyst på en forsvarlig måte. Dette gjøres blant annet ved å innhente dokumentasjon fra den aktuelle virksomheten og involvert personell. Pasienter og pårørende er også en viktig kilde til informasjon i disse sakene.

Jeg mener det er helt avgjørende at det legges til rette for at tilsynsmyndighetene kan bruke sine ressurser der det gir størst effekt. Dette tilsier at ikke alle saker kan behandles like grundig, og at stedlig tilsyn bør begrenses til de sakene der det er nødvendig for å opplyse et komplisert og/eller alvorlig saksforhold.

Saker som oversendes til statsforvalterne til vurdering blir registrert inn i deres systemer og i felles registrerings- og styringssystem for statsforvalterne og Helsetilsynet (NESTOR). Gjennom disse systemene er det mulig å få fram informasjon om videre håndtering, innhold og utfall mv. Helsetilsynet har iverksatt et arbeid for å styrke den overordnede faglige styringen av statsforvalteren. Som en del av dette har Helsetilsynet signalisert at de vil bruke disse kvantitative dataene på en mer systematisk måte.

Det er viktig at Helsetilsynet som faglig etatsstyrer bruker disse dataene i styringen av embetene. Jeg kan ikke se at det skal være behov for etablering av en nasjonal oversikt ut over dette. Statistikk for varsler om alvorlige hendelser i helse- og omsorgstjenestene er tilgjengelig på Helsetilsynets nettsider.

SPØRSMÅL NR. 2087**Innlevert 30. april 2021 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 10. mai 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Vil statsråden sikre at det blir enkelt og ubyråkratisk å få støtte til enkle energisparetiltak i sitt eget hjem gjennom Enova, og sørge for at Enova faktisk utbetaler de 300 millioner som er stilt til disposisjon for støtte til husholdningene i 2021?

BEGRUNNELSE:

Stortinget har vedtatt et mål om 10 TWh energisparing i bygg. Husholdningene bruker hvert år nesten 50 TWh energi, og vil være viktige for å nå dette målet. Det er stor motivasjon hos folk til å være med i en klimadugnad gjennom investeringer i smarte styringssystemer, varmepumper, solceller, etterisolering og mer energieffektive vinduer. Vi trenger et Enova som er opptatt av at folk gjør de riktige grepene, og ikke dreper tiltakslysten ved å henge seg opp i ubetydelige detaljer. Vi har sett eksempler på husholdninger som har investert 3 millioner for å få en mer energieffektiv bolig, og blir nektet 125 000 i støtte fra Enova på grunn av bagatellmessige formelle feil.

Hvert år betaler norske privatpersoner inn til sammen om lag 400 millioner kroner til Enova over nettleia. I 2020 var det avsatt 250 millioner kroner til energitiltak i husholdningene, men Enova utbetalte kun 156 millioner. Dette til tross for at det er 1,5 - 2 millioner hus i Norge bygd mellom 1950 og 1980 hvor svært mange har behov for energirehabilitering.

Svar:

Enova er ein viktig aktør for utvikling av teknologiar og løysingar som er tilpassa lågutsleppssamfunnet. Frå 1. januar 2021 tredde den nye styringsavtala mellom Enova og Klima- og miljødepartementet i kraft. Den nye styringsavtala inneber at ein legg enda sterkare vekt på Enova som klimaverkemiddel. Formålet til Enova vil framover vere å bidra til å nå Noreg sine klimaforpliktingar og medverke til omstillinga til lågutsleppssamfunnet. Dette vert utdjupa gjennom delmål om å medverke til a) reduserte ikkje-kvotepliktige klimagassutslepp mot 2030, og b) teknologiutvikling og innovasjon som bidreg til utsleppsreduksjonar fram mot lågutsleppssamfunnet i 2050. Enovas aktivitet skal rettast mot seinfase teknologiutvikling og tidleg marknadsintroduksjon, med sikte på oppnå varige marknadsendingar slik at løysingar tilpassa lågutsleppssamfunnet på sikt blir føretrekt utan stønad.

Enova skal prioritere innsatsen der han gjev mest effekt og moglegheitene for å påverke utviklinga er størst.

Departementet styrer Enova på eit overordna nivå, i hovudsak gjennom fireårige styringsavtaler. Innanfor rammene av avtala har Enova fagleg fridom til å prioritere mellom område, utforme program og tildele støtte til enkeltprosjekt. Enova skal prioritere innsatsen der han gjev mest effekt og moglegheitene for å påverke utviklinga er størst, og mot teknologiar og løysingar som er tilpassa lågutsleppssamfunnet.

I den nye avtala har vi auka summen som skal settast av til hushald (Enovatilskuddet) frå 250 millionar kroner til 300 millionar kroner årleg. I tillegg til dette blir ordninga justert slik at ho no omfattar tiltak hos hushald og forbrukarar for å medverke til reduserte klimagassutslepp og omstilling til lågutsleppssamfunnet.

Hushald kan i hovudsak få støtte til ulike tiltak til bustaden gjennom stønad frå Enovatilskuddet. Eg meiner det er viktig å påpeke at Enovatilskuddet i stor grad verkar til å ha god tilslutning. Enova støtter fleire tusen hushald og boligeigarar årleg gjennom Enovatilskuddet, og sidan lanseringa av Enovatilskuddet i 2015 har den samla stønaden og talet på saker frå Enovatilskuddet årleg vore som følgjer:

2015: 65 millionar (3 740 saker)
 2016: 120 millionar (6 465 saker)
 2017: 165 millionar (8 123 saker)
 2018: 275 millionar (14 485 saker)
 2019: 335 millionar (20 781 saker)
 2020: 156 millionar (9 113 saker)

Den årlege samla stønaden har gradvis auka år for år. Unntaket er 2020. I 2020 blei det gitt støtte til 9 115 prosjekter i Enovatilskuddet. El-produksjon er tiltaket som fekk flest tilskott med nesten 18 prosent. Produksjon av el i hushald er i hovudsak knytt til installasjon av solceller på bustad. Nesten like mange tilskott, 17 prosent, blei gitt til installasjon av balansert ventilasjon.

Varmepumpeløysingar og vassbåren varme var også blant dei mest populære tiltaka, sjølv om desse hadde ein nedgang. Dette kan ha samanheng med at bustadeigarane ut 2019 fekk tilskott til fjerning av oljefyr kombinert med kjøp av andre fornybare varmekjelder, som til dømes varmepumpe. Frå 2020 blei det forbod mot å fyre med fossil olje i bustader og bygg, og Enova sitt stønadstilbod til å fasa ut oljefyr blei avvikla.

Enovatilskuddet er ei enkel og ubyråkratisk ordning, med tydelege og transparente kriterium for å få stønad under dei gjeldande programma. Dette gjer at Enova i stor

grad unngår skjønnsmessige vurderingar av enkeltsaker, og at alle søknadar og brukarar blir behandla likt og på like vilkår. Tydelege og transparente kriterium er viktig for å kunne ha ei brukarvennleg og byråkratisk ordning, noko som effektivt legg rette for at mest mogleg av midla går til å støtte tiltak, og ikkje administrative kostnader. Kor mykje Enova deler ut gjennom tilskottet i løpet av eit år avheng sjølvsagt av kor mange som gjer tiltak og søker om stønad. Det er ein føresetnad.

Stønad frå Enova kjem dessutan innbyggjarar til gode også på andre måtar enn gjennom Enovatilskud-

det. Til dømes må utsleppa reduserast i omstillinga til lågutsleppsamfunnet, særleg innanfor transportsektoren. Det er behov for, og Enova støttar, mellom anna hurtigladarar, batteribussar, lastebilar utan utslepp og landstraum til skip.

Enova skal gjennom rapportering gjere greie for arbeidet med å oppfylle formål, delmål og andre føringar i avtalen. Rapportering skjer i hovudsak gjennom årsrapport, halvårsrapportering, prosjektoversikt på enova.no, og gjennom rapportering på oppfylling av målindikatorar.

SPØRSMÅL NR. 2088

Innlevert 30. april 2021 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen

Besvart 7. mai 2021 av kunnskaps- og integreringsminister Guri Melby

Spørsmål:

Hva vil statsråden foreta seg for å sikre styrket og forutsigbar finansiering av ordningen «Fagbrev på jobb», slik at Troms og Finnmark fylkeskommune kan legge til rette for å utnytte potensialet for, og svare ut etterspørselen etter, det som er en svært samfunnsnyttig ordning?

BEGRUNNELSE:

«Fagbrev på jobb» er etter Fremskrittspartiets syn en svært positivt ordning der voksne i arbeidsforhold får mulighet til å få fag- eller svennebrev på grunnlag av allsidig praksis, realkompetansevurdering og opplæring, kombinert med veiledet praksis i vanlig arbeid.

Troms og Finnmark fylkeskommune tok i bruk ordningen i 2019. I forbindelse med tilskuddsmidler i utdanningsløftet 2020 åpnet fylkeskommunen for kontraktstegning i alle fag. Ordningen ble raskt veldig populær og det ble tegnet rundt 170 kontrakter, før ytterligere utvidelse måtte settes på vent på bakgrunn av usikkerhet hva gjelder finansiering av ordningen.

Tilskuddsmidler fra Kompetanse Norge 2021, øremerket «Fagbrev på jobb» og rekvalifisering, går uavkortet til å finansiere allerede inngått kontrakter. Gjennomsnittlig læretid for kandidater er 18 måneder, noe som gir en gjennomsnittlig utgift på ca. 130 000 kroner per kontrakt (basis 2 tilskudd og kostnader til fagprøve). Det betyr at inngåtte kontrakter samlet vil koste rundt 23 millioner kroner over perioden 2020-2023.

I Troms og Finnmark er det i 2021 ca. 240 nye søkere. Ordningen er svært etterspurt, og selv om det er varslet at

den vil videreføres i kommende statsbudsjett, er det behov for styrket og forutsigbar finansiering for fremtiden.

Svar:

Videregående opplæring (VGO) finansieres i hovedsak av fylkeskommunenes frie inntekter (rammetilskudd og skatteinntekter). Fylkeskommunene kan benytte ordningen Fagbrev på jobb som opplæringsmodell for søkere til VGO som er i et arbeidsforhold, selv om fylkeskommunen ikke har en plikt til å tilby ordningen. Fylkeskommunene er allerede kompensert for å gi et tilbud til voksne med rett til VGO. For fylkeskommunene vil det i de fleste tilfeller være langt lavere kostnader forbundet med å tilby VGO som Fagbrev på jobb, sammenliknet med å tilby opplæringen i den ordinære 2+2-modellen.

Som representanten skriver, ble det bevilget 46 millioner kroner i øremerkede midler til Fagbrev på jobb i 2020 som del av Utdanningsløftet. Etterspørselen etter ordningen har økt etter at den ble innført i 2018, og Kunnskapsdepartementet har fått tilbakemelding om at flere som ønsker å benytte den har fått avslag av fylkeskommunene av økonomiske grunner. Gjennom det øremerkede tilskuddet har regjeringen lagt til rette for at flere kan bruke ordningen. Tilskuddet er videreført i statsbudsjettet for 2021.

Gjennom Utdanningsløftet er det i 2020 og 2021 også blitt gitt til sammen 600 mill. kroner i tilskudd til fylkeskommunene for å kunne til tilbud til ledige og permitterte som ikke har rett til videregående opplæring.

Kompetansereformen og Fullføringsreformen har bl.a. som mål å sørge for at det finnes fleksible VGO-tilbud som passer for voksne. Slike ordninger bør inngå i fylkeskommunens tilbud til befolkningen, finansiert av de frie inntektene. I Meld. St. 21 (2020–2021) Fullføringsreformen – med åpne dører til verden og fremtiden varsler

regjeringen en utvidet rett til VGO og en rett til yrkesfaglig rekvalifisering. Det vil gi flere mulighet til å ta et fagbrev, uavhengig av hvilken opplæringsmodell fylkeskommunene velger for å oppfylle rettighetene. Fylkeskommunene kompenseres for utvidet målgruppe for VGO på vanlig måte i statsbudsjettprosessen.

SPØRSMÅL NR. 2089

Innlevert 30. april 2021 av stortingsrepresentant Per Espen Stoknes

Besvart 10. mai 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Har regjeringen i forbindelse med Nasjonalt transportplan vurdert mulighetene for, og effektiviseringsgevinsten av, en koordinert utbygging av store vei- og baneprosjekter og bredbåndsutbygging?

BEGRUNNELSE:

For at alle skal kunne delta i samfunnet på likeverdige vilkår og ta i bruk stadig mer digitaliserte, offentlige tjenester, er tilgang til bredbånd en grunnleggende forutsetning i alle deler av landet. Da er det avgjørende at infrastrukturen for elektronisk kommunikasjon (ekom) er godt utbygd med en hastighet og kapasitet som møter de digitale behovene.

Regjeringen la nylig fram forslag til Nasjonal Transportplan 2022-2033. Ett av de fem hovedmålene for NTP er at vi skal få mer igjen for fellesskapets ressurser. Men planen sier lite om koordinering på tvers av sektorene for planlegging og utbygging av hovedveinettet i sammenheng med annen nasjonalt viktig infrastruktur. Dette mener MDG er en svakhet med tanke på de store behovene for bedre bredbånddekning. Enhver anleggsmaskin i regi av nasjonale, fylkeskommunale og kommunale myndigheter åpner muligheten for en dugnaden på bredbånddekningen. Når staten og fylkeskommunene planlegger oppgradering og vedlikehold av veinettet har de derfor en mulighet til å koordinere dette med andre infrastrukturtiltak. Risikoen er at samfunnet ved utbyggingen av store vei- og baneprosjekter går glipp muligheten for en mer kostnadseffektiv og raskere utbyggingen elektronisk infrastruktur.

Svar:

Det er mange ulike typer infrastruktur som bruker veg- og bane som føringsveier og det er derfor viktig at vi samordner utbygging av alle typer viktig infrastruktur der det er mulig og kan gjøres effektivt. Det er i arbeidet med Nasjonal transportplan tatt utgangspunkt i at gjeldende føringer for dette saksfeltet, som det redegjøres for nedenfor, legges til grunn ved transportvirksomhetenes utbygging av vei- og banestrekninger.

Vei

For bruk av vei som føringsvei for ulike typer infrastruktur er det viktig med samarbeid mellom blant annet ekomtilbydere, bransjeorganisasjoner og veimyndigheten på nasjonalt, fylkeskommunalt og kommunalt nivå. For å legge ledninger i forbindelse med vei kreves det særskilt tillatelse fra veimyndigheten. Med hjemmel i veglova fastsatte Samferdselsdepartementet 8. oktober 2013 "Forskrift om saksbehandling og ansvar ved legging og flytting av ledninger over, under og langs offentlig veg" ("ledningsforskriften").

Ledningsforskriftens formål er å sikre et ensartet og landsdekkende regelverk og øke graden av forutberegnelighet. Dessuten heter det i formålsparagrafen at veimyndigheten skal bidra til at veigrunn skal kunne benyttes til etablering av annen infrastruktur. Annen infrastruktur forstås som blant annet ledninger for elektronisk kommunikasjon, herunder bredbånd. Det er med andre ord allerede i ledningsforskriftens formålsparagraf lagt føringer for tilrettelegging av slik utbygging på veiområdet.

Ledningsforskriften inneholder flere bestemmelser som skal ivareta veimyndighetens tilretteleggingsplikt. Blant annet kan veimyndigheten sette som vilkår i tillatelse til etablering av ledningsanlegg at det legges ekstra trekkroer i ledningsgrøfter til for eksempel bredbånd.

Til orientering utarbeider Samferdselsdepartementet for tiden en veileder til ledningsforskriften.

Jernbane

Bane NOR har i løpet av de siste åtte årene bygd ut og fornyet mesteparten av sin nasjonale fiberinfrastruktur. I disse utbyggingene har det vært flere eksterne parter som har deltatt i utbyggingene, sammen med Bane NOR. Hvilke eksterne parter som har deltatt har variert på de ulike strekningene avhengig av om de ulike eksterne partene har ønsket å delta i utbyggingen. De eksterne partene bidrar med delfinansiering av prosjektene mot disposisjonsrett til deler av den anlagte kapasiteten gjennom bygge- og driftsavtaler.

Kapasiteten i infrastrukturen som er bygd er på de fleste strekninger dimensjonert slik at det etter at Bane NOR har reservert nødvendig fremtidig kapasitetsbehov fortsatt er overskuddskapasitet.

Bane NOR har inneværende år registrert virksomheten som tilbyr av overføringskapasitet hos Nasjonal kommunikasjonsmyndighet, og 19. mars 2021 lanserte Bane NOR sitt standard tilbud om utleie av mørk fiber (www.banenor.no/fiber). Dette er et tilbud hvor bruksrett

til fiber leies ut som et engrosprodukt. Alle bredbåndstørre og andre som har behov for leie av mørk fiber kan leie mørk fiber fra Bane NOR til standardvilkår.

En viktig presisering er at Bane NORs nasjonale fiberinfrastruktur følger de nasjonale jernbanetraseene. Infrastrukturen er primært lagt for å ivareta jernbanens behov for elektronisk kommunikasjon for togfremføring og produksjon av virksomhetskritiske tjenester for jernbanen. For å ivareta togfremføringen er det viktig at det gjøres lite arbeid på fiberinfrastrukturen etter at den er lagt (e.g. å gjøre arbeid på fiberkabler betyr som oftest at kabler må kappes og dette kan få konsekvenser for togfremføringen). Bane NORs fiberinfrastruktur er derfor best egnet som transportnettverk frem til bredbåndsutbygges akse- nettværk (fiberinfrastruktur som bygges fra transportnettverket og ut til sluttbrukeren).

Som nevnt over er den nasjonale fiberinfrastrukturen stort sett fornyet, men i de kommende årene vil det gjennomføres arbeid med fiberinfrastruktur på enkelte strekninger. Bane NOR vil ved planlegging og gjennomføring av disse utbyggingene ivareta samordning mot eksterne nettoperatører iht. kravene i bredbåndsutbyggingsloven.

SPØRSMÅL NR. 2090

Innlevert 30. april 2021 av stortingsrepresentant Erlend Wiborg

Besvart 7. mai 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide

Spørsmål:

Hva er status på arbeidet med å løse utfordringene Svinesundsterskelen gir?

BEGRUNNELSE:

I januar stilte jeg skriftlig spørsmål (15:1071 (2020-2021)) til statsråden om hva regjeringen gjør for å løse utfordringene Svinesundsterskelen gir. Statsråden viste da til at Kystverket nylig hadde oversendt departementet en oppdatert gjennomgang av prosjektet. Statsråden skulle da gå gjennom dette, for så å komme tilbake med videre fremdrift. Siden det nå har gått en stund er det ønskelig å vite hva status er.

Svar:

Farvannstiltaket som vurderes i innseilingen til Halden vil være viktig for fremkommelighet og sikkerhet i dette farvannet. Særlig gjelder dette for skipstrafikken knyttet

til virksomhet ved Nexans Halden og Norske Skog Saugbrugs.

Prosjektet i innseilingen til Halden vil innebære inngrep både på norsk og svensk side av fjorden, og krever således tillatelse fra myndigheter på begge sider av grensen.

Kystverket oversendte departementet i januar d.å. en gjennomgang av prosjektet, herunder hva som er gjort så langt og hvilke ytterligere krav som må innfris i behandlingen av saken på svensk side av grensen.

Vi har vurdert den videre håndteringen av saken på bakgrunn av Kystverkets gjennomgang og tidligere dialog mellom norske og svenske myndigheter.

I en dialog på overordnet nivå fra 2016, ble det fra svensk side konkludert med at den svenske regjeringen ikke vil instruere berørte svenske myndigheter om å inngå i et samarbeid om utredning av mulig farvannstiltak i Iddefjorden. Det ble videre lagt til grunn at saken må følge den ordinære planprosessen i Sverige, før den svenske regjeringen fatter endelig vedtak i tråd med regelverket.

Kystverket har på denne bakgrunn fått i oppdrag å gjennomføre de nødvendige undersøkelser og prosesser som er nødvendige for å få behandlet en tiltakssøknad på svensk side av grensen. Dette er en komplisert og tidkrevende prosess, som ventelig vil kunne ta 2 til 3 år. Vi er i løpende dialog med Kystverket om fremdrift og håndtering av saken.

Etaten har så langt gjennomført flere forundersøkelser og vært i prosess for å få avklart utredningskrav og undersøkelsesprogram med lokale svenske myndigheter,

Länsstyrelsen i Västra Götalands län og Vattenmyndigheten for Västerhavet.

I den videre oppfølgingen av prosjektet skal Kystverket blant annet søke å etablere et samarbeid med Sjøfartsverket for å avklare (farvanns)rettigheter, som er nødvendige å få plass i den videre saksgangen på svensk side av grensen. Vi avventer nå Kystverkets arbeid med dette.

Jeg vil på egnet måte komme tilbake til Stortinget etter at vi har fått på plass de nødvendige avklaringer med svenske myndigheter.

SPØRSMÅL NR. 2091

Innlevert 1. mai 2021 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 10. mai 2021 av fiskeri- og sjømatminister Odd Emil Ingebrigtsen

Spørsmål:

Det er stort behov for å skape nye lønnsomme arbeidsplasser. Norge har klart å bli ledende på havbruk, men den globale konkurransen er knallhard. Vi må tilrettelegge for bærekraftig vekst basert på våre fortrinn, Anlegg på Andøya har blitt godkjent som landanlegg basert på å utnytte kraften i tidevannet, men Losna i Sulen og Averøy i Møre og Romsdal som er basert på samme teknologi har fått avslag.

Gjelder ikke prinsippet om likebehandling og skal norsk teknologi outsources fremfor å bidra til lønnsomme distriktsarbeidsplasser?

BEGRUNNELSE:

Losna og Averøy er basert på teknologi og kunnskapsoverføring fra vår maritime og olje og gass leverandørindustri, slik utviklingskonsesjonene inviterte til.

Denne gjennomstrømsteknologien krever langt mindre energi enn tradisjonelle landanlegg. Det reduserer behovet for nettutbygging og bruk av fornybar energi, som er en krevende utfordring i overgangen til mer elektrifisering av samfunnet.

Utvikler har tatt patent på teknologien i 40 land, men ønsker primært å utvikle industri og arbeidsplasser i Norge. Dette er viktige lønnsomme distriktsarbeidsplasser som vi trenger å utvikle i Norge basert på våre fortrinn med lang kyst og utnytting av den store kraften vi har i tidevannet.

I tillegg til Losna og Averøy er det planlagt flere slike anlegg som nå er lagt i bero i påvente av klagebehandlingen.

Losna-anlegget ligger på land 3,7 meter over sjøens overflate, mens bassenget ligger 35 meter ned i fjellet – under sjøoverflaten. Vannet går gjennom rør under vann og inn i anlegget. Slik kan sjøvann strømme inn ved hjelp av mye mindre pumpekraft og hydrostatisk trykk. Gjennom samarbeid med smarte leverandørbedrifter med røtter i olje- og maritim industri, er det mulig å hente vann fra 75 meters dyp, uten at det koster mer enn å pumpe en halv meter. Utgifter til strøm og pumping blir da ca. 30 øre pr. kilo fisk i stedet for 5 kr. per kilo.

Vestland fylke og Statsforvalteren har begge gitt tillatelse for Losna-anlegget med utgangspunkt i at alt miljøfaglig er på plass. Utfordringene knyttet til lus, slam og rømming osv. blir i praksis eliminert.

Den norsk baserte gjennomstrømsteknologien gir lavere kompleksitet, lavere biologisk risiko, lavere investeringskostnad, mindre arealbruk og bedre fiskehelse og filet-kvalitet. En kan fysisk gå rundt anleggene på fast grunn og er langt dyrere enn tradisjonelle sjøanlegg. Det fremstår derfor som underlig at det å utnytte tidevannet skal definere det som et sjøanlegg og enda merkeligere når tilsvarende teknologi er blitt godkjent som landanlegg på Andøya.

Svar:

Laksetildelingsforskriften gjør et tydelig skille mellom "på land" og "i sjø", og det er store forskjeller i rammebetingelsene for disse tillatelsestypene. Tillatelser til akvakultur på land tildeles løpende, vederlagsfritt og uten antallsbegrensning, og det er heller ingen begrensning på hvor mye biomasse som kan gis. Dette står i motsetning til

systemet for kommersielle akvakulturtillatelser i sjø, som er et knapphetsgode som tildeles i tildelingsrunder med vederlag opp mot 170 millioner per tillatelse.

Det er nå en betydelig interesse for akvakultur på land, og det foreligger en rekke søknader og planer om nye slike anlegg. Det er viktig at sakene blir likebehandlet, og at konsepter som ligger i sjø ikke blir tildelt vederlagsfrie tillatelser på bekostning av tillatelser som faller inn under trafikklyssystemet og øvrige aktører som har drift i sjøen.

Jeg ser grunn til å påpeke at det har skjedd en betydelig teknologisk utvikling siden Meld. St. 16 (2014-2015) Forutsigbar og miljømessig bærekraftig vekst i norsk lakse- og ørretoppdrett ble behandlet i Stortinget. Som det fremgår i meldingens kapittel 12 på side 74, ble utviklingen av resirkuleringsanlegg (RAS) beskrevet som fremtidens landbaserte oppdrettsanlegg. Intensjonen bak forslaget om å åpne for løpende tildeling av vederlagsfrie tillatelser til landbasert oppdrett, var å legge til rette for landbaserte anlegg som var mer adskilt fra og i liten grad påvirket sjøen omkring. Slike anlegg skiller seg fra gjennomstrømningsanlegg av den typen som flere aktører planlegger i dag, og som forutsetter en nær tilknytning til sjø og en betydelig bruk av sjøvann. Gjennomstrømningsanlegg utfordrer derfor grensen mellom "land" og "sjø" på en måte som det ikke ble tatt høyde for i Meld. St. 16 (2014-2015).

I motsetning til ordinære kommersielle akvakulturtillatelser omfattes ikke landbasert akvakultur av kapasitetsjusteringene innenfor trafikklyssystemet. Dersom et akvakulturanlegg er ment å ligge på land, men likevel har en særskilt nær tilknytning til sjø, vil dette kunne påvirke sjøbaserte oppdrettsanlegg sine rammebetingelser innenfor trafikklyssystemet. I slike tilfeller vil vederlagsfrie tillatelser uten antallbegrensning vanskelig kunne forsvares overfor aktører som har kjøpt ordinære, antallbegrensede matfisktillatelser.

En nær tilknytning til sjø vil også innebære økt sannsynlighet for påvirkning på omkringliggende marine miljø (inkludert andre anlegg) og økosystemer. Det har heller aldri vært intensjonen bak tillatelsesordningen at et anlegg kan anses å være "på land" når anlegget i realiteten har mest til felles med, og i stor grad påvirker det omkringliggende miljø, på samme måte som et akvakulturanlegg "i sjø". Erfaring tilsier også at landbaserte anlegg for eksempel ikke er rømnings sikre, og vi har hatt flere rømningshendelser fra landbaserte anlegg de siste årene.

Nærings- og fiskeridepartementet forvalter regelverket for landbasert akvakultur. Ordningen er innrettet slik at søknader om tillatelse til akvakultur på land avgjøres av fylkeskommunen i det fylket det søkes om tillatelse, hvor Fiskeridirektoratet er klageinstans. Det er viktig at fylkeskommunene kun tildeler tillatelser til anlegg som faktisk er på land, i tråd med intensjonen med ordningen. For å sikre likebehandling på nasjonalt nivå ved tildeling

av landbaserte tillatelser, ble det av departementet 4. juli 2019 fastsatt retningslinjer for behandling av søknader om tillatelse til akvakultur av matfisk på land av laks, ørret og regnbueørret. Retningslinjene skulle klargjøre gjeldende rett, og endret i seg selv ikke rettstilstanden.

Per i dag er det ikke mange som har fått tillatelse til oppdrett av laks på land, og departementet og Fiskeridirektoratet har kun blitt forelagt et fåtall klagesaker. Praxis må gå seg til gjennom behandling av flere enkeltsaker, og jeg har ikke grunnlag for å konstatere at det foreligger usaklig forskjellsbehandling på nåværende tidspunkt.

Videre utvikling og vekst i oppdrett på land må ikke skje på bekostning av tillatelser i sjø, og ivareta hensynet til fiskehelse- og smittehensyn (biosikkerhet), miljøhensyn og arealbruk i strandsonen. Samtidig er det viktig at det utvikles teknologi i Norge, og regjeringen ønsker å legge til rette for akvakultur på land og lønnsomme arbeidsplasser i distriktene. Det er også ønskelig at Norge skal kunne posisjonere seg som en teknologileverandør til landbaserte matfiskanlegg, også utenfor Norge. Departementet arbeider derfor med å se på rammeverket for akvakultur på land, for å sikre at disse hensynene blir ivarettatt.

SPØRSMÅL NR. 2092**Innlevert 2. mai 2021 av stortingsrepresentant Tuva Moflag****Besvart 12. mai 2021 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

Hva er status på oppfølgingen av vedtaket om at far skal få være med på mer av svangerskapsoppfølgingen og i fødsels- og barseltiden, ved henholdsvis kvinneklinikken i Bergen og andre sykehus?

BEGRUNNELSE:

Bergens Tidene skriver om en rekke vordende fedre som er henvist til parkeringsplassen mens deres partner er inne på sykehuset i forbindelse med undersøkelser, eller etter vannavgang som det fremkommer i et av tilfellene. Stortinget har bestemt at sykehusene og fødeavdelingene skal legge bedre til rette for at far og medmor skal få være med på mer av oppfølgingen under svangerskap, fødsel og barseltid.

Svar:

Når det gjelder status for oppfølging av Stortingets vedtak viser jeg til mitt svar på skriftlig spørsmål fra representantene Sigbjørn Gjelsvik (spm. 1459) og Åshild Bruun-Gundersen (spm. 1660) med tilsvarende spørsmålsstilling.

Jeg fått har fått følgende tilbakemelding om status ved Helse Bergen fra Helse Vest:

«Ved Kvinneklinikken på Haukelandsområdet og på Fødeavdelinga ved Voss sjukehus i Helse Bergen kan partner vere med frå den fødande blir lagt inn på sjukehuset med rier

og fram til fødselen er over. Det har vore praksis under heile pandemien. Ingen av kvinnene som skal føde hos oss, skal vere redde for å føde åleine. Den same personen som er med under fødselen får også kome i den avtalte visittida på barsel.

Kvinneklinikken på Haukelandsområdet har særskilte utfordringar. Kvinneklinikken heldt til i eit snart 100 år gammalt hus. Fram til det nye sjukehuset for barn, unge og kvinner i Glasblokkene står klart i 2023, har vi ikkje optimale fysiske forhold. Det gamle bygget er ikkje laga for eller utstyrt for å kunne praktisere godt nok smittevern med mange til stades samtidig.

Dersom ei kvinne blir lagt inn hos oss utan å vere i fødsel, som ved planlagd igangsetjing av fødsel eller at vatnet har gått utan at fødselsriene har starta, må ho som oftast liggje på eit rom med tre til fire andre kvinner. I denne fasen av fødselen har vi ikkje moglegheit til å tilby partner å vere med fordi vi ikkje klarar å oppretthalde anbefalt avstand. I det kvinna får rier blir ho flytta til ei fødestove og frå då av kan partner vere til stades fram til timar etter at barnet er fødd.

I mai 2021 er planen vår å opne opp for at partner igjen kan vere med på polikliniske undersøkingar frå veke 20. Samstundes går vi tilbake til ordinære barselbesøksreglar, som før pandemien.

For å gjennomføre ultralydundersøkingar må vi som handlarar vere fysisk nærmare enn det som er anbefalingane. Fordi partner frå mars 2020 fram til mai 2021 som hovudregel ikkje har fått vere med, har vi lagt til rette for at partner kan vere med på deler av konsultasjonen via videotelefon. Når vi no opnar meir opp vil partner kunne bli med på ultralyd og anna oppfølging i svangerskapet.»

SPØRSMÅL NR. 2093**Innlevert 2. mai 2021 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 10. mai 2021 av arbeids- og sosialminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

NAV har stort arbeidspress i disse tider, men må være i stand til å hjelpe de som trenger det mest. En alenemor har hatt sin mellomste på 13 år innlagt for alvorlig anoreksi i snart 8 måneder. Hun fikk først avslag på pleiepenger fordi bedriften hadde forskuttert lønn. Når hun ble syke-

meldt 1.februar fikk hun avslag på sykepenger fordi hun skulle hatt pleiepenger. NAV sier klagebehandlingen vil ta minst 6 måneder. Hun får nå økonomisk hjelp fra sin mor.

Kan jeg be statsråden snarest rydde opp i slik inkonsekvent behandling?

BEGRUNNELSE:

Den behandling som har dokumentert best effekt for alvorlig anoreksi er FHT-foreldrebasert terapi. Det innebærer at foreldre er en del av terapien og må være mye tilstede og gir rett til 100 % pleiepenger.

Behandlingstiden på NAV er rekordlang på grunn av korona og bedriften valgte derfor å forskuttere pleiepenger slik at alenemoren skulle kunne konsentrere seg om datteren og de to andre barna uten å bekymre seg for økonomien.

NAV avsto kravet om pleiepenger fordi hun ikke hadde lidd noe økonomisk tap når hun hadde fått lønn som etter avtale med bedriften var en forskuttering.

NAV avsto klagen.

Når alenemor ble sykemeldt 1.februar i år som følge av den totale situasjonen med alvorlig sykt barn og uavklart økonomi fikk hun avslag på sykepenger fordi hun ikke hadde mottatt lønn men skulle hatt pleiepenger. Hun nådde ikke frem med muntlig klage på det inkonsekvente og har levert skriftlig klage. Denne uken fikk hun beskjed om at behandlingsfristen på klagen er 6 måneder.

Alenemor har hele tiden hatt tett dialog med NAV for å få rett bistand og allikevel har hun opplevd et system som er inkonsekvent og ikke i stand til å gi henne et minimum av økonomisk trygghet slik at hun kan konsentrerer seg om behandlingen av sin alvorlig syke 13.åring.

Svar:

Jeg har forståelse for at brukere i en krevende hverdag blir oppgitt over vedtak de ikke forstår eller er enige i, ikke får den informasjonen de trenger, og saksbehandlingstiden i tillegg strekker seg over en lang periode. Derfor er jeg også opptatt av og følger med på at saksbehandlingstidene er på et akseptabelt nivå, også når det gjelder klager, og at brukerne mottar god informasjon og veiledning.

Vilkårene for pleiepenger går frem av folketrygdloven § 9-10. Omsorgspersoner som må være borte fra arbeidet og mister pensjonsgivende arbeid fordi de har omsorg for barn under 18 år med behov for kontinuerlig tilsyn, kan ha rett til pleiepenger. Dersom arbeidsgiver utbetaler full lønn til personen, kan arbeidsgiver kreve å få ytelsen utbetalt til seg fra Arbeids- og velferdsetaten, se folketrygdloven § 22.3. At arbeidsgiver har forskuttert lønn, medfører ikke en avslagsgrunn for pleiepenger og sykepenger. Om noen har fått vedtak de ikke er enig i, har de mulighet til å klage på det. På nav.no opplyser Arbeids- og velferdsetaten om forventet saksbehandlingstid for klager i alle vedtaksinstanser. På pleiepenger er forventet saksbehandlingstid 10 uker i vedtaksinstans og 12 uker i klageinstans. På sykepenger er forventet saksbehandlingstid 10 uker i vedtaksinstans og 18 uker i klageinstans.

Jeg kan ikke uttale meg om saken representanten Grung viser til, eller instruere eller overprøve saksbehan-

dlingen i etaten, men kan ikke garantere at det ikke er gjort feil i dette konkrete tilfellet.

Brukerne skal finne og forstå den informasjon NAV gir uansett om den er nettbasert, digital eller skjer ved personlig kontakt. Brukeren skal ut fra den informasjon de mottar vite hva som er ventet av dem og hva de kan forvente av NAV ut fra egen livssituasjon. NAV.no er brukers første møte med NAV og er også NAVs viktigste verktøy for kommunikasjon. Det jobbes derfor stadig med at NAVs digitale samhandlingsløsninger skal bli bedre og mer brukerorienterte. Veiledningskompetansen i etaten har også blitt styrket de siste årene, og dette arbeidet vil fortsette fremover for å oppnå gode brukermøter.

Som representanten påpeker, har Arbeids- og velferdsetaten vært, og er fortsatt, i en ekstraordinær situasjon som følge av koronapandemien. Pandemien medførte en betydelig økning i antallet søknader om dagpenger og i tillegg en økning i søknader om omsorgspenger og sykepenger. Dette medførte at etaten gjorde omfattende om-disponeringer av saksbehandlerressurser, blant annet fra klage- og ankesaksbehandlingen, for å håndtere den økte saksmengden.

I 2020 og 2021 er Arbeids- og velferdsetatens driftsbudsjett blitt midlertidig styrket for å sikre tilstrekkelig kapasitet i saksbehandlingen, deriblant saksbehandlingen av klager. Fra høsten 2020 er ansatte som vanligvis jobber med klagebehandling i NAV Klageinstans tilbakeført til sin ordinære jobb. Bemanningen der er også blitt styrket med 22 prosent sammenlignet med høsten 2019. Det jobbes nå med å bygge ned restanser og behandle klagesaker som har ligget lenge på vent. Arbeids- og velferdsetaten har orientert meg om en positiv utvikling etter nyttår i forventet saksbehandlingstid på klager i NAV Klageinstans der noen ytelser nå er innen saksbehandlingstid på 12 uker.

I tillegg vil regjeringen sette i gang en helhetlig gjennomgang av klage- og ankesystemet i Nav og Trygderetten. Vi tar sikte på å få startet arbeidet før sommeren. Et utvalg vil vurdere alle sider ved dagens system – både mulige forbedringer innenfor dagens modell, men også alternative måter å organisere dette på. Utvalget skal fokusere på tiltak som bedrer systemet for brukerne, sikrer rettssikkerheten deres samt en mer effektiv sakshåndtering.

SPØRSMÅL NR. 2094**Innlevert 2. mai 2021 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 6. mai 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

I Statsadvokatens inspeksjonsrapport som gjennomgjekk 12 saker knytta til mishandling i nære relasjonar konkluderer Agder Statsadvokatembete den 21. januar: «Summen av ren liggetid og sen saksbehandling har i samtlige saker blitt for lang, og i enkelte tilfeller kan det konstateres brudd på EMK artikkel 6 om retten til rettergang innen rimelig tid».

Kvifor er saksbehandlinga i desse alvorlege sakene så lang at Statsadvokaten konstaterer brot på EMK artikkel 6 når eitt av måla med «nærpolitireforma» var raskare saksbehandlingstid?

GRUNNGJEVING:

Noko av forseinkinga kan bli forklart med pandemien, men fleire av sakene vart anmeldt i 2018 og 2019 og hadde allereie ei uakseptabelt lang liggetid fram til mars 2020. I fleire saker tok det opp mot fire månader før mistenkte vart avhøyr. Frå anmeldelse til tiltalebeslutning tar det i mange tilfelle opp mot 1,5 til 2 år. Dette er ei enorm meirbelastning for dei involverte, som får liva sine sett på vent.

Svar:

Saker som omhandler mishandling i nære relasjonar prioriteres høyt av politiet. Dette er i tråd med riksadvokat-

ens mål- og prioriteringsrundskriv, der det går frem at denne sakstypen er blant de prioriterte sakstypene ved iverksettelse og gjennomføring av etterforskning.

Saksbehandlingstiden for voldtektssaker og mishandling i nære relasjoner viste en positiv utvikling i fjor. Gjennomsnittlig saksbehandlingstid for alle voldtektsaker og oppklarte voldtektssaker var i 2020 på henholdsvis 197 og 193 dager, en nedgang på henholdsvis 14,5 dager og 10,4 dager fra 2019. For mishandling i nære relasjoner var saksbehandlingstiden 212 dager i 2020, mot 224 i 2019. Saksbehandlingstiden i straffesaker følges tett av både Politidirektoratet og departementet, og det er viktig for meg at utviklingen fortsetter i riktig retning.

Regjeringens satsing de siste årene viser en jevn styrking av etterforskning og påtale gjennom flere år. I 2021 er det bevilget 39 mill. kroner i varig økning for økt kapasitet i påtalemyndigheten i politiet. I tillegg er bevilgningen fra 2020 på 83 mill. kroner til politidistriktenes driftsbudsjetter, herunder styrking av politiets etterforskningskapasitet og påtalearbeid, videreført i 2021. Videre har antall påtalejurister i politidistriktene økt kraftig siden 31.12.2013 og økningen vil fortsette gjennom 2021.

Politiet håndterer mer kompleks kriminalitet nå enn tidligere. Kapasitetsundersøkelsen på etterforskning viser som kjent at politiet bruker 32,5 prosent av den totale etterforskningskapasiteten på de mest alvorlige sakstypene. Disse sakene utgjør 2,9 prosent av den totale saksmengden.

SPØRSMÅL NR. 2095**Innlevert 2. mai 2021 av stortingsrepresentant Jenny Klinge****Besvart 6. mai 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

Riksrevisjonen konkluderte i Dokument 3:5 (2020-2021) med at det er alvorlege manglar i politiets innsats mot IKT-kriminalitet. I 2019 var berre 142 av stillingsheimlane i politidistrikta knytta til Digitalt politiarbeid (DPA). Det tilsvarte 1,4 prosent av dei tilsette. I fleire år har regjeringa prata om at kriminalitet på internett, men Riksrevisjonen

skriv at datakriminalitet i liten grad har vore prioritert av POD og Justis- og beredskapsdepartementet.

Kor mange jobbar med DPA i politidistrikta i dag?

BEGRUNNELSE:

I samband med publiseringa av Riksrevisjonens rapport la Justis- og beredskapsdepartementet ut ei pressemelding den 2. februar kor det mellom anna står: «Det har skjedd en betydelig utvikling av politiets og påtalemyndighetens arbeid mot kriminalitet i det digitale rom og med digitale virkemidler. Det gir resultater».

Statsadvokatens inspeksjonsrapport fra Sør-Vest politidistrikt publisert 30. april syner ei anna verkelegheit:

«Intervjuene avdekket store mangler på kompetanse på GDEene på etterforskning av straffbare forhold på nett. Dette er antakeligvis ikke en unik situasjon for Sør-Vest politidistrikt, men må allikevel påpekes, fordi utviklingen på dette området har vært stor den siste tiden. Manglende ferdigheter skyldes både grunnleggende forståelse og mekanismer, men ikke minst betydningen av sikring og gjennomgang av digitale bevis. Dette samsvarer også godt med statsadvokatenes alminnelige saksgjennomgang i det daglige. I de gjennomgåtte sakene var det store mangler knyttet til sikring av digitale enheter og de bevis som der kan finnes. Det var kun en sak som inneholdt sikringsrapport knyttet til mobiltelefon».

I Statsadvokatens inspeksjonsrapport frå Sør-Aust politidistrikt publisert i november 2020 står det:

«En opprettelse av en etterforskningsgruppe for internettrelaterte overgrep er satt på vent grunnet distriktets økonomi».

Det er med andre ord store manglar i landet når det gjeld kompetanse og kapasitet mot kriminalitet i det digitale rom.

Svar:

Som regjeringen la vekt på i politimeldingen (Meld. St. 29 (2019-2020)), skal innsatsen mot IKT-kriminalitet forsterkes. Riksrevisjonens rapport er en bekreftelse på dette behovet, og den følges opp.

Innsatsen skal forsterkes innen politiets arbeid på flere områder, blant annet forebygging og etterforskning. Enhetene for digitalt politiarbeid i distriktene (DPA) er opprettet for å være en faglig ressurs og spisskompetanse innenfor sikring og analyse av datalagringsmedier for hele distriktet. Men dette er bare ett av mange tiltak som er iverksatt eller planlegges iverksatt for å styrke innsatsen. Et annet virkemiddel er etableringen av Politiets nasjonale cyberkripsenter (NC3) hos Kripos i 2019. NC3 er det nasjonale senteret for forebygging, avdekking og bekjempelse av trusler og kriminalitet i det digitale rom, og deres spisskompetanse støtter DPA-enhetenes arbeid i distriktene. I år har Politidirektoratet tildelt Kripos 40 mill. kroner for å styrke Politiets nasjonale cyberkripsenter.

Det er imidlertid viktig å understreke at det ikke bare er de ansatte i DPA-enhetene som er i befatning med IKT-kriminalitet i distriktene. Som det framgår av Riksrevisjonens rapport, gjøres mye av det digitale politiarbeidet av førstelinjen i politiet og av etterforskere som ikke

er tilknyttet DPA-enhetene. I tillegg har de fleste politidistrikt egne fagkontakter innenfor digitalt politiarbeid. Vi må heller ikke glemme påtalejuristene, som har en avgjørende rolle for å ivareta rettssikkerheten på området.

Det har også skjedd en betydelig utvikling av politiets forebyggende arbeid. Politiets nettpatroljer er tilstede på nett og i sosiale medier, og legger grunnlaget for en god dialog med barn og unge og gir råd og veiledning. Alle politidistrikter har nå fått på plass nettpatroljer. Patruljene er viktige for at politiet skal kunne komme i kontakt med barn og unge, og på den måten kunne forebygge og avdekke kriminalitet.

Samtidig er det viktig å anerkjenne at kriminalitet i det digitale rom blir mer avansert. Politidirektoratet, PST, e-tjenesten og NSM gjennomfører trusselvurderinger som ligger til grunn for kontinuerlig arbeid og forbedring som er avgjørende for å holde tritt med utviklingen.

Politiutdanningen skal fortsatt være grunnstammen i norsk politi, men endringene i kriminalitetsbildet krever at det rekrutteres flere som er utdannet innen datateknologi, informasjonssikkerhet, rettsinformatikk mv. Utdanningssystemet ved PHS skal tilpasses slik at disse gruppene får tilført tilleggskompetanse innen politiarbeid. Også utdanningstilbudet innen IKT og digitalisering til politiutdannede skal styrkes.

Men kapasitet og kompetanse er ikke de eneste virkemidlene for å møte utviklingen. Regjeringen har nylig sendt Stortinget et lovforslag som gir politiet og påtalemyndigheten utvidet adgang til å lagre IP-adresser (12 måneder). Dette er et viktig tiltak for å styrke arbeidet mot blant annet nettovergrep.

SPØRSMÅL NR. 2096**Innlevert 2. mai 2021 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik****Besvart 10. mai 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Kva er status knytt til fastsetting av nye retningslinjer for CO₂-kompensasjon for industriverksemder i Noreg?

GRUNNGJEVING:

Som svar på skriftlig spørsmål frå underteikna 29. januar svara statsråden mellom anna fylgjande:

“Regjeringa arbeider med å vurdere korleis ei norsk ordning for CO₂-kompensasjon kan sjå ut. Ei vidareføring av den norske ordninga for CO₂-kompensasjon krev forskriftsending som må på høyring før ei ordning kan bli notifisert til ESA for godkjenning.”

Svar:

ESA vedtok retningslinjer for CO₂-kompensasjon for perioden 2021-2030 16. desember 2020. Desse retningslinjene vil gjelde for Noreg og dei andre EFTA-landa.

Regjeringa vil vidareføre den norske CO₂-kompensasjonsordninga for perioden 2021-2030. Vi arbeider med å vurdere korleis ei ny forskrift om CO₂-kompensasjon for industrien kan innrettast i Noreg.

Regjeringa held fram arbeidet opp mot EFTAs overvakingsorgan (ESA). Arbeidet inkluderer mellom anna å få fastsett ein metode for å berekne den norske karbonfaktoren (kvotepris-innslaget i kraftprisen). Den norske karbonfaktoren må reflektere Noreg sin situasjon når det gjeld vasskrafta og gi mest mogeleg føreseielegheit for industrien. Regjeringa arbeider også for at norske enkeltverksemder som isolert sett er rekna som karbonlekkasjeutsette blir inkludert i CO₂-kompensasjonsordninga, sjølv om dei etter retningslinjene høyrer til ein sektor som på europeisk nivå ikkje er rekna som karbonlekkasjeutsett.

Regjeringa tar sikte på å sende ei ny forskrift om CO₂-kompensasjon på høyring hausten 2021. Etter høyringa er over kan den nye kompensasjonsordninga bli notifisert til ESA for godkjenning.

SPØRSMÅL NR. 2097**Innlevert 2. mai 2021 av stortingsrepresentant Sigbjørn Gjelsvik****Besvart 10. mai 2021 av næringsminister Iselin Nybø****Spørsmål:**

Kva er status for forhandlingane mellom Noreg og Kina om ein frihandelsavtale, kva område er avklart og kva gjenstår, og meiner statsråden det vil vere i tråd med norske interesser å inngå ein handelsavtale med Kina i dagens situasjon?

Svar:

Det har vore god framdrift i forhandlingane om ein frihandelsavtale mellom Noreg og Kina det siste året. Frå norsk side er vi innstilt på å bruke den tida som trengs for å kome fram til eit godt forhandlingsresultat. Forhandlingane pågår og slik som vanleg er i internasjonale forhandlinger, er ingenting avtalt før alt er avtalt. Det vil difor

ikkje vere riktig av meg å kommentere forhandlingane på enkeltområder.

Noreg har som ein liten, åpen økonomi, ei grunnleggende interesse av eit regelbasert handelssystem som sikrar gjensidighet og forutsigbarhet i handelen. Dette er også utgangspunktet for forhandlingane med Kina, som er ein viktig marknad for norsk næringsliv og ein viktig leverandør av forbruksvarer og innsatsvarer til industrien vår. Kina sin storleik og vekst gjev eit vesentlig bidrag til verdsokonomien. Handelen med Kina reiser utfordringar av økonomisk, sikkerhetsmessig og politisk art. Dette må vi forholde oss til uavhengig av ein frihandelsavtale, og avtalen ber ikkje med seg bindingar for norsk sikkerhetsspolitikk eller utenriksspolitikk. Målet med ein frihandelsavtale er å oppnå betre vilkår for handelen mellom lan-

da enn det som følger av partane sine bindingar i Verdas handelsorganisasjon (WTO). Gjennom frihandelsavtalar skaper ein større forutsigbarhet for norsk næringsliv enn det som følger av WTO-avtalen. Norsk næringsliv kan også få konkurransefordelar samanlikna med bedrifter frå land som ikkje har en frihandelsavtale. Noreg har ein åpen økonomi og kinesiske bedrifter har god tilgang til

den norske marknaden. Ein frihandelsavtale med Kina vil betre norsk næringsliv sin tilgang til den kinesiske marknaden.

Regjeringa vil ta stilling til avtalen når alle områder er ferdigforhandla. Etter at ei eventuell avtale er underteikna vil den bli lagt fram for Stortinget for samtykke til ratifikasjon.

SPØRSMÅL NR. 2098

Innlevert 3. mai 2021 av stortingsrepresentant Elise Bjørnebekk-Waagen

Besvart 7. mai 2021 av justis- og beredskapsminister Monica Mæland

Spørsmål:

Kan statsråden redegjøre for regelverket og UDIs praksis ved anbudskonkurranse, og om det er vurdert å stille krav om virksomhetsoverdragelse?

BEGRUNNELSE:

Link AS har overtatt operatøransvaret for ankomstsenteret i Råde etter at selskapet vant UDIs anbudskonkurranse om videre drift. 35 ansatte i Hero, som har drevet ankomstsenteret siden 2015, mister jobben. Link AS anser ikke overtakelsen som virksomhetsovertagelse.

Fagforbundet varsler gjennom media rettslig stevning av Link AS. Fagforbundet mener operatørskiftet er en klar virksomhetsoverdragelse.

Svar:

Justis- og beredskapsdepartementet har delegert ansvaret for anskaffelse av innkvarteringskapasitet til Utlendingsdirektoratet (UDI).

Anskaffelse av innkvarteringskapasitet gjennomføres i dag ved at UDI inngår privatrettslige avtaler med leverandører av innkvarteringstjenester. Anskaffelsen skal skje innenfor rammene av anskaffelsesregelverket, arbeidsmiljøloven og annet relevant regelverk.

Konkurransetsetting av offentlige tjenester kan innebære en virksomhetsoverdragelse i arbeidsmiljølovens forstand. Arbeidsmiljøloven § 16-1 oppstiller nærmere vilkår som må være oppfylt for at det skal foreligge en virksomhetsoverdragelse. UDI har i den aktuelle anbudskonkurransen ved Nasjonalt ankomstsenter klagt for tilbyderne at disse reglene kan være aktuelle ved bytte av driftsoperatør. Hvorvidt det i dette tilfellet er tale om en virksomhetsoverdragelse er imidlertid et rettslig forhold

som angår leverandørene og deres ansatte. UDI er her å anse som tredjepart i saken, og tar derfor ikke stilling til om vilkårene for virksomhetsoverdragelse er oppfylt.

UDI legger imidlertid til grunn at både eksisterende og ny leverandør forholder seg til arbeidsmiljølovens bestemmelser i forbindelse med at en ny leverandør skal levere tjenester ved Nasjonalt ankomstsenter.

SPØRSMÅL NR. 2099**Innlevert 3. mai 2021 av stortingsrepresentant Lars Haltbrekken****Besvart 10. mai 2021 av klima- og miljøminister Sveinung Rotevatn****Spørsmål:**

Norge har nylig tilsluttet seg å jobbe for et globalt mål om at 30 prosent av land- og havområda på jorda skal vernes og bevares innen 2030.

Vil statsråden sørge for at også 30 prosent av land- og havområdene i Norge vernes innen 2030?

BEGRUNNELSE:

Naturen endres nå av oss mennesker raskere enn noen gang. En million arter i verden står i fare for å utryddes. Hver femte norske art står på rødlista over arter som kan bli utryddet fra landet vårt. For å sikre fungerende økosystemer også i framtida må tapet av arter og bestander stanses. Den viktigste grunnen til tap av natur er endra arealbruk. Situasjonen i Norge er også alvorlig. Hele 90 prosent av våre truede arter antas å være negativt påvirket av arealendringer, altså hvordan vi forvalter våre land- og vannområder. Vi har i dag liten kontroll over hva som nedbygges i Norge. Natur verdsettes lavt i utbyggingsprosesser og naturinngrepene sees sjelden i en helhet. Med dagens tempo vil det ta 150 år å verne 30 prosent av Norges skog og 750 år å verne 30 prosent av Norges havområder. Norge kan ikke lene seg på at resten av verden skal

dra lasset for å få verne 30 prosent av naturen til lands og til havs, vi må også bidra på lik linje her hjemme.

Svar:

Det vi forhandlar om under konvensjonen om biologisk mangfald er grovt sett tre ting: Nye globale mål for biologisk mangfald, eit nytt system for gjennomføring, og finansiering.

Sjølv om måla ikkje automatisk vil gjelde for kvart land må alle dra lasset saman og ha progresjon mot 2030. Elles får vi ikkje i sum den endringa globalt som Naturpanelet har peika på at vi treng.

Eit kjernepunkt i det nye systemet for gjennomføring som Noreg har foreslått er at alle land skal ha progressiv auke i tiltaka for å nå dei globale måla. Dette gjeld òg for målet om 30% vern og anna bevaring.

Forhandlingane omfattar mange mål og element som vil vere viktige for den nasjonale oppfølginga vår. Når forhandlingane er ferdige, skal vi ha ein gjennomgang av det endelege forhandlingsresultatet, gjere naudsynte utgreiingar og leggje ein plan fram mot 2030.

Denne planen må leggjast etter brei involvering av alle som den vedkjem.

SPØRSMÅL NR. 2100**Innlevert 3. mai 2021 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen****Besvart 10. mai 2021 av samferdselsminister Knut Arild Hareide****Spørsmål:**

Rv. 282 Holmenbrua er omkjøringsvei for E18 og adkomsten til Drammen havn. I NTP 2022-2033 er det prosjektert med å opprettholde ringveissystemet på Rv. 282 ved å erstatte den gamle elendige Holmenbrua, hvor staten har ansvaret for trygg framkommelighet, med ny bru. Regjeringens forutsetning om lokalpolitisk enighet om bompengefinansiering har ikke støtte i Drammen kommunestyre, da det vil innebære en bomring.

Vil regjeringen gå mot statlig finansiering av Holmenbrua dersom kommunestyret ikke går inn for delvis bomfinansiering?

Svar:

I Nasjonal transportplan 2018-2029 ble det lagt opp til oppstart og gjennomføring av rv 282 Holmenbrua i første seksårsperiode. Det ble prioritert 380 mill. 2017-kr i statlig bidrag til prosjektet. Prioriteringen var betinget av at det ble tilslutning til delvis bompengefinansiering av pros-

jektet gjennom den planlagte bompengereordningen for Buskerudbyen. Buskerudbysamarbeidet besluttet i 2019 å ikke gå videre med Buskerudbypakke 2. På det tidspunktet var Buskerudbypakke 2 kommet langt og det var gjennomført ekstern kvalitetssikring (KS2). Det foreligger per i dag ikke lokalpolitiske vedtak om en bompengefinansiert bypakke i Buskerudbyen.

I Meld. St. 20 (2020-2021) har regjeringen lagt opp til å videreføre sin andel av statens bidrag. Det er prioritert 453 mill. 2021-kr. til prosjektet i planperioden. På tilsvarende måte som i forrige NTP forutsettes lokalpolitisk tilslutning til et opplegg for delvis bompengefinansiering.

Det er opp til lokale myndigheter å gi tilslutning til bompengefinansiering gjennom lokalpolitiske vedtak. Etter min vurdering vil det være uheldig dersom Buskerudbyen skal få en økt andel statlige midler og behandles annerledes enn andre byområder som har gjort vedtak om bompenger. Jeg håper derfor lokale myndigheter på nytt vil vurdere spørsmålet om en bypakke, der også bompenger er en del av vurderingen, jf. mitt brev til Buskerudbyen av 2. september 2020 om videre arbeid med en framtidig byvekstavgift for Buskerudbyen. Dersom lokale myndigheter ikke ønsker å bidra med bompenger, slik NTP 2022-2033 legger opp til, vil prioriteringen av rv. 282 Holmenbrua måtte vurderes på nytt.

